

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0265/2012

30.7.2012

*****I**
MIETINTÖ

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi energiatehokkuudesta ja direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (COM(2011)0370 – C7-0168/2011 – 2011/0172(COD))

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta

Esittelijä: Claude Turmes

Menettelyjen symbolit

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämismenettely (ensimmäinen käsittely)
- ***II Tavallinen lainsäätämismenettely (toinen käsittely)
- ***III Tavallinen lainsäätämismenettely (kolmas käsittely)

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Tarkistukset säädösesitykseen

Parlamentin tarkistuksissa ehdotetut säädösesityksen muutokset merkitään ***lihavoidulla kursivilla***. Pelkkää *kursivointia* käytetään kiinnittämään asiasta vastaavien yksiköiden huomio sellaisiin säädösesityksen osiin, jotka ehdotetaan korjattavaksi lopullisessa tekstissä (esimerkiksi selvästi virheelliset tai kyseisestä kieliversiosta pois jääneet kohdat). Korjausehdotusten hyväksymisestä päättävät asiasta vastaavat yksiköt.

Säädösesityksellä muutettavaan olemassa olevaan säädökseen tehtävän tarkistuksen tunnistetiedoissa mainitaan kolmannella rivillä muutettavan säädöksen tyyppi ja numero ja neljännellä rivillä tarkistettavan tekstinkohdan paikannus. Kun parlamentin tarkistukseen sisältyy olemassa olevan säännöksen tai määräyksen tekstiä, johon säädösesityksessä ei ole ehdotettu muutoksia, kyseinen teksti **lihavoidaan**. Merkintä [...] tarkoittaa, että kyseisestä kohdasta on poistettu tekstiä.

SISÄLTÖ

	Sivu
LUONNOS EUROOPAN PARLAMENTIN LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI	5
PERUSTELUT	150
YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	157
NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	227
ASIAN KÄSITTELY	239

LUONNOS EUROOPAN PARLAMENTIN LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi energiatehokkuudesta ja direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (COM(2011)0370 – C7-0168/2011 – 2011/0172(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0370),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 194 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0168/2011),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antaman perustellun lausunnon, jonka mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 26. lokakuuta 2011 antaman lausunnon¹,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 14. joulukuuta 2011 antaman lausunnon²,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 27. kesäkuuta 2012 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0265/2012),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

¹ EUVL C 24, 28.1.2012, s. 134.

² EUVL C 54, 23.2.2012, s. 49.

PARLAMENTIN TARKISTUKSET*

komission ehdotukseen

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI N:o .../2011/EU**

annettu

energiatehokkuudesta ja direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 194 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen¹,

sen jälkeen kun säädösehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon³,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä⁴,

* Tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kurssiivilla, poistot symbolilla ■ .

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴ Euroopan parlamentin ... hyväksymä kanta.

- (1) Unionilla on edessään ennennäkemättömiä haasteita, jotka johtuvat yhä kasvavasta riippuvuudesta energian tuonnista ja niukoista energiavaroista sekä tarpeesta rajoittaa ilmastonmuutosta ja selvitä taluskriisistä. Energiatehokkuus on yksi arvokas keino, jolla näihin haasteisiin voidaan vastata. Se parantaa unionin energiansaannin varmuutta vähentämällä primäärienergian kulutusta ja energian tuontia. Se auttaa vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä kustannustehokkaalla tavalla ja siten hillitsemään ilmastonmuutosta. Energiatehokkaampaan talouteen siirtymisen pitäisi myös nopeuttaa innovatiivisten teknologisten ratkaisujen leviämistä ja parantaa unionin teollisuuden kilpailukykyä, mikä edistää talouskasvua ja luo laadukkaita työpaikkoja useilla energiaterhokkuuteen liittyvillä aloilla.
- (2) Maaliskuun 8 ja 9 päivänä 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä korostetaan tarvetta parantaa energiaterhokkuutta unionissa, jotta voidaan saavuttaa tavoitteeksi asetettu 20 prosentin säästö unionin primäärienergian kulutuksessa ennusteisiin verrattuna vuoteen 2020 mennessä. ***Helmikuun 4 päivänä 2011 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä korostettiin, että energiaterhokkuuden osalta on saavutettava vuodelle 2020 asetettu 20 prosentin tavoite, josta sovittiin kesäkuun 2010 Eurooppa-neuvostossa, mutta joka ei tämänhetkisen edistymisen perusteella näytä toteutuvan. Vuonna 2007 tehtyjen ennusteiden mukaan primäärienergian kulutus olisi 1 842 Mtoe vuonna 2020. 20 prosentin vähennys merkitsee 1 474 Mtoe:n kulutusta vuonna 2020 eli 368 Mtoe:n vähennystä ennusteisiin verrattuna.***
- (3) Kesäkuun 17 päivänä 2010 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä energiaterhokkuustavoite vahvistetaan yhdeksi unionin uuden työllisyyttä ja älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua koskevan strategian (Eurooppa 2020 -strategian) yleistavoitteeksi. Osana kyseistä prosessia ja jotta tavoite voitaisiin panna täytäntöön kansallisella tasolla, jäsenvaltioiden on vahvistettava kansalliset tavoitteet tiiviissä vuoropuhelussa komission kanssa sekä kuvailtava kansallisissa uudistusohjelmissaan, kuinka ne aikovat saavuttaa asettamansa tavoitteet.
- (4) Komission tiedonannossa Energia 2020 energiaterhokkuus asetetaan keskeiselle sijalle EU:n energiastrategiassa vuoteen 2020 sekä peräänkuulutetaan uutta energiaterhokkuusstrategiaa, jonka avulla kaikki jäsenvaltiot voivat irrottaa energiankäytön talouskasvusta.

- (5) Euroopan parlamentti pyysi 15 päivänä joulukuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa energiatehokkuustoimintasuunnitelman tarkistamisesta komissiota sisällyttämään tarkistettuun energiatehokkuustoimintasuunnitelmaansa toimenpiteitä puutteellisen edistymisen korjaamiseksi, jotta EU:n yleinen energiatehokkuustavoite voidaan saavuttaa vuoteen 2020 mennessä.
- (6) Yksi Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeista on "Resurssitehokas Eurooppa", jonka komissio hyväksyi 26 päivänä tammikuuta 2011. Siinä energiatehokkuus nimetään yhdeksi keskeiseksi tekijäksi energiavarojen kestäväen käytön varmistamisessa.
- (7) Helmikuun 4 päivänä 2011 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä todetaan, että EU:n energiatehokkuustavoitteen saavuttaminen ei etene suunnitellusti ja että tarvitaan määrätietoisia toimia, jotta voidaan hyödyntää merkittävät mahdollisuudet päästä suurempaan energiansäästöön rakennuksissa, liikenteessä, tuotteissa ja prosesseissa. ***Näissä päätelmissä todetaan myös, että vuoteen 2013 mennessä EU:n energiatehokkuustavoitteen toteuttamista tarkastellaan uudelleen ja tarvittaessa hankitaan lisätoimenpiteitä.***
- (8) Komissio hyväksyi 8 päivänä maaliskuuta 2011 *tiedonantonsa* energiatehokkuussuunnitelmasta 2011. Siinä vahvistetaan, että unioni on jäämässä jälkeen energiatehokkuustavoitteestaan. ***Näin tapahtuu huolimatta edistymisestä kansallisissa energiatehokkuuspolitiikoissa, jotka esitettiin jäsenvaltioiden toimittamissa ensimmäisissä kansallisissa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmissa energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/32/EY asetettujen vaatimusten täyttämiseksi¹. Järjestyksessä toisista toimintasuunnitelmista tehty alustava analyysi vahvistaa asian.*** Tilanteen korjaamiseksi *suunnitelmassa* esitetään joukko energiatehokkuuspolitiikkoja ja -toimenpiteitä, jotka kattavat koko energiaketjun, energian tuotanto, siirto ja jakelu mukaan luettuina. Lisäksi siinä käsitellään julkisen sektorin johtavaa asemaa energiatehokkuuden alalla, rakennusten ja laitteiden energiatehokkuutta, teollisuuden energiatehokkuutta sekä tarvetta tarjota loppukäyttäjille keinoja säädellä omaa

¹ EUVL L 114, 27.4.2006, s. 64.

energiankulutustaan. Liikennesektorin energiatehokkuutta tarkastellaan liikenteen valkoisessa kirjassa, joka hyväksyttiin 28 päivänä maaliskuuta 2011. Erityisesti valkoisen kirjan aloitteessa 26 esitetään, että ajoneuvoille olisi asetettava asianmukaiset hiilidioksidipäästönormit kaikissa liikennemuodoissa ja että niitä olisi tarvittaessa täydennettävä energiatehokkuusvaatimuksilla kaikenlaisten voimanlähdetyyppien kattamiseksi.

- (9) Komissio antoi niin ikään 8 päivänä maaliskuuta 2011 tiedonannon "Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050", jossa todetaan, että energiatehokkuuden parantamiseen on paneuduttava aiempaa enemmän myös tästä näkökulmasta.
- (10) Tätä taustaa vasten on välttämätöntä saattaa ajan tasalle energiatehokkuutta koskeva unionin lainsäädäntökehys antamalla direktiivi, jolla pyritään saavuttamaan yleinen energiatehokkuustavoite eli 20 prosentin säästö unionin primäärienergian kulutuksessa vuoteen 2020 mennessä ja saavuttamaan lisäparannuksia energiatehokkuudessa vuoden 2020 jälkeen. Tätä varten direktiivissä olisi vahvistettava yhteinen kehys energiatehokkuuden edistämiseksi unionissa ja määriteltävä erityiset toimenpiteet, joilla toteutetaan eräät **neuvoston 10 päivänä kesäkuuta 2011 hyväksymään** energiatehokkuussuunnitelmaan 2011 sisältyvät ehdotukset ja hyödynnetään suunnitelmassa määritellyt, vielä toteutumattomat merkittävät energiansäästämahdollisuudet.
- (11) **Jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 406/2009/EY¹** komissiota pyydetään arvioimaan, miten yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat edistyneet tavoitteessa vähentää energiankulutusta 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä ennusteisiin verrattuna, ja antamaan tätä koskeva kertomus vuoteen 2012 mennessä. Lisäksi päätöksessä edellytetään, että jäsenvaltioiden auttamiseksi niiden pyrkimyksissä täyttää yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumukset komissio ehdottaa 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä tiukennettuja tai uusia toimenpiteitä, joilla vauhditetaan energiatehokkuuden parantamista. Tällä direktiivillä vastataan esitettyyn vaatimukseen. Lisäksi sillä edistetään niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka on asetettu vuoteen 2050 ulottuvassa kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen siirtymistä koskevassa etenemissuunnitelmassa, etenkin vähentämällä energia-alan kasvihuonekaasupäästöjä, sekä päästöttömän sähköntuotannon toteuttamista vuoteen 2050 mennessä.

¹ EUVL L 140, 5.6.2009, s.136.

(12) Kaikkien olemassa olevien energiansäästömahdollisuuksien hyödyntämiseksi *on noudatettava* kokonaisvaltaista lähestymistapaa, joka kattaa säästöt energian toimitus- ja loppukäyttösektoreilla. Samalla hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämistä sisämarkkinoilla 11 päivänä helmikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/8/EY¹ ja direktiivin 2006/32/EY säännöksiä olisi vahvistettava.

¹ EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50.

(13) Olisi parasta, jos 20 prosentin energiatehokkuustavoite saavutettaisiin energiatehokkuutta eri aloilla edistävien erityisten kansallisten ja Euroopan tason toimenpiteiden kumulatiivisen täytäntöönpanon tuloksena. ■ Jäsenvaltiot olisi velvoitettava vahvistamaan *viitteelliset* kansalliset energiatehokkuustavoitteet, -järjestelmät ja -ohjelmat. ■ Komission olisi arvioitava nämä tavoitteet ja kunkin jäsenvaltion yksittäiset toimet sekä saavutettua edistymistä koskevat tiedot, jotta voidaan arvioida, millä todennäköisyydellä unionin yleinen tavoite saavutetaan ja ovatko yksittäisten jäsenvaltioiden toimet riittäviä yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi. Siksi komission olisi seurattava tiiviisti kansallisten energiatehokkuusohjelmien toteuttamista tarkistetun lainsäädäntökehyksensä avulla ja osana Eurooppa 2020 -prosessia. *Viitteellisiä kansallisia energiatehokkuustavoitteita asettaessaan jäsenvaltioiden olisi kyettävä ottamaan huomioon primäärienergian kulutukseen vaikuttavat kansalliset olosuhteet, kuten jäljellä olevat kustannustehokkaat energiansäästömahdollisuudet, muutokset energian tuonnissa ja viennissä, kaikkien uusiutuvien energialähteiden kehittyminen, ydinenergia, hiilidioksidin talteenotto ja varastointi (CCS) sekä varhaiset toimet. Mallintamisten yhteydessä komission olisi kuultava jäsenvaltioita mallioletuksista ja mallien alustavista tuloksista hyvissä ajoin ja avoimesti. Energiatehokkuustoimenpiteiden vaikutuksia sekä käytettävissä olevaa teknologiaa ja sen toimivuutta koskevaa mallintamista on parannettava. Energiatehokkuustoimenpiteiden vaikutuksia sekä käytettävissä olevaa teknologiaa ja sen toimivuutta koskevaa mallintamista on parannettava."*

(13a) *Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun direktiivin 2009/28/EY¹ mukaan Kypros ja Malta ovat saarina ja syrjäisinä alueina riippuvaisia ilmailusta kansalaisten ja talouden kannalta välttämättömänä liikennemuotona. Tämän seurauksena kansallisen lentoliikenteen osuus energian kokonaisloppukulutuksesta on Kyproksella ja Maltalla suhteettoman suuri ja ylittää kolminkertaisesti yhteisön keskitason vuonna 2005, ja nämä jäsenvaltiot joutuvat siten suhteettomalla tavalla nykyisten teknisten ja sääntelyä koskevien rajoitusten kohteeksi.*

¹ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

(14) Julkisten menojen kokonaismäärä vastaa 19:ää prosenttia unionin bruttokansantuotteesta. Tästä syystä julkinen sektori on tärkeä liikkeellepaneva voima pyrittäessä edistämään markkinoiden muuttumista niin, että tuotetaan energiatehokkaampia tuotteita, rakennuksia ja palveluja, ja saamaan aikaan muutoksia tavoissa, joilla kansalaiset ja yritykset kuluttavat energiaa. Energiankulutuksen vähentäminen energiatehokkuutta parantavilla toimenpiteillä voi myös vapauttaa julkisia resursseja muihin tarkoituksiin. Kansallisen, alueellisen ja paikallistason julkisten elinten olisi toimittava esimerkkeinä energiatehokkuuden alalla.

(14a) Pitäen mielessä, että energiatehokkuussuunnitelmasta 2011 10 päivänä kesäkuuta 2011 annetuissa neuvoston päätelmissä korostettiin, että rakennusten osuus on 40 prosenttia EU:n energian loppukulutuksesta, ja jotta voitaisiin hyödyntää kasvu- ja työllisyysmahdollisuuksia erityisammatti- ja rakennusaloilla sekä rakennustuotteiden tuotannossa ja arkkitehtuurin, konsultoinnin ja rakennustekniikan kaltaisissa ammatillisissa toimissa, jäsenvaltioiden olisi laadittava pitkän aikavälin strategia vuoden 2020 jälkeiselle ajalle investointien saamiseksi käyttöön asuin- ja kaupallisten rakennusten kunnostamisessa, jotta voitaisiin parantaa rakennuskannan energiatehokkuutta. Tässä strategiassa olisi käsiteltävä kustannustehokkaita erittäin korkean energiatehokkuuden tasoon johtavia perusparannuksia, jotka johtavat uudistustöihin, joilla vähennetään sekä rakennukselle toimitettavaa energiaa että energian loppukulutusta merkittäväällä prosenttiosuudella saneerausta edeltävään tasoon verrattuna, mikä johtaa erittäin korkeaan energiatehokkuuteen. Tällaisia erittäin korkean energiatehokkuuden tasoon johtavia perusparannuksia voitaisiin toteuttaa myös vaiheittain.

(15) Rakennusten saneerausastetta olisi kasvatettava, koska olemassa oleva rakennuskanta muodostaa suurimman potentiaalisen energiansäästösektorin. Rakennukset ovat myös ratkaisevassa asemassa pyrittäessä saavuttamaan **unionin** tavoite vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä vuoden 1990 tasoon verrattuna. Julkisten elinten omistamat rakennukset muodostavat merkittävän osan rakennuskannasta, ja niillä on suuri näkyvyys yhteiskunnassa. Sen vuoksi on asianmukaista vahvistaa vuosittainen saneerausaste **keskushallinnon jäsenvaltion alueella** omistamille **ja käyttämille** rakennuksille niiden energiatehokkuuden parantamiseksi. Saneerausaste ei saisi rajoittaa rakennusten energiatehokkuudesta 19 päivänä toukokuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/31/EU¹ vahvistettujen lähes nollaenergiarakennuksia koskevien velvoitteiden soveltamista. **Keskushallinnon** rakennusten kunnostamisvelvoite täydentää mainittua direktiiviä, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava olemassa olevien rakennusten laajamittaisten korjausten yhteydessä, että rakennusten energiatehokkuus nostetaan tasolle, joka täyttää energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset. **On asianmukaista, että jäsenvaltiot voivat toteuttaa vaihtoehtoisia kustannustehokkaita toimenpiteitä parantaakseen vastaavasti keskushallintonsa omistuksessa olevien rakennusten energiatehokkuutta. Keskushallinnon rakennusten pinta-alan kunnostamisvelvoitteen olisi koskettava hallinnollisia osastoja, joiden toimivalta ulottuu valtion koko alueelle. Jos jossakin jäsenvaltiossa ei tietyn toimivallan osalta ole olemassa sellaista hallinnollista osastoa, jonka toimivalta ulottuisi valtion koko alueelle, velvoitteen olisi koskettava sellaisia hallinnollisia osastoja, joiden toimivaltuudet yhdessä ulottuvat valtion koko alueelle.**

¹ EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13.

- (16) Lukuisat kunnat ja muut julkiset elimet jäsenvaltioissa ovat jo ottaneet käyttöön kokonaisvaltaisia lähestymistapoja energian säästämiseen ja energian tarjontaan, esimerkiksi noudattamalla kaupunginjohtajien ilmastopimusaloitteen mukaisesti laadittuja kestävän energiankäytön toimintasuunnitelmia, sekä sellaisia kokonaisvaltaisia lähestymistapoja kaupunkien kehittämiseen, joissa mennään rakennuksia tai liikennemuotoja koskevia yksittäisiä toimia pidemmälle. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava kuntia ja muita julkisia elimiä laatimaan kokonaisvaltaisia ja kestäviä energiatehokkuussuunnitelmia, joilla on selkeät tavoitteet, ottamaan kansalaiset mukaan niiden kehittämiseen ja toteuttamiseen ja tiedottamaan heille riittävästi suunnitelmien sisällöstä ja edistymisestä tavoitteiden saavuttamisessa. Tällaisilla suunnitelmilla voidaan saavuttaa huomattavia energiansäästöjä, etenkin jos niiden toteutuksessa käytetään energianhallintajärjestelmiä, joiden avulla asianomaiset julkiset elimet voivat paremmin hallita energiankulutustaan. Kaupunkeja, kuntia ja muita julkisia elimiä olisi kannustettava vaihtamaan kokemuksia innovatiivisimmista ratkaisuista.
- (17) Tiettyjen tuotteiden ja palvelujen hankintojen ja rakennusten oston ja vuokraamisen osalta niiden *keskushallintojen*, jotka tekevät julkisia rakennusurakoita tai julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevia sopimuksia, olisi näytettävä esimerkkiä tekemällä energiatehokkaita hankintapäätöksiä. ***Tämän olisi koskettava hallinnollisia osastoja, joiden toimivalta ulottuu valtion koko alueelle. Jos jossakin jäsenvaltiossa ei tietyn toimivallan osalta ole olemassa sellaista hallinnollista osastoa, jonka toimivalta ulottuisi valtion koko alueelle, velvoitteen olisi koskettava sellaisia hallinnollisia osastoja, joiden toimivaltuudet yhdessä ulottuvat valtion koko alueelle.*** Tämä ei kuitenkaan saisi vaikuttaa julkisia hankintoja koskevien *unionin* direktiivien säännöksiin. ***Muiden kuin tässä direktiivissä esitettyjen hankintoihin liittyvien energiatehokkuusvaatimusten piiriin kuuluvien tuotteiden osalta jäsenvaltioiden olisi kannustettava julkisia elimiä ottamaan huomioon hankintojen energiatehokkuus.***

(18) Arviointi, joka tehtiin mahdollisuudesta perustaa unionin tasolla "valkoisten todistusten" järjestelmä, osoitti, että nykyisessä tilanteessa kyseinen järjestelmä aiheuttaisi liiallisia hallintokustannuksia. Lisäksi on olemassa riski, että energiansäästöt keskittyisivät joihinkin jäsenvaltioihin eikä niitä saavutettaisi kaikkialla unionissa. Energiansäästötavoite *voitaisiin* ainakin tässä vaiheessa saavuttaa paremmin *energialaitoksia koskevalla* kansallisilla energiatehokkuusvelvoitejärjestelmillä tai muilla vaihtoehtoisilla *politiikkatoimilla*, joilla saavutetaan samansuuruiset energiansäästöt. ■ Tällaisten järjestelmien vaatimustaso on asianmukaista vahvistaa yhteisellä unionin tason kehyksellä jättäen kuitenkin samalla jäsenvaltioille huomattavasti joustovaraa, jotta ne voivat ottaa täysimittaisesti huomioon markkinatoimijoiden kansallisen organisaation, energiasektorin erityiset toimintaolosuhteet ja loppukäyttäjien tottumukset. Yhteisen kehyksen olisi annettava energialaitoksille mahdollisuus tarjota energiapalveluja kaikille loppukäyttäjille eikä ainoastaan niille, joille ne myyvät energiaa. Tämä lisää kilpailua energiamarkkinoilla, koska energialaitokset voivat eriyttää tuotteensa tarjoamalla täydentäviä energiapalveluja. Yhteisen kehyksen pitäisi antaa jäsenvaltioille mahdollisuus sisällyttää kansalliseen järjestelmäänsä vaatimuksia, joilla tavoitellaan sosiaalisia päämääriä, etenkin sen varmistamiseksi, että myös heikossa asemassa olevat asiakkaat voivat hyötyä paremmasta energiatehokkuudesta. *Jäsenvaltioiden on asianmukaista määrittää puolueettomin ja syrjimättömin perustein, mitkä energian jakelijat tai energian vähittäismyyntiyritykset olisi velvoitettava saavuttamaan tässä direktiivissä säädetty energian loppukulutuksen säästötavoite.*

Jäsenvaltioiden olisi erityisesti voitava olla asettamatta kyseistä velvoitetta pienille energian jakelijoille, pienille energian vähittäismyyntiyrityksille ja pienille energiasektoreille välttääkseen kohtuutonta hallinnollista raskautta. Komission tiedonannossa "Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (Small Business Act)" esitetään periaatteet, jotka jäsenvaltioiden, jotka päättävät olla käyttämättä tätä mahdollisuutta, olisi otettava huomioon. Keinona tukea kansallisia energiatehokkuusaloitteita osapuolet, joilla on kansallisten energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien mukaisia velvoitteita, voisivat täyttää ne

*suorittamalla vuosittain kansalliseen energiatehokkuusrahoon maksuosuuden,
joka vastaa järjestelmän edellyttämiä investointeja.*

(18a) Ottaen huomioon laaja-alainen tarve palauttaa julkisen talouden kestävyys ja varmistaa julkisen talouden vakauttaminen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien erityistoimenpiteiden toteuttamisessa on otettava asianmukaisesti huomioon energiatehokkuustoimenpiteiden saavuttamisen kustannustehokkuus jäsenvaltioiden tasolla asianmukaisten analyysien ja arviointien pohjalta.

(18b) Vaatimus saada aikaan säästöjä energian vuosittaisessa myynnissä loppukäyttäjille verrattuna siihen, kuinka paljon energiaa muutoin olisi myyty, ei muodosta kattoa energian myynnille eikä kulutukselle. On asianmukaista, että jäsenvaltiot voivat jättää pois kaiken tai osan sellaisen energian määrällisestä myynnistä, jota käytetään kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY¹ liitteessä I luetelluissa teollisuuden toiminnoissa, loppukäyttäjille tapahtuvan energian myynnin laskemisesta, sillä yleisesti tunnustetaan, että näiden toimintojen tietyt sektorit tai alasektorit voivat altistua huomattavalle hiilivuodon vaaralle. On aiheellista, että jäsenvaltiot ovat tietoisia järjestelmien kustannuksista toimenpiteiden kustannusten täsmälliseksi arvioimiseksi.

(18c) Rajoittamatta 6 artiklan vaatimusten soveltamista ja hallinnollisen rasituksen rajoittamiseksi kukin jäsenvaltio voi ryhmittää kaikki 6 artiklan täytäntöön panemiseksi toteutetut yksittäiset politiikkatoimet kattavaksi kansalliseksi energiatehokkuusohjelmaksi.

(19) Energiansäästämahdollisuuksien hyödyntämiseksi tietyissä markkinasegmenteissä, joissa energiakatselmuksia ei yleensä tarjota kaupallisesti (kuten ■ pienissä ja keskisuurissa yrityksissä (*pk-yrityksissä*)), jäsenvaltioiden olisi *suunniteltava ohjelmia, joilla pk-yrityksiä kannustetaan teettämään energiakatselmuksia ■*.
Energiakatselmusten olisi oltava pakollisia ja säännöllisiä suurille yrityksille, koska niiden avulla voidaan saada aikaan mittavia energiansäästöjä. *Katselmuksissa olisi otettava huomioon asiaankuuluvat eurooppalaiset tai kansainväliset standardit kuten EN ISO 50001 (energihallintajärjestelmät), tai pr EN 16247-1 (energiakatselmuksiset) tai, jos niihin sisältyy energiakatsaus, EN ISO 14000 (ympäristöjärjestelmät), ja*

¹ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

niiden olisi näin ollen oltava myös tämän direktiivin liitteen V b säännösten mukaisia, koska niissä ei mennä näiden asiaankuuluvien standardien vaatimuksia pidemmälle. Tätä direktiiviä hyväksyttäessä energiakatselmuksia koskeva erityinen eurooppalainen standardi on kehitteillä.

- (20) *Jos* näitä katselmuksia tekevät yritysten omat asiantuntijat, **riippumattomuuden vaatimus edellyttää, että nämä asiantuntijat eivät ole** suoraan tekemisissä katselmuksen kohteena olevan toiminnan kanssa.
- (21) Energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä määriteltäessä olisi otettava huomioon tehokkuuden parannukset ja säästöt, joita voidaan saavuttaa kustannustehokkaiden teknisten innovaatioiden kuten älykkäiden mittarien laajamittaisella käytöllä. ***Jos on asennettu älykkäitä mittareita, yritykset eivät saa käyttää niitä perusteetonta takautuvaa laskutusta varten.***
- (21a) Sähkön osalta ja sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY (sähködirektiivi)¹ mukaisesti siinä tapauksessa, että älykkäiden mittarien käyttöönotosta annetaan myönteinen arvio, vähintään 80 prosentilla kuluttajista olisi oltava käytössään älykkäät mittausjärjestelmät vuoteen 2020 mennessä. Kaasun osalta ja maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY² mukaisesti siinä tapauksessa, että älykkäiden mittausjärjestelmien käyttöönotosta annetaan myönteinen arvio, jäsenvaltioiden tai niiden mahdollisesti nimeämien toimivaltaisten viranomaisten olisi laadittava aikataulu älykkäiden mittausjärjestelmien käyttöönottoa varten.***

¹ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55.

² EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94.

- (21b) Käyttäjakohtaisten mittarien tai lämmityskustannusten jakolaitteiden käyttö lämmitysenergian käyttäjakohtaisen kulutuksen mittaamiseen moniasuntoisissa rakennuksissa, joihin toimitetaan kaukolämpöä tai joissa on yhteinen keskuslämmitys, on hyödyllistä, jos loppukäyttäjillä on mahdollisuus valvoa omaa käyttäjakohtaista kulutustaan. Sen vuoksi niiden käyttö on järkevää vain rakennuksissa, joissa lämpöpattereihin on asennettu termostaattiventtiilit.*
- (21c) Joissakin moniasuntoisissa rakennuksissa, joihin toimitetaan kaukolämpöä tai joissa on yhteinen keskuslämmitys, tarkkojen käyttäjakohtaisten lämmitysmittarien käyttö olisi teknisesti monimutkaista ja kallista, koska lämmitykseen käytetty kuuma vesi tulee asuntoihin ja lähtee niistä useista eri kohdista. Moniasuntoisten rakennusten lämmönkulutuksen käyttäjakohtaisen mittaamisen voidaan kuitenkin olettaa olevan teknisesti mahdollista silloin, kun käyttäjakohtaisten mittarien asentaminen ei edellytä muutosten tekemistä rakennuksen kuumavesilämmityksessä käytettyyn olemassa olevaan putkistoon. Tällaisissa rakennuksissa käyttäjakohtaisen lämmönkulutuksen mittauksia voidaan tehdä kaikkiin lämpöpattereihin asennetuilla käyttäjakohtaisilla lämmityskustannusten jakolaitteilla.*
- (21d) Direktiivissä 2006/32/EY jäsenvaltioiden edellytetään varmistavan, että loppukäyttäjille tarjotaan kilpailukykyisin hinnoin käyttäjakohtaiset mittarit, jotka kuvaavat tarkasti loppukäyttäjän todellista energiankulutusta ja antavat tiedot sen todellisesta ajoittumisesta. Useimmissa tapauksissa tähän vaatimukseen sovelletaan ehtoja, joiden mukaan sen on oltava teknisesti mahdollista, taloudellisesti järkevää ja oikeassa suhteessa mahdollisiin energiansäästöihin. Käyttäjakohtaista mittaria on kuitenkin tarjottava aina, kun on kyse uuteen rakennukseen tai sellaiseen rakennukseen, johon kohdistetaan direktiivissä 2010/31/EU tarkoitettuja merkittäviä kunnostustöitä, sijoitettavasta liittymästä. Direktiivissä 2006/32/EY edellytetään myös, että on tarjottava tosiasialliseen kulutukseen perustuva selkeä laskutus riittävän usein, jotta asiakkaat voivat säännellä omaa energiankulutustaan.*

Sähkön ja kaasun sisämarkkinoista annetuissa direktiiveissä (direktiivit 2009/72/EY ja 2009/73/EY) jäsenvaltioiden edellytetään varmistavan älykkäiden mittausjärjestelmien toteuttaminen, jotta edistettäisiin kuluttajien aktiivista osallistumista sähkön ja kaasun toimitusmarkkinoihin. Sähkön osalta, jos älykkäiden mittareiden käyttöönoton todetaan olevan kustannustehokasta, vähintään 80 prosentilla kuluttajista on oltava käytössään älykkäät mittausjärjestelmät vuoteen 2020 mennessä. Kaasun osalta ei ole esitetty määräaikaa mutta edellytetään aikataulun laatimista. Direktiiveissä esitetään myös, että loppukäyttäjille on tiedotettava asianmukaisesti ja riittävän usein heidän tosiasiallisesta sähkön/kaasunkulutuksestaan ja sen kustannuksista, jotta he voivat säännellä kulutustaan.

Energiansäästöä koskevien direktiivien 2006/32/EY, 2009/72/EY ja 2009/73/EY mittaamista ja laskutusta koskevien säännösten vaikutus on ollut rajoitettu. Useissa unionin osissa nämä säännökset eivät ole johtaneet siihen, että asiakkaat saisivat ajantasaista tietoa energiankulutuksestaan, tai tosiasialliseen kulutukseen perustuvaan laskutukseen sellaisin väliajoin, joiden tutkimukset osoittavat olevan tarpeen, jotta asiakkaat voisivat säännellä energiankäyttöään. Kun on kyseessä sisätilojen lämmitys ja kuuman veden käyttö moniasuntoisissa rakennuksissa, näiden säännösten riittämätön selkeys on myös johtanut useisiin kansalaisten esittämiin valituksiin.

Jotta parannettaisiin loppukäyttäjien mahdollisuuksia saada käyttäjäkohtaisen energiankulutuksensa mittaamis- ja laskutustietoja, pitäen mielessä mahdollisuudet, jotka liittyvät älykkäiden mittausjärjestelmien toteuttamiseen ja älykkäiden mittareiden käyttöönottoon jäsenvaltioissa, on tärkeää parantaa tämän alan EU:n lainsäädännön vaatimusten selkeyttä. Tämän pitäisi auttaa vähentämään energiansäästöä tehostavilla toiminnoilla varustettujen älykkäiden mittausjärjestelmien toteuttamiskustannuksia ja tukemaan energiapalvelujen ja kysynnän hallinnan markkinoiden kehittämistä. Älykkäiden mittausjärjestelmien toteuttaminen mahdollistaa tosiasialliseen kulutukseen perustuvan usein tapahtuvan laskutuksen. On kuitenkin myös tarpeen selventää vaatimuksia, jotka koskevat tietojensaantia ja tosiasialliseen kulutukseen perustuvaa oikeudenmukaista ja

täsmällistä laskutusta tapauksissa, joissa älykkäitä mittareita ei ole saatavilla vuoteen 2020 mennessä, myös silloin kun on kyseessä lämmityksen, jäähdytyksen ja kuuman veden käyttäjäkohtaisen kulutuksen mittaaminen ja laskutus moniasuntoisissa rakennuksissa, joihin toimitetaan kaukolämpöä tai -jäähdytystä tai joissa on oma rakennukselle yhteinen lämmitys- tai jäähdytysjärjestelmä.

- (22) Jäsenvaltioiden olisi energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä suunnitellessaan otettava asianmukaisesti huomioon tarve varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja unionin lainsäädännön yhdenmukainen täytäntöönpano Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ■ mukaisesti.
- (23) Tehokas sähkön ja lämmön yhteistuotanto ja kaukolämmitys ja -jäähdytys tarjoavat merkittäviä mahdollisuuksia säästää primäärienergiaa, eikä näitä mahdollisuuksia ole juurikaan hyödynnetty unionissa. Jäsenvaltioiden olisi **tehtävä kattava arviointi mahdollisuuksista** tehokkaaseen yhteistuotantoon ja kaukolämmitykseen ja -jäähdytykseen. Kyseisiä **arviointeja** olisi **päivitettävä komission pyynnöstä**, jotta investoijat saisivat tietoja kansallisista kehityssuunnitelmista ja jotta edistettäisiin vakaata ja kannustavaa investointiympäristöä. Uudet sähköntuotantolaitokset ja olemassa olevat laitokset, joita uudistetaan merkittävästi tai joiden lupa saatetaan ajan tasalle, olisi varustettava tehokkailla yhteistuotantoyksiköillä sähkön tuotannosta syntyvän hukkalämmön hyödyntämiseksi, **jos niille tehdyssä kustannus-hyötyanalyysissä on todettu hyötyjen olevan kustannuksia suuremmat**. Hukkalämpö voitaisiin sitten siirtää kaukolämpöverkon kautta sinne, missä sitä tarvitaan. **Kyseisiä lupaperusteita sovelletaan yleensä tilanteissa, joiden johdosta sovelletaan myös teollisuuden päästöistä 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU¹ (teollisuuden päästöjä koskeva direktiivi) ja direktiivin 2009/72/EY mukaisia lupavaatimuksia.**

¹ EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17.

(23a) Ydinvoimalaitokset tai sähköntuotantolaitokset, joiden on tarkoitus käyttää hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 ja neuvoston direktiivin 85/337/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/31/EY¹ sallittua geologista varastointia, saattaa olla asianmukaista sijoittaa paikkoihin, joissa hukkalämmön talteenotto tehokkaalla sähkön ja lämmön yhteistuotannolla tai toimittamalla sitä kaukolämmitys- tai jäähdytysverkkoon ei ole kustannustehokasta. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi voitava vapauttaa kyseiset laitokset velvoitteesta tehdä kustannus-hyötyanalyysi laitosten varustamiseksi laitteilla, jotka mahdollistavat hukkalämmön talteenoton tehokkaan yhteistuotantoyksikön avulla. Samoin huippukuormitusaikoina käytettävät ja varasähköä tuottavat laitokset, joiden toiminta-ajaksi on suunniteltu alle 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), voi olla tarpeen vapauttaa vaatimuksesta tuottaa myös lämpöä.

(23b) Jäsenvaltioiden on aiheellista kannustaa sellaisten toimenpiteiden ja menettelyjen käyttöönottoon, joilla edistetään yhteistuotantolaitoksia, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on alle 20 MW, jotta vaikutettaisiin edistävästi hajautettuun energiantuotantoon.

(24) Tehokas yhteistuotanto olisi määriteltävä sen energiansäästön perusteella, joka saavutetaan käyttämällä sähkön ja lämmön yhteistuotantoa niiden erillisen tuotannon sijasta. Unionin lainsäädännössä käytetyt yhteistuotannon ja tehokkaan yhteistuotannon määritelmät eivät saisi rajoittaa erilaisten määritelmien käyttöä kansallisessa lainsäädännössä muissa tarkoituksissa kuin missä niitä käytetään unionin lainsäädännössä. Energiansäästön maksimoimiseksi ja jotta ei menetettäisi mahdollisuuksia energiansäästöön, erityistä huomiota olisi kiinnitettävä yhteistuotantoyksiköiden toimintaolosuhteisiin.

¹ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.

- (25) Jotta loppukäyttäjä voisi valita avoimemmin perustein yhteistuotannosta saatavan sähkön ja muilla tekniikoilla tuotetun sähkön välillä, tehokkaan yhteistuotannon alkuperä olisi taattava yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen pohjalta. Alkuperätakuujärjestelmät eivät sinällään merkitse oikeutta päästä osalliseksi kansallisista tukijärjestelmistä. On tärkeää, että alkuperätakuilla voidaan kattaa kaikki tehokkaalla yhteistuotannolla tuotetut sähköenergian muodot. Alkuperätakuut olisi erotettava vaihdettavista todistuksista.
- (26) Yhteistuotantosektorin ja kaukolämmitys- ja jäähdytyssektorin erityisrakenne eli pienten ja keskisuurten tuottajien suuri määrä olisi otettava huomioon etenkin arvioitaessa yhteistuotantokapasiteetin tai siihen liittyvien verkkojen rakennuslupiin liittyviä hallintomenettelyjä, "pienet ensin" -periaatetta soveltaen.
- (27) Useimmat **unionin** yritykset ovat **pk**-yrityksiä. Niiden energiansäästömahdollisuudet ovat valtavia koko **unionin** kannalta. Auttaakseen pk-yrityksiä ottamaan käyttöön energiatehokkuustoimenpiteitä jäsenvaltioiden olisi luotava suotuisa toimintakehys, jonka puitteissa pk-yrityksille tarjotaan teknistä apua ja kohdennettua tiedotusta.
- (28) **Teollisuuden päästöjä koskevassa direktiivissä** energiatehokkuus mainitaan yhtenä tekijöistä, joiden perusteella määritellään paras käytettävissä oleva tekniikka. Parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa olisi käytettävä lähtökohtana määriteltäessä lupaehtoja direktiivin soveltamisalaan kuuluville laitoksille, mukaan lukien polttolaitokset, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 50 MW. Mainitussa direktiivissä jäsenvaltioille jätetään kuitenkin mahdollisuus olla asettamatta energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia polttolaitoksille tai muille laitoksille, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä laitosalueella, direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltujen toimintojen osalta. **Jäsenvaltiot voisivat sisällyttää energiatehokkuustasvoja koskevat tiedot teollisuuden päästöjä koskevan direktiivin mukaiseen raportointiinsa.**

(29) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava puolueettomin, avoimin ja syrjimättömin perustein säännöt niiden kustannusten kantamiselle ja jakamiselle, jotka aiheutuvat verkkoyhteyksistä ja verkkojen vahvistamisesta sekä teknisistä mukautuksista, joita tarvitaan tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön uusien tuottajien liittämiseksi. Tässä olisi otettava huomioon suuntaviivat ja säännöt, joita on laadittu verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 714/2009¹ ja maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2009² mukaisesti. Tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön tuottajien olisi voitava järjestää tarjouskilpailu liittymätöistä. Tehokkaasta yhteistuotannosta ja erityisesti pienimuotoisista yhteistuotantoyksiköistä ja mikroyhteistuotantoyksiköistä saatavan sähkön pääsyä verkkojärjestelmään olisi helpotettava. ***Direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 2 kohdan ja direktiivin 2009/73/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat asettaa sähkö- ja kaasualoilla toimiville yrityksille julkisen palvelun velvoitteita, jotka koskevat myös energiatehokkuutta.***

(29a) Kysynnänohjaus on tärkeä väline energiatehokkuuden parantamiseksi, sillä se lisää merkittävästi kuluttajien tai heidän nimeämiensä kolmansien osapuolten mahdollisuuksia ryhtyä toimiin kulutus- tai laskutustietojen perusteella ja muodostaa näin mekanismin, jolla voidaan vähentää tai siirtää kulutusta, minkä tuloksena energiaa säästyy sekä loppukulutuksessa että myös energian tuotannossa, siirrossa ja jakelussa, kun verkkojen ja tuotanto-omaisuuden käyttö optimoidaan.

¹ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 15.

² EUVL L 309, 24.11.2009, s. 87.

Kysynnänohjaus voi perustua siihen, miten loppukäyttäjät reagoivat hintasignaaleihin, tai rakennuksissa käytettävään automatiikkaan. Edellytyksiä kysynnänohjauksen käytölle olisi parannettava, myös pienten loppukuluttajien hyväksi. Sen vuoksi ja ottaen huomioon älykkäiden verkosten lisääntyvän käyttöönoton jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kansalliset energia-alan sääntelyviranomaiset voivat varmistaa, että verkon sääntely ja verkkotariffit kannustavat energiatehokkuuden parantamiseen ja tukevat loppukäyttäjien kysynnänohjaustoimenpiteiden dynaamista hinnoittelua. Olisi pyrittävä markkinoiden yhdentymiseen ja kysyntäpuolen resurssien yhtäläisiin markkinoillepääsyn mahdollisuuksiin (toimitus- ja kulutuskuorma) tuotannon ohella. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi varmistettava, että kansalliset energia-alan sääntelyviranomaiset soveltavat kokonaisvaltaista lähestymistapaa, joka kattaa mahdolliset säästöt energian toimituksessa ja loppukäytössä.

- (30) Tämän direktiivin tehokkaan ja oikea-aikaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi saatavilla olisi oltava riittävä määrä energiatehokkuusalan luotettavia ammattilaisia, jotta voidaan varmistaa esimerkiksi energiakatselmuksia koskevien vaatimusten noudattaminen ja energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien toteuttaminen. Siksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön energiapalvelujen ja energiakatselmusten tarjoajien ja muiden energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden toteuttajien sertifiointijärjestelmät.
- (31) Energiapalvelujen markkinoita on kehitettävä edelleen sekä energiapalvelujen kysynnän että niiden tarjonnan varmistamiseksi. Tätä voidaan edistää avoimuudella, esimerkiksi laatimalla luetteloja energiapalvelujen tarjoajista. Kysyntää voidaan lisätä myös mallisopimuksilla, **parhaiden käytäntöjen vaihdolla** ja ohjeistuksella, etenkin energiatehokkuutta koskevia sopimuksia varten. Muunlaisten kolmannen osapuolen rahoitusjärjestelyjen tapaan myös energiatehokkuussopimuksessa energiapalvelun saaja alentaa investointikustannuksia käyttämällä osan energiansäästön rahallisesta arvosta kolmannen osapuolen kokonaan tai osittain toteuttaman investoinnin takaisin maksamiseen.

(32) On syytä määrittää ja poistaa sääntelyyn liittyvät ja muut esteet, jotka haittaavat energiatehokkuutta koskevien sopimusten ja muiden kolmannen osapuolen rahoitusjärjestelyjen käyttöä energian säästämiseksi. Näihin kuuluvat kirjanpitosäännöt ja -käytännöt, joiden vuoksi pääomainvestointeja ja energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä koituvia vuotuisia rahallisia säästöjä ei voida ottaa riittävällä tavalla huomioon kirjanpidossa koko investoinnin elinkaaren ajalta. Myös olemassa olevan rakennuskannan kunnostamisen esteisiin, jotka johtuvat alan toimijoiden ristiriitaisista kannustimista, olisi puututtava kansallisella tasolla.

(33) Jäsenvaltioita ja alueita olisi kannustettava käyttämään täysimittaisesti hyväksi rakennerahastoja ja koheesiorahastoa, jotta saataisiin aikaan investointeja energiatehokkuutta parantaviin toimenpiteisiin. Energiatehokkuuteen tehtävät investoinnit voivat edistää talouskasvua, työllisyyttä, innovointia ja auttaa lieventämään kotitalouksien energiaköyhyyttä, ja niillä on siten myönteinen vaikutus taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen. Mahdollisesti rahoitettavia aloja ovat muun muassa julkisten rakennusten ja asuntojen energiatehokkuustoimenpiteet sekä uusien taitojen hankkiminen energiatehokkuussektorin työllisyyden edistämiseksi.

(33a) Jäsenvaltioiden olisi kannustettava rahoitusvälineiden käyttöön tämän direktiivin tavoitteiden edistämiseksi. Rahoitusvälineisiin voivat kuulua

- a) jäljempänä 6–8 artiklan mukaisten säännösten noudattamatta jättämisestä aiheutuvat 9 artiklassa tarkoitetut maksuosuudet tai sakot,***
- b) energiatehokkuutta varten direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti myönnettyt varat,***
- c) monivuotisen rahoituskehyksen, erityisesti koheesiorahaston, rakennerahaston ja maaseudun kehittämisrahaston sekä EU:n erityisten rahoitusvälineiden, kuten Euroopan energiatehokkuusrahaston, puitteissa energiatehokkuuteen myönnettyt varat.***

Tällaiset välineet voisivat tarvittaessa perustua EU:n hankevelkakirjoista energiatehokkuuteen myönnettyihin varoihin; varoihin, jotka on myönnetty energiatehokkuutta varten Euroopan investointipankista ja muista unionin rahoituslaitoksista, erityisesti Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankista sekä Euroopan neuvoston kehityspankista; rahoituslaitosten myöntämiin varoihin; kansallisiin varoihin, mukaan lukien sellaisiin, joita saadaan sääntely- ja verotusjärjestelmistä, joilla kannustetaan energiatehokkuusaloitteiden ja -ohjelmien täytäntöönpanoon; päätöksen 406/2009/EY mukaisiin tuloihin.

Rahoitusvälineillä voidaan erityisesti

- a) käyttää tätä rahaa niin, että saadaan hankittua yksityistä investointipääomaa erityisesti yhteisösjoihtajilta, varmistuen samalla, että varojen myöntämisellä saavutetaan sekä ympäristönsuojelulliset että sosiaaliset tavoitteet,*
- b) käyttää innovatiivisia rahoitusjärjestelyjä (esimerkiksi yksityisen pääoman lainatakuut, energiatehokkuutta koskevien sopimusten lainatakuut, avustukset, korkotukilainat ja erityiset lainajärjestelyt, kolmansien osapuolten rahoitusjärjestelmät), joilla vähennetään energiatehokkuushankkeiden riskejä ja mahdollistetaan kustannustehokkaat kunnostustoimet myös pieni- ja keskituloisissa kotitalouksissa,*
- c) liittyä ohjelmiin tai virastoihin, jotka kokoavat energiatehokkuushankkeet yhteen ja arvioivat niiden laatua, antavat teknistä tukea, edistävät energiapalvelumarkkinoita ja auttavat luomaan energiapalveluita koskevaa kysyntää kuluttajien keskuudessa 14 artiklan mukaisesti.*

Rahoitusvälineillä voidaan myös

- a) osoittaa asianmukaiset varat koulutus- ja sertifiointiohjelmiin, joilla parannetaan energiatehokkuustaitoja ja tunnustetaan ne,*
- b) osoittaa varoja tutkimukseen ja esittämiseen sekä toimiin, joilla voidaan nopeuttaa pienimuotoisen ja mikrotekniikan käyttöönottoa energiantuotannossa ja optimoida tällaisen tuotannon kytkeminen verkkoon,*

- c) *liittyä ohjelmiin, joiden toimilla edistetään kaikkien talojen energiatehokkuutta, estetään energiaköyhyyden syntyminen ja kannustetaan vuokranantajia tekemään taloistaan mahdollisimman energiatehokkaita,*
- d) *tarjota riittävästi varoja, joilla tuetaan sosiaalista vuoropuhelua ja vaatimusten asettamista, jotta voidaan lisätä energiatehokkuutta ja varmistaa asianmukaiset työolot sekä työterveys ja -turvallisuus.*

Saatavilla olevia unionin rahoitusvälineitä ja innovatiivisia rahoitusjärjestelyjä olisi hyödynnettävä niin, että julkisten elinten rakennusten energiatehokkuuden parantamistavoite toteutuu käytännössä. Jäsenvaltiot voivat tältä osin käyttää päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisista vuosittaisista päästökaupasta saamia tuloja kehittääkseen kyseisiä järjestelyjä vapaaehtoiselta pohjalta ja kansalliset talousarviosäännöt huomioon ottaen.

- (34) Toteuttaessaan toimenpiteitä 20 prosentin energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseksi komission on seurattava uusien toimenpiteiden vaikutusta EU:n päästökauppajärjestelmästä annettuun direktiiviin 2003/87/EY, jotta päästökauppajärjestelmässä säilytettäisiin kannustimet, joilla palkitaan vähähiilisyttä edistäviä investointeja ja valmistellaan päästökauppajärjestelmään kuuluvia aloja tulevaisuudessa tarvittaviin innovaatioihin. *Sen on seurattava niihin teollisuudenaloihin kohdistuvaa vaikutusta, jotka ovat alttiita merkittävälle hiilivuodon vaaralle komission päätöksessä 2010/2/EU tarkoitetulla tavalla, jotta varmistettaisiin se, että tämän direktiivin säännöksillä edistetään eikä haitata näiden alojen kehitystä..*

(35) Direktiivin 2006/32/EY mukaan jäsenvaltioiden on asetettava yhdeksän prosentin kansallinen ohjeellinen energiansäästön kokonaistavoite, jonka ne pyrkivät saavuttamaan vuoteen 2016 mennessä energiapalvelujen ja muiden energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden avulla. Direktiivissä todetaan, että jäsenvaltioiden hyväksymän toisen energiatehokkuussuunnitelman jälkeen komissio ehdottaa tarvittaessa lisätoimenpiteitä, muun muassa tavoitteiden soveltamisajan mahdollista jatkamista. Jos asiasta annettavassa kertomuksessa tullaan siihen tulokseen, että mainitussa direktiivissä vahvistettujen ohjeellisten kansallisten tavoitteiden saavuttamisessa ei ole edistytty riittävästi, ehdotuksissa olisi puuttuttava tavoitteiden tasoon ja luonteeseen. Tähän direktiiviin liittyvässä vaikutustenarvioinnissa todetaan, että jäsenvaltiot ovat edenneet suunnitellusti yhdeksän prosentin tavoitteen saavuttamisessa. Kyseinen tavoite on huomattavasti alhaisempi kuin sittemmin hyväksytty 20 prosentin energiansäästötavoite vuoteen 2020 mennessä. Tästä syystä tavoitteiden tasoon ei ole tarpeen puuttua.

(35a) Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelman (kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1639/2006/EY¹) on ollut keskeisessä asemassa luotaessa suotuisa ympäristö EU:n kestäväää energiaa koskevien toimintapolitiikkojen asianmukaiselle täytäntöönpanolle poistamalla sellaisia markkinoiden esteitä, kuin markkinatoimijoiden ja instituutioiden riittämättömiä tietoja ja valmiuksia, sisäisten energiamarkkinoiden asianmukaisen toiminnan kansallisia teknisiä ja hallinnollisia esteitä tai kehittymättömiä työmarkkinoita matalahiilisen talouden haasteeseen vastaamiseksi. Monet näistä esteistä ovat yhä merkityksellisiä.

¹ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 15.

- (36a) *Jotta voitaisiin hyödyntää energiaan liittyvien tuotteiden merkittäviä energiansäästömahdollisuuksia, olisi nopeutettava ja laajennettava energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY¹ ja energiaan liittyvien tuotteiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin 19 päivänä toukokuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU² täytäntöönpanoa. Etusija olisi annettava tuotteille, jotka tarjoavat suurimmat energiansäästömahdollisuudet, sellaisina kuin ne määritetään ekologista suunnittelua koskevassa työsuunnitelmassa, ja tarvittaessa olemassa olevien toimenpiteiden tarkistamiselle.*
- (37) Jäsenvaltiot *eivät* voi ilman energiatehokkuuteen liittyviä lisätoimenpiteitä saavuttaa *riittävän hyvin* tämän direktiivin tavoitetta, *joka on* saavuttaa unionin 20 prosentin energiatehokkuustavoite ■ vuoteen 2020 mennessä ja valmistella vuoden 2020 jälkeen toteutettavia energiatehokkuuden lisäparannuksia, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (38) Jotta mahdollistetaan mukauttaminen tekniikan kehitykseen ja energialähteiden jakautumisessa tapahtuviin muutoksiin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat *direktiivin 2004/8/EY perusteella vahvistettujen yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen tarkistamista sekä tämän direktiivin liitteissä olevia arvoja, laskentamenetelmiä, primäärienergiakertoimen oletusarvoa ja vaatimuksia. On* erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa *asianmukaiset* kuulemiset myös asiantuntijatasolla. *Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.*

¹ EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10.

² EUVL L 153, 18.6.2010, s. 1.

- (39) Kaikki direktiivin 2004/8/EY ja direktiivin 2006/32/EY olennaiset säännökset olisi kumottava lukuun ottamatta direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1–4 kohtaa ja liitteitä I, III ja IV. ***Direktiivin 2006/32/EY edellä mainittuja säännöksiä olisi sovellettava yhdeksän prosentin tavoitteen saavuttamisen määräaikaan saakka.*** Direktiivin 2010/30/EU 9 artiklan 1 ja 2 kohta, joissa jäsenvaltioille ***asetetaan*** velvoite pyrkiä hankkimaan ainoastaan parhaaseen energiatehokkuusluokkaan kuuluvia tuotteita, olisi myös kumottava.
- (40) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu kyseisiin direktiiveihin.
- (41) Tämä direktiivi ei vaikuta direktiiveissä 2004/8/EY ja 2006/32/EY mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.
- (41a) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 29 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,***

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Kohde, soveltamisala, määritelmät ja energiatehokkuustavoitteet

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteinen kehys energiatehokkuuden edistämistä koskeville *toimenpiteille* unionissa, jotta varmistettaisiin, että unionin **vuodeksi 2020** asettama *yleistavoite* lisätä *energiatehokkuutta 20 prosentilla* saavutetaan, ja jotta valmisteltaisiin energiatehokkuuden lisäparannuksia kyseisen määräajan jälkeen.

Siinä vahvistetaan säännöt, joiden tarkoituksena on poistaa energiamarkkinoiden esteitä ja korjata markkinahäiriöitä, jotka haittaavat energian toimitusten ja käytön tehokkuutta, sekä säädetään *viitteellisten* kansallisten energiatehokkuustavoitteiden asettamisesta vuodeksi 2020.

2. Tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset ovat vähimmäisvaatimuksia, eivätkä ne estä jäsenvaltiota pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön tiukempia toimenpiteitä. Tällaisten toimenpiteiden on oltava yhteensopivia unionin lainsäädännön kanssa. *Jos* kansallisessa lainsäädännössä *säädetään* tiukempia toimenpiteitä, *jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisesta lainsäädännöstä* komissiolle.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'energialla' kaikkia energiatuotteiden muotoja, *polttoaineita, lämpöä, uusiutuvaa energiaa, sähköä tai mitä tahansa muuta energian muotoa* siten kuin ne on määritelty *energiatilastoista 22 päivänä lokakuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston* asetuksessa (EY) N:o 1099/2008¹;

¹ EUVL L 304, 14.11.2008, s. 1.

- 2) 'primäärienergian kulutuksella' kotimaista bruttokulutusta, lukuun ottamatta muuta kuin energiakäyttöä;
- 2a) *'energian loppukulutuksella' kaikkea teollisuudelle, liikenteelle, kotitalouksille, palveluihin ja maataloudelle toimitettua energiaa. Siihen ei kuulu energian muuntamisen alalle ja energiateollisuudelle toimitettu energia;*
- 2b) *'energiatehokkuudella' suoritteen, palvelun, tavarain tai energian tuotoksen ja energiapanoksen välistä suhdetta;*
- 2c) *'energiänsäästöillä' säästetyn energian määrää, joka määritetään mittaamalla ja/tai arvioimalla energiankäyttö ennen yhden tai useamman energiatehokkuutta parantavan toimenpiteen toteuttamista ja sen jälkeen siten, että energiankäyttöön vaikuttavat ulkoiset olosuhteet vakioidaan;*
- 2d) *'energiatehokkuuden parantamisella' teknisistä, ihmisten käyttäytymiseen liittyvistä ja/tai taloudellisista muutoksista johtuvaa energiatehokkuuden lisääntymistä;*
- 3) 'energiapalvelulla' energian ja energiatehokkaan teknologian tai toiminnan yhdistelmästä muodostuvaa fysikaalista etua, hyötyä tai hyödykettä, johon voi kuulua palvelun toimittamisen edellyttämiä käyttö-, huolto- ja valvontatoimia, joka toimitetaan sopimuksen perusteella ja josta tavanomaisissa olosuhteissa on todettu seuraavan todennettavissa ja mitattavissa tai arvioitavissa oleva energiatehokkuuden parantuminen tai primäärienergian säästö;
- 4) 'viranomaisilla' hankintaviranomaisia siten kuin ne on määritelty *julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/18/EY¹*;
- 4a) *'keskushallinnolla' kaikkia hallinnollisia osastoja, joiden toimivalta ulottuu jäsenvaltion koko alueelle;*

¹ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

- 4b) *'kokonaishyötypinta-alalla' rakennuksen tai sen osan pinta-alaa, jossa sisäilmaston ylläpitämiseen käytetään energiaa;*
- 5) 'energianhallintajärjestelmällä' sellaisen suunnitelman toisiinsa liittyviä tai keskenään vuorovaikutussuhteessa olevia osatekijöitä, jossa asetetaan energiatehokkuustavoite ja strategia tavoitteen saavuttamiseksi;
- 5a) *'eurooppalaisella standardilla' Euroopan standardointikomitean, Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean tai Euroopan telealan standardointilaitoksen hyväksymää, julkiseen käyttöön saatettua standardia;*
- 5b) *'kansainvälisellä standardilla' kansainvälisen standardisoimisjärjestön hyväksymää, julkiseen käyttöön saatettua standardia;*
- 6) 'velvoitetulla *osapuolella*' energian jakelijaa tai energian vähittäismyyntiyritystä, jota 6 artiklassa tarkoitetut kansalliset energiatehokkuusvelvoitejärjestelmät sitovat;
- 6a) *'toimeksi saaneella osapuolella' oikeushenkilöä, jolle hallitus tai muu julkinen elin on siirtänyt toimivallan kehittää, hallinnoida tai käyttää rahoitusjärjestelmää hallituksen tai muun julkisen elimen puolesta;*
- 6b) *'osallistuvalla osapuolella' yritystä tai julkista elintä, joka on sitoutunut tiettyjen tavoitteiden saavuttamiseen vapaaehtoisella sopimuksella tai jota koskee kansallinen sääntelypoliittinen väline;*
- 6c) *'täytäntöönpanevilla viranomaisella' julkisoikeuden piiriin kuuluvaa elintä, jonka tehtävänä on toteuttaa tai valvoa energia- tai hiiliverotusta, rahoitusjärjestelmiä ja -välineitä, verokannustimia, standardeja ja normeja, energiamerkintäjärjestelmiä tai koulutusta;*
- 6d) *'politiikkatoimella' sääntely-, rahoitus-, verotus-, vapaaehtoista tai tietojen toimittamistoimenpidettä, joka jäsenvaltiossa on muotomääräisesti otettu käyttöön ja pantu täytäntöön ja jolla luodaan tukikehys, vaatimus tai kannustin, jotta markkinoiden toimijat tarjoaisivat ja ostaisivat energiapalveluja ja toteuttaisivat muita energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä;*

- 6e) *'yksittäisellä toimella' toimea, joka johtaa todennettaviin ja mitattaviin tai arvioitaviin energiatehokkuuden parannuksiin ja joka toteutetaan politiikkatoimen perusteella;*
- 7) 'energian jakelijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, myös jakeluverkonhaltijaa, joka vastaa energian jakelusta sen toimittamiseksi loppukäyttäjille tai energiaa loppukäyttäjille myyville jakeluasemille;
- 8) 'jakelunverkonhaltijalla' direktiivissä 2009/72/EY ja direktiivissä 2009/73/EY määriteltyä jakeluverkonhaltijaa;
- 9) 'energian vähittäismyyntiyrityksellä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy energiaa loppukäyttäjille;
- 10) 'loppukäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ostaa energiaa omaa loppukäyttöään varten;
- 11) 'energiapalvelujen tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimittaa energiapalveluja tai suorittaa muita energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä loppukäyttäjän laitoksessa tai tiloissa;
- 12) 'energiakatselmuksella' järjestelmällistä menettelyä, jolla saadaan riittävästi tietoa rakennuksen tai rakennusryhmän, teollisen tai kaupallisen toiminnan tai laitoksen tai yksityisen tai julkisen palvelun energiankulutuksesta ja jonka avulla voidaan tunnistaa mahdollisuudet kustannustehokkaaseen energiansäästöön ja määrittää säästön suuruus ja jolla raportoidaan katselmuksen tuloksista;
- 12a) *'pienillä ja keskisuurilla yrityksillä' mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY¹ liitteessä olevassa I osastossa määritellyjä yrityksiä. Mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) luokka koostuu yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 250 työntekijää ja joiden*

¹ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

vuosiliikevaihto on enintään 50 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma on enintään 43 miljoonaa euroa;

- 13) 'energiatehokkuutta koskevalla sopimuksella' edunsaajan ja energiatehokkuutta parantavan toimenpiteen tarjoajan välistä sopimusjärjestelyä, **joka todennetaan ja jota seurataan sopimuksen koko keston ajan ja jossa kyseiseen toimenpiteeseen (työnä, toimitettuna tavarana tai palveluina) tehdyt investoinnit korvataan** suhteessa sopimuksessa sovittuun energiatehokkuuden parantumistasoon tai muuhun sovittuun energiatehokkuuskriteeriin, kuten rahalliseen säästöön;
- 13a) 'älykkäällä mittausjärjestelmällä' sähköistä järjestelmää, jolla voidaan mitata energiankulutus, saada enemmän tietoja kuin perinteisellä mittarilla sekä siirtää ja vastaanottaa tietoa sähköisen viestinnän keinoin;**
- 14) 'siirtoverkonhaltijalla' direktiivissä 2009/72/EY ja direktiivissä 2009/73/EY määriteltyä siirtoverkonhaltijaa;
- 15) 'yhteistuotannolla' lämpöenergian ja sähkö- tai mekaanisen energian samanaikaista tuottamista samassa prosessissa;
- 16) 'taloudellisesti perusteltavissa olevalla tarpeella' tarvetta, joka ei ylitä **lämmitys-** tai jäähdytystarvetta ja joka muutoin tyydytettäisiin markkinaehtoisesti muilla energiantuotantotavoilla kuin yhteistuotannolla;
- 17) 'hyötylämmöllä' yhteistuotantoprosessissa tuotettua lämpöä, joka täyttää taloudellisesti perusteltavissa olevan lämmitys- tai jäähdytystarpeen;
- 18) 'yhteistuotannosta saatavalla sähköllä' hyötylämmön tuotantoon liittyvässä prosessissa tuotettua ja liitteessä I säädetyn menetelmän mukaisesti laskettua sähköä;
- 19) 'tehokkaalla yhteistuotannolla' liitteessä II asetetut perusteet täyttävää yhteistuotantoa;
- 20) 'kokonaishyötysuhteella' sähkö- ja mekaanisen energian tuotannon ja hyötylämpötuotoksen vuosittaista summaa jaettuna polttoainepanoksella, joka käytetään yhteistuotantoprosessissa tuotettavaan lämpöön ja sähkö- ja mekaanisen energian kokonaistuotantoon;

- 21) 'rakennusasteella' yhteistuotannosta saadun sähkön ja hyötylämmön välistä suhdetta laitoksen toimiessa ainoastaan yhteistuotantolaitoksena tietyn yksikön operatiivisten tietojen perusteella;
- 22) 'yhteistuotantoyksiköllä' yksikköä, joka voi toimia yhteistuotannossa;
- 23) 'pienimuotoisella yhteistuotantoyksiköllä' yhteistuotantoyksikköä, jonka asennettu kapasiteetti on alle 1 MWe;
- 24) 'mikroyhteistuotantoyksiköllä' yhteistuotantoyksikköä, jonka enimmäiskapasiteetti on alle 50 kWe;
- 25) 'tonttitehokkuudella' tontin pinta-alan ja rakennuksen pinta-alan suhdetta tietyllä alueella;
- 26) 'tehokkaalla kaukolämmityksellä ja -jäähdytyksellä' kaukolämmitys- tai jäähdytysjärjestelmää, jossa käytetään vähintään 50-prosenttisesti uusiutuvaa *energiaa, 50-prosenttisesti hukkalämpöä, 75-prosenttisesti* yhteistuotannosta saatavaa lämpöä tai *50-prosenttisesti tällaisen energian ja lämmön* yhdistelmää;
- 27) 'merkittäväällä uudistamisella' uudistustöitä, joiden kustannukset ylittävät 50 prosenttia uuden vastaavan yksikön investointikustannuksista ■ ;
- 27a) *'tehokkaalla lämmityksellä ja jäähdytyksellä' lämmitys- ja jäähdytysvaihtoehtoa, joka tavanomaista tilannetta kuvaavaan perusskenaarioon verrattuna vähentää mitattavalla tavalla primäärienergiapanosta, joka tarvitaan yhden toimitetun energiayksikön tuottamiseen asiaankuuluvan järjestelmän rajoissa tässä direktiivissä tarkoitetun kustannus-hyötyanalyysin mukaisella kustannustehokkaalla tavalla, ottaen huomioon tuotantoon, muuntamiseen, siirtoon ja jakeluun tarvittava energia;*
- 27b) *'tehokkaalla käyttäjäkohtaisella lämmityksellä ja jäähdytyksellä' käyttäjäkohtaista lämmityksen ja jäähdytyksen toimitusvaihtoehtoa, joka tehokkaaseen kaukolämmitykseen ja -jäähdytykseen verrattuna vähentää mitattavalla tavalla muun kuin uusiutuvan primäärienergian panosta, joka tarvitaan yhden toimitetun energiayksikön tuottamiseen asiaankuuluvan järjestelmän rajoissa, tai joka edellyttää samaa muun kuin uusiutuvan primäärienergian panosta alemmilla*

*kustannuksilla, ottaen huomioon tuotantoon, muuntamiseen, siirtoon ja jakeluun
tarvittava energia;*

27c) *'yhteisostoryhmällä' kysyntäpalvelujentarjoajaa, joka yhdistää useita lyhytkestoisia kulutuskuormia myytäväksi tai huutokaupattavaksi järjestäytyneillä energiamarkkinoilla.*

3 artikla

Energiatehokkuustavoitteet

1. **Kunkin** jäsenvaltion on vahvistettava *ohjeellinen* kansallinen energiatehokkuustavoite, *joka perustuu joko primääri- tai loppuenergian kulutukseen, primääri- tai loppuenergian säästöihin taikka energiaintensiteettiin. Ilmoittaessaan näitä tavoitteita komissiolle 19 artiklan 1 kohdan ja liitteessä XIV olevan 1 osan f kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on ilmaistava ne myös primäärienergian kulutuksen ja loppuenergian kulutuksen absoluuttisena tasona vuonna 2020 ja selitettävä, miten ja minkä tietojen perusteella taso on laskettu.*

Tavoitetta asettaessaan niiden on otettava huomioon seuraavaa: unionin *vuoden 2020 energiankulutus saa olla korkeintaan 1 474 Mtoe primäärienergiaa tai korkeintaan 1 078 Mtoe loppuenergiaa*; tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet; direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen kansallisten energiansäästötavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyt toimenpiteet; sekä muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet jäsenvaltioissa ja unionin tasolla. *Kansallisia energiatehokkuustavoitteita asettaessaan jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon primäärienergian kulutukseen vaikuttavat kansalliset olosuhteet, kuten jäljellä olevat kustannustehokkaat energiansäästömahdollisuudet, BKT:n kehitys ja ennuste, muutokset energian tuonnissa ja viennissä, kaikkien uusiutuvien energialähteiden kehittyminen, ydinenergia, hiilidioksidin talteenotto ja varastointi (CCS) sekä varhaiset toimet.*

2. Komissio arvioi 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä *saavutettua edistymistä ja sitä, onko todennäköistä, että unioni saavuttaa energian kulutuksen tason, joka on korkeintaan 1 474 Mtoe primäärienergiaa ja/tai korkeintaan 1 078 Mtoe loppuenergiaa* vuonna 2020 ■ .

2 a. *Tehdessään 2 kohdassa mainittua arviointia komissio*

- a) laatii yhteenvedon ■ *jäsenvaltioiden ilmoittamista kansallisista viitteellisistä energiatehokkuustavoitteista*;

- b) arvioi, voidaanko kyseisten tavoitteiden yhteenlaskettua määrää pitää luotettavana osoituksena siitä, että EU kokonaisuutena etenee suunnitellusti, ottaen 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin osalta huomioon arvion ensimmäisestä 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditusta vuosiraportista ja arvion 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadituista kansallisista energiatehokkuuden toimintasuunnitelmista;*
- c) ottaa huomioon täydentävät analyysit, joita saadaan*
- i) arvioimalla edistymistä energiankulutuksessa ja energiankulutuksessa suhteessa taloudelliseen toimintaan EU:n tasolla, mukaan lukien edistymisen energian toimitusten tehokkuudessa jäsenvaltioissa, joiden kansalliset ohjeelliset tavoitteet perustuvat energian loppukulutukseen tai loppuenergian säästöihin, mukaan lukien edistyminen, joka johtuu siitä, että nämä jäsenvaltiot ovat noudattaneet tämän direktiivin III luvun säännöksiä;*
- ii) energiankulutuksen tulevia suuntauksia koskevien mallintamisten tuloksista;*
- d) vertaamalla tuloksia energiankulutuksen määrään, joka tarvittaisiin, jotta energian kulutuksen taso olisi korkeintaan 1 474 Mtoe primäärienergiaa ja/tai korkeintaan 1 078 Mtoe loppuenergiaa vuonna 2020.*

3 a artikla

Rakennusten kunnostaminen

Jäsenvaltioiden on laadittava pitkän aikavälin strategia sekä julkisten että yksityisten investointien saamiseksi käyttöön kansallisen asuin- ja kaupallisten rakennusten kannan kunnostamisessa. Tähän strategiaan on sisällyttävä:

- a) katsaus kansallisesta rakennuskannasta, joka perustuu tarvittaessa tilastolliseen otantaan;*

- b) *rakennustyyppien ja ilmastovyöhykkeiden kannalta soveltuvien kunnostamista koskevien kustannustehokkaiden lähestymistapojen määrittäminen;*
- c) *politiikat ja toimenpiteet, joilla edistetään kustannustehokkaita rakennusten perusparannuksia, mukaan lukien vaiheittaiset perusparannukset;*
- d) *tulevaisuudennäkymät yksittäisten henkilöiden, rakennusteollisuuden ja rahoituslaitosten investointipäätösten ohjaamiseksi;*
- e) *näyttöön perustuva arvio odotetuista energiansäästöistä ja laajemmista hyödyistä.*

Strategian ensimmäinen versio on julkaistava 30 päivään huhtikuuta 2014 mennessä ja päivitettävä sen jälkeen kolmen vuoden välein, ja strategia on toimitettava komissiolle osana kansallisia energiatehokkuuden toimintasuunnitelmia.

II LUKU

Energian käytön tehokkuus

4 artikla

Julkisten elinten rakennukset esimerkkinä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2014 kolme prosenttia niiden *keskushallinnon* omistamien *ja käyttämien lämmitettyjen ja/tai jäähdytettyjen rakennusten* kokonaispinta-alasta korjataan vuosittain siten, että ne vastaavat vähintään asianomaisen jäsenvaltion direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistamia energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta *mainitun* direktiivin 7 artiklan soveltamista. Kolmen prosentin osuus lasketaan asianomaisen jäsenvaltion *keskushallinnon* omistamien *ja käyttämien* sellaisten rakennusten kokonaispinta-alasta, joiden kokonaishyötypinta-ala on *yli 500 m² ja 9 päivästä heinäkuuta 2015* yli 250 m² ja jotka eivät kunkin vuoden tammikuun 1 päivänä täytä direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia kansallisia vähimmäisvaatimuksia.

Jos jäsenvaltio edellyttää, että velvoite korjata vuosittain kolme prosenttia kokonaispinta-alasta koskee keskushallintoa alemmalla tasolla olevien hallinnollisten osastojen omistamaa ja käyttämää pinta-alaa, kolmen prosentin osuus lasketaan asianomaisen jäsenvaltion keskushallinnon ja näiden hallinnollisten osastojen omistamien ja käyttämien sellaisten rakennusten kokonaispinta-alasta, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m² ja 9 päivästä heinäkuuta 2015 yli 250 m² ja jotka eivät kunkin vuoden tammikuun 1 päivänä täytä direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia kansallisia vähimmäisvaatimuksia.

Pannessaan täytäntöön toimenpiteitä keskushallinnon rakennusten peruskorjaamiseksi ensimmäisen alakohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat valita, että ne käsittelevät rakennusta kokonaisuutena, mukaan lukien rakennuksen ulkokuori, laitteistot, toiminta ja kunnossapito.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ne keskushallinnon rakennukset, joiden energiatehokkuus on matalin, ovat etusijalla energiatehokkuustoimenpiteissä, silloin kun se on kustannustehokasta ja teknisesti toteutettavissa.

1 a. Jäsenvaltiot voivat jättää vahvistamatta tai soveltamatta 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia seuraavien rakennusluokkien osalta:

- a) rakennukset, joita suojellaan virallisesti osana määrättyä ympäristöä tai niiden erityisen arkkitehtonisen tai historiallisen arvon vuoksi, jos niiden luonne tai ulkonäkö muuttuisi energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisen vuoksi tavalla, jota ei voida hyväksyä;*
- b) asevoimien tai kansallisen keskushallinnon omistamat kansalliseen puolustukseen käytettävät rakennukset, lukuun ottamatta asevoimien ja muun kansallisten puolustusviranomaisten henkilöstön käytössä olevia yksittäisiä asuintiloja tai toimistorakennuksia;*
- (c) rakennukset, joita käytetään hartauden harjoittamiseen ja uskonnolliseen toimintaan.*

2. Jäsenvaltiot voivat katsoa **■** , että tietyinä vuonna syntynyt *keskushallinnon rakennusten* korjatun rakennuspinta-alan ylijäämä otetaan huomioon *keskushallinnon rakennusten* vuotuisen korjausmäärän laskennassa siten, että kyseinen pinta-ala katsotaan korjatuksi jonakin *kolmesta* edeltävästä tai *kolmesta* seuraavasta vuodesta.
- 2 a.** *Jäsenvaltiot voivat katsoa], että jonakin kahdesta edeltävästä vuodesta purettujen erityisten keskushallinnon rakennusten tai jonakin kahdesta edeltävästä vuodesta muiden rakennusten intensiivisemmän käytön vuoksi myytyjen, purettujen tai käytöstä poistettujen rakennusten korvaamiseksi käytetyt ja omistetut uudet rakennukset otetaan huomioon keskushallinnon rakennusten vuotuisen korjausmäärän laskennassa.*
3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä laadittava ja asetettava julkisesti saataville luettelo *lämmitetyistä ja/tai jäädytetyistä keskushallinnon rakennuksista, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m² ja 9 päivästä heinäkuuta 2015 yli 250 m², lukuun ottamatta rakennuksia, joihin kyseistä vaatimusta ei sovelleta 1 a kohdan nojalla. Luettelossa on oltava seuraavat tiedot:*
- a) pinta-ala neliömetreinä sekä
- b) kunkin rakennuksen energiatehokkuus *tai vastaavat energiatiedot.*
- 3 a.** *Vaihtoehtoisena toimintatapana 1, 1 a, 2, 2 a ja 3 kohdan vaatimuksille ja rajoittamatta direktiivin 2010/31/EU 7 artiklan soveltamista jäsenvaltiot voivat toteuttaa muita kustannustehokkaita toimenpiteitä, esimerkiksi erittäin korkean energiatehokkuuden tasoon johtavia perusparannuksia ja toimenpiteitä, joilla pyritään muuttamaan asukkaiden käyttäytymistä, saavuttaakseen vuoteen 2020 mennessä sellaisen energiankulutussäästöjen määrän niiden keskushallinnon omistamissa ja käyttämissä asiaankuuluvissa rakennuksissa, joka on vähintään vastaava kuin 1 kohdassa vaadittu, raportoituna vuosittain. Tämän vaihtoehtoisen toimintatavan soveltamiseksi ne voivat arvioida energiansäästöt, joihin 1, 1 a, 2 ja 2 a kohtaa soveltamalla päästäisiin, käyttämällä keskushallinnon*

*vertailurakennusten energiankulutuksen asianmukaisia vakioarvoja ennen ja jälkeen korjauksen ja rakennuskantansa pinta-ala-arvioiden mukaisesti.
Keskushallinnon vertailurakennusten luokkien on oltava tällaista rakennuskantaa edustavia.*

Vaihtoehtoisen toimintatavan valitsevien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014 vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka ne aikovat hyväksyä, ja osoitettava, kuinka toimenpiteiden avulla saavutetaan keskushallinnon omistuksessa olevien rakennusten vastaava energiatehokkuuden lisäys.

4. Jäsenvaltioiden on kannustettava julkisia elimiä, *myös alueellisella ja paikallisella tasolla, ja julkisoikeudellisia sosiaalisesta asuntotarjonnasta vastaavia elimiä niiden toimivaltuuksien ja hallinnollisen rakenteen puitteissa*
- a) hyväksymään joko itsenäisenä suunnitelmana tai osana laajempaa ilmasto- tai ympäristösuunnitelmaa energiatehokkuussuunnitelma, johon sisältyy erityisiä energiansäästöä *ja energiatehokkuutta* koskevia tavoitteita *ja toimia* ja jonka tarkoituksena on *noudattaa keskushallinnon rakennusten 1, 3 ja 3 a kohdan mukaista esimerkkiä;*
- b) ottamaan osana suunnitelmansa täytäntöönpanoa käyttöön energianhallintajärjestelmä, *johon kuuluvat myös energiakatselmuksset.*
- ba) käyttämään tarvittaessa energiapalveluyrityksiä (ESCO) ja energiatehokkuutta koskevia sopimuksia rahoittamaan korjauksia ja toteuttamaan suunnitelmia energiatehokkuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi pitkällä aikavälillä.*

5 artikla

Julkisten elinten hankinnat

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että *keskushallinnot* hankkivat ainoastaan energiatehokkaita tuotteita, palveluja ja rakennuksia, *siinä määrin kuin tämä on johdonmukaista kustannustehokkuuden, taloudellisen toteutettavuuden, laajemman kestävyuden, teknisen soveltuvuuden sekä riittävän kilpailun kanssa*, liitteen III mukaisesti. *Tätä velvoitetta sovelletaan julkisten elinten tekemiin tuotteiden, palvelujen ja rakennusten*

hankintasopimuksiin, joiden arvo vastaa vähintään direktiivin 2004/18/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, 7 artiklassa säädettyjä kynnysarvoja.

Tätä velvoitetta sovelletaan asevoimien sopimuksiin vain siltä osin, kuin sen soveltaminen ei aiheuta ristiriitaa asevoimien toimien luonteen ja ensisijaisen tavoitteen kanssa ja lukuun ottamatta hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden tekemien rakennusurakoita sekä tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta puolustus- ja turvallisuusalalla 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/81/EY¹ määriteltyjä puolustustarvikkeita.

Jäsenvaltioiden on kannustettava julkisia elimiä, myös alueellisella ja paikallisella tasolla, ottaen asianmukaisesti huomioon niiden toimivaltuudet ja hallinnollisen rakenteen, noudattamaan niiden keskushallintojen antamaa esimerkkiä hankkia ainoastaan energiatehokkaita tuotteita, palveluja ja rakennuksia.

Jäsenvaltioiden on kannustettava julkisia elimiä, silloin kun nämä esittävät merkittävän energiasisällön omaavia palvelusopimuksia koskevia tarjouspyyntöjä, arvioimaan mahdollisuutta tehdä pitkän aikavälin energiatehokkuussopimuksia, joilla saadaan energiansäästöjä pitkällä aikavälillä.

Hankittaessa tuotepaketti, joka kuuluu kokonaisuudessaan direktiivin 2010/30/EU mukaisesti annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan, jäsenvaltiot voivat edellyttää, että kokonaisenergiatehokkuus asetetaan etusijalle kyseisen paketin yksittäisten tuotteiden energiatehokkuuteen nähden hankkimalla sellainen tuotepaketti, joka täyttää parhaaseen energiatehokkuusluokkaan kuulumisen vaatimuksen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

¹ EUVL L 216, 20.8.2009, s. 76.

6 artikla

Energiatehokkuusvelvoitejärjestelmät

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava energiatehokkuusvelvoitejärjestelmä. Järjestelmällä on varmistettava, että *kunkin jäsenvaltion alueella toimivat velvoitetut energian jakelijat ja/tai energian vähittäismyyntiyritykset saavuttavat kumulatiivisen loppukäytön energiansäästö tavoitteen 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä, sanotun rajoittamatta 1 a kohdan soveltamista. Tavoitteen on vastattava vähintään sitä, että saavutetaan kunakin vuonna 1 päivästä tammikuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2020 uusia säästöjä, joiden määrä on 1,5 prosenttia kaikkien energian jakelijoiden tai kaikkien energian vähittäismyyntiyritysten vuosittain loppukäyttäjille myymän energian määrästä laskettuna 1 päivää tammikuuta 2013 edeltäneen viimeisimmän kolmivuotiskauden keskiarvosta. Liikenteessä käytetyn energian myynnin määrä voidaan jättää osittain tai kokonaan ottamatta huomioon laskennassa.*

Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu uusien säästöjen laskettu määrä jaksotetaan kauden aikana.

- 1 a. *Kukin jäsenvaltio voi, rajoittamatta kuitenkaan 1 b kohdan soveltamista:*
- a) *toteuttaa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa edellytetyn laskennan käyttämällä 1 prosentin arvoa vuosina 2014 ja 2015; 1,25 prosentin arvoa vuosina 2016 ja 2017; ja 1,5 prosentin arvoa vuosina 2018, 2019 ja 2020;*
 - b) *jättää laskennan ulkopuolelle kaiken tai osan myynnin määrästä direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetelluissa teollisuuden toiminnoissa käytetyn energian osalta;*
 - c) *sallia, että energian muuntamisessa, jakelussa ja siirrossa saavutetut energiansäästöt, mukaan lukien tehokas kaukolämpö- ja -jäähdytysinfrastruktuuri, jotka ovat seurausta 10 artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan b alakohdan ja 12 artiklan 1–6 kohdan ja 8 kohdan vaatimusten täytäntöönpanosta, otetaan huomioon 1 kohdan nojalla vaaditussa energiansäästöjen määrässä; sekä*

- d) ottaa huomioon 1 kohdan nojalla vaaditussa energiansäästöjen määrässä energiansäästöt, jotka ovat seurausta 31 päivästä joulukuuta 2008 alkaen toteutetuista yksittäisistä toimista, joilla on edelleen vaikutusta vuonna 2020 ja jotka voidaan mitata ja todentaa.*

- 1 b. Edellä olevan 1 a kohdan soveltaminen ei saa johtaa yli 25 prosentin vähennykseen 1 kohdassa tarkoitettussa energiansäästöjen määrässä. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat 1 a kohtaa, on ilmoitettava siitä komissiolle ... [täytäntöönpanopäivä] mennessä, mukaan lukien sovellettavat 1 a kohdassa luetellut osat ja laskelma niiden vaikutuksesta 1 kohdassa tarkoitettuun energiansäästöjen määrään.*
- 1 c. Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista kunkin jäsenvaltion on nimettävä velvoitetut osapuolet puolueettomin ja syrjimättömin perustein alueellaan toimivien energian jakelijoiden ja/tai energian vähittäismyyntiyritysten keskuudesta, ja se voi sisällyttää niihin alueellaan toimivia liikennepolttoaineen jakelijoita tai liikennepolttoaineen vähittäismyyntiyrityksiä. Velvoitetujen osapuolten on saavutettava veloitteen täyttämisen edellyttämä energiansäästöjen määrä loppukäyttäjien keskuudessa, jonka jäsenvaltio tarvittaessa määrittää riippumatta 1 kohdan laskennasta, tai jäsenvaltion niin päättäessä muilta osapuolilta saatavien sertifioidujen säästöjen avulla 5 kohdan b alakohdan mukaisesti.*
2. Jäsenvaltioiden on ilmaistava kultakin velvoitetulta osapuolelta edellytetty energiansäästöjen määrä suhteessa joko niiden energian loppukulutukseen tai primäärienergian kulutukseen. Vaaditun energiansäästöjen määrän ilmaisemiseen valittua menetelmää on käytettävä myös velvoitetujen osapuolten ilmoittamien säästöjen laskennassa. Laskennassa sovelletaan liitteessä IV vahvistettuja muuntokertoimia.
-
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että *1 kohdasta, 1 a kohdasta, 9 kohdasta ja 15 a artiklan 6 kohdasta aiheutuvat* säästöt lasketaan *liitteessä V a olevan 1 ja 2 kohdan* mukaisesti. Niiden on perustettava *mittaus-, tarkastus- ja todentamisjärjestelmät*, joiden mukaisesti vähintään tilastollisesti merkittävä osuus *ja edustava otos* velvoitetujen osapuolten käyttöön ottamista energiätehokkuutta parantavista toimenpiteistä varmennetaan ■ . *Mittaus, tarkastus ja todentaminen on toteutettava velvoitetuista osapuolista riippumattomasti.*

5. Jäsenvaltiot voivat energiatehokkuusvelvoitejärjestelmässä
- a) sisällyttää asettamiinsa säästövelvoitteisiin vaatimuksia, joilla on sosiaalisia päämääriä, muun muassa edellyttämällä **energiatehokkuustoimenpiteiden tietyn osan** toteuttamista **ensisijaisesti** energiaköyhyydestä kärsivissä kotitalouksissa tai sosiaalisessa asuntotarjonnassa;
 - b) sallia velvoitettujen osapuolten ottaa velvoitteensa noudattamista laskiessaan huomioon energiapalvelujen tarjoajien tai muiden kolmansien osapuolten saavuttamat sertifioidut energiansäästöt, **myös silloin, kun velvoitetut osapuolet edistävät muiden valtion hyväksymien elinten tai viranomaisten kautta toimenpiteitä, joihin voi liittyä tai olla liittymättä virallisia kumppanuuksia ja joita voidaan toteuttaa yhdistelmänä muiden rahoituslähteiden kanssa;** tässä tapauksessa **jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä** on selkeä, läpinäkyvä ja kaikille markkinatoimijoille avoin **hyväksyntä**prosessi, jolla pyritään pitämään sertifioinnin kustannukset mahdollisimman alhaisina;
 - c) sallia velvoitettujen osapuolten ottaa huomioon tietynä vuonna saavutetut säästöt siten, että ne voidaan katsoa saavutetuiksi jonakin **neljästä** edeltävästä tai **kolmesta** seuraavasta vuodesta.

6. Jäsenvaltioiden on julkaistava **kerran vuodessa** kunkin velvoitetun osapuolen **tai velvoitettujen osapuolten kunkin alaryhmän** saavuttamat energiansäästöt sekä järjestelmällä saavutetut **kokonaissäästöt.** ■

Jäsenvaltioiden on **varmistettava, että velvoitetut osapuolet toimittavat pyydettyessä mutta korkeintaan kerran vuodessa**

■

- b) kootut tilastotiedot loppukäyttäjistään (yksilöiden merkittävät muutokset verrattuna aiemmin toimitettuihin tietoihin); sekä
- c) tuoreet tiedot loppukäyttäjien kulutuksesta, tarvittaessa myös

kuormitusjakaumista, asiakassegmenteistä ja asiakkaiden maantieteellisestä jakautumisesta, säilyttäen yksityisten tai kaupallisesti arkaluonteisten tietojen loukkaamattomuuden ja luottamuksellisuuden sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti.

I

9. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat toteuttaa muita **politiikkatoimia** energiansäästöjen saavuttamiseksi loppukäyttäjien keskuudessa, **edellyttäen että ne ovat 9 a ja 9 b kohdassa esitettyjen perusteiden mukaisia**. Tällä toimintatavalla saavutetun vuotuisen **uuden** energiansäästön on oltava yhtä suuri kuin **1, 1 a ja 1 b kohdassa** vaadittu **uusi** energiansäästö. **Edellyttäen, että vastaavuus säilytetään, jäsenvaltiot voivat yhdistää velvoitejärjestelmiin vaihtoehtoisia politiikkatoimia, mukaan lukien kansalliset energiatehokkuusohjelmat.**

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja politiikkatoimia voivat olla esimerkiksi seuraavat toimenpiteet tai niiden yhdistelmät:

- a) energia- tai hiilidioksidiverot, joiden vaikutuksena on energian loppukäytön vähentyminen;**
- b) rahoitusjärjestelmät ja -välineet tai verokannustimet, jotka johtavat energiatehokkaan teknologian tai tekniikoiden soveltamiseen ja joiden vaikutuksena on energian loppukäytön vähentyminen;**
- c) säädökset tai vapaaehtoiset sopimukset, jotka johtavat energiatehokkaan teknologian tai tekniikoiden soveltamiseen ja joiden vaikutuksena on energian loppukäytön vähentyminen;**
- d) standardit ja normit, joiden tarkoituksena on tuotteiden ja palvelujen, rakennukset ja ajoneuvot mukaan luettuina, energiatehokkuuden parantaminen, paitsi jos ne ovat pakollisia ja sovellettavia jäsenvaltioissa EU:n oikeuden mukaisesti;**
- e) energiamerkintäjärjestelmät paitsi jos ne ovat pakollisia ja sovellettavia jäsenvaltioissa EU:n oikeuden mukaisesti;**
- f) koulutus, myös energianeuvontaohjelmat, jotka johtavat energiatehokkaan teknologian tai tekniikoiden soveltamiseen ja joiden vaikutuksena on energian loppukäytön vähentyminen.**

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle [kuusi kuukautta ennen täytäntöönpanopäivää] mennessä politiikkatoimet, jotka ne aikovat hyväksyä ensimmäisen alakohdan ja 15 a artiklan 6 kohdan soveltamiseksi, liitteessä V a olevassa 4 kohdassa säädetyn kehyksen mukaisesti, ja esitettävä, miten niiden avulla tultaisiin saavuttamaan vaadittu säästömäärä. Toisessa alakohdassa ja 15 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen politiikkatoimien osalta ilmoituksessa on osoitettava, miten 9 a kohdan perusteet täytetään. Muiden kuin toisessa alakohdassa tai 15 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen politiikkatoimien osalta jäsenvaltioiden on selitettävä, miten vastaava säästöjen, seurannan ja todentamisen taso saavutetaan. Komissio voi ehdottaa muutoksia kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta.

- 9 a. Rajoittamatta 9 b kohdan soveltamista 9 kohdan toisen alakohdan ja 15 a artiklan 6 kohdan nojalla toteutettavien politiikkatoimien on täytettävä seuraavat perusteet:*
- a) politiikkatoimissa on vähintään kaksi välijaksoa ennen 31 päivää joulukuuta 2020, ja ne johtavat 1 kohdassa asetetun tavoitetason saavuttamiseen;*
 - b) kunkin toimeksi saaneen osapuolen, osallistuvan osapuolen tai täytäntöönpanevan viranomaisen, sen mukaan, mikä niistä kulloinkin on kyseessä, vastuu on määritelty ja saavutettavat säästöt vahvistettu avoimesti;*
 - c) saavutettavat säästöt on vahvistettu avoimesti;*
 - d) vaadittujen tai politiikkatoimella saavutettavien säästöjen määrä on ilmaistu joko energian loppukulutusena tai primäärienergian kulutusena liitteessä IV olevia muuntokertoimia käyttäen;*
 - e) energiansäästöt on laskettu liitteessä V a olevassa 1 ja 2 kohdassa säädettyjä menetelmiä ja periaatteita noudattaen;*

- f) energiansäästöt on laskettu liitteessä V a olevassa 3 kohdassa säädettyjä menetelmiä ja periaatteita noudattaen;*
- g) osallistuvat osapuolet laativat saavutetuista energiansäästöistä vuosiraportin ellei sitä ole mahdotonta toteuttaa ja asettavat sen julkisesti saataville;*
- h) tulosten seuranta on varmistettu, ja asianmukaisia toimenpiteitä voidaan toteuttaa, jos edistyminen ei ole tyydyttävää;*
- i) käytössä on valvontajärjestelmä, johon kuuluu myös energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden tilastollisesti merkittävän osuuden riippumaton todentaminen; sekä*
- j) tiedot energiansäästöjen vuotuisesta kehityssuunnasta julkaistaan vuosittain.*

9 b. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 9 kohdan a alakohdassa tarkoitetut verot ovat 9 a kohdan a, b, ca, d, f, h ja j alakohdassa lueteltujen perusteiden mukaisia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 9 kohdan c alakohdassa tarkoitetut säädökset ja vapaaehtoiset sopimukset ovat 9 a kohdan a, b, c, d, e, g, h, i ja j alakohdassa lueteltujen perusteiden mukaisia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 9 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut muut politiikkatoimet ja 15 a artiklan 6 kohdassa tarkoitetut kansalliset energiatehokkuusrahasot ovat 9 a kohdan a, b, c, d, e, h, i ja j alakohdassa lueteltujen perusteiden mukaisia.

9 c. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että politiikkatoimien tai yksittäisten toimien vaikutusten ollessa päällekkäisiä energiansäästöjä ei lasketa kahteen kertaan.

7 artikla

Energiakatselmukset ja energianhallintajärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä sitä, että kaikkien loppukäyttäjien saatavilla on *korkealaatuisia* energiakatselmuksia, jotka ovat *kustannustehokkaita* ja
 - a) joita pätevät *ja/tai* valtuutetut asiantuntijat suorittavat riippumattomasti *pätevyysvaatimusten mukaisesti; tai*
 - b) joita riippumattomat viranomaiset toteuttavat ja valvovat kansallisen lainsäädännön nojalla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja energiakatselmuksia voivat toteuttaa yritysten omat asiantuntijat tai energiakatselmoijat edellyttäen, että jäsenvaltio on ottanut käyttöön järjestelmän, jolla niiden laatu varmistetaan ja tarkistetaan, mukaan lukien tarvittaessa vuosittainen satunnainen valinta vähintään tilastollisesti merkittävästä prosenttiosuudesta kaikista niiden suorittamista energiakatselmuksista.

Energiakatselmusten ja energianhallintajärjestelmien korkean laadun varmistamiseksi jäsenvaltioiden on otettava käyttöön energiakatselmuksia koskevat avoimet ja syrjimättömät vähimmäisvaatimukset liitteessä V b esitettyjen periaatteiden pohjalta.

Katselmuksiin ei saa sisältyä lausekkeita, jotka estävät katselmuksen tulosten siirtämisen päteville/valtuutetuille energiapalvelujen tarjoajille, edellyttäen, että asiakas ei vastusta sitä.

Jäsenvaltioiden on suunniteltava ohjelmia, joilla ■ pieniä ja keskisuuria yrityksiä kannustetaan teettämään energiakatselmuksia *ja panemaan sen jälkeen täytäntöön näiden katselmusten suosituksen.*

Niiden on myös suunniteltava ohjelmia, joilla kotitalouksille tiedotetaan energiakatselmusten hyödyistä asianmukaisten neuvontapalvelujen kautta.

Jäsenvaltiot voivat avoimien ja syrjimättömien kriteerien pohjalta ja rajoittamatta EU:n valtioneuvoston koskevan lainsäädännön soveltamista perustaa pk-yrityksille tukijärjestelmiä, myös jos ne ovat tehneet vapaaehtoisia sopimuksia, jotta katettaisiin energiakatselmuksen kustannukset ja energiakatselmusten erittäin kustannustehokkaiden suositusten täytäntöönpano, jos ehdotetut toimenpiteet pannaan täytäntöön.

Jäsenvaltioiden on kannustettava energiakatselmoijien pätevytykseen johtavia koulutusohjelmia, jotta edistettäisiin asiantuntijoiden saatavuutta.

Jäsenvaltioiden on saatettava pienten ja keskisuurten yritysten tietoon, *myös niitä edustavien toimialaliittojen kautta*, konkreettisia esimerkkejä siitä, miten energianhallintajärjestelmät voivat edistää niiden liiketoimintaa. *Komissio auttaa jäsenvaltioita tukemalla hyvien käytäntöjen vaihtoa tällä alalla.*

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan toisen alakohdan soveltamisalaan kuulumattomissa yrityksissä teetetään pätevien *ja/tai* valtuutettujen asiantuntijoiden riippumattomalla ja kustannustehokkaalla tavalla suorittama *tai riippumattomien viranomaisten kansallisen lainsäädännön mukaisesti toteuttama ja valvoma* energiakatselmus viimeistään ...* ja *vähintään neljän vuoden* välein edellisestä energiakatselmuksesta lähtien.

3. Riippumattomalla tavalla suoritettujen energiakatselmusten, *joita perustuvat liitteessä V b esitettyihin periaatteisiin pohjautuviin vähimmäisvaatimuksiin* ja jotka on toteutettu sellaisten sidosryhmien järjestöjen ja jäsenvaltion nimittämän elimen välisten vapaaehtoisten sopimusten nojalla, joita asianomainen jäsenvaltio *tai muut elimet, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet asianomaisen vastuun*, taikka komissio valvoo, on katsottava täyttävän 2 kohdan vaatimukset.

* *EUVL: kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.*

Energiapalveluja tarjoavien markkinatoimijoiden pääsyn on perustuttava avoimiin ja syrjimättömiin kriteereihin.

3 a. Edellä olevan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvat yritykset, jotka käyttävät riippumattoman elimen asiaankuuluvien eurooppalaisten tai kansainvälisten standardien mukaisesti sertifioimaa energianhallintajärjestelmää tai ympäristöjärjestelmää, on vapautettava 2 kohdan vaatimuksista, edellyttäen että jäsenvaltiot varmistavat, että kyseessä olevaan hallintajärjestelmään sisältyy liitteessä V b esitettyihin periaatteisiin pohjautuvien vähimmäisvaatimusten mukainen energiakatselmus.

4. Energiakatselmuksset voivat olla erillisiä tai osa laajempaa ympäristöauditointia. *Jäsenvaltiot voivat vaatia, että energiakatselmuksen osana tehdään arviointi olemassa olevaan tai suunniteltuun kaukolämmitys- tai -jäähdytysverkkoon liittämisen teknisestä ja taloudellisesta toteutettavuudesta.*

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa kannustin- ja tukijärjestelmiä energiakatselmusten suositusten ja vastaavien toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta EU:n valtiontukia koskevan lainsäädännön soveltamista.

8 artikla

Kulutuksen mittaaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkön, maakaasun, kaukolämmityksen, *kaukojäähdytyksen ja kotitalouksien lämpimän käyttöveden loppukäyttäjille* tarjotaan, *mikäli se on teknisesti mahdollista, taloudellisesti järkevää ja oikeassa suhteessa mahdollisiin energiansäästöihin, kilpailukykyisin hinnoin* käyttäjäkohtaiset mittarit, jotka *kuvaavat* tarkasti *loppukäyttäjän* todellista energiankulutusta ja antavat tiedot sen todellisesta ajoittumisesta .

Kun olemassa oleva mittari korvataan, on aina tarjottava kilpailukykyisin hinnoin käyttäjäkohtaista mittaria, paitsi jos se on teknisesti mahdotonta tai se ei ole kustannustehokasta, kun otetaan huomioon pitkän aikavälin arvioidut mahdolliset säästöt.

Käyttäjäkohtaista mittaria on tarjottava kilpailukykyisin hinnoin aina, kun on kyse uuteen rakennukseen tai sellaiseen rakennukseen, johon kohdistetaan direktiivissä 2010/31/EU tarkoitettuja merkittäviä kunnostustöitä, sijoitettavasta uudesta liittymästä.

2. Silloin kun ja siinä määrin kuin jäsenvaltiot toteuttavat älykkäitä mittausjärjestelmiä ja ottavat käyttöön älykkäitä mittareita kaasun ja/tai sähkön osalta direktiivien 2009/72/EY ja 2009/73/EY mukaisesti:

- a) niiden on varmistettava, että mittausjärjestelmät antavat loppukäyttäjille tiedot kulutuksen todellisesta ajoittumisesta ja että energiatehokkuutta ja loppukäyttäjille koituvaa hyötyä koskevat tavoitteet otetaan täysimittaisesti huomioon mittareiden vähimmäistoimintoja ja markkinatoimijoille asetettavia velvoitteita määriteltäessä;*
- b) niiden on huolehdittava älykkäiden mittareiden ja tiedonsiirron turvallisuudesta sekä loppukäyttäjien yksityisyydestä asiaankuuluvan tietosuojaa ja yksityisyyttä koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti;*
- c) sähkön osalta ja loppukäyttäjän pyynnöstä niiden on vaadittava mittareista vastaavia operaattoreita varmistamaan, että mittari tai mittarit pystyy tai pystyvät ottamaan huomioon loppukäyttäjän tiloista verkkoon siirretyn sähkön;*
- d) niiden on varmistettava, että jos loppukäyttäjät sitä pyytävät, niiden verkosta ottamaa ja verkkoon siirtämää sähköä koskevat mittaustiedot asetetaan niiden tai loppukäyttäjän puolesta toimivan kolmannen osapuolen saataville helposti ymmärrettävässä muodossa, jota loppukäyttäjät voivat käyttää sopimusten tasapuoliseen vertailuun;*

- e) *niiden on edellytettävä, että älykkään mittarin asentamisen yhteydessä asiakkaille annetaan asianmukaista neuvontaa ja tietoa, erityisesti mittareiden koko potentiaalin hyödyntämisestä mittarin lukemisen hallinnan ja energiankulutuksen seurannan osalta.*

3. ***Jos*** rakennus saa lämpöä ja jäähdytystä ***tai kuumaa vettä*** kaukolämpöverkosta ***tai useille rakennuksille yhteisestä keskitetystä lähteestä***, rakennuksen ***lämmönvaihtimeen tai toimituspisteeseen*** on asennettava lämpöenergia- ***tai kuumavesimittari***.

Moniasuntoisiin ***ja moneen eri tarkoitukseen käytettäviin rakennuksiin, joissa on keskuslämmitys tai -jäähdytys tai jotka saavat lämpöä kaukolämpöverkosta tai useille rakennuksille yhteisestä keskitetystä lähteestä***, on lisäksi asennettava ***1 päivään tammikuuta 2017 mennessä*** käyttäjäkohtaiset kulutusmittarit, jotka mittaavat lämmityksen tai jäähdytyksen ***tai kuuman veden*** kulutusta kussakin ***yksikössä, jos*** se on teknisesti mahdollista ***ja kustannustehokasta***. ***Jos käyttäjäkohtaisten kulutusmittareiden käyttö ei ole teknisesti mahdollista tai jos se ei ole kustannustehokasta lämmityksen mittaamiseksi***, on käytettävä ***■*** käyttäjäkohtaisia lämmityskustannusten jakolaitteita mittaamaan lämmönkulutusta kussakin lämpöpatterissa, ***ellei kyseessä oleva jäsenvaltio osoita, että lämmityskustannusten jakolaitteiden asentaminen ei olisi kustannustehokasta***. ***Tällaisissa tapauksissa voidaan harkita vaihtoehtoisten kustannustehokkaiden menetelmien käyttöä lämmönkulutuksen mittaamisessa***.

Jos moniasuntoisille rakennuksille toimitetaan kaukolämpöä tai -jäähdytystä tai jos omat yhteiset lämmitys- tai jäähdytysjärjestelmät tällaisille rakennuksille ovat yleisiä, jäsenvaltiot voivat käyttäjäkohtaisen kulutuksen laskennan avoimuuden ja ***täsmällisyyden varmistukseen*** laatia ***avoimet*** säännöt, ***joita koskevat lämmön tai kuuman veden kulutuksen kustannusten*** jakamista ***tällaisissa rakennuksissa***.

Sääntöihin on ***tarvittaessa*** sisällyttävä ohjeita ***tavasta jakaa käytetyn lämmön ja/tai kuuman veden kustannukset seuraavasti***:

- a) ***kuuma vesi kotitalouden tarpeisiin;***
- b) ***rakennuksen laitteistosta peräisin oleva lämpö yhteisten tilojen lämmitystä varten (jos rappukäytävät ja käytävät on varustettu lämpöpattereilla);***
- c) ***asuntojen lämmitystä varten.***

8 a artikla
Laskutustiedot

1. ***Jos loppukäyttäjillä ei ole*** direktiiveissä 2009/72/EY ja 2009/73/EY ***tarkoitettuja älykkäitä mittareita*** **■**, jäsenvaltioiden on varmistettava 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä, että laskutustiedot ovat täsmällisiä ja perustuvat tosiasialliseen kulutukseen, ***liitteessä VI olevan 2.1 kohdan mukaisesti***, kaikilla ***tämän*** direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, mukaan lukien energian jakelijat, jakeluverkonhaltijat ja energian vähittäismyyntiyritykset, ***jos se on teknisesti mahdollista ja taloudellisesti perusteltua***.

Tämä velvoite voidaan täyttää järjestelmällä, jossa loppukäyttäjät lukevat säännöllisesti mittarinsa itse ja ilmoittavat mittarilukemansa energian toimittajalle. Laskutus saa perustua arvioituun kulutukseen tai kiinteään määrään ainoastaan silloin, kun loppukäyttäjä ei ole ilmoittanut mittarilukemaa tietyltä laskutuskaudelta.

2. ***Direktiivien 2009/72/EY ja 2009/73/EY mukaisesti asennettujen mittarien on mahdollistettava tosiasialliseen kulutukseen perustuvat täsmälliset laskutustiedot. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppukäyttäjillä on*** mahdollisuus saada helposti täydentäviä tietoja ***aiemmasta kulutuksesta***, joiden avulla he voivat itse tehdä yksityiskohtaisia tarkastuksia. Aiempaa kulutusta koskevien ***täydentävien tietojen on sisällettävä kumulatiiviset tiedot vähintään kolmen edeltävän vuoden ajalta tai toimitussopimuksen alkamisesta lähtien, jos siitä on vähemmän kuin kolme vuotta. Tietojen on vastattava aikavälejä, joiden osalta usein annettavat laskutustiedot on tuotettu. Aiempaa kulutusta koskevien täydentävien tietojen on sisällettävä myös yksityiskohtaiset kulutustiedot käyttöajan mukaan kultakin päivältä, viikolta, kuukaudelta ja vuodelta, ja tiedot on annettava loppukäyttäjälle internetin tai mittariliittymän välityksellä vähintään 24 edeltävän kuukauden ajalta tai toimitussopimuksen alkamisesta lähtien, jos siitä on vähemmän kuin 24 kuukautta.***

3. *Riippumatta siitä, onko älykkäitä mittareita asennettu vai ei, jäsenvaltioiden:*
- a) *on edellytettävä, että siinä määrin kuin loppukäyttäjien energialaskuja ja aiempaa kulutusta koskevat tiedot ovat käytettävissä, ne asetetaan loppukäyttäjän pyynnöstä tämän nimeämän energiapalvelujen tarjoajan saataville;*
 - b) *on varmistettava, että loppukäyttäjille tarjotaan mahdollisuus saada laskutustiedot ja laskut sähköisinä. Niiden on varmistettava, että asiakkaat saavat pyynnöstä selkeän ja ymmärrettävän selvityksen siitä, miten heidän laskunsa on muodostettu, erityisesti jos laskut eivät perustu tosiasialliseen kulutukseen;*
 - c) *on varmistettava, että laskun mukana asetetaan saataville asiaankuuluvat tiedot, joiden avulla loppukäyttäjät saavat kattavan selvityksen senhetkisistä energiakustannuksista, liitteen VI mukaisesti;*
 - d) *on mahdollista säätää, että loppukäyttäjän pyynnöstä kyseisissä laskuissa olevia tietoja ei katsota maksukehotukseksi. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että energialähteiden tarjoajat soveltavat joustavia järjestelyjä varsinaisiin maksuihin;*
 - e) *on vaadittava, että energiakustannuksia koskevat tiedot ja arviot annetaan käyttäjille pyynnöstä oikea-aikaisesti ja helposti ymmärrettävässä muodossa, jota käyttäjät voivat käyttää sopimusten tasapuoliseen vertailuun.*

8 b artikla

Mittaus- ja laskutustietojen saamisen kustannukset

1. *Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppukäyttäjät saavat kaikki energian kulutusta koskevat laskunsa ja laskutustietonsa maksutta ja että loppukäyttäjät saavat myös kulutustietonsa asianmukaisella tavalla ja maksutta.*

2. *Laskutustietojen kustannusten jakaminen 8 artiklan 3 kohdan mukaisen moniasuntoisten ja moneen eri tarkoitukseen käytettävien rakennusten lämmityksen ja jäähdytyksen käyttäjäkohtaisen kulutuksen osalta toteutetaan voittoa tuottamattomalta pohjalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista. Tämän tehtävän antamisesta kolmannelle osapuolelle, kuten palveluntarjoajalle tai paikalliselle energiantoimittajalle, aiheutuvat kustannukset, joihin sisältyy tosiasiallisen käyttäjäkohtaisen kulutuksen mittaaminen, jakaminen ja huomioon ottaminen tällaisissa rakennuksissa, voidaan siirtää loppukäyttäjien maksettaviksi, siinä määrin kuin tällaiset kustannukset ovat kohtuullisia.*

8 c artikla

Kuluttajille tiedottamista ja kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä koskeva ohjelma

1. *Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet pienten energiankäyttäjien, kotitalousasiakkaat mukaan luettuina, tehokkaan energiankäytön edistämiseksi ja helpottamiseksi. Nämä toimenpiteet voivat olla osa kansallista strategiaa.*
2. *Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä yksi tai useampia jäljempänä luetelluista osatekijöistä:*
- a) *välineet ja menettelyt, joilla edistetään käyttäytymisen muutosta, mukaan luettuina*
 - *taloudelliset kannustimet;*
 - *rahoituksen, avustusten tai tukien saanti;*
 - *tiedotus;*
 - *esimerkkihankkeet;*
 - *toiminta työpaikoilla;*
 - b) *tavat, joilla kuluttajat ja kuluttajajärjestöt saadaan osallistumaan älykkäiden mittareiden mahdolliseen käyttöönottoon tiedottamalla*

- *kustannustehokkaista ja helposti toteutettavista muutoksista energiankäytössä;*
- *energiatehokkuustoimenpiteistä.*

9 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt **6–8 b artiklan ja 14 artiklan 3 kohdan** nojalla annettujen kansallisten säännösten noudattamatta jättämiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä säännökset komissiolle viimeistään ... * ja ilmoitettava sille niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

III LUKU

Energian toimitusten tehokkuus

10 artikla

Lämmityksen ja jäähdytyksen tehokkuuden edistäminen

1. Jäsenvaltioiden on **31 päivään joulukuuta 2015** mennessä *toteutettava* ja ilmoitettava komissiolle **kattava arviointi, joka koskee** tehokkaan yhteistuotannon ja tehokkaan kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen hyödyntämismahdollisuuksia ja joka sisältää liitteessä VII määritellyt tiedot. **Jos jäsenvaltio on jo toteuttanut vastaavan arvioinnin, jäsenvaltion on ilmoitettava se komissiolle.**

Kattavassa arvioinnissa on otettava täysimääräisesti huomioon direktiivin 2004/8/EY mukaisesti laadittu tehokkaan yhteistuotannon kansallisia mahdollisuuksia koskeva analyysi.

Arviointi on saatettava ajan tasalle ja ilmoitettava komissiolle joka viides vuosi komission vähintään vuosi ennen kyseistä määräaikaä esittämästä pyynnöstä.

* EUVL: **18 kuukautta** tämän direktiivin voimaantulosta.

- 1 a.** Jäsenvaltioiden on *otettava käyttöön politiikkoja, joilla kannustetaan tehokkaiden lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien ja varsinkin tehokasta yhteistuotantoa käyttävien järjestelmien hyödyntämismahdollisuuksien huomioon ottamista paikallisesti ja alueellisesti. Paikallisten ja alueellisten lämmöntuotantomarkkinoiden kehittämismahdollisuudet on otettava huomioon.*
- 1 b.** *Edellä 1 kohdassa tarkoitettua arviointia varten jäsenvaltioiden on suoritettava liitteessä VIII a olevan 1 osan mukaisesti alueensa kattava kustannus-hyötyanalyysi, jossa otetaan huomioon ilmasto-olosuhteet, taloudellinen toteutettavuus ja tekninen soveltuvuus. Kustannus-hyötyanalyysillä voidaan helpottaa resurssi- ja kustannustehokkaimpien ratkaisujen löytämistä ja toteuttamista lämmitys- ja jäähdytystarpeiden täyttämiseksi. Kustannus-hyötyanalyysi voi olla osa direktiivin 2001/42/EY mukaista ympäristöarviointia edellä 1 kohdassa tarkoitettua arviointia varten.*
- 2.** *Jos 1 ja 1 a kohdassa tarkoitetuissa arvioinneissa todetaan mahdollisuus käyttää tehokasta yhteistuotantoa ja/tai tehokasta kaukolämmitystä ja jäähdytystä, jonka hyödyt ylittävät kustannukset, jäsenvaltioiden on toteutettava riittävät toimenpiteet, joilla kehitetään tehokasta kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysinfrastruktuuria ja/tai joilla annetaan mahdollisuus kehittää tehokasta yhteistuotantoa sekä hukkalämmön ja uusiutuvien energialähteiden hyödyntämiseen perustuvan lämmityksen ja jäähdytyksen käyttöä 1, 3 ja 5 kohdan mukaisesti. Jos 1 ja 1 a kohdassa tarkoitettussa arvioinnissa ei todeta mahdollisuutta, jonka hyödyt ylittävät kustannukset, mukaan lukien hallinnolliset kustannukset 3 kohdassa tarkoitettun kustannus-hyötyanalyysin tekemiseksi, kyseiset jäsenvaltiot voivat vapauttaa laitokset kyseisessä kohdassa säädetyiltä vaatimuksilta.*
- 3.** Jäsenvaltioiden on varmistettava, että *tehdään liitteessä VIII a olevan 2 osan mukainen kustannus-hyötyanalyysi, kun [täytäntöönpanopäivä] jälkeen:*
- a)** *suunnitellaan uutta sähkön lauhdetuotantolaitosta, jonka kokonaislämpöteho on yli 20 MW, laitoksen kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi sen toteuttamisesta tehokkaana yhteistuotantolaitoksena;*

- a) *uudistetaan merkittävästi olemassa olevaa sähkön lauhdetuotantolaitosta, jonka kokonaislämpöteho on yli 20 MW, kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi sen muuttamisesta tehokkaaksi yhteistuotantolaitokseksi* ;
- b) *suunnitellaan tai uudistetaan merkittävästi hukkalämpöä käyttökelpoisella lämpötilatasolla tuottavaa teollisuuslaitosta, jonka kokonaislämpöteho on yli 20 MW, kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi hukkalämmön käyttämisestä taloudellisesti perusteltua kysyntää varten, mukaan lukien yhteistuotannon tuloksena, ja tämän laitoksen liittämistä kaukolämmitys- ja jäähdytysverkkoon;*
- ba) *suunnitellaan uutta kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkkoa tai olemassa olevassa kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkossa uutta energiantuotantolaitosta, jonka kokonaislämpöteho on yli 20 MW, tai uudistetaan merkittävästi tällaista olemassa olevaa laitosta, kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi lähellä sijaitsevien teollisuuslaitosten hukkalämmön käyttämisestä.*

Sellaisten laitteiden asentamista, joilla otetaan talteen polttolaitoksen tuottamaa hiilidioksidia sen varastoinnaksi maaperään direktiivin 2009/31/EY mukaisesti, ei pidetä näissä säännöksissä tarkoitettuna uudistamisena.

Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että b ja ba alakohdassa tarkoitettu kustannus-hyötyanalyysi tehdään yhteistyössä kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkkojen toiminnasta vastaavien yritysten kanssa.

4. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa 3 kohdan soveltamisesta:

- a) *huippukuormitusaikoina käytettävät ja varasähköä tuottavat laitokset, joiden toiminta-ajaksi on suunniteltu alle 1 500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), jos jäsenvaltio on määritellyt todentamismenettelyn, jolla varmistetaan vapautusperusteen noudattaminen;*

- b) *ydinvoimalaitokset;*
- c) *laitokset, jotka on sijoitettava lähelle direktiivin 2009/31/EY nojalla hyväksytyä geologista varastointipaikkaa.*

Jäsenvaltiot voivat myös säätää kynnysarvoja, jotka ilmaistaan saatavilla olevan käyttökelpoisen hukkalämmön määränä, lämmitystarpeena tai teollisuuslaitosten ja kaukolämmitysverkkojen välisinä etäisyyksinä, yksittäisten laitosten vapauttamiseksi 3 kohdan b ja ba alakohdan säännöksistä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseiset **I** *tämän kohdan nojalla hyväksytyt vapautukset ja niihin myöhemmin tehtävät mahdolliset muutokset* komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

5. Jäsenvaltioiden on *hyväksyttävä direktiivin 2009/72/EY 7 artiklassa tarkoitetut lupaperusteet tai vastaavat hyväksymisperusteet, jotta*

- *otetaan huomioon 1 ja 1 a kohdassa tarkoitettujen kattavien arviointien tulokset,*
- *varmistetaan, että 3 kohdan vaatimukset täyttyvät, sekä*
- *otetaan huomioon 3 kohdassa tarkoitetun kustannus-hyötyanalyysin tulokset.*

6. Jäsenvaltiot *voivat vapauttaa yksittäisiä laitoksia 5 kohdassa tarkoitettujen lupaperusteiden mukaisesta velvoitteesta toteuttaa vaihtoehtoja, joiden hyödyt ylittävät kustannukset, jos siihen on pakottavia oikeudellisia, omistuksellisia tai taloudellisia syitä. Siinä tapauksessa jäsenvaltion on toimitettava perusteltu ilmoitus päätöksestään komissiolle kolmen kuukauden kuluessa päätöksen tekemisestä.*

I

8 a. *Tämän artiklan 3, 4, 5 ja 6 kohtaa sovelletaan teollisuuden päästöjä koskevan direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan kuuluviin laitoksiin sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisen direktiivin vaatimuksia.*

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava liitteessä II olevassa *f kohdassa* tarkoitettujen yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen perusteella, että tehokkaalla yhteistuotannolla tuotetun sähkön alkuperä voidaan taata kunkin jäsenvaltion vahvistamien puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien perusteiden mukaisesti. Niiden on varmistettava, että kyseinen alkuperätakuu vastaa vaatimuksia ja sisältää vähintään liitteessä IX määritellyt tiedot. Jäsenvaltioiden on tunnustettava vastavuoroisesti toistensa alkuperätakuut yksinomaisena todistuksena tässä kohdassa tarkoitetuista tiedoista. Kieltäytyminen tunnustamasta alkuperätakuuta tällaiseksi todistukseksi, erityisesti petosten estämiseen liittyvistä syistä, on perusteltava puolueettomasti, avoimesti ja syrjimättömästi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisesta kieltäytymisestä ja sen perusteluista. Jos alkuperätakuun tunnustamisesta kieltäydytään, komissio voi hyväksyä päätöksen, jolla kieltäytyvä osapuoli veloitetaan tunnustamaan alkuperätakuu, ottaen huomioon erityisesti puolueettomat, avoimet ja syrjimättömät perusteet, joihin tunnustaminen perustuu.

Komissiolla on valtuudet tarkistaa 18 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä yhdenmukaistettuja hyötysuhteen viitearvoja, jotka on vahvistettu komission päätöksessä [pätöksen numero] direktiivin 2004/8/EY nojalla 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä .

11. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteistuotannolle mahdollisesti annettavan tuen ehdoksi asetetaan, että tehokkaasta yhteistuotannosta saatavaa sähköä ja hukkalämmön tehokasta hyödyntämistä käytetään primäärienergian säästöjen saavuttamiseen. Yhteistuotannolle sekä kaukolämmön tuotannolle ja kaukolämmitysverkoille annettavaan julkiseen tukeen *on sovellettava* valtioneuvoston päätöksiä soveltuvin osin.

12 artikla

Energian *muuntaminen*, siirto ja jakelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset energia-alan sääntelyviranomaiset ottavat energiatehokkuuden asianmukaisesti huomioon **toteuttaessaan direktiivissä 2009/72/EY eriteltyjä sääntelytehtäviään** kaasu- ja sähköinfrastruktuurin toimintaa koskevien päätöstensä **osalta**. Niiden on erityisesti varmistettava, että **kansalliset energiasääntelyviranomaiset** antavat verkkotariffeja ja -sääntöjä **kehittämällä direktiivin 2009/72/EY puitteissa ja ottamalla huomioon kunkin toimenpiteen kustannukset ja hyödyt** verkonhaltijoille kannustimia **asettaa** verkon käyttäjien **saataville** järjestelmäpalveluja, joiden avulla käyttäjät voivat toteuttaa energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä älykkäiden verkkojen meneillään olevan käyttöönoton yhteydessä.

Verkonhaltija voi määrittää tällaiset järjestelmäpalvelut, ja ne eivät saa vaikuttaa haitallisesti järjestelmän turvallisuuteen.

Sähkön osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että **█** verkkosäännöt ja verkkotariffit täyttävät liitteessä XI vahvistetut perusteet, ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 714/2009 mukaisesti laaditut ohjeet ja säännöt **█**.

2. Jäsenvaltioiden on **30 päivään kesäkuuta 2015** mennessä **varmistettava, että**
 - a) niiden kaasu- **ja** sähkö **█** infrastruktuurin energiatehokkuuden parantamismahdollisuuksista **tehdään arviointi**, etenkin siirron, jakelun, kuormituksen hallinnan, yhteentoimivuuden ja energiaa tuottaviin laitoksiin liittämisen osalta; **mukaan lukien energian mikrotuottajien verkkoon pääsyn osalta;**
 - b) **█ määritellään** konkreettisia toimenpiteitä ja investointeja kustannustehokkaiden energiatehokkuuden parannusten toteuttamiseksi verkkoinfrastruktuurissa ja laaditaan aikataulu niiden toteutukselle.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia verkossa siirrettävän ja jaeltavan energian osalta sellaiset järjestelmien ja tariffirakenteiden osat, joilla on sosiaalinen tavoite, edellyttäen, että siirto- ja jakeluverkkoon kohdistuvat häiriövaikutukset pidetään mahdollisimman vähäisinä ja että tällaiset vaikutukset eivät ole suhteettomia sosiaaliseen tavoitteeseen nähden.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poistetaan sellaiset siirto- ja jakelutariffeihin sisältyvät kannustimet, jotka *ovat haitallisia sähkön tuotannon, siirron, jakelun ja toimituksen kokonaistehokkuudelle (myös energiatehokkuudelle), tai jotka voivat haitata kysyntäjouaston mukanaoloa markkinoiden tasapainottamisessa ja lisäpalvelujen hankinnassa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että verkonhaltijoita kannustetaan tehostamaan infrastruktuurin rakennetta ja toimintaa ja että direktiivin 2009/72/EY puiteissa tariffit suovat toimittajille mahdollisuuden edistää kuluttajien osallistumista järjestelmän tehokkuuteen, mukaan lukien kysyntäjousto, kansallisista olosuhteista riippuen.*
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, verkon luotettavuuden ja turvallisuuden ylläpitämistä koskevia vaatimuksia noudattaen ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten määrittelemien avointen ja syrjimättömien perusteiden pohjalta, että siirtoverkonhaltijat ja jakeluverkonhaltijat *vastatessaan tuotantolaitosten ajojärjestyksen asettamisesta* niiden alueella, *sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2009/28/EY 16 artiklan 2 kohdan soveltamista ja ottaen huomioon direktiivin 2009/72/EY 15 artiklan säännökset sekä tarve varmistaa lämmön toimittamisen jatkuvuus:*
- a) takaavat tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön siirron ja jakelun;
 - b) tarjoavat tehokkaasta yhteistuotannosta saatavalle sähkölle ensisijaisen tai taatun pääsyn verkkoon;
 - c) asettavat sähköntuotantolaitosten ajojärjestyksessä etusijalle tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön *siinä määrin, kuin se on mahdollista vaarantamatta kansallisen sähköjärjestelmän toimintaa.*

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säännöt, jotka liittyvät erilaisiin etusijajärjestyksiin verkkoonpääsyn järjestämisessä ja ajojärjestyksen määrittämisessä niiden sähköverkoissa on selitetty yksityiskohtaisesti ja että ne julkaistaan. Myöntäessään ensisijaisen verkkoonpääsyn tai ajojärjestyksen tehokasta yhteistuotantoa varten jäsenvaltiot voivat asettaa uusiutuvan energian ja tehokkaan yhteistuotannon ensisijaisuusjärjestykseen keskenään ja niiden eri tyyppien mukaan ja joka tapauksessa varmistavat, että eri uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian ensisijainen verkkoonpääsy tai ajojärjestys ei vaikeudu.

Ensimmäisessä alakohdassa vahvistettujen velvoitteiden lisäksi siirtoverkonhaltijoiden ja jakeluverkonhaltijoiden on noudatettava liitteessä XII asetettuja vaatimuksia.

Jäsenvaltiot voivat erityisesti helpottaa tehokkaissa pienimuotoisissa yhteistuotantoyksiköissä ja mikroyhteistuotantoyksiköissä tuotetun sähkön liittämistä verkkojärjestelmään. *Jäsenvaltioiden on tarvittaessa kannustettava verkonhaltijoita soveltamaan mikroyhteistuotantoyksiköiden liittämiseen yksinkertaista "liitä ja ilmoita" -ilmoitusmenetelmää hyväksymismenettelyn yksinkertaistamiseksi ja lyhentämiseksi yksittäisten kansalaisten ja asentajien osalta.*

6. *Jollei verkon luotettavuuden ja turvallisuuden ylläpitoa koskevista vaatimuksista muuta johdu*, jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että *kun tämä on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa tehokkaan yhteistuotantolaitoksen toimintatavan kanssa*, tehokkaan yhteistuotannon harjoittajat voivat tarjota tasepalveluja ja muita käyttöpalveluja siirtoverkonhaltijoiden tai jakeluverkonhaltijoiden tasolla ■ . Siirtoverkonhaltijoiden ja jakeluverkonhaltijoiden on varmistettava, että tällaiset palvelut ovat osa palveluja koskevaa avointa, *syrjimätöntä* ja tarkastettavissa olevaa tarjousprosessia.

Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa vaatia, että siirtoverkonhaltijat ja jakeluverkonhaltijat kannustavat tehokkaita yhteistuotantolaitoksia sijoittautumaan lähelle kysyntäalueita alentamalla liittämisen- ja järjestelmän käyttömaksuja.

7. Jäsenvaltiot voivat antaa verkkoon liittämistä haluaville sähkön yhteistuotantoa harjoittaville toimijoille luvan liittymätöitä koskevan tarjouspyynnön tekemiseen.

7 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset energia-alan sääntelyviranomaiset kannustavat kysyntäpuolen resursseja, kuten kysyntäjoustoja, osallistumaan tarjonnan ohella tukku- ja vähittäismarkkinoille.

Jollei verkkojen hallintaan liittyvistä teknisistä rajoitteista muuta johdu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirtoverkonhaltijat ja jakeluverkonhaltijat tasepalveluja ja lisäpalveluja koskevia vaatimuksia täyttäessään kohtelevat kysyntäjousta vastaavia tahoja, myös yhteisostoryhmiä, syrjimättömästi niiden teknisten valmiuksien perusteella.

7 b. Jollei verkkojen hallintaan liittyvistä teknisistä rajoitteista muuta johdu, jäsenvaltioiden on edistettävä kysyntäjoustopääsyä ja osallistumista tasapainotus-, varavoima- tai muille järjestelmäpalvelumarkkinoille muun muassa vaatimalla kansallisia sääntelyviranomaisia tai jos kansallisissa sääntelyjärjestelmissä niin edellytetään, siirtoverkonhaltijoita ja jakeluverkonhaltijoita tiiviissä yhteistyössä kysyntäpalvelujentarjoajien ja kuluttajien kanssa määrittelemään näille markkinoille osallistumista koskevia teknisiä eritelmiä näiden markkinoiden teknisten vaatimusten ja kysyntäjoustovalmiuksien mukaisesti. Eritelmien on sisällettävä yhteisostoryhmien osallistuminen.

7 c. Raportoidessaan direktiivin 2010/75/EU mukaisesti ja rajoittamatta kyseisen direktiivin 9 artiklan 2 kohtaa jäsenvaltioiden on harkittava sellaisten laitosten energiatehokkuustasoja koskevien tietojen sisällyttämistä, joissa harjoitetaan polttoaineiden polttoa ja joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 50 MW, ottamalla huomioon direktiivin 2010/75/EU ja direktiivin 2008/1/EY nojalla määritetty paras käytettävissä oleva tekniikka.

Jäsenvaltiot voivat kannustaa sellaisten laitosten käyttäjiä, joissa harjoitetaan polttoaineiden polttoa ja joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 50 MW, parantamaan keskimääräisiä vuotuisia nettohyötysuhteitaan.

IV LUKU

Horizontaaliset säännökset

13 artikla

Pätevyys-, akkreditointi- ja sertifiointijärjestelmien saatavuus

1. ***Kun jäsenvaltio katsoo, että teknisen pätevyyden, objektiivisuuden ja luotettavuuden kansallinen taso on riittämätön, sen on varmistettava, että 1 päivään tammikuuta 2015 mennessä energiapalvelujen ja energiakatselmusten tarjoajien, energia-asioista vastaavien ja energiaan liittyvien, direktiivin 2010/31/EU 2 artiklan 9 kohdassa määriteltyjen rakennusosien asentajien saatavilla tulee olemaan tai on sertifiointi- ja/tai akkreditointijärjestelmiä ja/tai vastaavia pätevyysjärjestelmiä, mukaan lukien tarvittaessa sopivia koulutusohjelmia.***

1 a. ***Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien ovat kuluttajille avoimia, luotettavia ja auttavat saavuttamaan kansalliset energiatehokkuustavoitteet.***

2. Jäsenvaltioiden on asetettava 1 kohdassa tarkoitettujen sertifiointijärjestelmien ja/tai akkreditointijärjestelmien tai vastaavien pätevyysjärjestelmien julkisesti saataville, ja niiden on tehtävä yhteistyötä keskenään ja komission kanssa järjestelmien vertaamiseksi ja tunnustamiseksi.

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, jotta kuluttajat ovat tietoisia pätevyys- ja/tai sertifiointijärjestelmien saatavuudesta 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

13 a artikla

Tiedottaminen ja koulutus

- 1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että saatavissa olevista energiatehokkuusjärjestelmistä ja taloudellisista ja oikeudellisista puitteista tiedotetaan avoimesti ja tietoa levitetään laajalti kaikille asianomaisille markkinatoimijoille, kuten kuluttajat, rakentajat, arkkitehdit, insinöörit, ympäristö- ja energiataarkastajat ja rakennusosien, sellaisina kuin ne on määritetty direktiivissä 2010/31/EU, asentajat. Jäsenvaltioiden on kannustettava tiedottamaan pankeille ja muille rahoituslaitoksille mahdollisuuksista osallistua energiatehokkuuden parantamistoimien rahoittamiseen myös luomalla julkisen ja yksityisen sektorin välisiä kumppanuuksia.*
- 2. Jäsenvaltioiden on luotava asianmukaiset edellytykset, jotta markkinatoimijat voivat tarjota energian kuluttajille riittävää ja kohdennettua tiedotusta ja neuvontaa energiatehokkuudesta.*
- 3. Komissio tarkastelee, miten sen toimenpiteet sellaisten foorumien kehittämisen tukemiseksi, joihin osallistuu muun muassa eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia, ovat edistäneet energiatehokkuutta koskevia koulutusohjelmia, ja tekee tarvittaessa ehdotuksia lisätoimenpiteistä. Komissio kannustaa eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia käymään keskustelua energiatehokkuudesta.*
- 4. Jäsenvaltioiden on yhdessä sidosryhmien kanssa, mukaan lukien alue- ja paikallisviranomaiset, edistettävä sopivia tiedotus-, valistus- ja koulutusaloitteita, jotta kansalaisille voidaan tiedottaa energiatehokkuustoimien avulla saavutettavista eduista ja niihin liittyvistä käytännön seikoista.*
- 5. Komissio kannustaa jäsenvaltioita vaihtamaan keskenään tietoja parhaista energiatehokkuuskäytännöistä ja jakamaan niitä laajasti.*

14 artikla
Energiapalvelut

I. Jäsenvaltioiden on edistettävä energiapalvelumarkkinoita ja pienten ja keskisuurten yritysten pääsyä näille markkinoille:

■

c) jakamalla *selkeää ja helposti saatavilla olevaa* tietoa

- saatavilla olevista energiapalvelusopimuksista ja lausekkeista, jotka tällaisiin sopimukseen olisi sisällytettävä energiansäästöjen ja loppukäyttäjän oikeuksien takaamiseksi;
- *energiatehokkuushankkeita tukevista rahoitusvälineistä, kannustimista, avustuksista ja lainoista;*

d) kannustamalla *muun muassa toimialajärjestöjen* ■ kautta laatumerkintöjen kehittämistä;

■

ea) julkaisemalla luettelo saatavilla olevista energiapalvelujen tarjoajista, jotka ovat päteviä ja/tai sertifioituja, sekä niiden pätevyyksistä ja/tai sertifikaateista 13 artiklan mukaisesti, ja päivittämällä sitä säännöllisesti, tai tarjoamalla liittymä, jonka kautta palvelujen tarjoajat voivat antaa tietoja;

eb) kannustamalla julkista sektoria hyödyntämään energiapalveluja koskevia tarjouksia etenkin rakennusten korjaamisessa:

- *asettamalla saataville mallisopimuksia energiatehokkuutta koskevia sopimuksia varten, jotka sisältävät vähintään liitteessä XIII luetellut kohdat;*
- *asettamalla saataville tietoja parhaista käytännöistä energiatehokkuutta koskevia sopimuksia varten, mukaan lukien elinkaaren huomioon ottava kustannus-hyötyanalyysi, jos sellainen on saatavilla;*

ec) antamalla kansallisen energiatehokkuuden toimintasuunnitelman puitteissa laatuarvio energiapalvelumarkkinoiden nykyisestä ja tulevasta kehityksestä.

2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa tuettava energiapalvelujen markkinoiden asianmukaista toimintaa

a) määrittelemällä ja julkistamalla yhteyspiste(et), jo(i)sta loppukäyttäjät voivat saada 1 kohdassa tarkoitetut tiedot;

b) toteuttamalla tarvittaessa toimia sellaisten sääntelyllisten ja muiden esteiden poistamiseksi, jotka estävät energiatehokkuutta koskevien sopimusten ja muita energiatehokkuuspalveluja koskevien mallien hyödyntämisen energiansäästötoimenpiteiden tunnistamiseksi ja/tai täytäntöön panemiseksi;

c) harkitsemalla asiamiehen kaltaisen riippumattoman mekanismin käyttöönottoa tai valitsemista, jonka avulla voidaan varmistaa, että valitusten käsittely ja energiapalvelusopimuksista johtuvien riitojen tuomioistuimen ulkopuolinen ratkaisu ovat tehokkaita;

d) antamalla riippumattomille markkinatoimijoille mahdollisuus edistää markkinoiden kehitystä kysyntä- ja tarjontapuolella.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että energian jakelijat, jakeluverkonhaltijat ja energian vähittäismyyntiyritykset pidättyvät sellaisista toimista, jotka voivat estää energiapalvelujen ja muiden energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden kysyntää tai toteuttamista tai haitata niiden markkinoiden kehittymistä, mukaan lukien markkinoiden sulkeminen kilpailijoilta tai määräävän markkina-aseman väärinkäyttö.

15 artikla

Muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on arvioitava energiatehokkuuden sääntelyllisiä ja muita esteitä ja toteutettava *tarvittaessa* asianmukaisia toimenpiteitä niiden poistamiseksi etenkin seuraavien tekijöiden osalta, ***sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden omaisuus- ja vuokralainsäädännön peruseriaatteita:***
 - a) ristiriitaiset kannustimet rakennuksen omistajan ja vuokralaisen välillä tai sen omistajien kesken; olisi pyrittävä varmistamaan, etteivät osapuolet jätä tekemättä energiatehokkuutta parantavia investointeja, jotka he olisivat muutoin tehneet, siitä syystä, etteivät he saa yksilöllisesti niistä täyttä hyötyä, tai siksi, ettei ole olemassa sääntöjä kustannusten ja hyötyjen jakamisesta osapuolten kesken, ***mukaan lukien usean omistajan kiinteistöjen päätöksentekoprosesseja sääntelevät kansalliset säännöt ja toimenpiteet;***
 - b) julkisia hankintoja sekä vuotuisen talousarvion laadintaa ja kirjanpitoa koskevat oikeudelliset säännökset, hallinnolliset määräykset ja hallinnolliset käytännöt; olisi pyrittävä varmistamaan, ettei yksittäisiä julkisia elimiä estetä tekemästä ■ investointeja, ***joilla parannetaan energiatehokkuutta ja minimoidaan odotettavissa olevia elinkaarikustannuksia, eikä käyttämästä energiatehokkuutta koskevia pitkän aikavälin sopimuksia ja muita kolmannen osapuolen kanssa sovellettavia pitkän aikavälin rahoitusmekanismeja.***

Näihin esteiden poistamiseen tähtääviin toimenpiteisiin voi sisältyä kannustimien tarjoamista, oikeudellisten säännösten tai hallinnollisten määräysten kumoamista tai muuttamista taikka ohjeiden ja tulkitsevien tiedonantojen antamista ***tai hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistamista.*** Toimenpiteet voidaan yhdistää energiatehokkuutta koskevan koulutuksen ja erityisen tiedotuksen ja teknisen avun tarjoamiseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua esteiden arvioinnista ja toimenpiteistä on ilmoitettava komissiolle 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa ensimmäisessä ***kansallisessa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmassa. Komissio kannustaa asiaa koskevien kansallisten parhaiden käytäntöjen vaihtoa.***

15 a artikla

Kansallinen energiatehokkuusrahasto, rahoitus ja tekninen tuki

- 1. Jäsenvaltioiden on helpotettava rahoitusmekanismien perustamista tai nykyisten käyttöä energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä varten useiden rahoituskanavien hyötyjen maksimoimiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussopimuksen 107 ja 108 artiklaa.*
- 2. Komissio avustaa tarvittaessa suoraan tai eurooppalaisten rahoituslaitosten kautta jäsenvaltioita perustamaan rahoitusjärjestelyjä ja teknisen tuen järjestelmiä, joiden tarkoituksena on lisätä eri alojen energiatehokkuutta.*
- 3. Komissio helpottaa toimivaltaisten kansallisten tai alueellisten viranomaisten tai elinten välistä parhaiden käytäntöjen vaihtoa esimerkiksi sääntelyelinten vuosittaisten kokousten avulla ja sellaisten julkisten tietokantojen avulla, joihin sisältyy tietoja jäsenvaltioiden täytäntöönpanotoimista sekä maiden välisiä vertailuja.*
- 4. Jäsenvaltiot voivat perustaa kansallisen energiatehokkuusrahaston. Rahastolla on pyrittävä tukemaan kansallisia energiatehokkuusaloitteita.*
- 5. Jäsenvaltiot voivat sallia, että 4 artiklan 1 kohdan velvoitteet täytetään suorittamalla vuosittain kansalliseen energiatehokkuusrahastoon maksuosuus, joka vastaa 4 artiklan 1 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämisen edellyttämiä investointeja.*
- 6. Jäsenvaltiot voivat säätää, että velvoitetut osapuolet voivat täyttää 6 artiklan 1 kohdan mukaiset velvoitteensa suorittamalla vuosittain kansalliseen energiatehokkuusrahastoon maksuosuuden, joka vastaa 6 artiklan 1 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämisen edellyttämiä investointeja.*
- 7. Jäsenvaltiot voivat käyttää päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisista vuosittaisista päästäkiintiöistä saamiaan tuloja kehittääkseen innovatiivisia rahoitusjärjestelyjä, jotta 4 artiklan mukainen rakennusten energiatehokkuuden parantamistavoite toteutuu käytännössä.*

16 artikla
Muuntokertoimet

Energiasäästöjen vertailussa ja vertailukelpoisiin yksiköihin muuntamisessa sovelletaan liitteessä IV vahvistettuja muuntokertoimia, jollei muiden muuntokertoimien käyttö ole perusteltua.

V LUKU
Loppusäännökset

17 artikla
Delegoidut säädökset

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 18 artiklan mukaisesti **10 artiklan 10 kohdan toisessa alakohdassa** tarkoitettujen yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen uudelleentarkastelusta.
2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 18 artiklan mukaisesti **liitteissä I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII a ja XII** vahvistettujen arvojen, laskentamenetelmien, primäärienergiakertoimen oletusarvon ja vaatimusten mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen.

18 artikla
Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 17 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle **viideksi vuodeksi** ... päivästä ...kuuta ... * ..
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 17 artiklassa tarkoitettun säädösvallan siirron. **Peruuttamis**päätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana

* EUVL: pyydetään lisäämään tämän direktiivin voimaantulopäivä.

päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 17 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

19 artikla

Uudelleentarkastelu ja täytäntöönpanon seuranta

1. Jäsenvaltioiden on **vuodesta 2013 alkaen** raportoitava kunkin vuoden huhtikuun 30 päivään mennessä kansallisten energiatehokkuustavoitteiden täyttämisen saavutetusta edistymisestä liitteessä XIV olevan 1 kohdan mukaisesti. ***Raportti voi olla osa jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista annetussa neuvoston suosituksessa 2010/410/EU¹ tarkoitettuja kansallisia uudistusohjelmia.***
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 30 päivään huhtikuuta 2014 mennessä ja sen jälkeen joka kolmas vuosi ***kansalliset energiatehokkuuden toimintasuunnitelmat, jäljempänä 'suunnitelmat'. Suunnitelmissa on käsiteltävä merkittäviä energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä ja odotettuja tai saavutettuja energiansäästöjä, mukaan lukien energian toimittamisessa, siirrossa ja jakelussa sekä energian loppukäytössä saavutetut säästöt,*** jotta saavutettaisiin 3 artiklan

¹ EUVL L 191, 23.7.2010, s. 28.

1 kohdassa tarkoitettut kansalliset energiatehokkuustavoitteet. *Suunnitelmia* on täydennettävä ajan tasalle saatetuilla arvioilla odotetusta primäärienergian kokonaiskulutuksesta vuonna 2020 sekä arvioilla primäärienergian kulutuksesta liitteessä XIV olevassa 1 kohdassa mainituilla aloilla.

Komissio toimittaa *1 päivään tammikuuta 2013* mennessä mallin, joka toimii ohjeena *suunnitelmien* laatimiselle. Malli hyväksytään 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla neuvoo-antavalla menettelyllä. *Kansallisten energiatehokkuuden toimintasuunnitelmien* on joka tapauksessa sisällettävä liitteessä XIV määritellyt tiedot.

4. Komissio arvioi vuotuiset raportit ja *kansalliset energiatehokkuuden toimintasuunnitelmat* ja arvioi, missä määrin jäsenvaltiot ovat edistyneet 3 artiklan 1 kohdassa vaadittujen kansallisten energiatehokkuustavoitteiden saavuttamisessa ja tämän direktiivin täytäntöönpanossa. Komissio toimittaa arviointinsa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio voi raporteista *ja kansallisista energiatehokkuuden toimintasuunnitelmista* tekemänsä arvioinnin pohjalta antaa suosituksia jäsenvaltioille.
5. **■** Komissio seuraa tämän direktiivin täytäntöönpanon vaikutusta direktiiveihin 2003/87/EY, 2009/28/EY ja 2010/31/EU ja päätökseen N:o 406/2009/EY sekä *teollisuuden aloihin, erityisesti niihin, jotka ovat alttiita merkittäväälle hiilivuodon vaaralle komission päätöksessä 2010/2/EU tarkoitettulla tavalla.*
- 5 a. *Komissio tarkastelee uudelleen ensimmäisen kerran kansallisten energiatehokkuuden toimintasuunnitelmien arvioinnin yhteydessä ja sen jälkeen joka kolmas vuosi, onko 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu soveltamisesta vapauttaminen edelleen tarpeen. Jos uudelleentarkastelussa todetaan, että jokin vapautuksen perusteista ei ole enää perusteltu, kun otetaan huomioon vapautettujen laitosten lämpökuorman saatavuus ja todelliset toimintaolosuhteet, komissio ehdottaa asianmukaisia toimenpiteitä.*

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen kunkin vuoden **huhtikuun 30 päivää** tilastotiedot tehokkaalla ja matalatehoisella yhteistuotannolla tapahtuvasta kansallisesta sähkön- ja lämmöntuotannosta liitteessä I esitettyjen menetelmien mukaisesti suhteessa sähkön- ja lämmöntuotannon kokonaiskapasiteettiin. Niiden on myös toimitettava vuotuiset tilastotiedot sähkön ja lämmön yhteistuotantokapasiteetista ja yhteistuotantoon käytettävistä polttoaineista sekä kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen tuotannosta ja kapasiteetista suhteessa sähkön ja lämmön kokonaistuotantokapasiteettiin. Jäsenvaltioiden on toimitettava tilastotiedot yhteistuotantoa soveltamalla saavutetuista primäärienergian säästöistä liitteessä II esitettyjen menetelmien mukaisesti.
7. Komissio esittää 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun arvionsa, **johon liittyy tarvittaessa** ehdotuksia **lisätoimenpiteiksi**.
- 7 a. **Komissio tarkastelee 5 artiklan täytäntöönpanon vaikuttavuutta ... * [kolme vuotta voimaantulosta] mennessä ottaen huomioon direktiivissä 2004/18/EY, sellaisena kuin se on muutettuna, säädetyt vaatimukset ja antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tähän kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia lisätoimenpiteiksi.**
8. Komissio antaa **30 päivään kesäkuuta 2016** mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 6 artiklan täytäntöönpanosta. Kertomukseen **liitetään** tarvittaessa lainsäädäntöehdotus yhteen tai useampaan seuraavista tarkoituksista:
- a) 6 artiklan 1 kohdassa säädetyt **lopullisen päivämäärän** muuttaminen;
 - aa) **6 artiklan 1, 1 a ja 1 b kohdassa säädettyjen vaatimusten tarkistaminen;**
 - b) uusien yhteisten vaatimusten vahvistaminen etenkin 6 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista kysymyksistä.

* EUVL: pyydetään lisäämään päivämäärä, joka on kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen.

9. Komissio arvioi 30 päivään kesäkuuta 2018 mennessä jäsenvaltioiden edistymistä 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sääntelyllisten ja muiden esteiden poistamisessa. Arvioinnin johdosta annetaan tarvittaessa *ehdotuksia lisätoimenpiteiksi*.
10. Komissio asettaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut raportit julkisesti saataville.

19 a artikla
Verkkofoorumi

Tämän direktiivin kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla tapahtuvan täytäntöönpanon edistämiseksi komissio perustaa verkkofoorumin. Tällä foorumilla tuetaan kokemusten vaihtoa käytännöistä, vertailutiedoista, verkottumistoimista ja innovatiivisista käytännöistä.

20 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. *Tämä komitea on yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011¹ tarkoitettu komitea.*
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 *4 artiklaa*.

¹ *EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.*

21 artikla
Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2006/32/EY [...] päivästä [...] kuuta [...] [määräaika tämän direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä] lukuun ottamatta 4 artiklan 1–4 kohtaa ja liitteitä I, III ja IV, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaika, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä. Direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1–4 kohta ja liitteet I, III ja IV kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2017.

Kumotaan direktiivi 2004/8/EY [...] päivästä [...] kuuta [...] [määräaika tämän direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä], sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaika, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Kumotaan direktiivin 2010/30/EU 9 artiklan 1 ja 2 kohta [...] päivästä [...] kuuta [...] [määräaika tämän direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä].

Viittauksia direktiiveihin 2006/32/EY ja 2004/8/EY pidetään viittauksina tähän direktiiviin tämän direktiivin liitteessä XV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

21 a artikla

Direktiivin 2009/125/EY muuttaminen

Muutetaan energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista 21 päivänä lokakuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY seuraavasti:

1) *Lisätään johdanto-osan kappale:*

"a) "Direktiivillä 2010/31/EY jäsenvaltioita vaaditaan vahvistamaan energiatehokkuutta koskevat vaatimukset rakennuksen osille, jotka muodostavat osan rakennuksen vaippaa, ja olemassa oleviin rakennuksiin asennetuille rakennuksen teknisille järjestelmille järjestelmävaatimukset, jotka koskevat kokonaisenergiatehokkuutta, oikeaa asentamista sekä asianmukaista mitoitusta, säätämistä ja ohjaamista. Tämän direktiivin tavoitteiden mukaista on, että nämä vaatimukset voivat tietyissä olosuhteissa rajoittaa tämän direktiivin ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisten energiaan liittyvien tuotteiden asentamista, edellyttäen että tällaiset vaatimukset eivät muodosta perusteetonta markkinoiden estettä."

2) *Lisätään 6 artiklan 1 kohdan loppuun seuraava teksti:*

", sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan mukaisesti vahvistamia energiatehokkuusvaatimuksia ja järjestelmävaatimuksia."

22 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään*.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on saatettava 3 a artiklan, 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan, 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, 4 artiklan 3 a kohdan, 6 artiklan 9 kohdan viimeisen alakohdan, 10 artiklan 4 kohdan, [15 artiklan 2 kohdan], [19 artiklan 1 kohdan] ja [19 artiklan 2 kohdan] ja liitteessä V a olevan 4 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan niissä säädettyihin päivämääriin mennessä.

Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisena nämä säännökset **█** .

* EUVL: pyydetään lisäämään päivämäärä, joka on **18 kuukauden** kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

23 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

24 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...ssa/ssä ... päivänä ...kuuta

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

LIITE I

Yhteistuotannosta saatavan sähkön laskennan yleiset periaatteet

I OSA. Yleiset periaatteet

Yhteistuotannosta saatavan sähkön laskemiseen käytettävien arvojen määrittämisen perustana on yksikön odotettu tai tosiasiallinen toiminta tavanomaisissa käyttöolosuhteissa.

Mikroyhteistuotantoyksiköiden osalta laskenta voi perustua sertifioituihin arvoihin.

- a) Yhteistuotannosta saatava sähköntuotanto katsotaan yhtä suureksi kuin yksikön vuosittainen kokonaissähköntuotanto päägeneraattorien ulostulokohdasta mitattuna
- i) II osassa tarkoitetuissa tyyppien b, d, e, f, g ja h yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittaiseksi kokonaishyötysuhteeksi jäsenvaltiot ovat vahvistaneet vähintään 75 prosenttia; ja
 - ii) II osassa tarkoitetuissa tyyppien a ja c yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittaiseksi kokonaishyötysuhteeksi jäsenvaltiot ovat vahvistaneet vähintään 80 prosenttia.
- b) Yhteistuotantoyksiköissä, joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on alle a kohdan I alakohdassa tarkoitetun arvon (II osassa tarkoitetut tyyppien b, d, e, f, g ja h yhteistuotantoyksiköt) tai joiden vuosittainen kokonaishyötysuhde on alle a kohdan ii alakohdassa tarkoitetun arvon (II osassa tarkoitetut tyyppien a ja c yhteistuotantoyksiköt), yhteistuotannon laskemiseen käytetään seuraavaa kaavaa:

$$E_{CHP} = H_{CHP} * C$$

jossa:

E_{CHP} on yhteistuotannosta saatavan sähkön määrä

C on rakennusaste

H_{CHP} on yhteistuotannosta saatavan hyötylämmön määrä (tätä tarkoitusta varten kokonaislämmöntuotanto vähennettynä erillisissä kattiloissa tai höyrygeneraattorista ennen turbiinia otetulla tuorehöyryllä tuotetulla lämmöllä).

Yhteistuotannosta saatavaa sähköä koskevan laskelman on perustuttava tosiasialliseen rakennusasteeseen. Jos yhteistuotantoyksikön tosiasiallista rakennusastetta ei tiedetä, II osassa tarkoitettuihin tyyppien a, b, c, d ja e yksiköihin voidaan soveltaa etenkin tilastollisiin tarkoituksiin seuraavia oletusarvoja edellyttäen, että näin määritetty yhteistuotannosta saatava sähkö on enintään yksikön kokonaissähköntuotanto:

Yksikön tyyppi	Rakennusasteen oletusarvo C
Kaasukombiturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto	0,95
Vastapainehöyryturbiini	0,45
Väliottolauhdutusturbiini	0,45
Kaasuturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto	0,55
Polttomoottori	0,75

Jos jäsenvaltiot ottavat käyttöön rakennusasteen oletusarvoja II osassa tarkoitetuille tyyppien f, g, h, i, j ja k yksiköille, tällaiset oletusarvot on julkaistava ja ilmoitettava komissiolle.

- d) Jos osa yhteistuotantoprosessiin käytettävän polttoainepanoksen energiasisällöstä otetaan talteen kemikaaleina ja käytetään uudelleen, tämä osa voidaan vähentää polttoainepanoksesta ennen a ja b kohdassa tarkoitettun kokonaishyötysuhteen laskemista.

- e) Jäsenvaltiot voivat määrittää rakennusasteen sähkön ja hyötylämmön väliseksi suhteeksi yhteistuotannon toimiessa alhaisella kapasiteetilla tietyn yksikön operatiivisten tietojen perusteella.
- f) Jäsenvaltiot voivat käyttää a ja b kohdan mukaisissa laskelmissa muitakin kuin yhden vuoden mittaisia raportointikausia.

II OSA. Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat yhteistuotantotekniikat

- a) Kaasukombiturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto
- b) Vastapainehöyryturbiini
- c) Väliottolauhdutusturbiini
- d) Kaasuturbiini, johon liittyy lämmön talteenotto
- e) Polttomoottori
- f) Mikroturbiinit
- g) Stirling-moottorit
- h) Polttokennot
- i) Höyrykoneet
- j) Orgaaniset Rankine-prosessit
- k) Muuntyyppinen tekniikka tai tekniikoiden yhdistelmä, joka vastaa 2 artiklan 19 alakohdassa vahvistettua määritelmää.

I

Jäsenvaltioiden on yhteistuotannosta saatavan sähkön laskennan yleisiä periaatteita toteuttaessaan ja soveltaessaan noudatettava päätöksellä 2008/952/EY¹ vahvistettuja yksityiskohtaisia ohjeita.

¹ Komission päätös 2008/952/EY, tehty 19 päivänä marraskuuta 2008, yksityiskohtaisista ohjeista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/8/EY liitteen II täytäntöönpanoa ja soveltamista varten (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 7294) (EUVL L 338, 17.12.2008, s. 55).

LIITE II

Menetelmät yhteistuotantoprosessin hyötysuhteen määrittämiseksi

Yhteistuotannon hyötysuhteen ja primäärienergian säästöjen laskemiseen käytettävien arvojen määrittämisen perustana on yksikön odotettu tai tosiasiallinen toiminta tavanomaisissa käyttöolosuhteissa.

a) Tehokas yhteistuotanto

Tässä direktiivissä tarkoitettua tehokasta yhteistuotantoa on täytettävä seuraavat perusteet:

- yhteistuotantoyksiköiden yhteistuotannolla saatavien b kohdan mukaisesti laskettujen primäärienergian säästöjen on oltava vähintään 10 prosenttia verrattuna sähkön ja lämmön erillisen tuotannon viitearvoihin,
- tehokkaaksi yhteistuotannoksi voidaan katsoa pienimuotoisten yhteistuotantoyksiköiden ja mikroyhteistuotantoyksiköiden tuotanto, jolla saadaan aikaan primäärienergian säästöjä.

b) Primäärienergian säästöjen laskeminen

Liitteen I mukaisesti määritellyllä yhteistuotannolla saatavat primäärienergian säästöt lasketaan seuraavan kaavan perusteella:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHP_{H\eta}}{Ref_{H\eta}} + \frac{CHP_{E\eta}}{Ref_{E\eta}}} \right) \times 100\%$$

jossa:

PES on primäärienergian säästö.

CHP H_{η} on yhteistuotannon lämpöhyötysuhde, jolla tarkoitetaan vuosittaista hyötylämmön tuotosta jaettuna yhteistuotannolla tuotetun hyötylämpötuotoksen ja sähkön yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella.

Ref H_{η} on erillisen lämmöntuotannon hyötysuhteen viitearvo.

CHP E_{η} on yhteistuotannon sähköhyötysuhde, jolla tarkoitetaan vuosittaista yhteistuotannosta saatavaa sähköä jaettuna yhteistuotannolla tuotetun hyötylämpötuotoksen ja sähkön yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella. Jos yhteistuotantoyksikkö tuottaa mekaanista energiaa, vuosittaiseen yhteistuotannosta saatavan sähkön määrään voidaan lisätä erä, joka edustaa kyseisen mekaanisen energian määrää vastaavaa sähkön määrää. Tälle lisäerälle ei voida antaa 10 artiklan 10 kohdan mukaista alkuperätakuuta.

Ref E_{η} on erillisen sähköntuotannon hyötysuhteen viitearvo.

c) Energiansäästöjen laskeminen vaihtoehtoista laskutapaa käyttäen

Jäsenvaltiot voivat laskea sähkö- ja mekaanisen energian ja lämmön tuotannosta saatavat primäärienergian säästöt jäljempänä esitetyllä tavalla käyttämättä liitteen I säännöksiä, joilla suljetaan samaan prosessiin kuuluva muu kuin yhteistuotettu lämpö ja sähkö kyseisen prosessin ulkopuolelle. Kyseistä tuotantoa voidaan pitää tehokkaana yhteistuotantona edellyttäen, että se täyttää tämän liitteen a kohdassa esitetyt hyötysuhdeperusteet ja että sähkökapasiteetiltaan yli 25 MW:n yhteistuotantolaitosten kokonaishyötysuhde on yli 70 prosenttia. Kyseisestä yhteistuotannosta saadun sähkön määrän erittely alkuperätakuun saamiseksi ja tilastotarkoituksiin on kuitenkin määritettävä liitteen I mukaisesti.

Jos prosessin primäärienergian säästöt lasketaan edellä tarkoitettulla vaihtoehtoisella laskutavalla, primäärienergian säästöt on laskettava käyttäen tässä liitteessä olevan b kohdan kaavaa siten, että tekijä "CHP H_{η} " korvataan tekijällä " H_{η} " ja tekijä "CHP E_{η} " tekijällä " E_{η} ", jolloin

H_{η} :lla tarkoitetaan prosessin lämpöhyötysuhdetta, joka määritellään vuosittaisena lämpötuotoksena jaettuna lämpö- ja sähkötuotoksen yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella.

En:lla tarkoitetaan prosessin sähköhyötysuhdetta, joka määritellään vuosittaisena sähkötuotoksena jaettuna lämpö- ja sähkötuotoksen yhteismäärään käytetyllä polttoainepanoksella. Jos yhteistuotantoyksikkö tuottaa mekaanista energiaa, vuosittaiseen yhteistuotannosta saatavan sähkön määrään voidaan lisätä erä, joka edustaa kyseisen mekaanisen energian määrää vastaavaa sähkön määrää. Tälle lisäerälle ei voida antaa 10 artiklan 10 kohdan mukaista alkuperätakuuta.

- d) Jäsenvaltiot voivat käyttää tämän liitteen b ja c kohdan mukaisissa laskelmissa muitakin kuin yhden vuoden mittaisia raportointikausia.
- e) Mikroyhteistuotantoyksiköiden osalta primäärienergian säästöjen laskeminen voi perustua sertifioituihin tietoihin.
- f) Sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvot

Yhdenmukaistetut hyötysuhteen viitearvot sisältävät asiaankuuluvien tekijöiden, kuten rakentamisvuoden ja polttoainetyyppien, mukaan eriytettyjen viitearvojen matriisiin, ja niiden on perustuttava hyvin dokumentoituun analyysiin, jossa otetaan huomioon muun muassa todellisissa olosuhteissa operatiivisessa käytössä saadut tiedot, polttoaineseos ja ilmasto-olosuhteet sekä sovelletut yhteistuotantoteknologiat.

Edellä b kohdassa olevassa kaavassa tarkoitetuilla sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvoilla määritellään käyttöhyötysuhde siinä sähkön ja lämmön erillisessä tuotannossa, joka on määrä korvata yhteistuotannolla.

Hyötysuhteen viitearvot lasketaan seuraavia periaatteita noudattaen:

1. Tämän direktiivin 2 artiklan 24 alakohdassa määriteltyjen yhteistuotantoyksiköiden osalta vertailu erillisen sähköntuotannon kanssa perustuu periaatteeseen, jonka mukaan vertailu tapahtuu polttoaineluokittain.

2. Kutakin yhteistuotantoyksikköä verrataan parhaaseen saatavilla olevaan ja taloudellisesti perusteltavissa olevaan teknologiaan, jota markkinoilla on käytetty sähkön ja lämmön erilliseen tuotantoon yhteistuotantoyksikön rakentamisvuonna.
3. Yli kymmenen vuotta vanhojen yhteistuotantoyksiköiden hyötysuhteen viitearvot vahvistetaan samalle tasolle kuin kymmenen vuotta vanhojen yksiköiden viitearvot.
4. Sähkön ja lämmön erillisen tuotannon hyötysuhteen viitearvoissa on otettava huomioon jäsenvaltioiden ilmastolliset erot.

LIITE III

Keskushallinnon tekemiin tuotteiden, palvelujen ja rakennusten hankintoihin liittyvät energiatehokkuusvaatimukset

Tuotteita, palveluja tai rakennuksia hankkivien ***keskushallintojen, siinä määrin kuin tämä on johdonmukaista kustannustehokkuuden, taloudellisen toteutettavuuden, laajemman kestävyys, teknisen soveltuvuuden sekä riittävän kilpailun kanssa, on***

- a) jos tuote kuuluu direktiivin 2010/30/EU nojalla annetun delegoidun säädöksen tai direktiivin 92/75/ETY täytäntöönpanemiseksi annetun komission direktiivin soveltamisalaan, hankittava ainoastaan korkeimpaan ***mahdolliseen*** energiatehokkuusluokkaan kuuluvia tuotteita, ***kun otetaan huomioon tarve varmistaa*** riittävä kilpailu;
- b) jos a alakohdan soveltamisalaan kuulumaton tuote kuuluu direktiivin 2009/125/EY nojalla ja tämän direktiivin voimaantulon jälkeen hyväksytyyn täytäntöönpanotoimenpiteen soveltamisalaan, hankittava ainoastaan tuotteita, jotka vastaavat täytäntöönpanotoimenpiteessä määriteltyjä energiatehokkuuden viitearvoja;
- c) hankittava päätöksen 2006/1005/EY¹ soveltamisalaan kuuluvia toimistolaitteita, jotka ovat vähintään mainitun päätöksen liitteenä olevan sopimuksen liitteessä C lueteltuja energiatehokkuusvaatimuksia vastaavien vaatimusten mukaisia;
- d) hankittava ainoastaan renkaita, jotka kuuluvat asetuksessa (EY) N:o 1222/2009² määriteltyyn korkeimpaan polttoainetaloudellisuusluokkaan. Tämä vaatimus ei estä julkisia elimiä hankkimasta korkeimpaan märkäpitoluokkaan tai

¹ Neuvoston päätös 2006/1005/EY, tehty 18 päivänä joulukuuta 2006, Amerikan yhdysvaltojen hallituksen ja Euroopan yhteisön välisen toimistolaitteiden energiatehokkuutta osoittavia merkintöjä koskevien ohjelmien yhteensovittamista koskevan sopimuksen tekemisestä (EUVL L 381, 28.12.2006, s. 24).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1222/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden keskeisten ominaisuuksien osalta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 46).

vierintämeluluokkaan kuuluvia renkaita, jos se on perusteltua turvallisuuden tai kansanterveyteen liittyvistä syistä;

- e) vaadittava palveluhankintasopimuksia koskevissa tarjouspyynnöissään, että palveluntarjoajat käyttävät kyseessä olevia palveluja tarjotessaan ainoastaan edellä a–d alakohdassa tarkoitetut vaatimukset täyttäviä tuotteita. ***Tätä vaatimusta sovelletaan ainoastaan uusiin tuotteisiin, joita palveluntarjoajat hankkivat osittain tai kokonaan kyseisen palvelun tarjoamista varten;***
- f) hankittava ainoastaan rakennuksia tai ***tehtävä uusia vuokrasopimuksia*** ainoastaan rakennuksista, jotka täyttävät vähintään 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset, **paitsi jos**
- i) hankinnan tarkoituksena on erittäin korkean energiatehokkuuden tasoon johtava perusparannus tai purkaminen;***
 - ii) julkisen elimen tarkoituksena on myydä rakennus eteenpäin käyttämättä sitä itse, tai***
 - iii) hankinnan tarkoituksena on säilyttää rakennus virallisesti suojeltuna osana määrättyä ympäristöä tai sen erityisen arkkitehtonisen tai historiallisen arvon vuoksi.***

Näiden vaatimusten noudattaminen on todennettava direktiivin 2010/31/EU 11 artiklassa tarkoitetuilla energiatehokkuustodistuksilla.

LIITE IV

Tiettyjen energian loppukäytön polttoaineiden energiasisältö – muuntotaulukko¹

Energiatuote	kJ (nettolämpöarvo)	kgoe (nettolämpöarvo)	kWh (nettolämpöarvo)
1 kg koksia	28500	0,676	7,917
1 kg kivihiiltä	17200 — 30700	0,411 — 0,733	4,778 — 8,528
1 kg ruskohiilibrikettejä	20000	0,478	5,556
1 kg mustaa ligniittiä	10500 — 21000	0,251 — 0,502	2,917 — 5,833
1 kg ruskohiiltä	5600 — 10500	0,134 — 0,251	1,556 — 2,917
1 kg öljyliusketta	8000 — 9000	0,191 — 0,215	2,222 — 2,500
1 kg turvetta	7800 — 13800	0,186 — 0,330	2,167 — 3,833
1 kg turvebrikettejä	16000 — 16800	0,382 — 0,401	4,444 — 4,667
1 kg raskasta polttoöljyä	40000	0,955	11,111
1 kg kevyttä polttoöljyä	42300	1,010	11,750
1 kg moottoripolttoainetta (bensiniä)	44000	1,051	12,222
1 kg parafiinia	40000	0,955	11,111
1 kg nestekaasua	46000	1,099	12,778
1 kg maakaasua ^[1]	47200	1,126	13,10
1 kg nesteytettyä maakaasua	45190	1,079	12,553
1 kg puuta (kosteuspitoisuus 25 %) ^[2]	13800	0,330	3,833
1 kg pellettejä/puubrikettejä	16800	0,401	4,667

¹ Jäsenvaltiot voivat soveltaa erilaisia muuntokertoimia, jos ne ovat perusteltavissa.

1 kg jätettä	7400 — 10700	0,177 — 0,256	2,056 — 2,972
1 MJ lämpöenergiaa	1000	0,024	0,278
1 kWh sähköenergiaa	3600	0,086	1 ^[3]

Lähde: Eurostat.

[1] 93 prosenttia metaania.

[2] Jäsenvaltiot voivat soveltaa muita arvoja sen mukaan, minkä tyyppistä puuta asianomaisessa jäsenvaltiossa eniten käytetään.

[3] Sovelletaan, jos energiansäästöt lasketaan suhteessa primäärienergian kulutukseen käyttäen energian loppukulutukseen perustuvaa alhaalta ylös -lähestymistapaa. Kilowattitunteina mitatun sähkönsäästön osalta jäsenvaltiot voivat soveltaa oletuskerrointa 2,5. Jäsenvaltiot voivat soveltaa erilaista kerrointa, jos ne pystyvät perustelemaan sen.

I

LIITE V a

Yhteiset menetelmät ja periaatteet 6 artiklan 1 ja 9 kohdan ja 15 a artiklan 6 kohdan mukaisten energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien tai muiden politiikkatoimien vaikuttavuuden laskemiseksi

1. Menetelmät energiansäästöjen laskemiseksi 6 artiklan 1 kohdan, 15 a artiklan 6 kohdan ja 6 artiklan 9 kohdan b, c, d, e ja f alakohdan soveltamista varten

Velvoitetut, osallistuvat tai toimeksi saaneet osapuolet taikka täytäntöönpanevat viranomaiset voivat käyttää yhtä tai useampaa seuraavista menetelmistä energiansäästöjen laskemiseksi:

- a) oletetut säästöt, vastaavien laitosten aiempien, riippumattomasti valvottujen energiaparannusten tulosten perusteella. Lähestymistavasta käytetään yleisnimitystä "ex-ante" (ennakkoon);*
- b) mitatut säästöt, jolloin toimenpiteen tai toimenpidepaketin toteuttamisella saatavat säästöt määritetään mittaamalla energian käytön todellinen vähentyminen, ottaen asianmukaisesti huomioon sellaiset kulutukseen mahdollisesti vaikuttavat tekijät kuin toimenpiteiden täydentävyys, käyttöaste, tuotantotasot ja säätila. Lähestymistavasta käytetään yleisnimitystä "ex-post"(jälkikäteen).*
- c) laskennalliset säästöt, jolloin käytetään teknisiä arvioita säästöistä. Tätä toimintatapaa voidaan käyttää ainoastaan, jos perusteltujen mittaustietojen saaminen tietyistä laitoksesta on vaikeaa tai suhteettoman kallista, esim. jos vaihdetaan kompressori tai sähkömoottori, jolla on eri kWh-luokka kuin sillä, jonka säästöt on mitattu riippumattomasti, tai jos ne toteutetaan kansallisesti vahvistettujen menetelmien ja viitearvojen pohjalta sellaisten pätevien tai akkreditoitujen asiantuntijoiden toimesta, jotka ovat riippumattomia asiaankuuluvista velvoitetuista, osallistuvista tai toimeksi saaneista osapuolista;*

d) kartoitetut säästöt, jolloin määritetään kuluttajien reaktiot neuvontaan, tiedotuskampanjoihin, energiamerkintä- tai sertifiointijärjestelmiin taikka älykkäisiin mittausjärjestelmiin. Tätä toimintatapaa voidaan käyttää ainoastaan säästöjen johtuessa muutoksista kuluttajien käyttäytymisessä. Sitä ei saa käyttää, jos säästöt johtuvat fyysisten toimenpiteiden käyttöönotosta.

2. Määritettäessä energiatehokkuustoimenpiteen energiansäästöjä 6 artiklan 1 kohdan, 15 a artiklan 6 kohdan ja 6 artiklan 9 kohdan b, c, d, e ja f alakohdan soveltamista varten on noudatettava seuraavia periaatteita:

a) säästöiksi voidaan laskea ainoastaan ne osuudet säästöistä, jotka ylittävät seuraavat tasot:

i) EU:n päästönormit uusille henkilöautoille ja uusille kevyille kuljetusajoneuvoille päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 443/2009¹ ja päästönormien asettamisesta uusille kevyille kuljetusajoneuvoille osana unionin kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi 11 päivänä toukokuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 510/2011² täytäntöönpanon johdosta;

ii) EU:n vaatimukset, jotka koskevat tiettyjen energiaan liittyvien tuotteiden poistamista markkinoilta direktiivin 2009/125/EY mukaisten täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamisen johdosta; ja

b) alueiden välisten sääolosuhteiden erojen huomioon ottamiseksi jäsenvaltiot voivat päättää mukauttaa säästöt tiettyyn vakioarvoon tai hyväksyä erilaisia energiansäästöjä alueiden välisten lämpötilavaihtelujen mukaisesti;

¹ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 1.

² EUVL L 145, 31.5.2011, s. 1.

- c) *velvoitetun, osallistuvan tai toimeksi saaneen osapuolen toiminnalla on oltava todistettavasti vaikutusta ilmoitettujen säästöjen saavuttamiseen;*
- d) *yksittäisellä toimella saavutettuja säästöjä ei saa ilmoittaa useampi kuin yksi osapuoli;*
- e) *energiansäästöjen laskennassa on otettava huomioon säästöjen elinkaari. Tämä voidaan tehdä laskemalla kullakin yksittäisellä toimella saavutettavat säästöt soveltamisen alkamispäivän ja 31. joulukuuta 2020 välisenä aikana. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat valita toisen menetelmän, jolla arvioidaan päästävän vähintään samaan säästöjen kokonaissummaan. Käyttäessään muita menetelmiä jäsenvaltioiden on varmistettava, että näillä muilla menetelmillä laskettava energiansäästöjen kokonaismäärä ei ylitä sitä energiansäästöjen määrää, joka olisi saatu tulokseksi laskemalla yhteen kullakin yksittäisellä toimella saavutettavat säästöt soveltamisen alkamispäivän ja 31. joulukuuta 2020 välisenä aikana. Jäsenvaltioiden on kuvailtava yksityiskohtaisesti tämän direktiivin liitteen XIV mukaisessa ensimmäisessä kansallisessa energiatehokkuussuunnitelmassaan, mitä muita menetelmiä ne ovat käyttäneet ja mihin toimiin on ryhdytty sen varmistamiseksi, että tätä sitovaa vaatimusta noudatetaan; ja*
- f) *velvoitettujen, osallistuvien tai toimeksi saaneiden osapuolten erikseen tai yhdessä toteuttamat toimet, joilla pyritään tuotteiden, laitteiden tai markkinoiden nostamiseen pysyvästi korkeammalle energiatehokkuuden tasolle, ovat sallittuja; ja*
- g) *edistäessään energiatehokkuustoimenpiteiden toteuttamista jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuotteiden, palvelujen ja toimenpiteiden käyttöönoton laatumormeista pidetään kiinni. Jos tällaisia normeja ei ole, jäsenvaltioiden on pyrittävä yhdessä velvoitettujen, osallistuvien tai toimeksi saaneiden osapuolten kanssa ottamaan ne käyttöön.*

3. *Määritettäessä 6 artiklan 9 a kohdan mukaisilla politiikkatoimilla saavutettuja energiansäästöjä on noudatettava seuraavia periaatteita:*

- a) *hyvitystä annetaan vain sellaisilla verotustoimenpiteillä saavutetuista energiansäästöistä, jotka ylittävät direktiivissä 2003/96/EY tai direktiivissä 2006/112/EY vaaditut polttoaineverojen vähimmäistasot; ja*

- b) vaikutusten laskennassa käytetään tuoreita ja edustavia virallisia tietoja hintajousta; ja*
- c) energiansäästöt, jotka saavutetaan asiaan liittyvillä veropoliittisilla välineillä, mukaan lukien verokannustimet tai maksut rahastoon, lasketaan erikseen.*

4. Menetelmän ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle [kuusi kuukautta ennen täytäntöönpanopäivää] mennessä ehdottamansa yksityiskohtainen menetelmä, jota ne aikovat noudattaa energiatehokkuuden velvoitejärjestelmien toiminnassa ja 15 a artiklan 6 kohtaa ja 6 artiklan 9 kohtaa sovellettaessa. Veroja lukuun ottamatta ilmoituksessa on selvitettävä yksityiskohtaisesti

- a) velvoitetut, osallistuvat tai toimeksi saaneet osapuolet tai täytäntöönpanevat viranomaiset;*
- b) kohdealat;*
- c) energiansäästötavoitteen taso tai odotetut säästöt koko kauden ja sen välivaiheiden aikana;*
- d) velvoitekauden ja välivaiheiden kesto;*
- e) huomioon otettavien toimenpiteiden luokat;*
- f) laskentamenetelmä, myös se, miten lisäisyys ja vaikutuksellisuus määritetään ja mitä menetelmiä ja viitearvoja käytetään teknisiin arvioihin;*
- g) toimenpiteiden elinaika;*
- h) jäsenvaltion sisäisten sääolosuhteiden erojen käsittelytapa;*
- i) laatuvaatimukset;*
- j) seuranta- ja todentamismenettelyt ja kuinka niiden riippumattomuus velvoitetuista, osallistuvista tai toimeksi saaneista osapuolista varmistetaan;*

- k) tarkastusmenettelyt ja*
- l) kuinka 6 artiklan 1 kohdan kolmannen virkkeen vaatimuksen täyttäminen otetaan huomioon.*

Verojen osalta ilmoituksessa on selvitettävä yksityiskohtaisesti

- a) kohdealat ja veronmaksajaryhmä;*
- b) täytäntöönpaneva viranomainen;*
- c) odotetut säästöt;*
- d) verotustoimenpiteen ja välivaiheiden kesto; ja*
- e) laskentamenetelmä, myös käytetyt hintajoustop.*

Liite V b

Energiakatselmuksia koskevat vähimmäisvaatimukset, mukaan lukien energianhallintajärjestelmien osana toteutettavat katselmukset

1. 7 artiklassa tarkoitetut energiakatselmukset:

- a) perustuvat ajan tasalla oleviin, mitattuihin ja jäljitettävissä oleviin operatiivisiin tietoihin energiankulutuksesta ja (sähkön osalta) kuormitusjakaumista;*
- b) sisältävät yksityiskohtaisen katsauksen rakennusten tai rakennusryhmien, teollisen toiminnan tai teollisuuslaitosten, liikenne mukaan lukien, energiankulutuksesta;*
- c) perustuvat mahdollisuuksien mukaan elinkaarikustannusten analysointiin yksinkertaisen takaisinmaksuajan sijasta, jotta voidaan ottaa huomioon pitkän tähtäimen säästöt, pitkän tähtäimen investointien jäännösarvot ja diskonttokorot;*
- d) ovat suhteellisia ja riittävän edustavia, jotta niiden perusteella voidaan muodostaa luotettava kuva kokonaisenergiatehokkuudesta ja todeta luotettavalla tavalla merkittävimmät parannusmahdollisuudet.*

Katselmukset mahdollistavat yksityiskohtaisten ja todennettujen laskelmien tekemisen ehdotettuja toimia varten, jotta mahdollisista säästöistä saadaan selkeää tietoa.

Katselmuksessa käytetyt tiedot on voitava tallettaa historiallista analyysia ja tuloksellisuuden seuranta varten.

LIITE VI

■ Tosiasialliseen kulutukseen perustuvia laskutusta *ja laskutustietoja* koskevat vähimmäisvaatimukset

■

2. Laskutusta koskevat vähimmäisvaatimukset

2.1 Tosiasialliseen kulutukseen perustuva laskutus ■

Jotta loppukäyttäjät voisivat säännellä omaa energiankulutustaan, laskutuksen *olisi tapahduttava tosiasiallisen kulutuksen perusteella vähintään kerran vuodessa, ja laskutustiedot olisi asetettava saataville vähintään neljännesvuosittain pyynnöstä tai jos asiakkaat ovat valinneet sähköisen laskutuksen tai muutoin kaksi kertaa vuodessa. Vain ruoanvalmistustarkoituksiin käytettävä kaasu voidaan jättää tämän vaatimuksen ulkopuolelle.*

2.2. Laskuun sisältyvät vähimmäistiedot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laskuissa, sopimuksissa, liiketoimissa ja jakeluasemilla saatavissa kuiteissa tai niiden mukana asetetaan *tarpeen mukaan* loppukäyttäjien saataville selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla seuraavat tiedot:

- a) energian voimassa olevat tosiasialliset hinnat ja todellinen kulutus;
- b) loppukäyttäjän nykyisen energiankulutuksen ja saman kauden edellisen vuoden kulutuksen vertailu mieluiten graafisessa muodossa;

-
- d) sellaisten kuluttajajärjestöjen, energiatoimistojen tai vastaavien elinten yhteystiedot, mukaan lukien internetsivustojen osoitteet, joilta voi saada tietoa saatavilla olevista energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä, vertailukelpoisista loppukäyttäjäprofiileista ja energiaa käyttävien laitteiden objektiivisista teknisistä eritelmistä.

Lisäksi jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien ja tarpeen mukaan varmistettava, että laskuissa, sopimuksissa, liiketoimissa ja jakeluasemilla saatavissa kuiteissa, niiden mukana tai niihin merkittyinä asetetaan loppukäyttäjien saataville selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla seuraavat tiedot:

da) vertailut saman käyttäjäluokan loppukäyttäjän keskimääräisen normeeratun tai vertailukäyttäjän kanssa.

2.3 Energiatehokkuutta koskeva neuvonta laskuissa ja muu palaute loppukäyttäjille

Energian jakelijoiden, jakeluverkonhaltijoiden ja energian vähittäismyyntiyriyten on sopimuksia ja sopimusmuutoksia lähettäessään sekä asiakkaiden saamista laskuissa tai henkilöasiakkaille suunnattujen internetsivustojen kautta ilmoitettava asiakkailleen selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla sellaisten riippumattomien kuluttajaneuvontakeskusten, energiatoimistojen tai vastaavien elinten yhteystiedot, mukaan lukien niiden internet-osoitteet, joista he voivat saada neuvoja saatavilla olevista energiatehokkuustoimenpiteistä, energiankulutuksensa vertailuprofiileista ja energiaa käyttävien laitteiden teknisistä eritelmistä, joiden avulla he voivat vähentää näiden laitteiden kulutusta.

LIITE VII

Lämmityksen ja jäähdytyksen tehostamismahdollisuudet

1. Tämän direktiivin 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kansallisten lämmitys- ja jäähdytysmahdollisuuksien kattavaan arviointiin on sisällyttävä
 - a) kuvaus lämmityksen ja jäähdytyksen kysynnästä;
 - b) ennuste siitä, kuinka kysyntä muuttuu seuraavien 10 vuoden aikana, ottaen erityisesti huomioon kysynnän kehitys rakennuksissa ja eri teollisuudenaloilla;
 - c) jäsenvaltion kartta, jossa on *kaupallisesti arkaluonteiset tiedot suojaten* yksilöity
 - i) lämmityksen ja jäähdytyksen kysyntäpisteet, mukaan lukien
 - kunnat ja taajamat, joiden tonttitehokkuus on vähintään 0,3; sekä
 - teollisuusalueet, joiden lämmityksen ja jäähdytyksen vuotuinen kokonaiskulutus on yli 20 GWh;
 - ii) olemassa oleva ja suunniteltu kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysinfrastruktuuri;
 - iii) lämmityksen ja jäähdytyksen mahdolliset tarjontapisteet, mukaan lukien
 - sähköntuotantolaitokset, joiden vuotuinen kokonaissähköntuotanto on yli 20 GWh; sekä
 - jätteenpolttolaitokset;
 - olemassa olevat ja suunnitellut yhteistuotantolaitokset, jotka on luokiteltu liitteen VII mukaisesti, ja kaukolämpölaitokset;

- d) sen lämmitys- ja jäähdytyskysynnän määrittely, joka voitaisiin tyydyttää tehokkaalla yhteistuotannolla, muun muassa kotitalouksien mikroyhteistuotannolla, ja kaukolämmityksellä ja -jäähdytyksellä;
- e) tehokkaan yhteistuotannon lisäämismahdollisuuksien määrittely, mukaan lukien lisäys, joka voidaan toteuttaa olemassa olevia tuotanto- ja teollisuuslaitoksia tai muita hukkalämpöä tuottavia laitoksia uudistamalla ja uusia rakentamalla;
- ea) *kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysinfrastruktuurin energiatehokkuusmahdollisuuksien määrittely;***
- f) ***strategioita, toimintapolitiikkoja ja*** toimenpiteitä, ***jotka voidaan*** hyväksyä vuoteen 2020 ja vuoteen 2030 mennessä, e alakohdassa tarkoitettujen mahdollisuuksien hyödyntämiseksi niin, että tyydytetään d alakohdassa tarkoitettu kysyntä, mukaan lukien ***tarvittaessa ehdotukset***
- i) ■ kasvattaa yhteistuotannon osuutta lämmityksen ja jäähdytyksen tuotannossa ja sähköntuotannossa; ■
- ii) ■ kehittää tehokasta kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysinfrastruktuuria, jolla pystytään vastaamaan tehokkaan yhteistuotannon ja hukkalämmön ja uusiutuvien energialähteiden hyödyntämiseen perustuvan lämmityksen ja jäähdytyksen käytön kasvuun;
- iiia) *kannustaa uusien sähköä tuottavien lämpövoimaloiden ja hukkalämpöä tuottavien teollisuuslaitosten sijoittamista paikkoihin, joissa suurin mahdollinen osa saatavilla olevasta hukkalämmöstä otetaan talteen olemassa olevan tai ennustetun lämmitys- ja jäähdytyskysynnän tyydyttämiseksi;***
- iiib) *kannustaa uusien asuinalueiden tai tuotantoprosesseissaan lämpöä kuluttavien uusien teollisuuslaitosten sijoittamista paikkoihin, joissa kattavassa arviossa määritettyä saatavilla olevaa hukkalämpöä voidaan hyödyntää niiden lämmitys- ja jäähdytyskysynnän tyydyttämisessä.***

Tähän voi kuulua ehdotuksia, joilla tuetaan useampien samalla alueella sijaitsevien yksittäisten laitosten keskittämistä sen varmistamiseksi, että lämmityksen ja jäähdytyksen kysyntä ja tarjonta vastaavat mahdollisimman hyvin toisiaan;

ii c) kannustaa sähköä tuottavien lämpövoimaloiden, hukkalämpöä tuottavien teollisuuslaitosten, jätteenpolttolaitosten ja muiden jätteistä energiaa tuottavien laitosten liittämistä paikalliseen kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysverkkoon;

ii d) kannustaa asuinalueiden ja tuotantoprosesseissaan lämpöä kuluttavien teollisuuslaitosten liittämistä paikalliseen kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysverkkoon;

- g) tehokkaan yhteistuotannon osuus ja direktiivin 2004/8/EY nojalla määritellyt mahdollisuudet ja saavutettu edistys;
- h) arvio säästettävästä primäärienergiasta;
- i) arvio lämmityksen ja jäähdytyksen julkisista tukitoimenpiteistä, jos niitä on, sekä niiden vuosibudjetti ja mahdollisen tukiosuuden määrittely. Tämä ei vaikuta velvollisuuteen tehdä julkisista tukijärjestelmistä erillinen ilmoitus valtiontuen arviointia varten.

2. Jos se on tarkoituksenmukaista, ***kattava arviointi*** voi koostua yhteen kootuista alueellisista tai paikallisista suunnitelmista ***ja strategioista***.

I

I

LIITE VIII a

Kustannus-hyötyanalyysi

1 osa: Kustannus-hyötyanalyysin yleiset periaatteet

Laatimalla kustannus-hyötyanalyysijä toimenpiteistä, joilla edistetään lämmityksen ja jäähdytyksen tehokkuutta 10 artiklan 1a kohdassa tarkoitettulla tavalla, luodaan pohjaa päätöksenteolle, jotta rajoitettuja resursseja kyetään perustellusti priorisoimaan yhteiskunnan tasolla.

Kustannus-hyötyanalyysi voi koskea joko hankkeen arviointia tai hankkeiden ryhmää laajemmassa paikallisessa, alueellisessa tai kansallisessa arvioinnissa, jossa määritetään kustannustehokkain ja hyödyllisin lämmitys- tai jäähdytysvaihtoehto tietyille maantieteelliselle alueelle lämmityssuunnittelua varten.

Tämän direktiivin 10 artiklan 1a kohdan soveltamiseksi tehtäviin kustannus-hyötyanalyysihin on sisällyttävä taloudellinen analyysi, joka kattaa sosiaalis-taloudelliset ja ympäristötekijät.

Kustannus-hyötyanalyysihin on sisällyttävä seuraavat vaiheet ja näkökohdat:

a) Järjestelmän rajan ja maantieteellisen rajan määrittely

Kyseisten kustannus-hyötyanalyysien laajuus määrittää asiaankuuluvan energijärjestelmän. Maantieteellinen raja kattaa soveltuvan, hyvin määritellyn maantieteellisen alueen eli tietyn alueen tai suurkaupunkialueen, jotta vältetään optimaalista huonompien ratkaisujen valitseminen hankekohtaisesti.

b) Yhdennetty lähestymistapa kysyntä- ja tarjontavaihtoehtoihin

Kustannus-hyötyanalyysissä on otettava huomioon kaikki järjestelmän ja maantieteellisen rajan sisällä saatavilla olevat asiaankuuluvat energialähteet saatavilla olevia tietoja käyttäen, mukaan lukien sähköntuotantolaitosten ja teollisuuslaitosten hukkalämpö ja uusiutuva energia, sekä lämmityksen ja jäähdytyksen kysynnän ominaispiirteet ja kehityssuunnat.

c) *Perustilanteen vahvistaminen*

Perustilanteen tarkoituksena on toimia lähtökohtana, jota vasten vaihtoehtoisia skenaarioita arvioidaan.

d) *Vaihtoehtoisten skenaarioiden määrittäminen*

Kaikkia perustilanteen asiaankuuluvia vaihtoehtoja on tarkasteltava. Skenaariot, joita ei voida toteuttaa teknisistä tai taloudellisista syistä taikka kansallisen sääntelyn tai aikarajoitusten vuoksi, voidaan jättää kustannus-hyötyanalyysin ulkopuolelle aikaisessa vaiheessa, jos se on huolellisesti ja selkeästi esitettyjen ja hyvin dokumentoitujen näkökohtien johdosta perusteltua.

Ainoastaan 2 artiklassa määritellyt tehokas yhteistuotanto, tehokas kaukolämmitys ja -jäähdytys sekä tehokkaat käyttäjäkohtaiset lämmitys- tai jäähdytysvaihtoehdot olisi otettava huomioon kustannus-hyötyanalyysissä perustilanteelle vaihtoehtoisina skenaarioina.

e) *Laskentamenetelmä kustannuksia suurempien hyötyjen määrittämiseksi*

i) *Lämmitys- tai jäähdytysvaihtoehtojen pitkän aikavälin kokonaiskustannukset ja -hyödyt on arvioitava ja vertailtava.*

ii) *Arviointiperusteena on käytettävä nettohyötyarvoa.*

iii) *Aikaväli on valittava niin, että skenaarioiden kaikki asiaankuuluvat kustannukset ja hyödyt otetaan huomioon. Esimerkiksi kaasuvoimalan osalta sopiva aikaväli voisi olla 25 vuotta, kaukolämpöjärjestelmän osalta 30 vuotta ja lämminvesivaraajien kaltaisten lämmityslaitteiden osalta 20 vuotta.*

f) *Hintojen ja muiden oletusten laskeminen ja ennustaminen taloudellista analyysyä varten*

i) *Jäsenvaltioiden on toimitettava kustannus-hyötyanalyysyä varten oletukset tärkeimpien panos- ja tuotostekijöiden hinnoista ja diskonttokorosta.*

- ii) *Taloudellisessa analyysissä nettonykyarvon laskentaa varten käytetty diskonttokorko on valittava eurooppalaisten tai kansallisten suuntaviivojen mukaisesti.¹*
- iii) *Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisia, eurooppalaisia tai kansainvälisiä energian hintakehityssennusteita, jos se on kansallisesti, alueellisesti tai paikallisesti asianmukaista.*
- iv) *Taloudellisessa analyysissä käytettyjen hintojen on vastattava todellisia sosiaalis-taloudellisia kustannuksia ja hyötyjä, ja niiden olisi mahdollisuuksien mukaan sisällettävä ulkoiset kustannukset, kuten ympäristö- ja terveysvaikutukset, esimerkiksi kun markkinahinta on olemassa tai kun se kuuluu jo eurooppalaisen tai kansallisen sääntelyn piiriin.*

g) Taloudellinen analyysi: vaikutusten inventointi

Taloudellisissa analyysissä on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat taloudelliset vaikutukset.

Jäsenvaltiot voivat arvioida ja ottaa päätöksenteossa huomioon kustannukset ja energiansäästöt, jotka saadaan energiantoimitusten joustavuuden lisääntymisestä ja sähköverkkojen entistä optimaalisemmasta käytöstä analysoiduissa skenaarioissa, mukaan lukien infrastruktuuri-investointien vähentämisen ansiosta vältetyt kustannukset ja säästöt.

Vähintään seuraavat kustannukset ja hyödyt on otettava huomioon:

- i) *Hyödyt*
 - a. *Tuotoksen arvo kuluttajalle (lämpö ja sähkö)*
 - b. *Mahdollisuuksien mukaan ympäristö- ja terveyshyötyjen kaltaiset ulkoiset hyödyt*

¹ *Taloudellista analyysiä varten valitussa kansallisessa diskonttokorossa olisi otettava huomioon Euroopan keskuspankin antamat tiedot.*

ii) Kustannukset

a. Laitosten ja laitteiden pääomakustannukset

b. Liitännäisten energiaverkkojen pääomakustannukset

c. Muuttuvat ja kiinteät käyttökustannukset

d. Energiakustannukset

e. Ympäristö- ja terveystkustannukset mahdollisuuksien mukaan

h) Herkkyysanalyysi

Herkkyysanalyysissä on arvioitava hankkeen tai hankeryhmän kustannukset ja hyödyt erilaisten energian hintojen, diskonttokorkojen ja muiden sellaisten muuttuvien tekijöiden pohjalta, jotka vaikuttavat merkittävästi laskelmien lopputulokseen.

Jäsenvaltioiden on nimettävä 10 artiklan mukaisten kustannus-hyötyanalyysien toteuttamisesta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset. Ne voivat velvoittaa toimivaltaiset paikalliset, alueelliset ja kansalliset viranomaiset tai yksittäisten laitosten käyttäjät toteuttamaan taloudellisen ja rahoitusanalyysin. Niiden on toimitettava yksityiskohtaiset menetelmät ja oletukset tämän liitteen mukaisesti sekä vahvistettava ja julkistettava taloudellista analyysiä koskevat menettelyt.

2 osa: Lisäperiaatteet 10 artiklan 3 ja 5 kohdan soveltamiseksi

Kustannus-hyötyanalyyseistä saadaan tietoja 10 artiklan 3 ja 5 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä varten:

Jos suunnitteilla on ainoastaan sähköä tuottava laitos tai laitos, johon ei liity lämmön talteenottoa, suunniteltuja laitoksia tai suunniteltua on uudistamista verrattava vastaavaan laitokseen, joka tuottaa saman määrän sähköä tai prosessilämpöä, mutta joka ottaa talteen hukkalämmön ja toimittaa lämpöä tehokkaan yhteistuotannon avulla ja/tai kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkkojen kautta.

Tietyllä maantieteellisellä alueella arvioinnissa on otettava huomioon suunniteltu laitos ja kaikki asianmukaiset olemassa olevat tai mahdolliset lämmön kysyntäpisteet, joihin

laitoksesta voitaisiin toimittaa lämpöä järkevät mahdollisuudet huomioon ottaen (kuten tekninen toteutettavuus ja etäisyys).

Järjestelmän rajat asetetaan siten, että se kattaa suunnitellun laitoksen ja lämpökuormat, kuten rakennukset ja teollisuuden prosessit. Järjestelmän rajojen puitteissa määritellään lämmön- ja sähköntuotannon kokonaiskustannukset kummassakin tapauksessa ja tuloksia verrataan toisiinsa.

Lämpökuormat kattavat olemassa olevat lämpökuormat, kuten teollisuuslaitos tai olemassa oleva kaukolämpöjärjestelmä ja lisäksi kaupunkialueilla se lämpökuorma ja ne kustannukset, jotka syntyisivät, jos rakennusryhmälle tai kaupunginosalle rakennettaisiin uusi kaukolämpöjärjestelmä ja/tai ne yhdistettäisiin uuteen järjestelmään.

Kustannus-hyötyanalyysin perustana on käytettävä suunnitellun laitoksen ja vertailulaitoksen tai -laitosten kuvausta, joka kattaa sähkö- ja lämpökapasiteetin tapauksen mukaan, polttoainetyypin, suunnitellun käytön ja suunniteltujen vuosittaisten käyttötuntien määrän, sijainnin sekä sähkön ja lämmön kysynnän.

Vertailussa on otettava huomioon lämpöenergian kysyntä ja lähellä sijaitsevien lämmön kysyntäpisteiden käyttämät lämmitys- ja jäähdytystyypit. Vertailu kattaa suunnitellun laitoksen ja vertailulaitoksen infrastruktuurikustannukset.

Tämän direktiivin 10 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi tehtäviin kustannus-hyötyanalyysihin on sisällyttävä taloudellinen analyysi, joka kattaa rahoitusanalyysin, joka vastaa yksittäisiin laitoksiin investoimisesta ja niiden käyttämisestä syntyviä todellisia liiketoiminnan kassavirtoja.

Hankkeen kustannus-hyötyanalyysi on myönteinen, jos taloudellisen analyysin mukaisten diskontattujen hyötyjen määrä ylittää diskontattujen kustannusten määrän (hyödyt ovat kustannuksia suuremmat).

Jäsenvaltiot vahvistavat ohjaavat periaatteet, jotka koskevat menetelmiä, oletuksia ja aikaväliä taloudellista analyysiä varten.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että sähköä tuottavien lämpövoimaloiden käytöstä vastaavat yritykset, teollisuusyritykset, kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkot tai muut osapuolet, joihin määritelty järjestelmän raja ja maantieteellinen raja vaikuttavat, ilmoittavat tietoja, joita käytetään yksittäisen laitoksen kustannusten ja hyötyjen arvioinnissa.

LIITE IX

Tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön alkuperätakuu

- a) Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että
- i) tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön alkuperätakuu
 - antaa tuottajille mahdollisuuden osoittaa, että niiden myymä sähkö on tuotettu tehokkaalla yhteistuotannolla, ja että se myönnetään tätä tarkoitusta varten tuottajan pyynnöstä;
 - on täsmällinen, luotettava ja vaikeasti väärennettävä;
 - myönnetään, siirretään ja peruutetaan sähköisesti;
 - ii) tehokkaasta yhteistuotannosta saatava energiayksikkö otetaan huomioon vain kerran.
- b) Tämän direktiivin 10 artiklan **10** kohdassa tarkoitettun alkuperätakuun on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:
- energian tuotantolaitoksen nimi, sijainti, tyyppi ja kapasiteetti (lämpö ja sähkö);
 - tuotantoajankohdat ja -paikat;
 - sen polttoainelähteen alempi lämpöarvo, josta sähkö on tuotettu;
 - sähkön kanssa tuotetun lämmön määrä ja käyttötarkoitus;
 - liitteen II mukaisesta tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön määrä, jonka takuu kattaa;
 - primäärienergian säästöt, jotka on laskettu liitteen II mukaisesti liitteessä II olevassa f kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen perusteella;

- laitoksen nimellinen sähkö- ja lämpöhyötysuhde;
- onko laitos saanut investointitukea ja kuinka paljon;
- onko energiayksikkö saanut tukea jostain muusta kansallisesta tukijärjestelmästä ja kuinka paljon sekä tukijärjestelmän tyyppi;
- laitoksen käyttöönottopäivämäärä sekä
- alkuperätakuun myöntämispäivämäärä, myöntäjää ja yksilöivä tunnistenumero.

Alkuperätakuun standardiyksikkönä on 1 MWh. Se koskee laitoksen rajalla mitattua ja verkkoon siirrettyä nettosähköntuotantoa.

L

LIITE XI

Energiaverkon sääntelyyn ja sähkön verkkotariffeihin liittyvät energiatehokkuusperusteet

1. Verkkotariffien on **vastattava kustannussäästöjä**, joita verkoissa on saavutettu kysyntäpuolen ja kysynnän ohjaustoimenpiteillä ja hajautetulla tuotannolla, mukaan lukien säästöt, joita on saatu alentamalla toimituskustannuksia ja verkkoinvestointien kustannuksia ja optimoimalla verkon toiminta.
2. Verkkosääntely ja -tariffit **eivät saa estää** verkonhaltijoita **tai energian vähittäismyyntiyrityksiä asettamasta saataville** järjestelmäpalveluja kysynnän ohjaustoimenpiteitä, kysynnän hallintaa ja hajautettua tuotantoa varten järjestäytyneillä sähkömarkkinoilla, erityisesti seuraavissa tarkoituksissa:
 - a) loppukäyttäjät siirtävät kuormitusta kulutushuipusta muihin aikoihin ottaen huomioon uusiutuvista lähteistä, yhteistuotannosta ja hajautetusta tuotannosta peräisin olevan energian saatavuuden;
 - b) energiansäästöt, joita saavutetaan energian yhteisostoryhmien toteuttamalla hajautettujen kuluttajien kysynnän ohjauksella;
 - c) energiapalvelujen tarjoajien, myös energiapalveluyritysten, toteuttamista energiatehokkuustoimenpiteistä johtuva kysynnän aleneminen;
 - d) tuotantolähteiden liittäminen ja verkkoon syöttäminen alhaisemmilla jännitteillä;
 - e) lähempänä kulutusta sijaitsevien tuotantolähteiden liittäminen; sekä
 - f) energian varastointi.

Tässä säännöksessä käsitteeseen 'järjestäytyneet sähkömarkkinat' sisältyvät OTC-markkinat ja sähköpörssit, joissa käydään kauppaa energialla, kapasiteetilla, tasepalveluilla ja lisäpalveluilla kaikilla aikajaksoilla, mukaan lukien termiinimarkkinat, spot-markkinat ja päivänsisäiset markkinat.

3. Verkkotariffit *tai vähittäishinnat voivat* tukea loppukäyttäjien kysynnänohjaustoimenpiteiden dynaamista hinnoittelua, *mukaan lukien*:

- a) käyttöajankohdasta riippuvat tariffit;
- b) kriittisten kulutushuippujen hinnoittelu;
- c) reaaliaikainen hinnoittelu; sekä
- d) kulutushuippujen leikkaaminen.

LIITE XII

Siirtoverkonhaltijoiden ja jakeluverkonhaltijoiden energiatehokkuusvaatimukset

Siirto- ja jakeluverkonhaltijoiden on

- a) laadittava ja julkaistava omat vakioidut sääntönsä niiden kustannusten kantamiselle ja jakamiselle, jotka aiheutuvat teknisistä mukautuksista, kuten verkkoon liittymisestä ja verkkojen vahvistamisesta sekä verkon toiminnan tehostamisesta ja kantaverkkosääntöjen syrjimättömästä täytäntöönpanosta, jotka ovat tarpeen tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön uusien tuottajien liittämiseksi verkkoon;
- b) annettava tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön uudelle tuottajalle, joka haluaa tulla liitetyksi järjestelmään, kattavat ja tarpeelliset tiedot, muun muassa
 - i) kattava ja yksityiskohtainen arvio liittämisestä aiheutuvista kustannuksista;
 - ii) kohtuullinen ja täsmällinen aikataulu verkkoon liittämistä koskevan pyynnön vastaanottoa ja käsittelyä varten;
 - iii) kohtuullinen viitteellinen aikataulu ehdotetulle verkkoon liittämiseksi. Koko verkkoonliittämisen prosessi ei saisi kestää kauempaa kuin **24 kuukautta, sen mukaan, mikä on kohtuullisesti toteutettavissa ja syrjimätöntä.**
- c) laadittava hajautetun tehokkaan yhteistuotannon tuottajien liittämistä koskevat vakioidut ja yksinkertaistetut menettelyt näiden tuottajien verkkoon liittämisen helpottamiseksi.

Edellä a kohdassa tarkoitettujen sääntöjen on perustuttava puolueettomiin, avoimiin ja syrjimättömiin perusteisiin, joissa otetaan erityisesti huomioon kaikki kustannukset ja hyödyt, jotka liittyvät kyseisten tuottajien verkkoon liittämiseen. Säännöissä voidaan määrätä erityyppisistä liittymistä.

LIITE XIII

Julkisen sektorin energiatehokkuutta koskevien sopimusten tai niihin liittyvien tarjouseritelmien vähimmäissisältö

- Selkeä ja avoin luettelo toteutettavista energiatehokkuustoimenpiteistä **tai saavutettavista energiatehokkuustuloksista**
- Taatut säästöt, jotka saavutetaan toteuttamalla sopimuksen sisältämät toimenpiteet
- Sopimuksen kesto ja välitavoitteet, irtisanomisehdot ja -aika
- Selkeä ja avoin luettelo kunkin sopimuspuolen velvoitteista
- Viiteajankohta tai -ajankohdat saavutettujen säästöjen määrittämiseksi
- Selkeä ja avoin luettelo toimenpiteen **tai toimenpidepaketin** toteuttamisvaiheista ja **tarvittaessa** niihin liittyvistä kustannuksista
- Velvoite toteuttaa täysimittaisesti sopimukseen sisältyvät toimenpiteet ja dokumentoida kaikki hankkeen aikana tehdyt muutokset
- Säännöt **vastaavien vaatimusten** sisällyttämisestä **mahdolliseen alihankintaan** kolmansien osapuolten **kanssa** ■
- Selkeä ja avoin esitys hankkeen rahoitusvaikutuksista ja rahallisten säästöjen jakautumisesta sopimuspuolten kesken (palveluntarjoajalle maksettava korvaus)
- Selkeät ja avoimet määräykset taattujen saavutettujen säästöjen mittaamisesta ja varmentamisesta, laaduntarkastuksista ja takuista
- Määräykset menettelystä, jonka avulla otetaan huomioon olosuhteiden muutokset, jotka vaikuttavat sopimuksen sisältöön ja tulokseen (energian hintojen muutokset, laitoksen käyttöaste)
- Yksityiskohtaiset tiedot kummankin sopimuspuolen velvoitteista **ja seuraamuksista, jos niitä rikotaan.**

LIITE XIV

Raportoinnin yleiset puitteet

1 OSA. Vuosiraporttien yleiset puitteet

Tämän direktiivin 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vuosittaisten raporttien pohjalta seurataan edistymistä vuodelle 2020 asetettujen kansallisten tavoitteiden saavuttamisessa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että raportit sisältävät vähintään seuraavat tiedot:

- a) arvio seuraavista indikaattoreista **viimeistä edelliseltä** vuodelta (**vuosi X¹-2**):
 - i) 2 artiklan 2 alakohdassa määritelty primäärienergian kulutus
 - ii) energian kokonaisloppukulutus
 - iii) energian loppukulutus seuraavilla aloilla:
 - teollisuus
 - liikenne (jaoteltuna matkustaja- ja tavaraliikenteeseen, *jos saatavilla*)
 - kotitaloudet
 - palvelut
 - iv) bruttoarvonlisäys seuravilla aloilla:
 - teollisuus
 - palvelut
 - v) kotitalouksien käytettävissä olevat tulot
 - vi) bruttokansantuote (BKT)
 - vii) lämpövoimaloiden sähköntuotanto

¹ X = *kuluva vuosi*.

viiia) lämpö- ja sähkövoimaloiden sähköntuotanto

viii) lämpövoimaloiden lämmöntuotanto

viiia) lämpö- ja sähkövoimaloiden lämmöntuotanto, teollisuuden hukkalämpö mukaan luettuna

ix) lämpövoimaloiden polttoainepanos

x) matkustajakilometrit (pkm), *jos saatavilla*

xi) tonnikilometrit (tkm), *jos saatavilla*

xia) yhdistetyt kuljetuskilometrit (pkm + tkm), jos x ja xi alakohdan tietoja ei ole saatavilla

xii) väestö.

Aloilla, joilla energiankulutus pysyy vakaana tai kasvaa, jäsenvaltioiden on analysoitava tämän syyt ja liitettävä oma arviointinsa arvioihin;

Toiseen ja seuraaviin raportteihin on sisällytettävä myös jäljempänä esitettyjen b–e alakohdan tiedot:

- b) ajantasaiset tiedot edellisen vuoden aikana toteutetuista merkittävistä lainsäädäntötoimenpiteistä ja muista toimenpiteistä, jotka edistävät energiatehokkuutta koskevien kansallisten kokonaistavoitteiden saavuttamista vuoteen 2020 mennessä;
- c) sellaisten sen ***keskushallinnon*** omistamien ***ja käyttämien*** rakennusten kokonaispinta-ala, joiden kokonaishyötypinta-ala on ***yli 500 m² ja 9 päivästä heinäkuuta 2015*** yli 250 m² ja jotka eivät raportin antamisvuoden tammikuun 1 päivänä täytä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja energiatehokkuusvaatimuksia;
- d) ***edellä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu*** jäsenvaltioiden ***keskushallinnon*** omistamien ***ja käyttämien lämmitettyjen ja/tai jäähdytettyjen rakennusten*** kokonaispinta-ala, joka on kunnostettu edellisen vuoden aikana, ***tai edellä 4 artiklan***

3 a kohdassa tarkoitettu niiden keskushallinnon omistamien ja käyttämien asiaankuuluvien rakennusten energiankulutuksen säästöjen määrä;

- e) energiansäästöt, jotka on saavutettu 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla kansallisilla energiatehokkuusvelvoitejärjestelmillä tai 6 artiklan 9 kohdan mukaisesti hyväksytyillä vaihtoehtoisilla toimenpiteillä.

Ensimmäiseen raporttiin on sisällyttävä myös 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen tavoite.

Jäsenvaltiot voivat sisällyttää 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin vuosittaisiin raportteihin myös kansallisia lisätavoitteita. Ne voivat liittyä erityisesti liitteessä XIV olevan 1 osan a kohdassa lueteltuihin tilastoidikaattoreihin tai niiden yhdistelmiin, esimerkiksi primääri- tai loppuenergian intensiteettiin tai alakohtaisiin energiaintensiteetteihin.

2 OSA. **Kansallisten energiatehokkuussuunnitelmien** yleiset puitteet

Tämän direktiivin 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut **suunnitelmat** muodostavat kehyksen kansallisten energiatehokkuusstrategioiden kehittämiseksi.

Suunnitelmissa on käsiteltävä merkittäviä energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä ja odotettuja tai saavutettuja energiansäästöjä, mukaan lukien energian toimittamisessa, siirrossa ja jakelussa sekä energian loppukäytössä saavutetut säästöt. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **suunnitelmat** sisältävät vähintään seuraavat tiedot:

1. Tavoitteet ja strategiat
 - 3 artiklan 1 kohdassa vaadittu **ohjeellinen** kansallinen energiatehokkuustavoite vuodelle 2020;
 - direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1 kohdassa vahvistettu kansallinen ohjeellinen energiansäästötavoite;
 - muut olemassa olevat energiansäästötavoitteet, jotka koskevat koko taloutta tai tiettyjä aloja.

2. Toimenpiteet ja energiansäästöt

Suunnitelmissa on annettava tiedot toimenpiteistä, jotka on hyväksytty tai aiotaan hyväksyä tämän direktiivin keskeisten osien täytäntöönpanemiseksi, sekä niihin liittyvistä säästöistä.

a) Primäärienergian säästöt

Suunnitelmassa on lueteltava merkittävät toimenpiteet ja toimet, joita on toteutettu primäärienergian säästämiseksi kaikilla talouden aloilla. Kunkin toimenpiteen tai toimenpidepaketin osalta on esitettävä arvio vuoteen 2020 mennessä odotetuista säästöistä sekä säästöistä, jotka on saavutettu raportointiajankohtaan mennessä.

Lisäksi olisi annettava tietoja toimenpiteiden muista vaikutuksista tai hyödyistä (kasvihuonekaasupäästöjen väheneminen, ilmanlaadun parantuminen, työpaikkojen syntyminen jne.) sekä niiden toteuttamisbudjetista.

b) Loppuenergian säästöt

Ensimmäisessä ja toisessa **kansallisessa energiatehokkuussuunnitelmassa** on esitettävä tulokset direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun loppuenergian säästötavoitteen saavuttamisessa. Jos saatavilla ei ole laskelmaa tai arviota toimenpidekohtaisista säästöistä, on ilmoitettava toimenpiteistä (yhdistettynä) sektoritasolla saavutettu energiansäästö.

Ensimmäiseen ja toiseen **kansalliseen energiatehokkuussuunnitelmaan** on lisäksi sisällyttävä energiansäästöjen määrittämisessä käytetty mittaus- ja/tai laskentamenetelmä. Jos sovelletaan "suositeltuja menetelmiä"¹, **suunnitelmassa** on viitattava niihin.

3. Tämän direktiivin säännöksiin liittyvät erityiset tiedot

3.1. Julkiset elimet (4 artikla)

Kansallisiin energiatehokkuussuunnitelmiin on sisällyttävä luettelo julkisista elimistä, jotka ovat laatineet energiatehokkuussuunnitelman 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

¹ Asiakirja "Recommendations on Measurement and Verification Methods in the framework of the Directive 2006/32/EC on Energy End-Use Efficiency and Energy Services".

3.2. Energiatehokkuusvelvoitteet (6 artikla)

Kansallisiin energiatehokkuussuunnitelmiin on sisällyttävä liitteen IV mukaisesti valitut kansalliset kertoimet.

Ensimmäiseen *kansalliseen energiatehokkuussuunnitelmaan* on sisällyttävä lyhyt kuvaus 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta kansallisesta järjestelmästä tai 6 artiklan 9 kohdan mukaisesti hyväksytyistä vaihtoehtoisista toimenpiteistä.

3.3. Energiakatselmukset ja energianhallintajärjestelmät (7 artikla)

Kansallisissa energiatehokkuussuunnitelmissa on mainittava

- a) edeltävällä kaudella tehtyjen energiakatselmusten määrä;
- b) edeltävällä kaudella suurissa yrityksissä tehtyjen energiakatselmusten määrä;
- c) jäsenvaltion alueella sijaitsevien suurten yritysten määrä ja tieto siitä, kuinka moneen niistä sovelletaan 7 artiklan 3 kohtaa.

3.4. Tehokkaan lämmityksen ja jäähdytyksen edistäminen (10 artikla)

Kansallisiin energiatehokkuussuunnitelmiin on sisällyttävä arvio 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun *kattavan arvioinnin* toteuttamisessa saavutetusta edistymisestä.

3.6. Energian siirto ja jakelu (12 artikla)

Ensimmäisen *kansallisen energiatehokkuussuunnitelman* ja sen jälkeen 10 vuoden välein annettavien raporttien on sisällettävä 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista sähkö- ja kaasuinfrastruktuurin energiatehokkuusmahdollisuuksista *tehty arvio sekä niiden hyödyntämiseksi määritetyt toimenpiteet ja investoinnit*.

3.6 a. *Jäsenvaltioiden on osana kansallisia energiatehokkuussuunnitelmiaan raportoitava 12 artiklassa tarkoitetun kysynnänohjauksen mahdollistamiseksi ja kehittämiseksi toteutetuista toimenpiteistä.*

3.7. *Pätevyys-, akkreditointi- ja* sertifiointijärjestelmien saatavuus (13 artikla)

Kansallisissa energiatehokkuussuunnitelmissa on oltava tiedot energiapalvelujen, energiakatselmusten ja energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden tarjoajien saatavilla olevista *pätevyys-, akkreditointi- ja* sertifiointijärjestelmistä tai vastaavista pätevyysjärjestelmistä.

3.8. Energiapalvelut (14 artikla)

Kansallisissa energiatehokkuussuunnitelmissa on oltava linkki internetsivustolle, jolla 14 artiklassa tarkoitettu energiapalvelujen tarjoajien *luettelo tai liittymä* ovat saatavilla.

3.9. Muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet (15 artikla)

Ensimmäiseen *kansalliseen energiatehokkuussuunnitelmaan* on liitettävä luettelo 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

LIITE XV

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 2006/32/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artiklan 1 kohta
2 artikla	1 artiklan 2 kohta
3 artiklan a alakohta	2 artiklan 1 alakohta
3 artiklan b alakohta	2 artiklan 2b alakohta
3 artiklan c alakohta	2 artiklan 2d alakohta
3 artiklan d alakohta	2 artiklan 2c alakohta
--	2 artiklan 2 alakohta ('primäärienergian kulutus')
--	2 artiklan 2a alakohta
3 artiklan e alakohta	2 artiklan 3 alakohta
3 artiklan f alakohta	--
3 artiklan g alakohta	--
3 artiklan h alakohta	--
3 artiklan i alakohta	--
--	2 artiklan 4 alakohta
--	2 artiklan 4a alakohta

–	2 artiklan 4b alakohta
--	2 artiklan 5 alakohta
–	2 artiklan 5a alakohta
–	2 artiklan 5b alakohta
--	2 artiklan 6, 6a, 6b, 6c, 6d ja 6e alakohta
3 artiklan j alakohta	2 artiklan 13 alakohta
-	2 artiklan 13a alakohta
3 artiklan k alakohta	--
3 artiklan l alakohta	2 artiklan 12 alakohta
-	2 artiklan 12a alakohta
3 artiklan m alakohta	--
3 artiklan n alakohta	2 artiklan 10 alakohta
3 artiklan o alakohta	2 artiklan 7 alakohta
3 artiklan p alakohta	2 artiklan 8 alakohta
3 artiklan q alakohta	2 artiklan 9 alakohta
3 artiklan r alakohta	--
3 artiklan s alakohta	--
--	2 artiklan 11 alakohta

--	2 artiklan 14 alakohta
	2 artiklan 27 alakohta
--	3 artikla
–	3a artikla
4 artikla	--
5 artikla	4 artikla, 5 artikla
6 artiklan 1 kohdan a alakohta	6 artiklan 6 kohdan b ja c alakohta
6 artiklan 1 kohdan b alakohta	14 artiklan 2 kohdan viimeinen alakohta
6 artiklan 2 kohta	6 artiklan 1, 2, 4, 5, 9, 9a, 9b, 9c ja 10 kohta
7 artikla	13a artikla
8 artikla	13 artiklan 1 kohta
--	13 artiklan 2 kohta
9 artiklan 1 kohta	15 artikla
9 artiklan 2 kohta	14 artiklan b, c ja e alakohta
10 artiklan 1 kohta	12 artiklan 4 kohta
10 artiklan 2 kohta	12 artiklan 3 kohta
11 artikla	15a artikla
12 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta (energiakatselmukset)

12 artiklan 2 kohta	--
--	7 artiklan 2 kohta
12 artiklan 3 kohta	7 artiklan 3 kohta
13 artiklan 1 kohta	8 artikla
13 artiklan 2 kohta	8a artikla
-	8b artikla
--	9 artikla
--	12 artiklan 1 ja 2 kohta
--	14 artiklan a ja d alakohta
--	16 artikla
14 artiklan 1 ja 2 kohta	19 artiklan 1 ja 2 kohta
14 artiklan 3 kohta	--
14 artiklan 4 ja 5 kohta	19 artiklan 4 ja 5a kohta
--	17 artiklan 1 kohta
15 artiklan 1 kohta	17 artiklan 2 kohta
15 artiklan 2 kohta	--
15 artiklan 3 kohta	--
15 artiklan 4 kohta	--

--	18 artikla
--	19 artiklan 7, 7b, 8, 9 ja 10 kohta
	19a artikla
16 artikla	20 artikla
17 artikla	21 artikla
–	21a artikla
18 artikla	22 artikla
19 artikla	23 artikla
20 artikla	24 artikla
Liite I	--
Liite II	Liite IV
Liite III	--
Liite IV	-
Liite V	--
Liite VI	Liite III
--	Liite V
--	Liite V a
--	Liite VI

--	Liite XI
--	Liite XII
--	Liite XIII
--	Liite XIV
--	Liite XV
Direktiivi 2004/8/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artiklan 1 kohta
2 artikla	1 artiklan 2 kohta
3 artiklan a alakohta	2 artiklan 15 alakohta
3 artiklan b alakohta	2 artiklan 17 alakohta
3 artiklan c alakohta	2 artiklan 16 alakohta
3 artiklan d alakohta	2 artiklan 18 alakohta
3 artiklan e alakohta	--
3 artiklan f alakohta	--
3 artiklan g alakohta	2 artiklan 20 alakohta
3 artiklan h alakohta	--
3 artiklan i alakohta	2 artiklan 19 alakohta
3 artiklan j alakohta	--

3 artiklan k alakohta	2 artiklan 21 alakohta
3 artiklan l alakohta	2 artiklan 22 alakohta
3 artiklan m alakohta	2 artiklan 24 alakohta
3 artiklan n alakohta	2 artiklan 23 alakohta
3 artiklan o alakohta	--
--	2 artiklan 25 alakohta
--	2 artiklan 26 alakohta
-	2 artiklan 28 alakohta
-	2 artiklan 29 alakohta
-	2 artiklan 30 alakohta
4 artiklan 1 kohta	Liite II, kohdan f ensimmäinen alakohta
--	10 artiklan 1–9 kohta
4 artiklan 2 kohta	10 artiklan 10 kohdan kolmas alakohta
4 artiklan 3 kohta	--
5 artikla	10 artiklan 10 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
6 artikla	--
7 artiklan 1 kohta	10 artiklan 11 kohta
7 artiklan 2 kohta	--

7 artiklan 3 kohta	--
8 artikla	12 artiklan 5 kohta
--	12 artiklan 6, 7, 7a, 7b ja 8 kohta
9 artikla	--
10 artiklan 1 ja 2 kohta	--
10 artiklan 3 kohta	19 artiklan 6 kohta
11 artikla	--
12 artikla	--
13 artikla	17 artiklan 2 kohta
14 artikla	--
15 artikla	22 artikla
16 artikla	--
17 artikla	23 artikla
18 artikla	24 artikla
Liite I	Liite I, osa II
Liite II	Liite I, osa I
Liite III	Liite II
Liite IV	- Liite VII
	Liite VIII a
--	Liite IX

Ehdotus Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission lausumaksi niiden rakennusten antamasta esimerkistä energiatehokkuusdirektiivin soveltamisen yhteydessä

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio toteavat, että koska niiden rakennusten näkyvyys on suuri ja koska niiden olisi oltava johtavassa asemassa rakennustensa energiatehokkuuden suhteen, ne sitoutuvat soveltamaan omistamiinsa ja käyttämiinsä rakennuksiin samoja vaatimuksia, joita sovelletaan jäsenvaltioiden keskushallintojen rakennuksiin energiatehokkuudesta ja direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/XX/EU 4 ja 5 artiklan nojalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta sovellettavia talousarvio- ja hankintasääntöjä.

Ehdotus komission lausumaksi energiakatselmuksista

Kuten komissio selittää tiedonannossaan Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle EU:n valtiontukiudistuksesta (COM(2012) 209 final, 8.5.2012), se on määrittänyt ympäristönsuojelutukea koskevat EU:n suuntaviivat erääksi välineeksi, jolla voidaan edistää Eurooppa 2020 -kasvustrategiaa ja jotka voidaan tarkistaa vuoden 2013 loppuun mennessä. Tällaisessa yhteydessä komissio voi varmistaa, että ympäristönsuojelutukea koskevat tulevat säännöt edistävät edelleenkin optimaalisella tavalla kestävästä kasvusta, muun muassa edistämällä energiatehokkuutta tämän direktiivin tavoitteiden mukaisesti.

Ehdotus komission lausumaksi EU:n päästökauppajärjestelmästä

Ottaen huomioon tarpeen pitää yllä EU:n päästökauppajärjestelmän kannustimet komissio sitoutuu

- esittämään kiireellisesti direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 5 kohdan mukaisen ensimmäisen kertomuksen päästöoikeusmarkkinoista sekä katsauksen vaiheen 3 huutokaupan aikaprofilista
- tarkastelemaan tässä kertomuksessa vaihtoehtoja toimiksi, muun muassa tarvittavan päästöoikeusmäärän pysyvää epäämistä, jotta voitaisiin hyväksyä mahdollisimman pian uusia asianmukaisia rakenteellisia toimenpiteitä päästökauppajärjestelmän vahvistamiseksi vaiheessa 3 ja sen vaikuttavuuden lisäämiseksi.

PERUSTELUT

I. ENERGIATEHOKKUUS – TOTEUTA TAI TUHOA!

Jos Euroopan unioni epäonnistuu energiatehokkuuden suhteen, se epäonnistuu ilmastonmuutoksen, energian toimitusvarmuuden, vihreän kasvun ja sosiaalisen suojelun suhteen.

1) Ilmastonmuutoksesta ja resurssien niukkuudesta selviäminen

Ne ilmasto- ja energiaskenaariot, jotka täyttävät maailmanlaajuisen kahden celsiusasteen lämpötilatavoitteen, edellyttävät kunnianhimoisia energiansäästö- ja energiatehokkuuspolitiikkoja¹. Energiatehokkuus on myös osoittautunut olevan halvin ja nopein tapa vähentää hiilidioksidipäästöjä².

2) EU:n ulkoisen energiariippuvuuden vähentäminen ja EU:n geopoliittisen riippumattomuuden ja energian toimitusvarmuuden lisääminen

EU käyttää vuodessa yli 400 miljardia euroa energian tuontiin. Vähintään 20 prosentin energiansäästötavoitteen toteuttaminen ei paranna ainoastaan unionin energian toimitusvarmuutta, vaan vähentää ainakin 50 miljardilla eurolla vaurauden siirtoa EU:n talouksista energiaa tuottaviin maihin.

3) Kestävän kasvun varmistaminen talouskriisin aikana

Tehokkaiden tekniikoiden ja palvelujen suunnitteluun, käyttöön ja tuotantoon liittyvä EU:n johtava rooli on uhattuna. Eurooppalaisten yritysten ollessa edelleen markkinajohtajia tietyillä aloilla energiatehokkuuden alan markkinoiden laajentaminen ja syventäminen EU:n alueella auttaa näitä vihreän teknologian yrityksiä kilpailemaan maailmanlaajuisesti.

Paikallisella ja kansallisella tasolla, rakennusala mukaan luettuna, EU:hun luodaan miljoonia työpaikkoja täydentävän yksityisen investointipääoman vipuvaikutuksen avulla. Lisäksi EU:n raskasta teollisuutta sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä kannustetaan parantamaan energian tuottavuutta, joka on olennaista globaaleilla markkinoilla kilpailtaessa.

4) Energiakustannusten pitäminen hallinnassa

Energian toimittajien välinen kilpailu ei riitä pitämään energiakustannuksia hallinnassa, koska hinnat energiayksikköä kohti todennäköisesti nousevat jatkuvasti. Sen vuoksi politiikkojen ja toimenpiteiden on johdettava energiankulutuksen absoluuttiseen vähentämiseen, mikä vähentää kuluttajien yleisiä energiakustannuksia, vapauttaa sen vuoksi EU:n kansalaisten ja yritysten tuloja sekä myös vähentää julkisen sektorin menoja.

Tehokkailla säästötoimenpiteillä voidaan vähentää voimalaitosten investointitarpeita 50 prosenttia ja siirtoverkon investointitarpeita 30 prosenttia vuoteen 2030 mennessä. Lisäksi kansallista ja alueellista kysyntää vastaavien markkinoiden luominen saa aikaan laskevaa painetta sähkön tukkumyyntihintoihin³.

¹ Kansainvälisen energiajärjestön vuoden 2010 energiakatsaus ja Euroopan komission maaliskuussa 2011 annettu tiedonanto "Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050".

² HSBC Global Research, syyskuu 2010 – Sizing the climate economy.

³ IEA (2011) – Summing up the parts – Combining Policy Instruments for Least-Cost Climate Mitigation

Hintojen nostaminen energiayksikköä kohti talouskriisin vallitessa vaikuttaa myös pienituloisiin kotitalouksiin. Polttoaineköyhyyden torjumisen on oltava tämän lainsäädännön ydinaluetta.

II. EU:N ENERGIATEHOKKUUSDIREKTIIVI – KONKREETTISIA TOIMENPITEITÄ KIIREELLISEN TARPEEN TÄYTTÄMISEKSI

EU:n yhteiset toimet ovat tarpeellisia energian säästämisen, energiatehokkuuden ja innovoinnin tehostamiseksi, mittakaavaetujen aikaansaamiseksi ja hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi kaikissa jäsenvaltioissa. EU:n tehokkuuspolitiikka pohjautuu olemassa oleviin ja hyvin toimiviin alueellisiin ja kansallisiin politiikkoihin ja on samalla tarvittavan joustavaa, jotta paikalliset ja kansalliset erityispiirteet voidaan ottaa huomioon.

Euroopan menestystarina on rakennettava kahdelle seuraavalle perustalle:

a) tehokkuustoimenpiteiden ennakkorahoitus

Valtion talouden kannalta epävarmoina aikoina investoijien luottamus ei voi (ainoastaan) perustua julkiseen tukeen. Tarvittavan yksityisen pääoman ohjaamiseksi energiatehokkuuden alalle esittelijä ehdottaa

- sitovia tavoitteita ja toimenpiteitä. Ilmastoa ja uusiutuvaa energiaa koskevasta EU:n lainsäädännöstä saatu kokemus osoittaa, että jäsenvaltioita sitovat tavoitteet ovat tarpeellisia. Niiden avulla lisätään näkyvyyttä, poliittista sitoutumista ja investointivarmuutta sekä otetaan käyttöön resursseja ja toteutetaan toimia. Tiukkojen energiatehokkuustoimenpiteiden yleiset positiiviset makrotaloudelliset ja geopoliittiset hyödyt EU:n taloudelle ja kansalaisille oikeuttavat sitovat tavoitteet.
- uusia pysyviä hallituksesta riippumattomia varoja. USA:n yleishyödyllisten maksujen järjestelmästä ja useiden EU-maiden (Yhdistynyt kuningaskunta, Tanska tai Ranska) energiansäästötavoitteista saadut kokemukset osoittavat, että kaikkia asiakkaita tai jälleenmyyjiä koskevilla pienillä maksuilla voidaan saada merkittävää ja jatkuvaa rahoitusta.
- uusia liiketoimintamalleja. Energiapalveluyritykset USA:ssa ja Kiinassa rahoittavat ennakkoon lukuisia energiatehokkuusinvestointeja. Niistä saadut hyödyt jaetaan sitten yritysten ja niiden asiakkaiden kesken. Yhdistyneen kuningaskunnan energiansäästövelvoitetta koskeva malli on myös menossa tähän suuntaan.

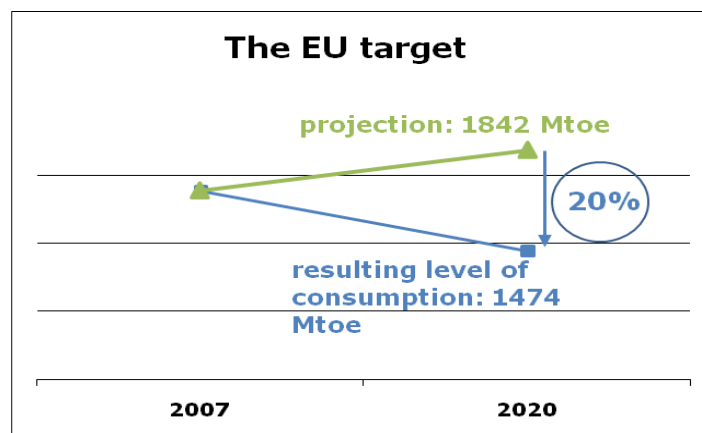
b) Teknisen, taloudellisen ja yhteiskunnallisen innovoinnin alullepano

- oppimiskäyrän nopeuttamista. Pitkälle ulottuvan uudistuksen kustannusten vähentämisen nopeuttamiseksi tarvitaan investointien kriittistä massaa, joka käynnistää tarvittavan teknisen ja ennen kaikkea organisatorisen innovoinnin.
- julkisen osallistumisen tehostamista. Paikallisen ja alueellisen tason kuluttajajärjestöt on otettava mukaan laatimaan tehokkuustoimenpiteitä.

Esittelijä ehdottaa siksi direktiiviehdotusta koskevaa seuraavaa lähestymistapaa.

1) Sitovien tavoitteiden asettaminen EU:n tasolla ja kasallisella tasolla (1 ja 3 artikla)

Tämä direktiivi antaa Euroopalle mahdollisuuden kunnioittaa EU:n valtionpäämiesten energia- ja ilmastositoumusta. EU:n energiatehokkuuden parantaminen 20 prosentilla johtaa trendin vastaisesti 368 öljykvivalenttitonnin vähennykseen vuoteen 2020 mennessä.

Nykyisin toimin saavutetaan kuitenkin vain puolet tavoitteesta, tuhlataan 1 000 euroa vuodessa kotitaloutta kohti¹ ja joudutaan tarpeettomasti rakentamaan uusia voimalaitoksia sekä tuomaan suuria määriä kaasua ja öljyä.

Laajat tutkimukset ovat osoittaneet, että kyseinen energiansäästökuilu voidaan sulkea ottamalla pikaisesti käyttöön uusia toimenpiteitä², vaikka tavoitteiden asettamista koskeva EU:n komission ehdottama kaksivaiheinen lähestymistapa itse asiassa tarkoittaa, että vaadittua tointa lykätään vähintään vuoteen 2016 asti, mitä ei voi hyväksyä.

Sitovat tavoitteet olisi pantava täytäntöön yhdenmukaisesti taakanjakojärjestelmän avulla maakohtaista energian käyttöä koskevaa lähtötasoa käyttäen. Nykyiset energiaa koskevat parantamismahdollisuudet ovat kaikkialla EU:ssa samanlaisia, ja lukuisat tutkimukset ovat osoittaneet, että jopa kauan energiatehokkuuspolitiikkoja soveltaneet maat eivät ole vielä saaneet niistä täyttä taloudellista hyötyä eivätkä saavuttaneet teknisiä rajoja³.

Sen vuoksi esittelijä katsoo, että kunkin maan olisi saavutettava energiansäästöissä sama prosentuaalinen osuus, joka perustuu nykyiseen maakohtaiseen energiankulutustasoon. Vastaavat kansalliset tavoitteet olisi ilmoitettava suhteessa primaarienergiaan, jotta edistymistä EU:ssa voidaan mitata ja verrata aikaan suhteutettuna.

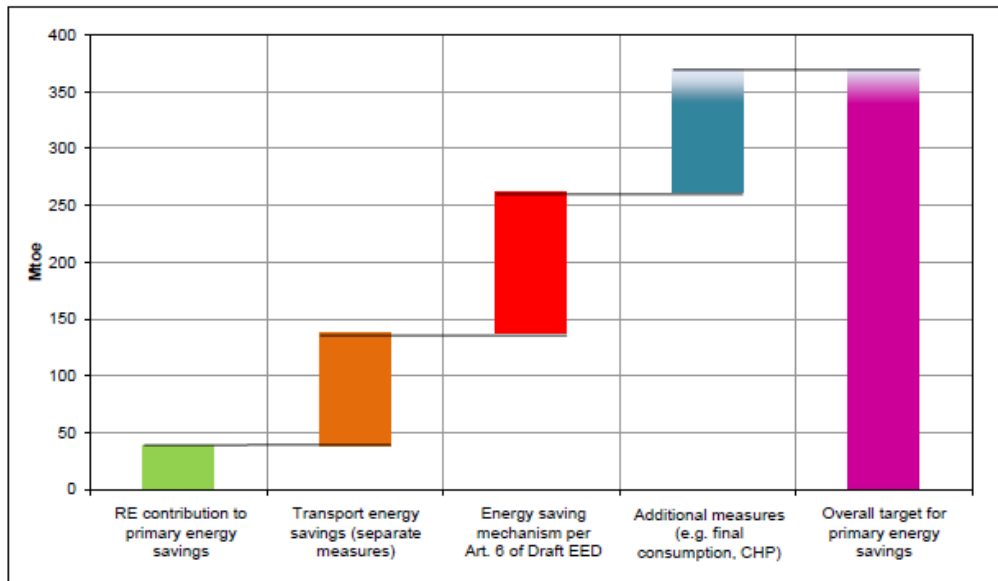
Kuten alla oleva kuvio osoittaa⁴, 20 prosenttia kansallisen tason tehokkuustavoitteista voidaan saavuttaa yhdistelemällä lukuisia politiikkoja ja toimenpiteitä eri aloilla. Kuitenkin kaikkein tärkein toimenpide yleisen 20 prosentin tavoitteen saavuttamisen kannalta on 1,5 prosentin vuosittainen loppukäyttäjän energiansäästövelvoite (sellaisena kuin se on esitetty 6 artiklassa).

¹ KOM(2011). Energiatehokkuussuunnitelma 2011 KOM(2011) 109/4.

² ECOFYS (2010) – Energy Savings 2020. How to triple the impacts of energy saving policies in Europe. ECOFYS and Fraunhofer ISI 2010.

³ Fraunhofer ISI (2009). Energy Savings Potentials, Final Report for the European Commission Directorate-General Energy. 15. maaliskuuta 2009.

⁴ F. Institute for Applied Ecology, September 2011 – Analysis and classification of the energy efficiency obligation as per Art. 6 of the EU Commission's Proposal for an Energy Efficiency Directive.

Lähde : Dr. Felix Matthes, Öko-Institut - Institute for Applied Ecology, 2011

2) Energiatoteuttamistavoitteiden suunnittelu ja (ennakko)rahoituksen tehostaminen (uusi 2 a artikla)

Euroopan energiansäästö tavoitteen saavuttaminen edellyttää 800–1200 miljardin euron investointeja seuraavan vuosikymmenen aikana¹. Näiden investointien takaisinmaksuaika on yleensä 4–8 vuotta, ja ne luovat lukuisia työpaikkoja ja edistävät innovointia. Kuitenkin tarvittavan yksityisen pääoman saannin tukeminen on järjestettävä.

- Ehdotetulla direktiivillä olisi perustettava erityisiä kansallisia rahastoja käyttämällä EU:n nykyisiä rahoitusvirtoja, esimerkiksi rakenne- ja koheesiorahastoja, joissa olisi asetettava etusijalle energiatehokkuus ja tehokkuusinvestointeihin kohdistetut hankkeen rahoittamiseen tarkoitetut obligaatiot. Lisäksi innovatiivisten rahoitusvälineiden kuten uusiutuvien rahastojen olisi käytettävä EU:n varoja ja EU:n päästökauppajärjestelmästä saatavia kansallisia tuloja yksityisen pääoman hankintaan. Nykyisiä unionin ohjelmia, kuten "Älykäs energiahuolto Euroopassa", olisi myös jatkettava.
- Ehdotetuilla 6 artiklan mukaisilla säästövelvoitteilla voidaan saada suuri osa tarvittavasta rahoituksesta. Toteuttamalla nämä säästövelvoitteet saataisiin käyttöön noin 400 miljardia vuoteen 2020 mennessä. Säästövelvoitejärjestelmät ovat vakaita, ennustettavissa olevia ja tehokkaita rahoitusvälineitä, ja ne myös nopeuttavat EU:n energiayritysten siirtymistä uuteen liiketoimintamalliin.
- Kansallisten viranomaisten olisi myös harkittava sitä, että kannustetaan yksityisten säästöjen käyttämistä energiatehokkuusinvestointeihin niitä varten tarkoitettujen rahoitusvälineiden avulla (kuten Ranskan "livret d'epargne Vert" -hanke tai vihreitä

¹ ECOFYS (2011) The upfront investments required to double energy savings in the European Union in 2020. ECOFYS and Fraunhofer ISI 2010.

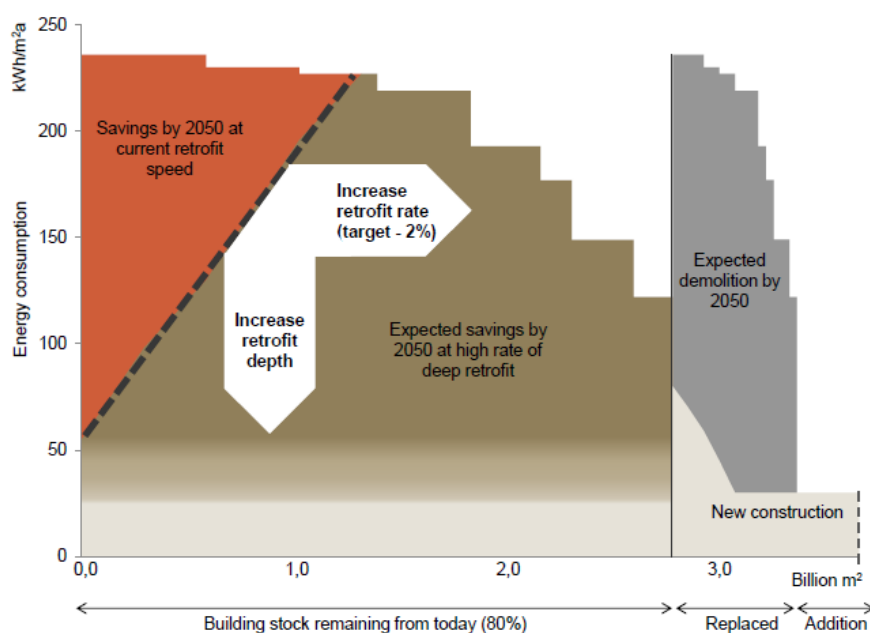
investointirahastoja koskeva EU:n tuleva lainsäädäntö).

3) Rakennustemme energiatarkeustusten tehostaminen (uusi 4 a artikla, 4 artikla)

EU:n nykyinen lainsäädäntö ei tarjoa riittäviä perusteita tarvittavalle paradigmanmuutokselle, minkä vuoksi esittelijä ehdottaa, että valitaan pidemmän aikavälin lähestymistapa laatimalla rakennuksille kansalliset "vuoden 2050 etenemissuunnitelmat", jollaisia tällä hetkellä kehitellään Saksassa.

Rakennukset edustavat EU:ssa 40:tä prosenttia kaikesta energiankulutuksesta EU:ssa, ja nykyisen rakennuskannan säästöpotentiaali on huomattava ja pitkälti käyttämätön.

Kuten alla oleva kuvio osoittaa, jäsenvaltioiden on lisättävä sekä energiaan liittyvää saneerausastetta vähintään kaksi prosenttia vuodessa ja mentävä säästöissä "syvemmmälle" kunkin saneerauksen yhteydessä.

Lähde : Karsten Neuhoff et al. DIW - CPI, September 2011 - Thermal efficiency retrofit of residential buildings: The German experience

Esittelijä suhtautuu myönteisesti kolmen prosentin sitovaan julkisten elinten rakennusten saneerausasteeseen. Julkisten elinten omistamat ja käyttämät rakennukset voivat toimia kannustimena tarvittavien teknisten, taloudellisten ja organisatoristen innovaatioiden käynnistämiseksi (erityisesti "perusteellinen saneeraus") ja luoda energiapalveluyritysten markkinat.

4) Julkisten hankintojen ja muiden toimenpiteiden tehostaminen tehottomien energiaa käyttävien vanhojen tuotteiden korvaamisvauhdin nopeuttamiseksi (5 artikla)

Jotta tuotteiden energiansäästöä koskevista toimista hyödytään täysimääräisesti, kansallisella tasolla tarvitaan tarmokasta toimintaa, joka kohdistuu sekä julkisiin hankintoihin että kuluttajien luomaan yleiseen, parhaita laadukkaita tuotteita koskevaan markkinoiden vetoon.

5) Energian loppukäytön säästötavoitteen asettaminen (6 artikla)

Tämä artikla on direktiivin keskeinen osa. Esittelijä katsoo, että ehdotettua 1,5 prosentin vuotuista säästövelvoitetta on sovellettava talouteen kokonaisuutena ja siihen on sisällytettävä liikenteen ala, jonka taloudellinen säästöpotentiaali on merkittävä mutta vielä toteuttamatta.

Sähkön säästäminen on asetettava etusijalle, koska sähkön kulutus kasvaa nopeasti ja koska yksi yksikkö sähköä edellyttää energiapanoksina useita – ainakin 2,5 – primaarienergian yksiköitä.

Velvoitettujen osapuolten olisi annettava toteuttaa osan velvoitteistaan maksamalla sitä varten tarkoitettuun rahastoon. Kaksinkertaisen laskennan estäviä toimenpiteitä on otettava käyttöön, toisin sanoen vaadittu energiansäästö on saavutettava toimenpitein, jotka täydentävä nykyisiä lainsäädännöllisiä vaatimuksia kuten ekologista suunnittelua koskevaa lainsäädäntöä.

6) Teollisuuden ja pk-yritysten avustaminen energiatuottavuuden lisäämisessä (7 artikla)

Tarvitaan täydentäviä kannustimia, jotta teollisuuden ja pk-yritysten ala voi siirtyä nopeasti tarkastuksista uuteen energianhallintajärjestelmään ja investointeihin, jotka tuottavat todellista ja merkittävää energiansäästöä. Tanskasta, Suomesta, Alankomaista ja Ruotsista saadun myönteisen kokemuksen perusteella esittelijä ehdottaa, että luodaan yhteys energian säästövelvoitejärjestelmien, kansallisten verovähennysjärjestelmien ja EU:n valtiontukisääntöjen välille, jotta autetaan EU:n yrityksiä tulemaan entistä kilpailukykyisemmiksi niiden energiakustannuksia vähentämällä.

7) Käyttäytymisen muuttamisen edistäminen ottamalla mukaan kuluttajat, kaupungit ja alueet (8 artikla)

Esittelijä suhtautuu myönteisesti siihen, että otetaan käyttöön älykkäitä mittareita, jotka voivat auttaa kuluttajia parantamaan energiatehokkuuteen liittyvää käyttäytymistään.

Kuluttajajärjestöille on annettava entistä näkyvämpi rooli suunniteltaessa kansallisia energiapolitiikkoja, ja tarvittavat suojatoimenpiteet on otettava käyttöön kuluttajien suojelemiseksi epäoikeutetuilta hinnannousuilta.

Paikallisten ja alueellisten hallintorakenteiden roolia on vahvistettava sen suhteen, että energiatahokkuus toteutuu paikan päällä ("matalaenergiakaupungit", "2000 watin yhteiskunta", "kaupunginjohtajien ilmastopimus").

8) EU:n energiajärjestelmän tehottomuuden vähentäminen (10 artikla, 11 artikla ja 19 artiklan 5 kohta)

EU:n energiansiirtojärjestelmän – tavanomaisista voimalaitoksista jalostamoihin – teho on suhteellisen alhainen, alle 35 prosenttia. Sen vuoksi merkittävät ja nopeat säästöt ovat mahdollisia tällä alalla.

Sen lisäksi, että varmistetaan, että uusissa investoinneissa käytetään parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa (BAT-standardit), EU:n on tarkistettava jälleen kerran yhdistetyn voimantuotannon, lämmityksen ja jäähdytyksen potentiaali. Näin ollen 10 artiklassa säädettyjä poikkeuksia on rajoitettava. Kuitenkin hyötyjä, joita yhteistuotantolaitokset tuovat sähköjärjestelmälle kokonaisuutena, on palkittava, koska hyvin suunnitelluilla sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitteistoilla voisi olla myös rooli energian ja sähkön varastoinnissa.

Yhteistuotannosta saatavan sähkön ensisijainen verkkoon pääsy ja tällaisen sähkön asettaminen ajojärjestyksessä etusijalle on myönteinen asia, mutta sillä ei saisi estää uusiutuvalla energialle annettua ensisijaista pääsyä verkkoon.

9) Selkeiden roolien määrittäminen sääntelijoille ja siirtoverkonhaltijoille kysyntäpuolen markkinoita luotaessa (12 artikla)

Energiatehokkuustoimien käytännön toteutuksessa tarvitaan sääntelijöiden, siirtoverkonhaltijoiden ja jakeluverkonhaltijoiden täysimääräistä osallistumista toimintaan. Etusijalle olisi asetettava älykkäiden verkkojen toteutuksen nopeuttaminen sekä kansallisten ja alueellisten kysynnänohjausmarkkinoiden luominen.

USA:ssa kysynnän säästämistä ja kysyntään vastaamista koskevat ohjelmat tuottavat jo nyt suuria säästöjä kuluttajille (1,2 miljardia dollaria äskettäisessä PJM:n¹ kapasiteettihuutokaupassa). 12 artiklan perusteella EU:n sääntelijöiden olisi poistettava pienten kuluttajien ja tuottajien esteet tasapainottamiseen ja muihin täydentäviin palveluihin osallistumiselta.

10) Oikeudenmukaisen ja avoimen kilpailun takaaminen entistä suuremmilla EU:n palvelumarkkinoilla (13, 14 ja 15 artikla)

Kasvavilla EU:n energiansäästöpalvelumarkkinoilla on vähennettävä byrokratiaa. Esimerkiksi kolmansien osapuolten sijoitukset estävät kansalliset esteet olisi poistettava.

Suojatoimenpiteitä olisi myös pantava täytäntöön, jotta varmistetaan, että energialaitokset eivät pakota pienempiä kilpailijoitaan käyttäytymään kilpailunvastaisesti.

11) Energiatehokkuuspolitiikkojen hallinnoinnin parantaminen (19 artikla)

Direktiiviin kuuluvan raportointijärjestelmän olisi oltava mahdollisimman yksinkertainen, mutta silti konkreettinen ja riittävän selkeä, jotta se olisi vertailukelpoinen ja kykenisi tunnistamaan parhaat käytännöt. Siinä olisi seurattava edistymistä ja arvioitava eri toimien tehokkuutta. Tiedot olisi asetettava julkisesti saataville.

Viitteet

¹ <http://www.ferc.gov/market-oversight/mkt-electric/pjm.asp>

18.1.2012

YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi energiatehokkuudesta ja direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (COM(2011)0370 – C7-0168/2011 – 2011/0172(COD))

Valmistelija: Peter Liese

LYHYET PERUSTELUT

Energiatehokkuus on kustannustehokkain tapa vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ja muita fossiilisiin polttoaineisiin liittyviä päästöjä. Se vähentää riippuvuutta tuontienergiasta, josta EU maksaa tällä hetkellä yli 400 miljardia euroa vuosittain. Investoimalla energiatehokkuuteen EU vähentää riippuvuuttaan Venäjistä ja OPEC-maista ja investoi Euroopan teollisuuteen. Tästä hyötyisivät erityisesti pk-yritykset, myös asentajat ja rakennusala.

Tulevina vuosina tarvitaan huomattavia investointeja energiainfrastruktuuriin, kuten tuotantokapasiteettiin ja varastointiin. Tämä luo valtavia haasteita EU:n taloudelle. Energiatehokkuuden avulla voidaan vähentää kustannuksia, koska **käyttämätöntä energiaa varten ei tarvita tuotantokapasiteettia, varastointia eikä verkkoa.**

Energiatehokkuutta koskevan yhteisen **eurooppalaisen toimintatavan** myötä **vähennetään energiatehokkaiden tuotteiden ja palvelujen kustannuksia** ja lisätään asianomaisten teollisuudenalojen liiketoimintamahdollisuuksia. Energiatehokkuutta koskevien yhtenäismarkkinoiden luominen ei ole pelkästään järkevä poliittinen päämäärä: Lissabonin sopimus velvoittaa EU:n edistämään energiatehokkuutta (194 artiklan 2 kohta).

Valtionpäämiehet asettivat 20 prosentin energiatehokkuustavoitteen yksimielisellä päätöksellään jo vuonna 2007. Komission arvion mukaan nykyisellä lainsäädäntökehyksellä ja jäsenvaltioiden tämänhetkisillä toimilla voidaan saavuttaa vain puolet tästä tavoitteesta. Tavoitteen saavuttaminen on keskeinen osa vähähiiliseen talouteen siirtymistä vuonna 2050 koskevaa etenemissuunnitelmaa. Sen vuoksi tarvitaan kiireesti lisätoimia. Komission ehdotus on askel oikeaan suuntaan. Tiettyjen osioiden arvostelu on helppoa, mutta komissiota on kiitettävä siitä, että se on onnistunut esittämään ongelmaan ratkaisuehdotuksen. **Komissiota arvosteltaessa olisi välittömästi esitettävä vaihtoehtoisia ehdotuksia siitä, miten tavoitteet voidaan saavuttaa.**

Lausuntoluonnos on ensimmäinen yritys tähän suuntaan. Keskeiset muutokset on esitetty seuraavassa:

1. Kaksivaiheisen toimintatavan vahvistaminen

Valmistelija ei esitä sitovia tavoitteita, vaikka Euroopan parlamentti on tähän saakka jatkuvasti äänestänyt tämän puolesta. On suositeltavaa hyväksyä komission kaksivaiheinen toimintatapa ja vahvistaa sitä. Olisi määritettävä eurooppalainen menetelmä, jotta vältetään sellaiset kansalliset ohjeelliset tavoitteet, jotka eivät ole riittävän kunnianhimoisia. Ehdotettu menetelmä perustuu komission **PRIMES-malliin** vuodelta 2007. Tässä mallissa otetaan huomioon jäsenvaltioiden vaihtelevat olosuhteet, esimerkiksi Keski- ja Itä-Euroopan maiden tarve ottaa EU:n muita alueita kiinni kehityksessä ja luoda talouskasvua. Esimerkiksi Puolan absoluuttinen vähennystavoite vuoteen 2007 verrattuna on vain -5,5 prosenttia. **Joissakin jäsenvaltioissa malli aiheuttaa kohtuutonta rasietta (esim. Maltassa) tai se ei ole lainkaan kunnianhimoinen (esim. Latviassa)**. Sen vuoksi olisi sovellettava korjauskerrointa, jossa otetaan huomioon maan taloudellinen tilanne. On korostettava sitä, että EU:n vähennystavoite on vain 20 prosenttia normaaliin verrattuna; 27 EU-maan absoluuttinen vähennystavoite vuoteen 2009 verrattuna on **vain 7,7 prosenttia**. Tämä tarkoittaa, että tavoite ei ole suinkaan ylikunnianhimoinen vaan pikemminkin realistinen. EU:n tavoitteen eli 368,4 Mtoe:n säästön saavuttaminen on tärkeää EU:n uskottavuuden ja vähähiiliseen talouteen siirtymistä vuonna 2050 koskevan etenemissuunnitelman välitavoitteiden saavuttamisen kannalta.

Jäsenvaltioiden on laadittava kansalliset toimintasuunnitelmansa. On tärkeää, että näihin suunnitelmiin ei sisälly vain hyviä aikeita vaan myös konkreettisia toimia. Näin ollen komissiolla on oltava oikeus arvioida ja muuttaa niitä. Näihin kansallisiin toimintasuunnitelmiin olisi sisällytettävä myös toimenpiteitä hiilivuotojen välttämiseksi.

2. Kannustimien painottaminen

Komission ehdotus johtaa asianmukaisesti täytäntöön pantuna suureen joukkoon aloitteita, joista voidaan mainita esimerkkinä energiansäästön tukiohjelma. Komission esityksen olisi oltava huomattavasti selvempi siinä, että energiatehokkuuteen olisi päästävä yksittäisiä kansalaisia ja pk-yrityksiä koskevan sääntelyn asemesta kannustimien avulla. Tässä kohdin tarvitaan myös selvennystä, jotta vältetään kansallisten kannustimien katsominen laittomaksi valtiontueksi.

3. Energiansäästön tukiohjelma – kestävä puitteet taloudellisille toimijoille ja kansalaisille lyhytjänteisen toiminnan välttämiseksi

Yksi suurimmista ongelmista on se, että energiatehokkuustoimien **rahoitustuki on usein kestäväntöntä ja mahdotonta ennakoita**. Markkinatoimijoilla ei toisinaan ole mahdollisuutta osallistua asiaa koskevaan ohjelmaan tammikuussa, koska talousarviota ei ole hyväksytty, ja syyskuussa budjettikohta on jo rauennut. Tämä on kaikille kumppaneille turhauttavaa ja estää pitkän aikavälin investointeja alalle. Sen vuoksi **komissio onkin perustellusti ehdottanut energiansäästövelvoitejärjestelmää, jossa taataan jatkuva rahoitus**. Vastaavia järjestelmiä on otettu menestyksellisesti käyttöön monissa jäsenvaltioissa, kuten Italiassa, Ranskassa, Puolassa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa,

Tanskassa, Irlannissa ja Flanderin alueella. Järjestelmä on käytössä myös monissa Yhdysvaltain osavaltioissa. Direktiivin 6 artikla on sikäli ongelmallinen, että siinä puhutaan velvoitteesta. On selvennettävä, että velvoite koskee ainoastaan energian jakeluyritystä. Pk-yritykset ja keskivertokansalaiset hyötyvät kannustimista. Näin ollen valmistelija ehdottaa nimen muuttamista **energiansäästön tukiohjelmaksi**.

Ehdotuksen 6 artiklan 9 kohdassa edellytetään jäsenvaltioille mahdollisuutta toteuttaa vaihtoehtoisia toimenpiteitä. Porsaanreikien tilkitsemiseksi on taattava, että ne jäsenvaltiot, jotka valitsevat vaihtoehtoiset toimenpiteet, takaavat energiatehokkuudelle saman pysyvän ja ennustettavan tuen kuin komission kaavailemassa energiansäästön tukiohjelmassa.

TARKISTUKSET

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa sisällyttämään mietintöönsä seuraavat tarkistukset:

Tarkistus 1

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 1 kappale

Komission teksti

(1) Unionia kohtaavat ennen näkemättömät haasteet, jotka johtuvat yhä kasvavasta riippuvuudesta energian tuonnista ja niukoista energiavaroista sekä tarpeesta rajoittaa ilmastonmuutosta ja selvittää talouskriisistä. Energiatehokkuus on yksi arvokas keino, jolla näihin haasteisiin voidaan vastata. Se parantaa unionin energiansaannin varmuutta vähentämällä primäärienergian kulutusta ja energian tuontia. Se auttaa vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä kustannustehokkaalla tavalla ja siten hillitsemään ilmastonmuutosta. Siirtymisen energiatehokkaampaan talouteen pitäisi myös nopeuttaa innovatiivisten teknologisten ratkaisujen leviämistä ja parantaa unionin teollisuuden kilpailukykyä, mikä edistää talouskasvua ja

Tarkistus

(1) Unionia kohtaavat ennen näkemättömät haasteet, jotka johtuvat yhä kasvavasta riippuvuudesta energian tuonnista ja niukoista energiavaroista sekä tarpeesta rajoittaa ilmastonmuutosta ja selvittää talouskriisistä. Energiatehokkuus on yksi arvokas keino, jolla näihin haasteisiin voidaan vastata. Se parantaa unionin energiansaannin varmuutta vähentämällä primäärienergian kulutusta ja energian tuontia. Se auttaa vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä kustannustehokkaalla tavalla ja siten hillitsemään ilmastonmuutosta. Siirtymisen energiatehokkaampaan talouteen pitäisi myös nopeuttaa innovatiivisten teknologisten ratkaisujen leviämistä ja parantaa unionin teollisuuden kilpailukykyä, mikä edistää talouskasvua ja

luo laadukkaita työpaikkoja useilla energiatehokkuuteen liittyvillä aloilla.

luo laadukkaita työpaikkoja useilla energiatehokkuuteen liittyvillä aloilla, **jotka voivat pysyä keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä mukana kansainvälisessä kilpailussa.**

Perustelu

Energiatehokkuus – jos se toteutetaan kunnolla – voi luoda paikallistasolla työpaikkoja, jotka voidaan säilyttää keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ja vastata kansainväliseen kilpailuun.

Tarkistus 2

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 1 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(1 a) Tässä yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota paikallisiin eurooppalaisiin tuottajiin ja pk-yrityksiin, joiden tuotteet ja palvelut täyttävät korkeat laatuvaatimukset. Tätä varten unionin olisi valvottava tehokkaasti tuontia kolmansista maista, jotta voidaan taata, että kyseiset tuotteet ja palvelut täyttävät samat korkeat laatuvaatimukset kuin unionin paikalliset tuottajat ja palveluntarjoajat.

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 5 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(5) Euroopan parlamentti pyysi 15 päivänä joulukuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa energiatehokkuustoimintasuunnitelman tarkistamisesta¹⁹ komissiota sisällyttämään tarkistettuun energiatehokkuustoimintasuunnitelmaansa toimenpiteitä puutteellisen edistymisen korjaamiseksi, jotta EU:n yleinen

(5) Euroopan parlamentti pyysi 15 päivänä joulukuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa energiatehokkuustoimintasuunnitelman tarkistamisesta¹⁹ komissiota sisällyttämään tarkistettuun energiatehokkuustoimintasuunnitelmaansa ***sitovan energiatehokkuustavoitteen sekä*** toimenpiteitä puutteellisen edistymisen

energiatehokkuustavoite voidaan saavuttaa vuoteen 2020 mennessä.

korjaamiseksi, jotta EU:n yleinen *energiansäästötavoite* voidaan saavuttaa vuoteen 2020 mennessä.

Tarkistus 4

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 9 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(9 a) Euroopan komission 22 päivänä kesäkuuta 2011 tekemä vaikutustenarviointi¹ osoitti, että primäärienergian kulutukselle asetettavat sitovat kansalliset energiatehokkuustavoitteet olisivat ohjeellisia kansallisia energiatehokkuustavoitteita tarkoituksenmukaisemmat, jotta voidaan varmistaa yleisen 20 prosentin energiansäästötavoitteen toteutuminen. Vaikutustenarviointi osoitti lisäksi, että sitovat tavoitteet antaisivat jäsenvaltioille enemmän joustovaraa eri jäsenvaltioille sopivien energiansäästötoimien suunnittelussa.

¹ SEC(2011)0779.

Tarkistus 5

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 15 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(15) Rakennusten saneerausastetta olisi kasvatettava, koska olemassa oleva rakennuskanta muodostaa suurimman potentiaalisen energiansäästösektorin. Rakennukset ovat myös ratkaisevassa asemassa kun pyritään saavuttamaan EU:n tavoite vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä vuoden 1990 tasoon verrattuna. Julkisten elinten omistamat rakennukset

(15) Rakennusten saneerausastetta olisi kasvatettava, koska olemassa oleva rakennuskanta muodostaa suurimman potentiaalisen energiansäästösektorin. Rakennukset ovat myös ratkaisevassa asemassa kun pyritään saavuttamaan EU:n tavoite vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä vuoden 1990 tasoon verrattuna. Julkisten elinten omistamat rakennukset

muodostavat merkittävän osan rakennuskannasta ja niillä on suuri näkyvyys yhteiskunnassa. Siksi on asianmukaista määritellä vuosittainen saneerausaste kaikille julkisten elinten omistamille rakennuksille niiden energiatehokkuuden parantamiseksi. Saneerausaste ei saisi rajoittaa rakennusten energiatehokkuudesta 19 päivänä toukokuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/31/EU²⁷ vahvistettujen lähes nollaenergiarakennuksia koskevien velvoitteiden soveltamista. Julkisten rakennusten kunnostamisvelvoite täydentää mainitun direktiivin säännöksiä, sillä niiden mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava olemassa olevien rakennusten laajamittaisten korjausten yhteydessä, että rakennusten energiatehokkuus nostetaan tasolle, joka täyttää energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset.

muodostavat merkittävän osan rakennuskannasta ja niillä on suuri näkyvyys yhteiskunnassa. Siksi on asianmukaista määritellä vuosittainen saneerausaste kaikille julkisten elinten omistamille rakennuksille niiden energiatehokkuuden parantamiseksi. Saneerausaste ei saisi rajoittaa rakennusten energiatehokkuudesta 19 päivänä toukokuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/31/EU²⁷ vahvistettujen lähes nollaenergiarakennuksia koskevien velvoitteiden soveltamista. Julkisten rakennusten kunnostamisvelvoite täydentää mainitun direktiivin säännöksiä, sillä niiden mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava olemassa olevien rakennusten laajamittaisten korjausten yhteydessä, että rakennusten energiatehokkuus nostetaan tasolle, joka täyttää energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset. ***Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä hyvän sisäilman laadun varmistamiseen esimerkiksi asianmukaisilla ilmanvaihtoa koskevilla vaatimuksilla ja käyttämällä vähäpäästöisiä rakennusmateriaaleja, -varusteita ja -tarvikkeita. Jos energiatehokkuustoimet koskevat julkisia rakennuksia, kuten päiväkoteja, lastentarhoja tai kouluja, olisi tehtävä terveysvaikutusten arviointi.***

Perustelu

Eurooppalaiset viettävät suurimman osan ajastaan sisätiloissa. Sisäilman laatu vaikuttaa keskeisesti heidän terveyteensä, ja sillä on merkitystä astman ja allergioiden kaltaisten kroonisten sairauksien synnyssä. Kun rakennuksia saneerataan energiatehokkuuden parantamiseksi, olisi käsiteltävä mahdollisia terveysriskejä eli riskejä, jotka aiheutuvat riittämättömästä ilmanvaihdosta ilmatiiviyn kasvuun ja rakennusmateriaaleista ja -tuotteista aiheutuvien vaarallisten päästöjen takia.

Tarkistus 6

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 18 kappale

(18) Arviointi, joka on tehty mahdollisuudesta perustaa unionin tasolla "valkoisten todistusten" järjestelmä, on osoittanut, että nykyisessä tilanteessa kyseinen järjestelmä aiheuttaisi liiallisia hallintokustannuksia. Lisäksi on olemassa riski, että energiansäästöt keskittyisivät joihinkin jäsenvaltioihin eikä niitä saavutettaisi kaikkialla unionissa. Energiansäästötavoite voidaan ainakin tässä vaiheessa saavuttaa paremmin kansallisilla energiatehokkuusvelvoitejärjestelmillä tai muilla vaihtoehtoisilla toimenpiteillä, joilla saavutetaan samansuuruiset energiansäästöt. **Komission olisi kuitenkin määriteltävä delegoidulla säädöksellä ehdot, joiden mukaisesti jokin jäsenvaltio voisi tulevaisuudessa tunnustaa toisessa jäsenvaltiossa saavutetut energiansäästöt. Tällaisten järjestelmien vaatimustaso on asianmukaista vahvistaa yhteisellä unionin tason kehyksellä samalla kun jäsenvaltioille jätetään huomattavasti joustovaraa, jotta ne voivat ottaa täysimittaisesti huomioon markkinatoimijoiden kansallisen organisaation, energiasektorin erityiset toimintaolosuhteet ja loppuasiakkaiden tottumukset.** Yhteisen kehyksen olisi annettava energialaitoksille mahdollisuus tarjota energiapalveluja kaikille loppuasiakkaille eikä ainoastaan niille, joille ne myyvät energiaa. Tämä lisää kilpailua energiamarkkinoilla, koska energialaitokset voivat eriyttää tuotteensa tarjoamalla täydentäviä energiapalveluja. Yhteisen kehyksen pitäisi antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus sisällyttää kansalliseen järjestelmäänsä vaatimuksia, joilla tavoitellaan sosiaalisia päämääriä, etenkin sen varmistamiseksi, että myös heikossa asemassa olevat asiakkaat voivat hyötyä paremmasta energiatehokkuudesta. Lisäksi sen pitäisi antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus vapauttaa pienet yritykset energiatehokkuusvelvoitteesta. Komission

(18) Arviointi, joka on tehty mahdollisuudesta perustaa unionin tasolla "valkoisten todistusten" järjestelmä, on osoittanut, että nykyisessä tilanteessa kyseinen järjestelmä aiheuttaisi liiallisia hallintokustannuksia. Lisäksi on olemassa riski, että energiansäästöt keskittyisivät joihinkin jäsenvaltioihin eikä niitä saavutettaisi kaikkialla unionissa. Energiansäästötavoite voidaan ainakin tässä vaiheessa saavuttaa paremmin kansallisilla energiatehokkuusvelvoitejärjestelmillä tai muilla vaihtoehtoisilla toimenpiteillä, joilla saavutetaan samansuuruiset energiansäästöt. Yhteisen kehyksen olisi annettava energialaitoksille mahdollisuus tarjota energiapalveluja kaikille loppuasiakkaille eikä ainoastaan niille, joille ne myyvät energiaa. Tämä lisää kilpailua energiamarkkinoilla, koska energialaitokset voivat eriyttää tuotteensa tarjoamalla täydentäviä energiapalveluja. Yhteisen kehyksen pitäisi antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus sisällyttää kansalliseen järjestelmäänsä vaatimuksia, joilla tavoitellaan sosiaalisia päämääriä, etenkin sen varmistamiseksi, että myös heikossa asemassa olevat asiakkaat voivat hyötyä paremmasta energiatehokkuudesta. Lisäksi sen pitäisi antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus vapauttaa pienet yritykset energiatehokkuusvelvoitteesta. Komission tiedonannossa "Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (Small Business Act)"²⁸ esitetään periaatteet, jotka niiden jäsenvaltioiden, jotka päättävät olla käyttämättä tätä mahdollisuutta, olisi otettava huomioon.

tiedonannossa "Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (Small Business Act)"²⁸ esitetään periaatteet, jotka niiden jäsenvaltioiden, jotka päättävät olla käyttämättä tätä mahdollisuutta, olisi otettava huomioon.

Perustelu

Energiansäästöjen vastavuoroisen tunnustamisen järjestelmä merkitsisi sitä, että kuluttajat yhdessä jäsenvaltiossa voisivat joutua toisessa jäsenvaltiossa tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavien säästöjen maksumiehiksi. Tämä ei ole reilua, sillä kuluttajien on hyödyttävä kaikissa jäsenvaltioissa. Se saattaisi johtaa myös energiayhtiöiden uhkapeliin.

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 19 kappale

Komission teksti

(19) Energiansäästömahdollisuuksien hyödyntämiseksi tietyissä markkinasegmenteissä, joissa energiakatselmuksia ei yleensä tarjota kaupallisesti (kuten kotitalouksissa tai pienissä ja keskisuurissa yrityksissä), jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että energiakatselmuksia on saatavilla. Energiakatselmusten olisi oltava pakollisia ja säännöllisiä suurille yrityksille, koska niiden energiansäästöt voivat olla mittavia.

Tarkistus

(19) Energiansäästömahdollisuuksien hyödyntämiseksi tietyissä markkinasegmenteissä, joissa energiakatselmuksia ei yleensä tarjota kaupallisesti (kuten kotitalouksissa tai pienissä ja keskisuurissa yrityksissä), jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että energiakatselmuksia on saatavilla **kohtuuhintaan**. Energiakatselmusten olisi oltava pakollisia ja säännöllisiä suurille yrityksille, koska niiden energiansäästöt voivat olla mittavia.

Tarkistus 8

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 21 kappale

Komission teksti

(21) Energiatohokkuutta parantavia toimenpiteitä määriteltäessä olisi otettava huomioon tehokkuuden parannukset ja säästöt, joita voidaan saavuttaa kustannustehokkaiden teknisten

Tarkistus

(21) Energiatohokkuutta parantavia toimenpiteitä määriteltäessä olisi otettava huomioon tehokkuuden parannukset ja säästöt, joita voidaan saavuttaa kustannustehokkaiden teknisten

innovaatioiden kuten älykkäiden mittareiden laajamittaisella käytöllä. Näiden innovaatioiden säästöhyötyjen maksimoimiseksi loppukäyttäjien olisi voitava nähdä havainnollisessa muodossa kustannus- ja kulutusindikaattorit ja saada säännöllisesti tosiasialliseen kulutukseen perustuvia käyttäjäkohtaisia laskuja.

innovaatioiden kuten älykkäiden mittareiden laajamittaisella käytöllä. Näiden innovaatioiden säästöhyötyjen maksimoimiseksi loppukäyttäjien olisi voitava nähdä havainnollisessa muodossa kustannus- ja kulutusindikaattorit ja saada säännöllisesti tosiasialliseen kulutukseen perustuvia käyttäjäkohtaisia laskuja.

Tällaisia mittareita olisi asennettava kuitenkin vain, jos mahdollinen hyöty ylittää niiden asentamisesta aiheutuvat kustannukset ja jos niiden asentamisesta ei aiheudu merkittäviä lisäkustannuksia loppukuluttajalle.

Tarkistus 9

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 27 kappale

Komission teksti

(27) Useimmat EU:n yritykset ovat pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä). Niihin liittyy valtavia energiansäästömahdollisuuksia koko EU:n kannalta. Auttaakseen pk-yrityksiä ottamaan käyttöön energiatehokkuustoimenpiteitä jäsenvaltioiden olisi luotava suotuisa toimintakehys, jonka puitteissa pk-yrityksille tarjotaan teknistä apua **ja** kohdennettua tietotusta.

Tarkistus

(27) Useimmat EU:n yritykset ovat pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä). Niihin liittyy valtavia energiansäästömahdollisuuksia koko EU:n kannalta. Auttaakseen pk-yrityksiä ottamaan käyttöön energiatehokkuustoimenpiteitä jäsenvaltioiden olisi luotava suotuisa toimintakehys, jonka puitteissa pk-yrityksille tarjotaan teknistä apua, kohdennettua tietotusta **ja yksinkertaistettuja menettelyjä ja lomakkeita, joilla ne voivat hakea rahoitusta ja/tai sisällyttämistä kansalliseen energiaverkkoon.**

Tarkistus 10

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 30 kappale

Komission teksti

(30) Tämän direktiivin tehokkaan ja ripeän täytäntöönpanon varmistamiseksi saatavilla olisi oltava riittävä määrä

Tarkistus

(30) Tämän direktiivin tehokkaan ja ripeän täytäntöönpanon varmistamiseksi saatavilla olisi oltava riittävä määrä

energiatehokkuusalan luotettavia ammattilaisia, jotta voidaan varmistaa esimerkiksi energiakatselmuksia koskevien vaatimusten noudattaminen ja energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien toteuttaminen. Siksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön energiapalvelujen ja energiakatselmusten tarjoajien ja muiden energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden toteuttajien sertifiointijärjestelmät.

energiatehokkuusalan luotettavia **ja päteviä** ammattilaisia, jotta voidaan varmistaa esimerkiksi energiakatselmuksia koskevien vaatimusten noudattaminen ja energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien toteuttaminen. Siksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön energiapalvelujen ja energiakatselmusten tarjoajien ja muiden energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden toteuttajien sertifiointijärjestelmät.

Tarkistus 11

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 30 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(30 a) Energiatehokkuuden tarvittava lisääminen edellyttää, että yhteiskunnassamme vallitsevaa ajattelua muutetaan perusteellisesti. Tämän päivän lapset ovat huomisen työssäkäyjiä, insinöörejä, arkkitehtejä, yrittäjiä ja energiankäyttäjiä. Heidän tekemänsä päätökset vaikuttavat tapaan, jolla yhteiskunnassamme tuotetaan ja käytetään energiaa jatkossa. Siksi tarvitaan energia-alaa koskevaa kasvatusta, jotta tuleville sukupolville voidaan opettaa, kuinka he voivat edistää tehokasta energian käyttöä omalla elämäntavallaan ja omalla käytöksellään. Jäsenvaltioiden olisi siksi toteutettava kohdennettuja toimenpiteitä edistääkseen kouluissa annettavaa energia-alan kasvatusta ja erityisesti tiedon jakamista siitä, kuinka kukin voi omalla käytöksellään edistää tehokkaampaa ja kestävämpää energiankäyttöä.

Perustelu

Jos halutaan edistää kestävämpää energian käyttöä, on aloitettava tulevasta sukupolvista. Tulevilla sukupolvilla on paljon säästöpotentiaalia, jos lapset kasvatetaan jo varhain vastuulliseen energiankäyttöön.

Tarkistus 12

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 33 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(33 a) Euroopan unionin koheesiopolitiikan tulevaisuutta koskevien 6 päivänä lokakuuta 2011 annettujen lainsäädäntöehdotusten mukaisesti on todennäköistä, että energiatehokkuutta tuetaan huomattavasti enemmän rakennerahastoista ja koheesiorahastosta kaudella 2014–2020 kauteen 2007–2013 verrattuna. Tällainen rahoitus edistää ratkaisevasti tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamista.

Tarkistus 13

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 33 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(33 b) Komission ja jäsenvaltioiden olisi pyrittävä perustamaan tutkimusjärjestelmiä, joilla kehitetään historiallisissa rakennuksissa käytettävää tekniikkaa ja jotka kattavat kaikki näkökohdat, jotka liittyvät uusiutuvan energian käyttöön, älykkäiden mittareiden asentamiseen ja muihin tällaisissa rakennuksissa tarvittaviin tekniikoihin. Komission ja jäsenvaltioiden olisi myös ryhdyttävä levittämään jo tehtyjen tutkimusten tuloksia.

Tarkistus 14

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 33 c kappale (uusi)

(33 c) Kun otetaan huomioon historiallisten rakennusten erityisominaisuudet, olisi tutkittava energiankulutuksen eroja ottaen huomioon perinteisen arkkitehtuurin eristysominaisuudet, sen sopeuttaminen ympäristöön sekä aikaisemmin noudatetut hyvät menettelytavat, jotka koskevat tällaisten rakennusten käyttöä ja toimintaa.

Tarkistus 15

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 34 kappale

(34) Toteuttaessaan toimenpiteitä 20 prosentin energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseksi komission on **seurattava uusien toimenpiteiden vaikutusta** EU:n päästökauppajärjestelmästä annettuun direktiiviin 2003/87/EY, jotta päästökauppajärjestelmässä **säilytettäisiin kannustimet**, joilla palkitaan vähähiilisyttä edistävät investoinnit ja valmistetaan päästökauppajärjestelmään kuuluvia aloja tulevaisuudessa tarvittaviin innovaatioihin.

(34) Toimenpiteiden toteuttaminen 20 prosentin energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseksi **saattaa vähentää EU:n päästökauppajärjestelmässä annettavien päästöoikeuksien kysyntää ja vääristää hiilidioksidipäästöjen hintaa EU:ssa, minkä vuoksi komission olisi laadittava arviointikertomus vaikutuksista, joita uusilla toimenpiteillä on EU:n päästökauppajärjestelmästä annettuun direktiiviin 2003/87/EY, jotta päästökauppajärjestelmässä luotaisiin kannustimia, joilla pannaan alulle energiatehokkuutta koskevia uusia toimenpiteitä**, palkitaan vähähiilisyttä edistävät investoinnit ja valmistetaan päästökauppajärjestelmään kuuluvia aloja tulevaisuudessa tarvittaviin innovaatioihin.

Tarkistus 16

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 34 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(34 a) Jotta voidaan tarjota puitteet energiatehokkuuden parantamiselle pitkällä aikavälillä ja noudattaa Eurooppa-neuvoston tavoitetta vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 80-95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä, on mukautettava direktiivin 2003/87/EY mukaista lineaarista määrää.

Tarkistus 17

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 34 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(34 b) Päättyessään 19 artiklan 5 kohdassa tarkoitettusta vähennettävien päästöoikeuksien määrästä komission olisi kiinnitettävä huomiota siihen, että toimenpide ei nosta hiilidioksidipäästöjen hintaa korkeammalle kuin mitä odotettiin komission vuonna 2008 tekemässä vaikutustenarvioinnissa, joka sisältyi energia- ja ilmastopakettia koskeviin ehdotuksiin (30 euroa).

Tarkistus 18

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 35 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(35) Direktiivin 2006/32/EY mukaan jäsenvaltioiden on asetettava vuodelle 2016 yhdeksän prosentin kansallinen ohjeellinen energiansäästön kokonaistavoite, jonka ne **pyrkivät saavuttamaan** energiapalvelujen ja muiden energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden avulla. Direktiivissä todetaan, että jäsenvaltioiden hyväksymän toisen energiatehokkuussuunnitelman jälkeen komissio ehdottaa **tarvittaessa** lisätoimenpiteitä, **muun muassa**

(35) Direktiivin 2006/32/EY mukaan jäsenvaltioiden on asetettava vuodelle 2016 yhdeksän prosentin kansallinen ohjeellinen energiansäästön kokonaistavoite, jonka ne **saavuttavat** energiapalvelujen ja muiden energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden avulla. Direktiivissä todetaan, että jäsenvaltioiden hyväksymän toisen energiatehokkuussuunnitelman jälkeen komissio ehdottaa lisätoimenpiteitä. Direktiiviin liittyvässä

tavoitteiden soveltamisajan mahdollista jatkamista. Jos asiasta annettavassa kertomuksessa tullaan siihen tulokseen, että mainitussa direktiivissä vahvistettujen ohjeellisten kansallisten tavoitteiden saavuttamisessa ei ole edistytty riittävästi, ehdotuksissa olisi puututtava tavoitteiden tasoon ja luonteeseen. Tähän direktiiviin liittyvässä vaikutusten arvioinnissa todetaan, että jäsenvaltiot ovat edenneet suunnitellusti yhdeksän prosentin tavoitteen saavuttamisessa; kyseinen tavoite on huomattavasti alhaisempi kuin sittemmin hyväksytty 20 prosentin energiansäästötavoite vuodelle 2020, ja tästä syystä tavoitteiden tasoon *ei ole* syytä puuttua.

vaikutusten arvioinnissa todetaan, että jäsenvaltiot ovat edenneet suunnitellusti yhdeksän prosentin tavoitteen saavuttamisessa; kyseinen tavoite on huomattavasti alhaisempi kuin sittemmin hyväksytty 20 prosentin energiansäästötavoite vuodelle 2020, ja **että** tästä syystä **yksittäisten kansallisten tavoitteiden tasoon *on* syytä puuttua mahdollisimman nopeasti.**

Perustelu

Direktiivin yleistä tarkastelutapaa on muutettava. Komissio ei ole esittänyt sitovia tavoitteita vaan on ehdottanut moninaisia sitovia toimenpiteitä, mikä merkitsee, että jäsenvaltioille annetaan vähemmän joustoa varmistamatta kuitenkaan 20 prosentin yleistavoitteen saavuttamista. Tämä käännetään päinvastaiseksi, jotta tavoite voidaan saavuttaa, ja samalla jäsenvaltiolle annetaan vapaus valita useista ei-sitovista toimenpiteistä.

Tarkistus 19

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 37 kappale

Komission teksti

(37) Jäsenvaltiot eivät voi ilman energiatehokkuuteen liittyviä lisätoimenpiteitä saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on saavuttaa unionin energiatehokkuustavoite eli 20 prosentin säästö primäärienergian kulutuksessa vuoteen 2020 mennessä ja tasoittaa tietä energiatehokkuuden lisäparannuksille vuoden 2020 jälkeen, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

Tarkistus

(37) Jäsenvaltiot eivät voi ilman energiatehokkuuteen liittyviä lisätoimenpiteitä saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on saavuttaa unionin energiatehokkuustavoite eli 20 prosentin säästö primäärienergian kulutuksessa vuoteen 2020 mennessä ja tasoittaa tietä energiatehokkuuden lisäparannuksille vuoden 2020 jälkeen, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Unionin tason yhteiset toimet energiatehokkuuden alalla vähentävät energiatehokkaiden tuotteiden ja palvelujen kustannuksia ja lisäävät energiatehokkuusalalla toimivien yritysten liiketoimintamahdollisuuksia. On suositeltavaa luoda energiatehokkaiden tuotteiden ja palvelujen sisämarkkinat. Perussopimusten laatijat ovat nimenomaisesti sisällyttäneet energiatehokkuuden perussopimukseen, mikä velvoittaa ryhtymään tämän alan toimiin. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Tarkistus 20

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 37 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(37 a) Kun tavoitteet ja indikaattorit on laadittu, olisi otettava huomioon eri jäsenvaltioiden tilanteiden erot ja erityisesti niiden ilmasto-olosuhteet, taloudellinen tilanne ja ennakoitu kasvu.

Tarkistus 21

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 38 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(38) Jotta mahdollistetaan mukauttaminen tekniikan kehitykseen ja energialähteiden jakautumisessa tapahtuviin muutoksiin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tietyissä kysymyksissä. ***On erityisen tärkeää, että komissio*** asiaa valmistellessaan ***toteuttaa*** asianmukaiset kuulemiset, myös

(38) Jotta mahdollistetaan mukauttaminen tekniikan kehitykseen ja energialähteiden jakautumisessa tapahtuviin muutoksiin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tietyissä kysymyksissä. ***Komission olisi*** asiaa valmistellessaan ***toteutettava*** asianmukaiset kuulemiset, myös ***Euroopan***

asiantuntijatasolla.

*parlamentin asiasta vastaavan
valiokunnan kanssa ja* asiantuntijatasolla.

Tarkistus 22

Ehdotus direktiiviksi 1 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteinen kehys energiatehokkuuden edistämiseksi unionissa, jotta voidaan **varmistaa** unionin tavoitteena **olevan 20 prosentin säästön saavuttaminen** primäärienergian kulutuksessa vuoteen 2020 mennessä ja tasoittaa tietä energiatehokkuuden parantamiselle myös sen jälkeen.

Siinä vahvistetaan säännöt, joiden tarkoituksena on poistaa energiamarkkinoiden esteitä ja korjata markkinoiden puutteita, jotka haittaavat energian toimitusten ja käytön tehokkuutta, sekä säädetään kansallisten energiatehokkuustavoitteiden asettamisesta vuodelle 2020.

Tarkistus

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteinen kehys energiatehokkuuden edistämiseksi unionissa, jotta voidaan **saavuttaa vähintään** unionin tavoitteena **oleva 20 prosentin säästö** primäärienergian kulutuksessa vuoteen 2020 mennessä **verrattuna vuoden 2007 ennusteisiin¹, joiden mukaan primäärienergian vuosikulutus on 1470,5 Mtoe**, ja tasoittaa tietä energiatehokkuuden parantamiselle myös **vuoteen 2030 mennessä ja** sen jälkeen.

Siinä vahvistetaan säännöt, joiden tarkoituksena on poistaa energiamarkkinoiden esteitä ja korjata markkinoiden puutteita, jotka haittaavat energian toimitusten ja käytön tehokkuutta **erityisesti mitä tulee pienkuluttajiin, pieniin yrityksiin ja mikroyrityksiin sekä energiatehokkuutta edistävien suurten energiantuottajien käännteisiin kannustimiin**, sekä säädetään kansallisten energiatehokkuustavoitteiden asettamisesta vuodelle 2020.

¹ *Komission epävirallinen asiakirja energiatehokkuuden parantamisesta 20 prosentilla.*

Tarkistus 23

Ehdotus direktiiviksi 2 artikla – 1 kohta – 6 a alakohta (uusi)

6 a. 'suljetulla jakeluverkolla' järjestelmää, jossa jaetaan energiatuotteita maantieteellisesti rajatulla teollisuus- tai elinkeinoalueella tai yhteisiä palveluja tarjoavalla alueella ja jossa ei toimiteta tuotteita kotitalousasiakkaille paitsi satunnaiseen käyttöön pienessä määrässä kotitalouksia, joilla on työsuhteeseen perustuvia tai vastaavia yhteyksiä jakeluverkon omistajaan ja jotka sijaitsevat suljetun jakeluverkon piiriin kuuluvalla alueella.

Perustelu

Seurausta 6 artiklan 1 kohdan 1 alakohtaan (uusi) tehdystä tarkistuksesta. Määritelmä liittyy sähkön sisämarkkinoita koskevan direktiivin 2009/72/EY 28 artiklaan ja maakaasun sisämarkkinoita koskevan direktiivin 2009/73/EY 28 artiklaan.

Tarkistus 24

**Ehdotus direktiiviksi
2 artikla – 1 kohta – 11 a alakohta (uusi)**

11 a. 'kysynnänohjauksella' loppukäyttäjien/mikrotuottajien sähkökäytössä niille ominaisen nykyisen/tavanomaisen kulutuksen tai syötön suhteen tapahtuvia muutoksia sähkönhintojen muutosten ja/tai sähkönkäyttöön vaikuttamaan pyrkivien kannustinmaksujen seurauksena tai sellaisen tarjouksen hyväksymisen seurauksena, jonka yksin tai yhdessä toimivat kuluttajat ovat tehneet kysynnän vähentymisen johdosta käyttämättä jääneen sähkön myymiseksi johonkin hintaan järjestäytyneillä energiamarkkinoilla tai vähittäismyyjille. Kysynnänohjausohjelmien tarkoituksena on lisätä energian arvoketjun tehokkuutta ja/tai ajoittaisten uusiutuvien energiamuotojen kulutusta ja integrointia.

Perustelu

Kysynnänohjaus on keskeinen käsite, ja se on määriteltävä tässä direktiivissä, koska kyseessä on suhteellisen uusi käsite, jonka taloudelliset ja ympäristöön liittyvät mahdollisuudet ovat kuitenkin huomattavat. Kysynnänohjaus parantaa kysynnän ja tarjonnan energiatehokkuutta vapauttamalla kysyntäpuolen kapasiteettia.

Tarkistus 25

Ehdotus direktiiviksi 2 artikla – 1 kohta – 12 alakohta

Komission teksti

12. 'energiakatselmuksella' järjestelmällistä menettelyä, jolla saadaan riittävästi tietoa rakennuksen tai rakennusryhmän, teollisen tai kaupallisen toiminnan tai laitoksen tai yksityisen tai julkisen palvelun energiankulutuksesta ja jonka avulla voidaan tunnistaa mahdollisuudet kustannustehokkaaseen energiansäästöön ja määrittää säästön suuruus ja jolla raportoidaan katselmuksen tuloksista;

Tarkistus

12. 'energiakatselmuksella' järjestelmällistä menettelyä, jolla saadaan riittävästi tietoa rakennuksen tai rakennusryhmän, teollisen tai kaupallisen toiminnan tai laitoksen tai yksityisen tai julkisen palvelun energiankulutuksesta ja jonka avulla voidaan tunnistaa mahdollisuudet kustannustehokkaaseen energiansäästöön ja määrittää säästön suuruus **sekä ottaa samalla huomioon terveysvaikutukset**, ja jolla raportoidaan katselmuksen tuloksista;

Perustelu

Kustannustehokkaita energiansäästömahdollisuuksia arvioitaessa olisi otettava huomioon terveysvaikutukset, jotta voidaan varmistaa sisäilman hyvä laatu ja miellyttävyyys sekä kosteuden valvonta ja parantaa energiatehokkuutta.

Tarkistus 26

Ehdotus direktiiviksi 2 artikla – 1 kohta – 13 alakohta

Komission teksti

13. 'energiatehokkuutta koskevalla sopimuksella' edunsaajan ja energiatehokkuutta parantavan toimenpiteen tarjoajan välistä sopimusjärjestelyä, **jonka perusteella toimenpiteen tarjoajan tekemä investointi** korvataan suhteessa sopimuksessa sovittuun energiatehokkuuden

Tarkistus

13. 'energiatehokkuutta koskevalla sopimuksella' edunsaajan ja energiatehokkuutta parantavan toimenpiteen tarjoajan **(yleensä energiapalveluyrityksen)** välistä **koko sopimuskauden ajalta varmistettua ja tarkastettua** sopimusjärjestelyä, **jossa kyseiseen toimenpiteeseen tehdyt**

parantumistasoon tai muuhun sovittuun energiatehokkuuskriteeriin, *kuten rahalliseen säästöön;*

investoinnit (työ, tavara- ja palvelutoimitukset) korvataan suhteessa sopimuksessa sovittuun energiatehokkuuden parantumistasoon tai muuhun sovittuun energiatehokkuuskriteeriin.

Tarkistus 27

Ehdotus direktiiviksi
2 artikla – 1 kohta – 24 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

24 a. 'energiaa tuottavalla mikrotekniikalla' monenlaista pienimuotoista sähkön ja lämmön tuotantoon tarkoitettua tekniikkaa, jota voidaan asentaa ja käyttää yksittäisissä kotitalouksissa;

Tarkistus 28

Ehdotus direktiiviksi
2 artikla – 1 kohta – 27 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

27 a. 'perusteellisella saneerauksella' uudistustöitä, joilla vähennetään sekä rakennukselle toimitettavaa energiaa että energian loppukulutusta vähintään 80 prosentilla saneerausta edeltävään tasoon verrattuna.

Tarkistus 29

Ehdotus direktiiviksi
3 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Kunkin jäsenvaltion on *vahvistettava* kansallinen *energiatehokkuustavoite, joka ilmastaan* primäärienergian kulutuksen *absoluuttisena tasona vuonna 2020. Tavoitetta asettaessaan niiden* on otettava

1. Kunkin jäsenvaltion on *varmistettava, että sen* kansallinen primäärienergian kulutuksen *absoluuttinen taso on ainakin alhaisempi kuin sen liitteessä I a vahvistettu tavoite. Tällaisilla pakollisilla*

huomioon *unionin 20 prosentin energiansäästötavoite*, tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet, *direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen kansallisten energiansäästötavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyt toimenpiteet sekä muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet jäsenvaltioissa ja unionin tasolla.*

kansallisilla tavoitteilla varmistetaan unionin vuodeksi 2020 asettaman primäärienergian 20 prosentin säästötavoitteen toteutuminen, mikä edellyttää EU:n primäärienergian kulutuksen vähentämistä 368 Mtoe:lla vuoteen 2020 mennessä. Kansallisissa energiatehokkuustavoitteissa on otettava huomioon tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet.

Tarkistus 30

Ehdotus direktiiviksi
3 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toteutetaan politiikkoja ja toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että niiden primäärienergian kulutus on sama tai pienempi kuin liitteessä I a vahvistettu vuoden 2020 tavoite.

Tarkistus 31

Ehdotus direktiiviksi
3 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Komissio *arvioi* 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä, *tuleeko unioni todennäköisesti saavuttamaan primäärienergian kulutusta koskevan 20 prosentin säästötavoitteensa vuoteen 2020 mennessä, mikä edellyttää EU:n primäärienergian kulutuksen vähentämistä 368 Mtoe:lla vuonna 2020, ja ottaa tässä arvioinnissa huomioon 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten tavoitteiden yhteismäärän sekä 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun*

2. Komissio *esittää* 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä *ehdotuksen, joka koskee vuodeksi 2030 asetettavia energiatehokkuustavoitteita.*

arvioinnin.

Tarkistus 32

Ehdotus direktiiviksi 3 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

3 a artikla

Rakennuskanta

1. Jäsenvaltioiden on laadittava kansallisia strategioita nykyisen kansallisen rakennuskannan energiankulutuksen vähentämiseksi.

2. Kansallisiin strategioihin on sisällyttävä lainsäädännöllisiä, taloudellisia ja koulutusta koskevia toimia, joilla pyritään saavuttamaan tavoite vähentää 31 päivään joulukuuta 2050 mennessä nykyisen rakennuskannan energiankulutusta 80 prosentilla vuoden 2010 tasoon verrattuna pääasiassa perusteellisen saneerauksen keinoin.

3. Kansallisiin strategioihin on sisällyttävä myös seuraavat välitavoitteet:

a) nykyisen rakennuskannan energiankulutuksen vähentäminen 31 päivään joulukuuta 2030 mennessä 30 prosentilla vuoden 2010 tasoon verrattuna.

b) nykyisen rakennuskannan energiankulutuksen vähentäminen 31 päivään joulukuuta 2040 mennessä 60 prosentilla vuoden 2010 tasoon verrattuna.

Kansallisissa strategioissa on otettava huomioon julkisessa rakentamisessa rakennusmateriaalien hiilidioksidipäästöt, rakennusmateriaalien valmistuksen aiheuttama energiankulutus ja rakennusmateriaalien koko elinkaaren ympäristöystävällisyys sekä edistettävä

uusiutuvien luonnonvarojen, kuten puun, käyttöä rakentamisessa.

4. Jäsenvaltiot voivat omaksua erilaisia lähestymistapoja kaupallisiin rakennuksiin, asuintaloihin ja julkisiin rakennuksiin, ja ne voivat aloittaa niistä rakennuksista, joiden energiatehokkuus on huonoin. Lähestymistapojen on varmistettava toimitetun energian kulutuksen tai energian loppukulutuksen mittauksella osoitettava väheneminen (KWh ja KWh/m² tai vastaava) vähintään 20, 40 ja 80 prosentilla vuosiin 2020, 2030 ja 2045 mennessä direktiivin 2010/31/EU liitteessä I määritellyllä tavalla.

5. Jäsenvaltioiden on laadittava yksityistä rakennusalaan ja sosiaalista asuntotuotantoa koskevat kansalliset strategiansa ja toimenpiteensä kannustimiin perustuviksi.

Tarkistus 33

Ehdotus direktiiviksi 3 b artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

3 b artikla

Ohjeelliset pitkän aikavälin tavoitteet

Unionin pitkän aikavälin ohjeellinen tavoite on 33,3 prosenttia vuoteen 2030 saakka, sen jälkeen 46,6 prosenttia vuoteen 2040 saakka ja sen jälkeen 60 prosenttia vuoteen 2050 saakka ilmaistuna primäärienergiankulutuksen absoluuttisena vähennyksenä.

Perustelu

Vuosi 2020 ei ole kaukana. Taloudelliset toimijat tarvitsevat pitkän aikavälin suunnitteluvarmuutta. On ehdottomasti lisättävä uusiutuvien energialähteiden osuutta energiavalikoimasta ja parannettava edelleen energiatehokkuutta, jotta voimme saavuttaa tavoitteemme vähentää hiilidioksidipäästöjä 80–95 prosentilla.

Tarkistus 34

Ehdotus direktiiviksi 4 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2014 **kolme prosenttia** julkisten elinten omistamien rakennusten **kokonaispinta-alasta kunnostetaan vuosittain siten, että ne vastaavat vähintään asianomaisen jäsenvaltion direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistamia energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia**, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2010/31/EU 7 artiklan soveltamista. **Kolmen prosentin osuus lasketaan sellaisten asianomaisen jäsenvaltion julkisten elinten omistamien rakennusten kokonaispinta-alasta, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 250 m² ja jotka eivät kunkin vuoden 1 päivänä tammikuuta täytä direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia.**

Tarkistus 35

Ehdotus direktiiviksi 4 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2014 **niiden julkisten elinten omistamien tai niiden äskettäin vuokraamien rakennusten energiankulutusta (KWh ja KWh/m² tai vastaava) vähennetään vuosittain 2,5 prosentilla**, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2010/31/EU 7 artiklan soveltamista.

Tarkistus

1 a. Jäsenvaltioiden on perustettava kansallinen vastuunjakojärjestelmä, jotta saavutetaan julkisten elinten rakennuksiin sovellettava 2,5 prosentin tavoite. Tätä vastuunjakojärjestelmää perustettaessa niiden on otettava huomioon alue- ja paikallisviranomaisten käytettävissä olevat varat ja käytännön mahdollisuudet saneerata tällaisia rakennuksia. Jäsenvaltioiden on tuettava

alue- ja paikallisviranomaisiaan esimerkiksi parantamalla niiden mahdollisuuksia tehdä sopimuksia (contracting) ja sisäisiä sopimuksia (intracting).

Erityistä huomiota on kiinnitettävä hyvän sisäilman laadun varmistamiseen asianmukaisilla ilmanvaihdon vaatimuksilla ja käyttämällä vähäpäästöisiä rakennusmateriaaleja, -varusteita ja -tarvikkeita.

Tarkistus 36

Ehdotus direktiiviksi 4 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Jäsenvaltiot voivat antaa julkisten elintensä ottaa vuotuisen saneerausasteen laskennassa huomioon tiettyä vuonna syntyneen kunnostetun rakennuspinta-alan ylijäämän siten, että kyseinen pinta-ala katsotaan kunnostetuksi jonakin **kahdesta** edeltävästä tai **kahdesta** seuraavasta vuodesta.

Tarkistus

2. Jäsenvaltiot voivat antaa julkisten elintensä ottaa vuotuisen saneerausasteen laskennassa huomioon tiettyä vuonna syntyneen kunnostetun rakennuspinta-alan ylijäämän siten, että kyseinen pinta-ala katsotaan kunnostetuksi jonakin **kolmesta** edeltävästä tai **kolmesta** seuraavasta vuodesta.

Tarkistus 37

Ehdotus direktiiviksi 4 artikla – 3 kohta – johdantokappale

Komission teksti

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä laadittava ja asetettava julkisesti saataville niiden julkisten elinten omistamista rakennuksista luettelo, jossa ilmoitetaan

Tarkistus

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä laadittava ja asetettava julkisesti saataville niiden julkisten elinten omistamista tai **niiden äskettäin vuokraamista** rakennuksista luettelo, jossa ilmoitetaan

Tarkistus 38

Ehdotus direktiiviksi

4 artikla – 4 kohta – b alakohta, b a ja b b alakohta (uusi)

Komission teksti

b) ottamaan käyttöön energianhallintajärjestelmän osana suunnitelmansa täytäntöönpanoa.

Tarkistus

b) ottamaan käyttöön energianhallintajärjestelmän osana suunnitelmansa täytäntöönpanoa;

Energiatehokkuussuunnitelmassa ja hallintajärjestelmässä on otettava asianmukaisella tavalla huomioon terveysriskit ja hyödylliset toimet;

b a) ottamaan huomioon julkisessa rakentamisessa rakennusmateriaalien hiilidioksidipäästöt, rakennusmateriaalien valmistuksen aiheuttaman energiankulutuksen ja rakennusmateriaalien koko elinkaaren ympäristöystävällisyyden sekä edistämään uusiutuvien luonnonvarojen, kuten puun, käyttöä rakentamisessa;

b b) ottamaan käyttöön energiapalvelusopimuksia, joiden tarkoituksena on säilyttää energiatehokkuus tai parantaa sitä pitkällä aikavälillä, energiatehokkuussopimukset mukaan luettuina.

Tarkistus 39

Ehdotus direktiiviksi

4 artikla – 4 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

4 a. Vaihtoehtona 1 ja 2 kohdan lähestymistavalle jäsenvaltiot voivat toteuttaa muita toimenpiteitä, joilla saavutetaan yhtä suuri energiansäästö (opt-out). Tätä vaihtoehtoista lähestymistapaa varten ne voivat arvioida 1 ja 2 kohtaa soveltamalla saavutettavat energiansäästöt käyttämällä

tarkoituksenmukaisia vakioarvoja. Jäsenvaltiot voivat käyttää vaihtoehtoa 4 artiklan 1 kohdan lähestymistavalle arvioidakseen virallisesti suojeltujen rakennusten tai ympäristöjen erityistä arkkitehtonista tai historiallista arvoa, arvioidakseen ja edistääkseen niiden perinteisiä piirteitä, jotka vastaavat energiatehokkuutta koskeviin vaatimuksiin, ja harkitakseen toimia tiettyjen rakennusten parantamiseksi niiden autenttisuuteen kajoamatta.

Jäsenvaltioiden on valvottava jatkuvasti edistymistä uusia tekniikoita kehitettäessä erityisesti tässä tapauksessa. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tätä lähestymistapaa myös kuntiin toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

Vaihtoehtoisia toimenpiteitä harkitessaan jäsenvaltioiden olisi pääasiassa pyrittävä ylittämään 3 a artiklassa tarkoitettu yksityisille rakennuksille asetettu tavoite.

Tämän vaihtoehtoisen lähestymistavan valitsevien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä ne vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka ne aikovat hyväksyä, ja esitettävä, kuinka niiden avulla saavutetaan julkisten ja yksityisten rakennusten energiatehokkuuden vastaava lisäys. Komissio tutkii nämä toimenpiteet ja tarvittaessa hylkää ne tai tarkistaa niitä.

Komissio valvoo jatkuvasti vaihtoehtoisilla toimenpiteillä saavutettua edistymistä jäsenvaltioissa. Jos toimenpiteillä saavutetut säästöt eivät yllä 1 kohdassa vaadittuihin energiansäästöihin, komissio ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle ja esittää ehdotuksia toimenpiteiden parantamiseksi. Jos jäsenvaltio ei toteuta näitä ehdotuksia tai muita jäsenvaltioiden ja komission sopimia toimenpiteitä harkittuaan niitä huolella, komissio päättää 1 kohdassa

tarkoitettun sitovan toimenpiteen soveltamisesta.

Tarkistus 40

Ehdotus direktiiviksi 5 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Jäsenvaltioiden on **varmistettava**, että julkiset elimet hankkivat ainoastaan **liitteessä III tarkoitettuja** energiatehokkaita tuotteita, palveluja ja rakennuksia.

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on **kannustettava mahdollisuuksien mukaan**, että julkiset elimet hankkivat **kestävällä tavalla** ainoastaan energiatehokkaita tuotteita, palveluja ja rakennuksia. **Julkisten elinten on tällöin otettava huomioon kustannustehokkuus, taloudellinen toteutettavuus, tekniset järjestelyt sekä riittävä kilpailuttaminen.**

Jäsenvaltioiden on kannustettava 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyjen energiapalvelujen kehittämistä ja käyttöä. Julkisten elinten on tässä yhteydessä arvioitava mahdollisuutta tehdä 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja energiatehokkuutta koskevia sopimuksia.

Perustelu

Direktiivin yleistä tarkastelutapaa on muutettava. Komissio ei ole esittänyt sitovia tavoitteita vaan on ehdottanut moninaisia sitovia toimenpiteitä, mikä merkitsee, että jäsenvaltioille annetaan vähemmän joustoa varmistamatta kuitenkaan 20 prosentin yleistavoitteen saavuttamista. Tämä käännetään päinvastaiseksi, jotta tavoite voidaan saavuttaa, ja samalla jäsenvaltiolle annetaan vapaus valita useista ei-sitovista toimenpiteistä.

Tarkistus 41

Ehdotus direktiiviksi 6 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava energiatehokkuusvelvoitejärjestelmä. Järjestelmällä on varmistettava, että joko kaikki jäsenvaltion alueella toimivat energian jakelijat **tai** energian

RR\910475FI.doc

Tarkistus

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava energiatehokkuusvelvoitejärjestelmä. Järjestelmällä on varmistettava, että joko kaikki jäsenvaltion alueella toimivat energian jakelijat **ja/tai** energian

183/241

PE472.358v02-00

vähittäismyyntiyritykset saavuttavat vuotuisen *energiansäästön*, joka vastaa 1,5 prosenttia niiden energianmyynnin määrästä *edellisenä vuonna* kyseisessä jäsenvaltiossa, *lukuun ottamatta liikenteessä käytettyä energiaa*. Velvoitettujen osapuolten on saavutettava tämä energiansäästö loppukäyttäjien keskuudessa.

vähittäismyyntiyritykset saavuttavat vuotuisen *loppuenergian lisäsäästön*, joka vastaa vähintään 1,5 prosenttia niiden *vuotuisesta* energianmyynnin määrästä kyseisessä jäsenvaltiossa *laskettuna viimeisimmän kolmevuotiskauden keskiarvosta*. *Komissio laatii arvion mahdollisesta kaksinkertaisesta sääntelystä liikennealalla*. Velvoitettujen osapuolten on saavutettava tämä energiansäästö loppukäyttäjien keskuudessa.

Tarkistus 42

Ehdotus direktiiviksi 6 artikla – 4 kohta

Komission teksti

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velvoitettujen osapuolten ilmoittamat säästöt lasketaan liitteessä V olevan 2 kohdan mukaisesti. Niiden on perustettava *tarkastusjärjestelmät*, joiden mukaisesti vähintään tilastollisesti merkittävä osuus velvoitettujen osapuolten käyttöön ottamista energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä varmennetaan riippumattomasti.

Tarkistus

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velvoitettujen osapuolten ilmoittamat säästöt lasketaan liitteessä V olevan 2 kohdan mukaisesti. Niiden on perustettava *riippumattomat mittaus-, valvonta- ja varmentamisjärjestelmät*, joiden mukaisesti vähintään tilastollisesti merkittävä osuus velvoitettujen osapuolten käyttöön ottamista energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä varmennetaan riippumattomasti.

Tarkistus 43

Ehdotus direktiiviksi 6 artikla – 5 kohta – johdantokappale, a, b, c ja c a kohdat (uusi)

Komission teksti

5. *Jäsenvaltiot voivat* energiatehokkuusvelvoitejärjestelmässä
a) *sisällyttää* asettamiinsa

Tarkistus

5. *Jäsenvaltioiden on* energiatehokkuusvelvoitejärjestelmässä
a) *sisällytettävä* asettamiinsa

säästövelvoitteisiin vaatimuksia, joilla on sosiaalisia päämääriä, muun muassa edellyttämällä toimenpiteiden toteuttamista energiaköyhyydestä kärsivissä kotitalouksissa tai sosiaalisin perustein myönnettävissä asunnoissa;

b) *sallia sen*, että velvoitetut osapuolet voivat velvoitteensa noudattamista laskiessaan ottaa huomioon energiapalvelujen tarjoajien tai muiden kolmansien osapuolten saavuttamat sertifioidut energiansäästöt; tässä tapauksessa niiden on *vahvistettava* selkeä, läpinäkyvä ja kaikille markkinatoimijoille avoin akkreditointiprosessi, jolla pyritään pitämään sertifiointin kustannukset mahdollisimman alhaisina;

c) *sallia sen*, että velvoitetut osapuolet voivat ottaa huomioon tietynä vuonna saavutetut säästöt siten, että ne katsotaan saavutetuksi jonakin kahdesta edeltävästä tai kahdesta seuraavasta vuodesta.

säästövelvoitteisiin *pakollisia* vaatimuksia, joilla on sosiaalisia päämääriä, muun muassa edellyttämällä toimenpiteiden toteuttamista energiaköyhyydestä kärsivissä *pienituloisissa* kotitalouksissa tai sosiaalisin perustein myönnettävissä asunnoissa; *toimista on päätettävä viranomaisia kuullen*;

b) *sallittava se*, että velvoitetut osapuolet voivat velvoitteensa noudattamista laskiessaan ottaa huomioon energiapalvelujen tarjoajien tai muiden kolmansien osapuolten saavuttamat sertifioidut energiansäästöt; tässä tapauksessa niiden on *varmistettava, että käytössä on* selkeä, läpinäkyvä ja kaikille markkinatoimijoille avoin akkreditointiprosessi, jolla pyritään pitämään sertifiointin kustannukset mahdollisimman alhaisina;

c) *sallittava se*, että velvoitetut osapuolet voivat ottaa huomioon tietynä vuonna saavutetut säästöt siten, että ne katsotaan saavutetuksi jonakin kahdesta edeltävästä tai kahdesta seuraavasta vuodesta, *jotta järjestelmän joustavuus lisääntyy*;

c a) toteutettava erityisiä toimenpiteitä, joilla puututaan käännteisiin kannustimiin, joita on olemassa, kun energian jakelijat energian vähittäismyyntiyritykset ovat myös energian tuottajia.

Tarkistus 44

Ehdotus direktiiviksi 6 artikla – 6 kohta – c a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

c a) mahdolliset asiakkaille siirretyt kustannukset säilyttäen luonteeltaan yksityisten tai kaupallisesti arkaluonteisten tietojen osalta niiden loukkaamattomuus ja luottamuksellisuus sovellettavan Euroopan unionin lainsäädännön mukaisesti;

Perustelu

Olisi painotettava enemmän kannustinperiaatetta. Jos kannustimen väitetään olevan perusteetonta valtiontukea, todistustaakan olisi oltava komissiolla eikä niillä jäsenvaltioilla, jotka haluavat myöntää kannustimia.

Tarkistus 45

Ehdotus direktiiviksi 6 artikla – 6 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

6 a. Kansallisten sääntelyviranomaisten on julkaistava kaikkia 6 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja tietoja käyttäen vuosittaisia kertomuksia siitä, päästäänkö energiatehokkuusvelvoitejärjestelmillä niille asetettuihin tavoitteisiin siten, että kuluttajille aiheutuvat kustannukset pysyvät mahdollisimman alhaisina. Kansallisten sääntelyviranomaisten on lisäksi teetettävä säännöllisin väliajoin riippumattomia tarkastuksia, joissa selvitetään järjestelmän vaikutuksia energialaskuun ja energiaköyhyyteen sekä järjestelmällä saavutettavia energiansäästöjä, jotta voidaan varmistaa mahdollisimman hyvä kustannus-hyötysuhde. Jäsenvaltioiden on otettava nämä vaikutukset huomioon tekemällä järjestelmään muutoksia.

Tarkistus 46

Ehdotus direktiiviksi 6 artikla – 8 kohta

Komission teksti

Tarkistus

8. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tämän artiklan soveltamisesta pienet energian jakelijat ja pienet energian vähittäismyyntiyritykset eli jakelijat ja yritykset, jotka jakelevat tai myyvät

8. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tämän artiklan soveltamisesta pienet energian jakelijat ja pienet energian vähittäismyyntiyritykset eli jakelijat ja yritykset, jotka jakelevat tai myyvät

energiaa alle **75 GWh** vuodessa, joiden palveluksessa on vähemmän kuin **10 henkilöä** tai joiden vuosiliikevaihto tai vuotuisen taseen loppusumma on enintään **2 000 000 euroa**. Omaan käyttöön tuotettua energiaa ei oteta huomioon näissä kynnysarvoissa.

energiaa alle **200 GWh** vuodessa, joiden palveluksessa on vähemmän kuin **50 henkilöä** tai joiden vuosiliikevaihto tai vuotuisen taseen loppusumma on enintään **8 000 000 euroa**. Omaan käyttöön tuotettua energiaa ei oteta huomioon näissä kynnysarvoissa.

Tarkistus 47

Ehdotus direktiiviksi 6 artikla – 8 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

8 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että energian jakelijat tai energian vähittäismyyntiyritykset tekevät yhteistyötä erikoistuneiden tarjoajien kanssa toteutettaessa toimenpiteitä energiansäästöjen saavuttamiseksi loppukäyttäjien keskuudessa. Markkinatoimijoiden eturyhmien kehittämän energiapalvelujen käsitteen avulla on pyrittävä saamaan aikaan sopimus siitä, mitä markkinatoimijoiden tarjouksia voidaan järkevästi yhdistää ja tarjota yhteistyössä paikallistasolla.

Tarkistus 48

Ehdotus direktiiviksi 6 artikla – 8 b kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

8 b. Energiatuotteiden myynti tai toimitus ei johda 1 kohdassa tarkoitettuihin energiansäästövelvoitteisiin, jos

- ne koostuvat terästuotannon väistämättömän seurauksena syntyvästä kaasusta; tai**
- ne toimitetaan tai myydään pääasiassa omille liikepaikoille ja tytäryrityksille; tai**
- niiden jakelu tapahtuu ns. suljetuissa**

Tarkistus 49

Ehdotus direktiiviksi

6 artikla – 9 kohta

Komission teksti

9. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat toteuttaa muita toimenpiteitä **energiansäästöjen** saavuttamiseksi loppukäyttäjien keskuudessa. Tällä lähestymistavalla saavutetun vuotuisen **energiansäästön** on oltava yhtä suuri kuin 1 kohdassa vaadittu energiansäästö. Tämän vaihtoehdon valitsevien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä ne vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka ne aikovat hyväksyä, mukaan lukien 9 artiklassa tarkoitetut seuraamuksia koskevat säännöt, ja osoitettava, kuinka niiden avulla saavutetaan vaadittu energiansäästö. Komissio voi evätä tällaiset toimenpiteet tai ehdottaa niihin muutoksia kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta. Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio ei saa soveltaa vaihtoehtoisia lähestymistapaa ennen kuin komissio nimenomaisesti hyväksyy uudelleen ilmoitetut tai muutetut toimenpideluonnokset.

Tarkistus

9. Vaihtoehtona 1 kohdalle jäsenvaltiot voivat toteuttaa muita toimenpiteitä **energian lisäsäästöjen** saavuttamiseksi loppukäyttäjien keskuudessa (**opt-out**). Tällä lähestymistavalla saavutetun vuotuisen **energian lisäsäästön** on oltava yhtä suuri kuin 1 kohdassa vaadittu energiansäästö. Tämän vaihtoehdon valitsevien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä ne vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka ne aikovat hyväksyä, mukaan lukien 9 artiklassa tarkoitetut seuraamuksia koskevat säännöt, ja osoitettava, kuinka niiden avulla saavutetaan vaadittu energiansäästö. Komissio voi evätä tällaiset toimenpiteet tai ehdottaa niihin muutoksia kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta. Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio ei saa soveltaa vaihtoehtoisia lähestymistapaa ennen kuin komissio nimenomaisesti hyväksyy uudelleen ilmoitetut tai muutetut toimenpideluonnokset.

Komissio valvoo jatkuvasti vaihtoehtoisilla toimenpiteillä saavutettua edistymistä jäsenvaltioissa. Jos toimenpiteillä saavutetut säästöt eivät yllä 1 kohdassa vaadittuihin energiansäästöihin, komissio ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle ja esittää ehdotuksia toimenpiteiden parantamiseksi. Jos jäsenvaltio ei toteuta näitä ehdotuksia tai muita jäsenvaltioiden ja komission sopimia toimenpiteitä harkittuaan niitä huolella, komissio päättää 1 kohdassa tarkoitetun sitovan toimenpiteen

soveltamisesta.

Tässä kohdassa tarkoitetuissa toimenpiteissä on varmistettava energiansäästön tukijärjestelmien luotettava suunnittelu kaikkien markkinatoimijoiden osalta. Energiatehokkuutta koskevat taloudelliset tukivälineet on taattava riippumatta talousarvioon tehtävistä vuotuisista muutoksista jatkuvalla ja pitkälle aikavälille tähtäävällä tavalla ja tarvittaessa asteittain alenevasti.

Tarkistus 50

**Ehdotus direktiiviksi
6 artikla – 10 kohta**

Komission teksti

10. Komissio vahvistaa tarvittaessa 18 artiklan mukaisella delegoidulla säädöksellä järjestelmän kansallisilla energiatehokkuusvelvoitejärjestelmillä saavutettujen energiansäästöjen vastavuoroista tunnustamista varten. Tällaisen järjestelmän on annettava velvoitetuille osapuolille mahdollisuus ottaa huomioon jossain jäsenvaltiossa saavutetut ja sertifioidut energiansäästöt velvoitteissa, joita niillä on jossain toisessa jäsenvaltiossa.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 51

**Ehdotus direktiiviksi
6 artikla – 10 a kohta (uusi)**

Komission teksti

10 a. Jäsenvaltiot olisi velvoitettava ottamaan huomioon koko energiantuotannon arvonmuodostusketju energian jakelusta energian käyttöön, kun

Tarkistus

ne kannustavat energiayhtiöitä 1 artiklan 2 kohdassa asetettujen energiatehokkuustavoitteiden saavuttamiseen.

Tarkistus 52

Ehdotus direktiiviksi 7 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että otetaan käyttöön kansallisia kannustinjärjestelmiä, jotta voidaan korvata katselmuksista aiheutuneet kustannukset yrityksille, jotka toteuttavat riittävän osan energiakatselmustensa suositusten perusteella ehdotetuista toimista, ja jotta voidaan tarjota lisäkannustimia kyseisten toimenpiteiden toteuttamiseen.

Tarkistus 53

Ehdotus direktiiviksi 7 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan toisen alakohdan soveltamisalaan kuulumattomissa yrityksissä teetetään pätevien ***tai*** akkreditoitujen asiantuntijoiden riippumattomalla ja kustannustehokkaalla tavalla suorittama energiakatselmus 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä ja kolmen vuoden välein edellisestä energiakatselmuksesta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan toisen alakohdan soveltamisalaan kuulumattomissa yrityksissä teetetään pätevien ***ja/tai*** akkreditoitujen asiantuntijoiden riippumattomalla ja kustannustehokkaalla tavalla suorittama energiakatselmus 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä ja kolmen vuoden välein edellisestä energiakatselmuksesta.
Katselmuksia voivat suorittaa yrityksen omat asiantuntijat, kuitenkin sillä edellytyksellä, että he ovat päteviä ja akkreditoituja eivätkä ole suoraan

tekemisissä katselmuksen kohteena olevan toiminnan kanssa ja että jäsenvaltio on perustanut järjestelmän, jolla varmistetaan ja tarkastetaan katselmusten laatu.

Perustelu

Suurissa yrityksissä, joissa energia muodostaa suuren osan toimintakustannuksista, energiakatselmuksia tai energian tai ympäristöasioiden hallintajärjestelmiä pidetään jo keskeisinä välineinä, joilla voidaan seurata ja optimoida energiankulutusta. Tämän vuoksi on tärkeää antaa näille suuryrityksille mahdollisuus teettää energiakatselmuksia yrityksen omalla henkilöstöllä, kunhan henkilöstö on tähän asianmukaisesti koulutettu ja laillistettu.

Tarkistus 54

**Ehdotus direktiiviksi
7 artikla – 2 a kohta (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

2 a. Jäsenvaltioiden on tarjottava pienille ja keskisuurille yrityksille ja tarvittaessa kotitalouksille kannustimia ja taloudellista tukea, kuten verohelpotuksia tai -tukia, jotta katetaan kokonaan tai osittain energiatarkastuksesta aiheutuvat kustannukset, pannaan täytäntöön energiahuoltojärjestelmiä, arvioidaan laitteiden energiankulutusta niiden elinkaaren aikana ja pannaan täytäntöön energiatarkastuksen perusteella annettuja suosituksia tai vähennetään niiden energiariippuvuutta.

Perustelu

Olisi painotettava enemmän kannustinperiaatetta. Jos kannustimen väitetään olevan perusteetonta valtiontukea, todistustaakan olisi oltava komissiolla eikä niillä jäsenvaltioilla, jotka haluavat myöntää kannustimia.

Tarkistus 55

**Ehdotus direktiiviksi
7 artikla – 3 kohta**

Komission teksti

Tarkistus

3. Riippumattomalla tavalla suoritettujen

3. Riippumattomalla tavalla suoritettujen

energiakatselmusten, jotka kuuluvat energianhallintajärjestelmiin tai jotka on toteutettu sellaisten sidosryhmien järjestöjen ja jäsenvaltion nimittämän elimen välisten vapaaehtoisten sopimusten nojalla, joita asianomainen jäsenvaltio tai komissio valvoo, on katsottava täyttävän 2 kohdassa esitetyt vaatimukset.

energiakatselmusten, jotka kuuluvat energianhallintajärjestelmiin tai jotka on toteutettu sellaisten sidosryhmien järjestöjen ja jäsenvaltion nimittämän elimen välisten vapaaehtoisten sopimusten nojalla, joita asianomainen jäsenvaltio tai komissio valvoo, on katsottava täyttävän 2 kohdassa esitetyt vaatimukset.

Riippumattomuusvaatimus sallii sen, että katselmuksia suorittavat yrityksen omat asiantuntijat, kuitenkin sillä edellytyksellä, että he ovat päteviä tai akkreditoituja eivätkä ole suoraan tekemisissä katselmuksen kohteena olevan toiminnan kanssa ja että jäsenvaltio on perustanut järjestelmän, jolla varmistetaan ja tarkastetaan katselmusten laatu ja määrätään tarvittaessa seuraamuksia.

Perustelu

Johdanto-osan kappaleen 20 säännös yrityksen omista asiantuntijoista olisi myös sisällytettävä tähän artiklaan.

Tarkistus 56

Ehdotus direktiiviksi 7 artikla – 4 kohta

Komission teksti

4. Energiakatselmuksat voivat olla erillisiä tai osa laajempaa ympäristöauditointia.

Tarkistus

4. Energiakatselmuksat voivat olla erillisiä tai osa laajempaa ympäristöauditointia.
Vähimmäisvaatimuksena on, että katselmuksiin on sisällytettävä terveysvaikutusten arviointi.

Tarkistus 57

Ehdotus direktiiviksi 7 artikla – 4 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

4 a. Tämän artiklan perusteella toteutetut

energiakatselmukset ja energianhallintajärjestelmät eivät saa estää käyttämästä samoja tai vastaavia toimenpiteitä perusteena nykyisille tai tuleville taloudellisille kannustimille ja tukijärjestelmille, esimerkiksi verohelpotuksille. Tämän alan EU:n valtioneuvoston suuntaviivoja ja direktiiviä 2003/96/EY on tarvittaessa mukautettava vastaavasti.

Perustelu

Energiakatselmukset ja energianhallintajärjestelmät eivät saisi olla esteenä jäsenvaltioiden nykyisille tai tuleville kannustin- ja tukijärjestelmille. Verohelpotukset ovat osoittautuneet hyväksi kannustimeksi energianhallintajärjestelmien perustamiselle.

Tarkistus 58

**Ehdotus direktiiviksi
7 artikla – 4 b kohta (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

4 b. Komissio hyväksyy 30 päivään kesäkuuta 2013 mennessä delegoiduilla säädöksillä yleiset säännöt, joihin energiakatselmusten on perustuttava.

Tarkistus 59

**Ehdotus direktiiviksi
8 artikla – 1 kohta – 1 alakohta**

Komission teksti

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkön, maakaasun, kaukolämmityksen tai -jäähdytyksen ja kaukolämpöverkosta saatavan kotitalouksien lämpimän käyttöveden loppukäyttäjille tarjotaan käyttäjäkohtaiset mittarit, jotka mittaavat tarkasti heidän todellista energiankulutustaan ja mahdollistavat sen asettamisen saataville ja antavat tiedot kulutuksen todellisesta ajoittumisesta liitteen VI mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkön, maakaasun, kaukolämmityksen tai -jäähdytyksen ja kaukolämpöverkosta saatavan kotitalouksien lämpimän käyttöveden loppukäyttäjille tarjotaan käyttäjäkohtaiset mittarit, jotka mittaavat tarkasti heidän todellista energiankulutustaan ja mahdollistavat sen asettamisen saataville ja antavat tiedot kulutuksen todellisesta ajoittumisesta liitteen VI mukaisesti. ***Mittareiden on oltava kustannustehokkaita, ja niiden on***

**parannettava kotitalouksien
energiatehokkuutta.**

Tarkistus 60

**Ehdotus direktiiviksi
8 artikla – 1 kohta – 2 alakohta**

Komission teksti

Kun jäsenvaltiot ottavat käyttöön älykkäitä mittareita sähkö- ja kaasumarkkinoista annettujen direktiivien 2009/72/EY ja 2009/73/EY mukaisesti, **niiden** on varmistettava, että energiatehokkuutta ja loppukäyttäjille koituvaa hyötyä koskevat tavoitteet otetaan täysimittaisesti huomioon **mittareiden vähimmäistoimintoja ja markkinatoimijoille asetettavia velvollisuuksia määriteltäessä.**

Tarkistus

Kun jäsenvaltiot ottavat käyttöön älykkäitä mittareita, **mittareiden eduista kuluttajille olisi tehtävä kattava kustannus-hyötyanalyysi** sähkö- ja kaasumarkkinoista annettujen direktiivien 2009/72/EY ja 2009/73/EY mukaisesti. **Jäsenvaltioiden on mittareiden vähimmäistoimintoja ja markkinatoimijoille asetettavia velvollisuuksia määriteltäessä** varmistettava, että energiatehokkuutta ja loppukäyttäjille koituvaa hyötyä koskevat tavoitteet otetaan täysimittaisesti huomioon. **Tässä yhteydessä on myös varmistettava, että älykkäät mittarit ovat käyttäjäystävällisiä ja että energiankulutuksesta annetaan selkeää ja yksityiskohtaista reaaliaikaista tietoa, jotta loppukäyttäjä voi säästää energiaa.**

Perustelu

EU:n kaasu- ja sähköalan sisämarkkinoita koskeva kolmas lainsäädäntöpaketti antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden tehdä kustannus-hyötyanalyysin ennen älykkäiden mittareiden käyttöönottoa. Älykkäitä mittareita olisi asennettava 80 prosenttiin kotitalouksista vuoteen 2020 mennessä vain, jos kustannus-hyötyanalyysi antaa myönteisen tuloksen. Kalliita suunnitelmia ei pitäisi tehdä, jos ne eivät ole kuluttajien etujen mukaisia. Älykkäiden mittareiden käyttöönoton sijasta varat voidaan käyttää paremmin muihin energiatehokkuustoimiin, kuten eristykseen.

Tarkistus 61

**Ehdotus direktiiviksi
8 artikla – 1 kohta – 4 alakohta**

Lämmityksen ja jäähdytyksen tapauksessa, jos rakennus saa lämpöä kaukolämpöverkosta, rakennuksen sisääntuloon on asennettava lämpöenergiamittari. Moniasuntoisiin rakennuksiin on lisäksi asennettava käyttäjäkohtaiset lämpöenergian kulutusmittarit, jotka mittaavat lämmityksen tai jäähdytyksen kulutusta kussakin asunnossa. Jos käyttäjäkohtaisten lämpöenergian kulutusmittareiden käyttö ei ole teknisesti mahdollista, on käytettävä liitteessä VI olevan 1.2 kohdan eritelmien mukaisia käyttäjäkohtaisia lämmityskustannusten jakolaitteita mittaamaan lämmönkulutusta kussakin radiaattorissa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että useita asuin- ja liikehuoneistoja käsittävissä rakennuksissa, joissa on keskusjärjestelmä lämmön ja kotitalouksien lämpimän käyttöveden jakelemiseksi huoneistoille, kulutusta mitataan huoneistokohtaisesti; jäsenvaltioiden on laadittava sääntöjä, jotka koskevat lämmön ja kotitalouksien lämpimän käyttöveden kustannusten jakoa näissä rakennuksissa vuosittain kulutuksen perusteella. Poikkeukset sallitaan, jos osoittautuu, että mittauslaitteiden asentaminen tai kulutukseen perustuva kustannusten jakaminen ei ole teknisesti mahdollista ja/tai kustannushyötyanalyysi osoittaa, että kustannukset ylittävät hyödyt, esimerkiksi erittäin energiatehokkaissa rakennuksissa. Jäähdytyksen mittaaminen on vapaaehtoista.

Tarkistus 62

Ehdotus direktiiviksi 8 artikla – 3 a kohta (uusi)

3 a. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kansalliset sääntelyviranomaiset testaavat vuosittain energialaskujen ymmärrettävyyden ja käyttökelpoisuuden kuluttajien kannalta. Testauksen tulokset julkistetaan.

Perustelu

Energialaskun on oltava ymmärrettävä, jotta kuluttajat pystyvät muuttamaan energian kulutustaan. Kansallisia sääntelyviranomaisia olisi siksi vaadittava testaamaan, ovatko laskut kuluttajien ymmärrettävissä. Kun tulokset julkistetaan, kuluttajat voivat valita yrityksen, jonka käytännöt ovat hyviä.

Tarkistus 63

Ehdotus direktiiviksi 10 artikla – 1 kohta

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä laadittava ja ilmoitettava komissiolle kansallinen lämmitys- ja jäähdytysuunnitelma, jonka avulla pyritään kehittämään **tehokkaan yhteistuotannon ja tehokkaan kaukolämmön ja -jäähdytyksen hyödyntämismahdollisuuksia** ja joka sisältää liitteessä VII määritellyt tiedot. Suunnitelmat on saatettava ajan tasalle ja ilmoitettava komissiolle joka viides vuosi. Jäsenvaltioiden on varmistettava sääntelykehyksensä avulla, että kansalliset lämmitys- ja jäähdytysuunnitelmat otetaan huomioon paikallisissa ja alueellisissa kehittämissuunnitelmissa, myös kaupunkialueiden ja maaseudun aluesuunnitelmissa, ja että ne täyttävät liitteessä VII vahvistetut suunnitteluperusteet.

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä laadittava ja ilmoitettava komissiolle kansallinen lämmitys- ja jäähdytysuunnitelma, jonka avulla pyritään kehittämään **mahdollisuuksia hyödyntää tehokasta yhteistuotantoa, pienimuotoinen tuotanto ja mikrotuotanto mukaan lukien, ja tehokasta kaukolämpöä ja -jäähdytystä** ja joka sisältää liitteessä VII määritellyt tiedot. **Hallinnollinen taakka olisi pidettävä mahdollisimman vähäisenä.** Suunnitelmat on saatettava ajan tasalle ja ilmoitettava komissiolle joka viides vuosi. Jäsenvaltioiden on varmistettava sääntelykehyksensä avulla, että kansalliset lämmitys- ja jäähdytysuunnitelmat otetaan huomioon paikallisissa ja alueellisissa kehittämissuunnitelmissa, myös kaupunkialueiden ja maaseudun aluesuunnitelmissa, ja että ne täyttävät liitteessä VII vahvistetut suunnitteluperusteet.

Tarkistus 64

Ehdotus direktiiviksi 10 artikla – 2 kohta

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tehokkaan kaukolämpö- ja kaukojäähdytysinfrastruktuurin kehittämiseksi, jotta tehokasta yhteistuotantoa ja hukkalämmön ja uusiutuvien energialähteiden hyödyntämiseen perustuvan lämmityksen ja jäähdytyksen käyttöä voidaan **kehittää** 1, 3, 6 ja 7 kohdan mukaisesti. Kaukolämmitystä ja -jäähdytystä kehittäessään niiden on mahdollisuuksien mukaan valittava tehokas yhteistuotanto

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tehokkaan kaukolämpö- ja kaukojäähdytysinfrastruktuurin kehittämiseksi, jotta tehokasta yhteistuotantoa, **pienimuotoinen tuotanto ja mikrotuotanto mukaan lukien, sekä** hukkalämmön ja uusiutuvien energialähteiden hyödyntämiseen perustuvan lämmityksen ja jäähdytyksen käyttöä voidaan **tukea** 1, 3, 6 ja 7 kohdan mukaisesti. Kaukolämmitystä ja -jäähdytystä kehittäessään niiden on

pelkän lämmöntuotannon sijaan.

mahdollisuuksien mukaan valittava tehokas yhteistuotanto pelkän lämmöntuotannon sijaan.

Tarkistus 65

Ehdotus direktiiviksi 10 artikla – 4 kohta

Komission teksti

Tarkistus

4. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ehdot 3 kohdan säännöksistä poikkeamiselle, kun

Poistetaan.

a) liitteessä VIII olevassa 1 kohdassa määritellyt lämpökuorman saatavuutta koskevat kynnys ehdot eivät täyty;

b) laitoksen sijoittelua koskevaa 3 kohdan b alakohdan vaatimusta ei voida täyttää, koska laitos on sijoitettava lähelle direktiivin 2009/31/EY nojalla luvan saanutta geologista varastointipaikkaa; tai

c) kustannus-hyötyanalyysi osoittaa, että kustannukset ylittävät hyödyt verrattuna koko elinkaaren kustannuksiin, mukaan lukien infrastruktuuri-investoinnit, jotka aiheutuvat saman sähkö- ja lämpömäärän tuottamisesta erillisellä lämmityksellä tai jäähdytyksellä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä poikkeusehdot komissiolle 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä. Komissio voi evätä ehdot tai ehdottaa niihin muutoksia kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksesta. Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio ei saa soveltaa poikkeusehtoja ennen kuin komissio nimenomaisesti hyväksyy uudelleen ilmoitetut tai muutetut ehdot.

Tarkistus 66

Ehdotus direktiiviksi 10 artikla – 7 kohta

7. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ehdot 6 kohdan säännöksistä poikkeamiselle, kun

Poistetaan.

a) liitteessä VIII olevassa 1 kohdassa määritellyt lämpökuorman saatavuutta koskevat kynnysehdot eivät täyty; tai

b) kustannus-hyötyanalyysi osoittaa, että kustannukset ylittävät hyödyt verrattuna koko elinkaaren kustannuksiin, mukaan lukien infrastruktuuri-investoinnit, jotka aiheutuvat saman sähkö- ja lämpömäärän tuottamisesta erillisellä lämmityksellä tai jäähdytyksellä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä poikkeusehdot komissiolle 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä. Komissio voi evätä ehdot tai ehdottaa niihin muutoksia kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksesta. Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio ei saa soveltaa poikkeusehtoja ennen kuin komissio nimenomaisesti hyväksyy uudelleen ilmoitetut tai muutetut ehdot.

Tarkistus 67

Ehdotus direktiiviksi 10 artikla – 8 kohta

8. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä lupaperusteet tai vastaavat hyväksymisperusteet sen varmistamiseksi, että hukkalämpöä tuottavat teollisuuslaitokset, joiden kokonaislämpöteho on yli 20 MW ja jotka rakennetaan tai joita uudistetaan merkittävästi [tämän direktiivin voimaantulopäivän] jälkeen, ottavat talteen ja hyödyntävät hukkalämpönsä. Jäsenvaltioiden on vahvistettava mekanismit sen varmistamiseksi, että tällaiset laitokset liitetään kaukolämpö- tai

8. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä lupaperusteet tai vastaavat hyväksymisperusteet sen varmistamiseksi, että hukkalämpöä tuottavat teollisuuslaitokset, joiden kokonaislämpöteho on yli 20 MW ja jotka rakennetaan tai joita uudistetaan merkittävästi [tämän direktiivin voimaantulopäivän] jälkeen, ottavat talteen ja hyödyntävät hukkalämpönsä. Jäsenvaltioiden on vahvistettava mekanismit sen varmistamiseksi, että tällaiset laitokset liitetään kaukolämpö- tai

kaukojäähdytysverkkoihin. Ne voivat vaatia, että tällaiset laitokset vastaavat liitântämaksuista ja kustannuksista, joita aiheutuu kaukolämpö- ja kaukojäähdytysverkkojen kehittämisestä siten, että ne voivat siirtää laitosten hukkalämpöä kuluttajille. **Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ehdot ensimmäisen alakohdan säännöksistä poikkeamiselle, kun**

a) liitteessä VIII olevassa 2 kohdassa määritellyt lämpökuorman saatavuutta koskevat kynnys ehdot eivät täyty; tai

b) kustannus-hyötyanalyysi osoittaa, että kustannukset ylittävät hyödyt verrattuna koko elinkaaren kustannuksiin, mukaan lukien infrastruktuuri-investoinnit, jotka aiheutuvat saman lämpömäärän tuottamisesta erillisellä lämmityksellä tai jäähdytyksellä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä poikkeusehdot komissiolle 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä. Komissio voi evätä ehdot tai ehdottaa niihin muutoksia kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksesta. Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio ei saa soveltaa poikkeusehtoja ennen kuin komissio nimenomaisesti hyväksyy uudelleen ilmoitetut tai muutetut ehdot.

Tarkistus 68

**Ehdotus direktiiviksi
10 artikla – 9 kohta**

Komission teksti

9. Komissio vahvistaa 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä 18 artiklan mukaisella delegoidulla säädöksellä menetelmän **4 kohdan c alakohdassa, 7 kohdan b alakohdassa ja 8 kohdan b alakohdassa** tarkoitettua kustannus-hyötyanalyysiä varten.

Tarkistus 69

RR\910475FI.doc

kaukojäähdytysverkkoihin. Ne voivat vaatia, että tällaiset laitokset vastaavat liitântämaksuista ja kustannuksista, joita aiheutuu kaukolämpö- ja kaukojäähdytysverkkojen kehittämisestä siten, että ne voivat siirtää laitosten hukkalämpöä kuluttajille.

Tarkistus

9. Komissio vahvistaa 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä 18 artiklan mukaisella delegoidulla säädöksellä menetelmän **10 a kohdan b ja e alakohdassa** tarkoitettua kustannus-hyötyanalyysiä varten.

199/241

PE472.358v02-00

Ehdotus direktiiviksi
10 artikla – 10 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

10 a. Jäsenvaltiot voivat jättäytyä osittain tai kokonaan 3, 6 ja 8 kohdan velvoitteiden ulkopuolelle, jos ne takaavat, että kehitetään vaihtoehtoisia toimenpiteitä yhteistuotannon edistämiseksi esimerkiksi kestäväillä rahoitustukijärjestelmillä, ja että nämä voidaan taata riippumatta talousarvioon tehtävistä vuotuisista muutoksista. Jäsenvaltioiden on kansalliset lämmitys- ja jäähdytysuunnitelmat laadittuaan laskettava, kuinka suuret energiansäästöt ne voivat saavuttaa 3, 6 ja 8 kohdan mukaisesti, ja ilmoitettava tämä komissiolle. Komissio tarkastelee näitä laskelmia. Vastaavilla toimenpiteillä on päästävä samansuuruisiin energiansäästöihin kuin näissä laskelmissa on vahvistettu.

Jäsenvaltiot voivat saavuttaa osan lasketuista säästöistä muilla toimenpiteillä, jotka toteutetaan tämän direktiivin muiden kohtien lisäksi, jos asianomaisen jäsenvaltion analyysissä todetaan, että yhteistuotanto ei ole mahdollista, koska

a) liitteessä VIII olevassa 1 kohdassa määritellyt lämpökuorman saatavuutta koskevat kynnysehdot eivät täyty;

b) edellä olevan 9 kohdan mukainen kustannus-hyötyanalyysi osoittaa, että kustannukset ylittävät hyödyt verrattuna koko elinkaaren kustannuksiin, mukaan lukien infrastruktuuri-investoinnit, jotka aiheutuvat saman sähkö- ja lämpömäärän tuottamisesta erillisellä lämmityksellä tai jäähdytyksellä;

c) laitoksen sijoittelua koskevaa 3 kohdan b alakohdan vaatimusta ei voida täyttää,

*koska laitos on sijoitettava lähelle
direktiivin 2009/31/EY nojalla luvan
saanutta geologista varastointipaikkaa;
tai*

*d) laitos sijoitetaan lähelle direktiivin
2009/31/EY nojalla luvan saanutta
geologista varastointipaikkaa; tai*

*e) edellä olevan 9 kohdan mukainen
kustannus-hyötyanalyysi osoittaa, että
kustannukset eivät mahdollista
kilpailukykyistä tuottoa investoinneille,
kun otetaan huomioon koko elinkaaren
kustannukset, mukaan lukien
infrastruktuuri-investoinnit, jotka
aiheutuvat saman sähkö- ja lämpömäärän
tuottamisesta erillisellä lämmityksellä tai
jäähdytyksellä;*

*f) tehokkaat kaas- tai hiilikäyttöiset
voimalat, joissa ei ole
yhteistuotantoyksikköä, olisi sallittava
taloudellisista syistä tai verkon vakauden
varmistamiseksi;*

*g) laitos käyttää muita kuin
palamisprosessiin perustuvia tekniikoita.*

*Korkeintaan puolet näistä vastaavista
toimenpiteistä on sijoitettava
yhteistuotantoalan ulkopuolelle
esimerkiksi taloudellisten kannustimien
avulla.*

*Näitä vaihtoehtoja valitsevien
jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle
1 päivään tammikuuta 2013 mennessä ne
vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka ne
aikovat hyväksyä, mukaan lukien
9 artiklassa tarkoitetut seuraamuksia
koskevat säännöt, ja osoitettava, kuinka
niiden avulla saavutetaan vaadittu
energiansäästö. Komissio voi evätä
tällaiset toimenpiteet tai ehdottaa niihin
muutoksia kolmen kuukauden kuluessa
ilmoituksesta erityisesti tapauksissa, joissa
ei ole taattu kestävää rahoitustukea.
Tässä tapauksessa asianomainen
jäsenvaltio ei saa soveltaa vaihtoehtoista
lähestymistapaa ennen kuin komissio*

nimenomaisesti hyväksyy uudelleen ilmoitetut tai muutetut toimenpideluonnokset.

Komissio valvoo jatkuvasti vaihtoehtoisilla toimenpiteillä saavutettua edistymistä jäsenvaltioissa. Jos toimenpiteillä saavutetut säästöt eivät yllä 1 kohdassa vaadittuihin energiansäästöihin, komissio ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle ja esittää ehdotuksia toimenpiteiden parantamiseksi. Jos jäsenvaltio ei toteuta näitä ehdotuksia tai muita jäsenvaltioiden ja komission sopimia toimenpiteitä harkittuaan niitä asianmukaisesti, komissio päättää 3, 6 ja 8 kohdassa tarkoitettujen sitovien toimenpiteiden soveltamisesta.

Tarkistus 70

**Ehdotus direktiiviksi
12 artikla – 1 a kohta (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että energianhallintajärjestelmien osana voidaan ottaa käyttöön kysyntäpuolen resursseja, kuten kysynnänohjausta.

Tarkistus 71

**Ehdotus direktiiviksi
12 artikla – 4 kohta**

Komission teksti

Tarkistus

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poistetaan sellaiset siirto- ja jakelutariffeihin sisältyvät kannustimet, jotka tarpeettomasti lisäävät siirrettävän tai jaeltavan energian määrää. Direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 2 kohdan ja

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poistetaan sellaiset siirto- ja jakelutariffeihin sisältyvät kannustimet, jotka tarpeettomasti lisäävät siirrettävän tai jaeltavan energian määrää *tai jotka voivat haitata kysynnänohjauksen mukanaoloa*

direktiivin 2009/73/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat asettaa sähkö- ja kaasualoilla toimiville yrityksille julkisen palvelun velvoitteita, jotka koskevat energiatehokkuutta.

tasapainottamis- ja lisäpalveluissa. Direktiivin 2009/72/EY 3 artiklan 2 kohdan ja direktiivin 2009/73/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat asettaa sähkö- ja kaasualoilla toimiville yrityksille julkisen palvelun velvoitteita, jotka koskevat energiatehokkuutta.

Tarkistus 72

Ehdotus direktiiviksi 12 artikla – 5 kohta – 1 alakohta – johdantokappale

Komission teksti

Jäsenvaltioiden on varmistettava, verkon luotettavuuden ja turvallisuuden ylläpitämistä koskevia vaatimuksia noudattaen ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten määrittelemien avointen ja syrjimättömien perusteiden pohjalta, että niiden alueella toimivat siirtoverkonhaltijat ja jakeluverkonhaltijat

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, verkon luotettavuuden ja turvallisuuden ylläpitämistä koskevia vaatimuksia noudattaen ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten määrittelemien avointen ja syrjimättömien perusteiden **ja yhdenmukaisten unionin tason perusteiden** pohjalta, että niiden alueella toimivat siirtoverkonhaltijat ja jakeluverkonhaltijat

Tarkistus 73

Ehdotus direktiiviksi 12 artikla – 5 kohta – 3 alakohta

Komission teksti

Jäsenvaltiot voivat erityisesti helpottaa tehokkaalla yhteistuotannolla pienimuotoisissa yhteistuotantoyksiköissä ja mikroyhteistuotantoyksiköissä tuotetun sähkön liittämistä verkkojärjestelmään.

Tarkistus

Jäsenvaltiot voivat erityisesti helpottaa tehokkaalla yhteistuotannolla pienimuotoisissa yhteistuotantoyksiköissä ja mikroyhteistuotantoyksiköissä tuotetun sähkön liittämistä verkkojärjestelmään. ***Yksittäisten kansalaisten asentamien mikroyhteistuotantoyksiköiden osalta asianomaiset viranomaiset päättävät, voidaanko luvan myöntäminen korvata yksinkertaisella ilmoituksella toimivaltaiselle elimelle ("asenna ja ilmoita" -menetelmä).***

Perustelu

Ehdotetulla muutoksella pyritään poistamaan tarpeettomat hallinnolliset menettelyt

yksityistiloihin asennettujen mikroyhteistuotantoyksiköiden osalta ja edistämään tämän teknologian kehittämistä.

Tarkistus 74

Ehdotus direktiiviksi 12 artikla – 5 kohta – 3 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

3 a. Lisäksi jäsenvaltiot voivat säätää pienimuotoisten yhteistuotantoyksiköiden ja mikroyhteistuotantoyksiköiden tuottamaa sähköä koskevista jatkuvista ja pitkän aikavälin syöttötariffeista, jotka tarvittaessa voivat olla asteittain alenevia.

Perustelu

Jopa yksilötasolla hajautettu sähköntuotanto on jo todellisuutta. Tehokkaista pienimuotoisista ja mikroyhteistuotantoyksiköistä saatavan sähkön pääsyä verkkojärjestelmään olisi helpotettava. Jäsenvaltioiden olisi siksi säädettävä syöttötariffeista, jotka koskevat tehokkaita mikroyhteistuotantolaitoksia. Näitä syöttötariffeja voitaisiin vähentää suunnitellusti ajan mittaan.

Tarkistus 75

Ehdotus direktiiviksi 12 artikla – 7 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

7 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset energia-alan sääntelyviranomaiset kannustavat kysynnänohjauksen syrjimättömään osallistumiseen paikallisille tai alueellisille energiamarkkinoille ja palvelualan reservimarkkinoille tarjonnan ohella, tarvittaessa vaatimalla kansallisia sääntelyviranomaisia ja siirtoverkonhaltijoita määrittelemään energiamarkkinoille ja palvelualan reservimarkkinoille osallistumista koskeva tekniset eritelmät näiden

markkinoiden teknisten vaatimusten ja kysynnänohjausvalmiuksien mukaisesti.

Tarjouseritelmiin kysynnänohjauksen osallistumisesta energiamarkkinoille ja palvelualan reservimarkkinoille on sisällyttävä kohtuulliset tiedot seuraavista:

- a) osallistumiseen vähintään tarvittava kokonaiskilowattikapasiteetti;*
- b) perusmittausmenetelmä;*
- c) osallistumiseen (mahdollisesti) tarvittava vähimmäiskilowattimäärä mittauspaikkaa kohden;*
- d) kysynnänohjauksen aktivoinnin kesto;*
- e) kysynnänohjauksen aktivoinnin ajoitus;*
- f) kysynnänohjauksen aktivoinnin ilmoitusaika;*
- g) telemetriset vaatimukset;*
- h) seuraamusvaatimukset;*
- i) kysynnänohjauksen aktivoinnin tiheys;*
- j) aktivointivälit;*
- k) tarjouksen voimassaoloaika;*
- l) mahdollisuus tehdä tarjous positiivisesta tai negatiivisesta kapasiteetista;*
- m) saatavuusmaksut.*

Kysynnänohjauksen tarjoamat mahdollisuudet olisi otettava täysimääräisesti huomioon, kun toteutetaan kapasiteetin riittävyyteen ja muuten energian toimitusvarmuuteen liittyviä kansallisia toimia.

Jäsenvaltioiden on kapasiteetin riittävyyteen liittyviä suunnitelmia toteuttaessaan varmistettava, että mahdollisuudet kysynnänohjauksen osallistumiseen otetaan täysimääräisesti huomioon.

Perustelu

Kysyntäpuolen resurssien on mahdotonta osallistua markkinoille ilman markkinoille osallistumista koskevia asianmukaisia sääntöjä (tarjouksia koskevia vaatimuksia). Tämä puolestaan estää kysyntäpuolen tuoman kilpailun markkinoilla ja estää uusien toimijoiden

pääsyn markkinoille. Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan kaltaisilla markkinoilla, joilla tarjouseritelmät on sovitettu kysyntäpuolen resursseihin, kysynnänohjaus otetaan nyt käyttöön kaupallisella tasolla. Tämän artiklan lisääminen energiatehokkuusdirektiiviin olisi näin ollen tehokas yksivaiheinen toimenpide, jolla edistetään merkittävästi Euroopan kansalaisten aktiivista osallistumista sähkömarkkinoille, ja se varmistaisi, että kansalaiset voivat myös hyötyä taloudellisesti älykkäiden verkkojen käyttöönotosta.

Tarkistus 76

Ehdotus direktiiviksi 12 artikla – 7 b kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

7 b. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä kysynnänohjaussuunnitelma, jotta kysynnänohjausta voidaan edistää ja hyödyntää älykkäiden verkkojen toteutukseen liittyvien tulevien toimintasuunnitelmien yhteydessä. Suunnitelman olisi sisällettävä asianmukaisten kokonaiskysynnänohjauksen osallistumisen energiamarkkinoille ja palvelualan reservimarkkinoille mahdollistavien teknisten eritelmien täytäntöönpano. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 ja sen jälkeen joka toinen vuosi toimista, joita ne ovat toteuttaneet tässä kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Perustelu

Energiamarkkinat ja jäsenvaltioiden infrastruktuurit ovat hyvin moninaisia. Siksi niiden pitäisi voida määritellä itse, miten voidaan parhaiten varmistaa kysynnänohjauksen vakiintuminen ja kolmansien pääsy markkinoille ja markkinakilpailu. Näin voidaan varmistaa, että kuluttajat voivat hyötyä kulutusjaksojensa valvomisesta siinä määrin kuin se kussakin jäsenvaltiossa on järkevää ja tarkoituksenmukaista.

Tarkistus 77

Ehdotus direktiiviksi 13 artikla – 1 kohta

Komission teksti

1. Jäsenvaltioiden on teknisen pätevyyden, objektiivisuuden ja luotettavuuden korkean tason saavuttamiseksi varmistettava, että 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä energiapalvelujen, energiakatselmusten ja energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden tarjoajien, mukaan lukien direktiivin 2010/31/EU 2 artiklan 9 kohdassa määriteltyjen rakennusosien asentajat, **saatavilla on sertifiointijärjestelmiä tai vastaavia pätevyysjärjestelmiä.**

Tarkistus

1. Jäsenvaltioiden on teknisen pätevyyden, objektiivisuuden ja luotettavuuden korkean tason saavuttamiseksi varmistettava, että 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä energiapalvelujen, energiakatselmusten ja energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden tarjoajien, mukaan lukien direktiivin 2010/31/EU 2 artiklan 9 kohdassa määriteltyjen rakennusosien asentajat, **käyttöön asetetaan pätevyysjärjestelmiä. Jäsenvaltiot tarkastelevat, kattavatko niiden omat koulutus- ja uudelleenkoulutusjärjestelmät vaaditun tietouden.**

Perustelu

Useissa jäsenvaltioissa on jo tehokkaita ammattikoulutus- ja uudelleenkoulutusjärjestelmiä. Ne takaavat, että energiatehokkuus-, energiaohjaus- ja energiapalvelujen lisäämiseen tähtääviä toimia toteutetaan jo hyvin pätevästi. Siksi olisi selvennettävä, että jäsenvaltiot voivat perustaa toimet olemassa oleviin pätevyysjärjestelmiin ja sääntelykehyksiin.

Tarkistus 78

**Ehdotus direktiiviksi
13 artikla – 2 kohta**

Komission teksti

2. Jäsenvaltioiden on asetettava 1 kohdassa tarkoitetut **sertifiointijärjestelmät tai vastaavat** pätevyysjärjestelmät julkisesti saataville ja niiden on **tehtävä yhteistyötä keskenään ja komission kanssa** järjestelmien vertaamiseksi ja tunnustamiseksi.

Tarkistus

2. Jäsenvaltioiden on asetettava 1 kohdassa tarkoitetut pätevyysjärjestelmät julkisesti saataville ja niiden on **työskenneltävä** järjestelmien vertaamiseksi ja tunnustamiseksi. **Tällä ei rajoiteta direktiivin 2005/36/EY soveltamista.**

Perustelu

Direktiivillä 2005/36/EY säädetään ammattipätevyyksien tunnustamista koskevista vaatimuksista. On selvennettävä, että pätevyyksien tunnustamista koskevilla keskusteluilla ei ole vaikutusta direktiivin 2005/36/EY soveltamiseen.

Tarkistus 79

Ehdotus direktiiviksi 13 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

13 a artikla

Tiedotus ja koulutus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että saatavissa olevista energiatehokkuusjärjestelmistä ja taloudellisista ja oikeudellisista puitteista tiedotetaan avoimesti ja tietoa levitetään laajalti ja aktiivisesti kaikille asianomaisille markkinatoimijoille, mukaan lukien kuluttajat, rakentajat, arkkitehdit, insinöörit, ympäristötarkastajat ja direktiivissä 2010/31/EU määriteltyjen rakennusosien asentajat. Niiden on varmistettava, että pankeille ja muille rahoituslaitoksille ilmoitetaan mahdollisuuksista osallistua energiatehokkuuden parantamistoimien rahoittamiseen myös luomalla julkisen ja yksityisen sektorin välisiä kumppanuuksia.

2. Jäsenvaltioiden on luotava asianmukaiset edellytykset ja kannustimet, jotta markkinatoimijat voivat tarjota loppukäyttäjille riittävää ja kohdennettua tiedotusta ja neuvontaa energiatehokkuudesta.

3. Jäsenvaltioiden on yhdessä sidosryhmien kanssa, mukaan lukien alue- ja paikallisviranomaiset, kehitettävä sopivia tiedotukseen, tietoisuuden lisäämiseen ja koulutukseen tarkoitettuja ohjelmia, jotta kansalaisille voidaan tiedottaa energiatehokkuustoimien avulla saavutettavista eduista ja niihin liittyvistä käytännön seikoista.

4. Komissio huolehtii siitä, että jäsenvaltiot vaihtavat keskenään tietoja parhaista energiansäästökäytännöistä ja

levittävät niitä laajalti.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että älykkäistä mittausjärjestelmistä saadaan yksityiskohtaista tietoa neuvonnan perustaksi.

6. Jäsenvaltioiden on viimeistään vuosi näiden säännösten voimaantulon jälkeen esitettävä komissiolle suunnitelma, joka koskee hankkeita, jotka ne aikovat toteuttaa, sekä tiedonsaantia saatavissa olevista energiatehokkuusjärjestelmistä ja taloudellisista ja oikeudellisista puitteista.

Perustelu

Tiedotus ja koulutus on energiatehokkuuden kannalta ratkaisevan tärkeää. Jäsenvaltioilla ei saisi olla mahdollisuutta välttää vastuutaan tällä alalla.

Tarkistus 80

**Ehdotus direktiiviksi
14 artikla – d a alakohta (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

d a) poistamalla sääntelyyn liittyvät ja muut esteet, jotka haittaavat energiatehokkuutta koskevien sopimusten ja muiden kolmannen osapuolen rahoitusjärjestelyjen tai -palvelujen käyttöä energian säästämiseksi.

Perustelu

Sopimusten tekeminen ja muut kolmannen osapuolen rahoitusjärjestelyt ovat tärkeä väline tarvittavien varojen hankkimiseksi. Kolmas osapuoli vastaa tarvittavista investoinneista – myös riskistä – ja hyötyy osittain säästöistä. On poistettava tätä innovatiivista rahoitusvälinettä haittaavat esteet.

Tarkistus 81

**Ehdotus direktiiviksi
14 artikla – 1 kohta – e a alakohta (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

e a) vaatimalla, että viranomaiset ottavat huomioon energiatehokkuutta koskevan sopimuksen käytön rakennuksia saneeratessaan;

Tarkistus 82

**Ehdotus direktiiviksi
14 artikla – 1 kohta – e b alakohta (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

e b) seuraamalla yhdessä komission kanssa markkinoiden toimintaa sellaisten mahdollisten markkinoiden vääristymien varalta, jotka aiheutuvat energian jakelijoiden tai energian vähittäismyyntiyriyten tulosta energiapalveluiden markkinoille;

Tarkistus 83

**Ehdotus direktiiviksi
15 artikla – 1 kohta – 1 alakohta – johdantokappale**

Komission teksti

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on arvioitava energiatehokkuuden sääntelyllisiä ja muita esteitä ja toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä niiden poistamiseksi, etenkin seuraavien tekijöiden osalta:

Jäsenvaltioiden ***toimivaltaisten viranomaisten*** on arvioitava energiatehokkuuden sääntelyllisiä ja muita esteitä ja toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä niiden poistamiseksi, etenkin seuraavien tekijöiden osalta:

Tarkistus 84

**Ehdotus direktiiviksi
15 artikla – 1 kohta – 1 alakohta – b a alakohta (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

b a) sellaisia luetteloituja rakennuksia

koskevat määräykset, joita suojellaan virallisesti osana määrättyä ympäristöä tai niiden erityisen arkkitehtonisen tai historiallisen arvon vuoksi, jotta omistajille voidaan antaa enemmän joustoa näitä rakennuksia koskevien energiatehokkuustoimien toteuttamisessa yleisesti hyväksytyjen rakennussuojelukäytäntöjen mukaisesti eli ulkorakenteiden (seinien, katon, ikkunoiden) lämpöeristyksen toteuttamisessa siten, että otetaan tasapainoisesti huomioon kulttuurinen rakennussuojelu ja energiatehokkuus;

Perustelu

Rakennusten omistajille olisi annettava enemmän joustoa siinä, miten he päättävät toteuttaa rakennuksiaan koskevat energiatehokkuustoimet.

Tarkistus 85

Ehdotus direktiiviksi

15 artikla – 1 kohta – 1 alakohta – b b alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

b b) kustannuksia vastaamattomista säännellyistä hinnoista luopuminen.

Tarkistus 86

Ehdotus direktiiviksi

15 artikla – 1 kohta – 1 alakohta – b c alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

b c) pienimuotoisten energiaa tuottavien laitteiden hankintaa, asennusta, hyväksyntää ja verkkoon liittämistä koskevat lait ja asetukset sekä hallinnolliset käytännöt, jotta voidaan varmistaa, että ei luoda esteitä kotitalouksien mikrotekniikan käytölle.

Tarkistus 87

Ehdotus direktiiviksi 16 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

16 a artikla

Rahastot ja rahoitusmekanismit

1. Jäsenvaltiot voivat perustaa yhden tai useamman rahaston, josta tuetaan energiatehokkuusohjelmien ja -toimenpiteiden tarjoamista ja jolla edistetään energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden markkinoiden kehittämistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamista. Tällaisiin toimenpiteisiin voi sisältyä energiatarkastusten ja energiansäästöä tukevien rahoitusvälineiden edistäminen. Rahastoon voivat muiden lähteiden lisäksi sisältyä päästökauppajärjestelmän huutokaupoista saatavat tulot.

2. Kun varoilla tuetaan energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden kehittämistä, varojen saaminen edellyttää energiansäästön tai energiatehokkuuden parantamisen saavuttamista käytännössä. Tällaiset saavutukset on todistettava asianmukaisesti esimerkiksi rakennusten energiatehokkuustodistuksin tai tuotteiden energiamerkinnöin.

Perustelu

Taloudelliset kannustimet ovat tärkeä väline energiatehokkuuden edistämisessä. Jäsenvaltioita olisi rohkaistava käyttämään tätä välinettä. Väitteissä mahdollisesta valtiontuesta todistustaakan olisi oltava kilpailun pääosastolla eikä jäsenvaltioilla. Päästökauppajärjestelmästä saatavat tulot ovat mahdollinen rahoituslähde jäsenvaltioille.

Tarkistus 88

Ehdotus direktiiviksi
17 artikla – 2 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

2 a. Komissio tekee viimeistään kuusi kuukautta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen päätöksen direktiivin 2003/87/EY 9 artiklassa tarkoitettujen päästöoikeuksien määrän vähentämisestä 1,4 miljardilla, jotta säilytetään kannustimet investoida energiatehokkuustoimiin ja vähähiiliseen tekniikkaan sekä direktiivin 2003/87/EY mukainen tavoitetaso.

Perustelu

On tarpeen hyvittää päästökauppajärjestelmän mukaisten päästöoikeuksien kysynnän väheneminen, joka aiheutuu tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja 20 prosentin energiansäästötavoitteesta, jotta hintamekanismi voidaan palauttaa sen vaikutustenarvioinnin mukaiseksi, jonka perusteella direktiivistä 2003/87/EY sovittiin, ja säilyttää kannustimet investoida energiatehokkuustoimiin ja vähähiiliseen tekniikkaan päästökauppajärjestelmän piiriin kuuluvissa laitoksissa.

Tarkistus 89

Ehdotus direktiiviksi
19 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Jäsenvaltioiden on raportoitava kunkin vuoden huhtikuun 30 päivään mennessä kansallisten energiatehokkuustavoitteiden täyttämisen saavutetusta edistymisestä liitteessä XIV olevan 1 kohdan mukaisesti.

1. Jäsenvaltioiden on raportoitava kunkin vuoden huhtikuun 30 päivään mennessä kansallisten energiatehokkuustavoitteiden täyttämisen saavutetusta edistymisestä liitteessä XIV olevan 1 kohdan mukaisesti.
Joka toinen vuosi kansallisiin kertomuksiin on sisällytettävä liitteessä XIV olevassa 2 kohdassa tarkoitettuja täydentäviä tietoja.

Tarkistus 90

Ehdotus direktiiviksi
19 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on toimitettava **30 päivään**

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava

huhtikuuta 2014 mennessä ja sen jälkeen joka kolmas vuosi täydentävä kertomus, jossa annetaan tietoja kansallisista energiatehokkuuspolitiikoista ja kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla toteutetuista tai suunnitelluista toimintasuunnitelmista, ohjelmista ja toimenpiteistä energiatehokkuuden parantamiseksi siten, että voidaan saavuttaa 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kansalliset energiatehokkuustavoitteet. Kertomuksissa on esitettävä ajan tasalle saatetut arviot odotetusta primäärienergian kokonaiskulutuksesta vuonna 2020 sekä arviot primäärienergian kulutuksesta liitteessä XIV olevassa 1 kohdassa mainituilla aloilla.

Tarkistus 91

**Ehdotus direktiiviksi
19 artikla – 2 kohta – 1 a alakohta (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

Kansallista energiatehokkuussuunnitelmaa laatiessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon kustannustehokkaat energiatehokkuustoimenpiteet ja hiilivuodon vaara.

Tarkistus 92

**Ehdotus direktiiviksi
19 artikla – 2 kohta – 1 b alakohta (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

Kansallista energiatehokkuutta koskevaa toimintasuunnitelmaa laatiessaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että edistetään kansallisen tason systeemistä tarkastelutapaa esimerkiksi valaistuksen suhteen, jotta kannustetaan käyttämään

*täydentäviä
energiansäästömahdollisuuksia, jotka
eivät tule esille yksittäisiä tuotteita
tarkastellessa.*

Tarkistus 93

Ehdotus direktiiviksi 19 artikla – 2 kohta – 1 c alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

Jäsenvaltiot eivät saisi asettaa tavoitteita yrityksille, jotka ovat alttiita merkittävälle hiilivuodon vaaralle komission päätöksessä 2010/2/EU tarkoitetulla tavalla. Jos jäsenvaltiot kuitenkin päättävät toimia näin, niiden on esitettävä mahdollisia alakohtaisia tavoitteita, jotka koskevat näiden toimialojen tuotantoprosessien energiankäyttöä tuotettua yksikköä kohti, jotta ei haitata toimialan kasvua.

Tarkistus 94

Ehdotus direktiiviksi 19 artikla – 4 kohta

Komission teksti

Tarkistus

4. Komissio arvioi vuotuiset kertomukset ja täydentävät **kertomukset** ja arvioi, missä määrin jäsenvaltiot ovat edistyneet 3 artiklan 1 kohdassa vaadittujen kansallisten energiatehokkuustavoitteiden saavuttamisessa ja tämän direktiivin täytäntöönpanossa. Komissio toimittaa arviointinsa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio voi kertomuksista tekemänsä arvioinnin pohjalta antaa suosituksia jäsenvaltioille.

4. Komissio arvioi vuotuiset kertomukset ja täydentävät **tiedot** ja arvioi, missä määrin jäsenvaltiot ovat edistyneet 3 artiklan 1 kohdassa vaadittujen kansallisten energiatehokkuustavoitteiden saavuttamisessa ja tämän direktiivin täytäntöönpanossa. Komissio toimittaa arviointinsa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio voi kertomuksista tekemänsä arvioinnin pohjalta antaa suosituksia jäsenvaltioille **tai ehdottaa muutoksia jäsenvaltioiden käyttämiin välineisiin. Jos arviointi osoittaa, että jäsenvaltio ei ole saavuttamassa kansallista energiatehokkuustavoitetta, jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä tarkasteltava uudelleen tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua**

Tarkistus 95

**Ehdotus direktiiviksi
19 artikla – 5 kohta – 2 alakohta**

Komission teksti

Komissio seuraa myös tämän direktiivin täytäntöönpanon vaikutusta direktiiviin 2003/87/EY, direktiiviin 2009/28/EY ja direktiiviin 2010/31/EU.

Tarkistus

Komissio seuraa myös tämän direktiivin täytäntöönpanon vaikutusta direktiiviin 2003/87/EY, direktiiviin 2009/28/EY ja direktiiviin 2010/31/EU. **Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2013 ehdotuksen vastuunjakopäätöksen (Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY) muuttamisesta.**

Komissio seuraa tarkasti tämän direktiivin täytäntöönpanon vaikutusta direktiiviin 2003/87/EY. Komissio esittää parlamentille ja neuvostolle kertomuksen välittömästi tämän direktiivin voimaantulon jälkeen. Kertomuksessa selvitetään muun muassa vaikutuksia kannustimiin, jotka koskevat vähähiiliseen tekniikkaan tehtäviä investointeja, sekä hiilivuodon vaaraa. Komissio tarkistaa ennen kolmannen vaiheen alkamista direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua säännöstä, jotta päästöoikeuksien määrää voidaan vähentää merkittävästi.

Tarkistus 96

**Ehdotus direktiiviksi
19 artikla – 7 kohta**

Komission teksti

7. Komissio esittää 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun arvionsa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja antaa sen johdosta tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen, jossa vahvistetaan pakolliset kansalliset

Tarkistus

Poistetaan.

tavoitteet.

Tarkistus 97

Ehdotus direktiiviksi 22 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

22 a artikla

Direktiivin 2003/87/EY muuttaminen

**Lisätään direktiivin 2003/87/EY
9 artiklaan 2 kohdan jälkeen kohta
seuraavasti:**

**"Vuodesta 2014 alkaen lineaarisen
vähennysmäärän on oltava
2,25 prosenttia."**

Perustelu

Päästökauppajärjestelmän lineaarista määrää olisi mukautettava energiatehokkuustoimiin ja unionin ilmastotavoitteeseen, jonka mukaan kotitalouksien kasvihuonekaasupäästöjä olisi vähennettävä ainakin 80 prosentilla vuoteen 2050 mennessä. 2,25 prosentin lineaarinen vähennys perustuu päästökauppajärjestelmän kattamien alojen päästösuuksiin vuonna 2050 sellaisia kuin ne on määritelty komission vuotta 2050 koskevassa ilmastopoliittisessa etenemissuunnitelmassa.

Tarkistus 98

Ehdotus direktiiviksi Liite - 1 (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

Liite -1

Kansallisten energiatehokkuustavoitteiden laskentamenetelmä

**Kansallisia energiatehokkuustavoitteita
asettaessaan jäsenvaltioiden on otettava
huomioon jäljempänä vahvistettu
menetelmä. Vuoden 2020
primäärienergian kulutusennuste**

perustuu vuoden 2007 PRIMES-malliin.

Menetelmä:

PRIMES 2007 -mallin mukaiset vuotta 2020 koskevat ennusteet Mtoe:ina – 20 prosentin säästö

Voidaan soveltaa seuraavia korjauskertoimia: Absoluuttisin luvuin ilmaistu vähennystavoite, joka on määritelty suhteessa primäärienergian kulutustasoon vuonna 2007,

– ei saa olla yli 8 prosenttia niiden yhdeksän EU-maan osalta, joilla on pienimmät reaaliset kotitalouskohtaiset tulot (L9),

– ei saa olla yli 12 prosenttia niiden 15 maan osalta, jotka ovat oikeutettuja saamaan tukea koheesiorahastosta (C15),

– ei saa olla yli 20 prosenttia minkään maan osalta,

– ei saa olla alle 12 prosenttia minkään sellaisen maan osalta, joka ei ole oikeutettu saamaan tukea koheesiorahastosta (EU-27, josta vähennetään C15),

– on vähintään 5 prosenttia kaikkien sellaisten maiden osalta, jotka ovat oikeutettuja saamaan tukea koheesiorahastosta (C15),

– ei saa merkitä yli 5 prosentin absoluuttista lisäystä energiankulutukseen.

Näin saadaan seuraavat tavoitteet:

Belgia

50,2

42,7

Bulgaria

19,3

17,8

Tšekín tasavalta

43,6

40,1

Tanska

20,2

16,2

Saksa

314,9

251,9

Viro

5,9

5,4

Irlanti

15,8

14,2

Kreikka

32,6

28,8

Espanja

138,9

130,7

Ranska

254,8

221,1

Italia

173,3

152,5

Kypros

2,7

2,4

Latvia

4,7

4,9

Liettua

7,8

7,8

Luxemburg

4,6

4,0

Unkari

24,7

23,7

Malta

0,9

0,8

Alankomaat

70,3

60,6

Itävalta

32,0

28,2

Puola

93,1

87,9

Portugali

23,8

24,0

Romania

37,5

39,4

Slovenia

7,0

7,0

Slovakian tasavalta

16,8

16,3

Suomi

36,2

29,9

Ruotsi

48,1

44,6

Yhdistynyt kuningaskunta

212,2

170,82

EU-27

1691,9

1470,5

Tarkistus 99

Ehdotus direktiiviksi Liite III – 1 kohta – a alakohta

Komission teksti

a) jos tuote kuuluu direktiivin 2010/30/EU nojalla annetun delegoidun säädöksen tai direktiivin 92/75/ETY täytäntöönpanemiseksi annetun komission direktiivin soveltamisalaan, hankittava ainoastaan korkeimpaan energiatehokkuusluokkaan kuuluvia tuotteita, ottaen huomioon kustannustehokkuuden, taloudellisen toteutettavuuden ja teknisen soveltuvuuden sekä riittävän kilpailun;

Tarkistus

a) jos tuote kuuluu direktiivin 2010/30/EU nojalla annetun delegoidun säädöksen tai direktiivin 92/75/ETY täytäntöönpanemiseksi annetun komission direktiivin soveltamisalaan, hankittava ainoastaan korkeimpaan energiatehokkuusluokkaan kuuluvia tuotteita, ottaen huomioon kustannustehokkuuden, **terveysvaikutukset**, taloudellisen toteutettavuuden ja teknisen soveltuvuuden sekä riittävän kilpailun;

Perustelu

Myös terveysvaikutukset olisi otettava huomioon hankintapäätöksiä tehtäessä, jotta voidaan edistää esimerkiksi sellaisten tuotteiden hankinta, joissa ei ole ihmisten terveydelle haitallisia aineita.

Tarkistus 100

Ehdotus direktiiviksi Liite III – 1 kohta – e alakohta

Komission teksti

e) vaadittava palveluhankintasopimuksia koskevissa tarjouspyynnöissään, että palveluntarjoajat käyttävät kyseessä olevia palveluja tarjotessaan ainoastaan edellä a–d alakohdassa tarkoitetut vaatimukset täyttäviä tuotteita;

Tarkistus

e) vaadittava palveluhankintasopimuksia koskevissa tarjouspyynnöissään, että palveluntarjoajat käyttävät kyseessä olevia palveluja tarjotessaan ainoastaan edellä a–d alakohdassa tarkoitetut vaatimukset täyttäviä tuotteita. ***Esittäessään palvelusopimuksia koskevia tarjouspyyntöjä julkisten elinten on arvioitava mahdollisuutta tehdä 14 artiklan b alakohdassa tarkoitettuja energiatehokkuussopimuksia.***

Tarkistus 101

Ehdotus direktiiviksi

Liite V – 2 osa – 2 kohta – johdantokappale

Komission teksti

Velvoitetut osapuolet voivat käyttää yhtä tai useampaa seuraavista menetelmistä energiansäästöjen laskemiseksi **6 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten:**

Tarkistus

Velvoitetut osapuolet voivat käyttää yhtä tai useampaa seuraavista menetelmistä energiansäästöjen laskemiseksi:

Perustelu

Direktiivin yleistä tarkastelutapaa on muutettava. Komissio ei ole esittänyt sitovia tavoitteita vaan on ehdottanut moninaisia sitovia toimenpiteitä, mikä merkitsee, että jäsenvaltioille annetaan vähemmän joustoa varmistamatta kuitenkaan 20 prosentin yleistavoitteen saavuttamista. Tämä käännetään päinvastaiseksi, jotta tavoite voidaan saavuttaa, ja samalla jäsenvaltiolle annetaan vapaus valita useista ei-sitovista toimenpiteistä.

Tarkistus 102

Ehdotus direktiiviksi

Liite VI – 2 osa – 2.2 kohta – 1 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että kaasu- ja sähkölaskun etusivulla on aina yhteenvetolaatikko, jossa on seuraavat tiedot:

- a) tariffin tarkka nimi;**
- b) käytetyn energian määrä;**
- c) kaasun ja/tai sähkön osuus kWh:a kohti ja osuuksien päivittäinen jakautuminen;**
- d) kustannusten laskemistapa;**
- e) asiakkaan mahdollisesti saamat alennukset ja niiden päättymisajankohta;**
- f) toimittajan vaihtamisesta asiakkaalle mahdollisesti tulevat maksut.**

Perustelu

Energialaskun on oltava ymmärrettävä, jotta kuluttajat pystyvät muuttamaan energian kulutustaan. Kuluttajaryhmien yhteydessä komissio on kehittänyt energialaskun mallin, joka sisältää edellä mainitun yhteenvetolaatikon. Näin kuluttajat voisivat yhdellä silmäyksellä

saada selvää laskustaan.

Tarkistus 103

Ehdotus direktiiviksi Liite VII – 3 kohta – b alakohta

Komission teksti

b) uudet asuinalueet tai uudet teollisuuslaitokset, jotka kuluttavat lämpöä tuotantoprosesseissaan, sijoitetaan paikoille, joissa suurin mahdollinen osa niiden lämmöntarpeesta täytetään kansallisessa lämmitys- ja jäähdytysuunnitelmassa määritellyllä saatavissa olevalla hukkalämmöllä. Jotta voidaan varmistaa, että lämmityksen ja jäähdytyksen kysyntä ja tarjonta vastaavat mahdollisimman hyvin toisiaan, aluesuunnitelmissa on suositettava useiden teollisuuslaitosten keskittämistä samalle alueelle;

Tarkistus

b) uudet asuinalueet tai **palvelusektorin käytössä olevat alueet, uudet julkiset tai palvelusektorin käytössä olevat rakennukset taikka** uudet teollisuuslaitokset, jotka kuluttavat lämpöä tuotantoprosesseissaan, sijoitetaan paikoille, joissa suurin mahdollinen osa niiden lämmöntarpeesta täytetään kansallisessa lämmitys- ja jäähdytysuunnitelmassa määritellyllä saatavissa olevalla hukkalämmöllä. Jotta voidaan varmistaa, että lämmityksen ja jäähdytyksen kysyntä ja tarjonta vastaavat mahdollisimman hyvin toisiaan, aluesuunnitelmissa on suositettava useiden teollisuuslaitosten keskittämistä samalle alueelle;

Tarkistus 104

Ehdotus direktiiviksi Liite VII – 3 kohta – d alakohta

Komission teksti

d) asuinalueet ja teollisuuslaitokset, jotka kuluttavat lämpöä tuotantoprosesseissaan, on liitetty paikalliseen kaukolämpö- tai kaukojäähdytysverkkoon.

Tarkistus

d) asuinalueet **tai palvelusektorin käytössä olevat alueet, julkiset tai palvelusektorin käytössä olevat rakennukset** ja teollisuuslaitokset, jotka kuluttavat lämpöä tuotantoprosesseissaan, on liitetty paikalliseen kaukolämpö- tai kaukojäähdytysverkkoon.

Tarkistus 105

Ehdotus direktiiviksi
Liite 11 – 2 kohta – johdantokappale

Komission teksti

2. Verkkosääntöjen ja -tariffien on **annettava verkonhaltijoille mahdollisuus tarjota** järjestelmäpalveluja ja järjestelmätariffeja kysynnänohjaustoimenpiteitä, kysynnän hallintaa ja hajautettua tuotantoa varten järjestäytyneillä sähkömarkkinoilla, **erityisesti seuraavissa tarkoituksissa:**

Tarkistus

2. Verkkosääntöjen ja -tariffien on **kannustettava verkonhaltijoita edistämään** järjestelmäpalveluja ja järjestelmätariffeja kysynnänohjaustoimenpiteitä, kysynnän hallintaa ja hajautettua tuotantoa varten järjestäytyneillä sähkömarkkinoilla **kohdekuluttajaryhmittäisten (asukkaat, kaupalliset toimijat, teollisuus) kustannus-hyötyvaikutusten mukaisesti. Järjestelmäpalveluihin sisältyvät:**

Tarkistus 106

Ehdotus direktiiviksi
Liite XI – 2 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Tässä säännöksessä käsitteeseen ”järjestäytyneet sähkömarkkinat” sisältyvät OTC-markkinat ja sähköpörssit, joissa käydään kauppaa energialla, kapasiteetilla, tasapainottamispalveluilla ja lisäpalveluilla kaikilla aikajaksoilla, mukaan lukien termiinimarkkinat, spot-markkinat ja päivänsisäiset markkinat.

Tarkistus

Kysynnänohjauksen tarjoamat mahdollisuudet olisi otettava täysimääräisesti huomioon, kun toteutetaan kapasiteetin riittävyyteen tai muuten energian toimitusvarmuuteen liittyviä alueellisia toimia. Tässä säännöksessä käsitteeseen ”järjestäytyneet sähkömarkkinat” sisältyvät OTC-markkinat ja sähköpörssit, joissa käydään kauppaa energialla, kapasiteetilla, tasapainottamispalveluilla ja lisäpalveluilla kaikilla aikajaksoilla, mukaan lukien termiinimarkkinat, spot-markkinat ja päivänsisäiset markkinat.

Perustelu

Tätä kohtaa on lujitettava kysynnänohjauksen tärkeyden vuoksi. Lisäksi on tehtävä kustannus-hyötyarviointeja, jotta voidaan varmistaa, että kysynnänohjauksen edistäminen ei vaikuta kielteisesti mihinkään kohderyhmään. Myös teollisia varastoja on korostettava.

Tarkistus 107

Ehdotus direktiiviksi
Liite XI – 3 kohta – johdantokappale

Komission teksti

Tarkistus

3. Saatavilla **on** oltava verkkotariffeja, jotka tukevat loppukäyttäjien kysynnänohjaustoimenpiteiden dynaamista hinnoittelua, mukaan lukien:

3. Saatavilla **olisi** oltava verkkotariffeja, jotka tukevat loppukäyttäjien kysynnänohjaustoimenpiteiden dynaamista hinnoittelua, mukaan lukien:

Perustelu

Direktiivin yleistä tarkastelutapaa on muutettava. Komissio ei ole esittänyt sitovia tavoitteita vaan on ehdottanut moninaisia sitovia toimenpiteitä, mikä merkitsee, että jäsenvaltioille annetaan vähemmän joustoa varmistamatta kuitenkaan 20 prosentin yleistavoitteen saavuttamista. Tämä käännetään päinvastaiseksi, jotta tavoite voidaan saavuttaa, ja samalla jäsenvaltiolle annetaan vapaus valita useista ei-sitovista toimenpiteistä.

Tarkistus 108

**Ehdotus direktiiviksi
Liite XIII – -1 luetelmakohta (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

Energiakatselmuksen sisältö ja menetelmä

Tarkistus 109

**Ehdotus direktiiviksi
Liite XIV – 2 osa – otsikko**

Komission teksti

Tarkistus

Täydentävien **kertomusten** yleiset puitteet

Täydentävien **tietojen** yleiset puitteet

Perustelu

Direktiivin yleistä tarkastelutapaa on muutettava. Komissio ei ole esittänyt sitovia tavoitteita vaan on ehdottanut moninaisia sitovia toimenpiteitä, mikä merkitsee, että jäsenvaltioille annetaan vähemmän joustoa varmistamatta kuitenkaan 20 prosentin yleistavoitteen saavuttamista. Tämä käännetään päinvastaiseksi, jotta tavoite voidaan saavuttaa, ja samalla jäsenvaltiolle annetaan vapaus valita useista ei-sitovista toimenpiteistä.

Tarkistus 110

Ehdotus direktiiviksi
Liite XIV – 2 osa – 1 kohta

Komission teksti

Tämän direktiivin 19 artiklan **2 kohdassa** tarkoitetut **kertomukset** muodostavat kehyksen kansallisten energiatehokkuusstrategioiden kehittämiseksi.

Tarkistus

Tämän direktiivin 19 artiklan **1 kohdassa** tarkoitetut **täydentävät tiedot** muodostavat kehyksen kansallisten energiatehokkuusstrategioiden kehittämiseksi.

[Tarkistus koskee koko liitteessä XIV olevaa 2 osaa. Jos se hyväksytään, vastaavat muutokset olisi tehtävä kaikkialle liitteessä XIV olevaan 2 osaan.]

Perustelu

Direktiivin yleistä tarkastelutapaa on muutettava. Komissio ei ole esittänyt sitovia tavoitteita vaan on ehdottanut moninaisia sitovia toimenpiteitä, mikä merkitsee, että jäsenvaltioille annetaan vähemmän joustoa varmistamatta kuitenkaan 20 prosentin yleistavoitteen saavuttamista. Tämä käännetään päinvastaiseksi, jotta tavoite voidaan saavuttaa, ja samalla jäsenvaltiolle annetaan vapaus valita useista ei-sitovista toimenpiteistä.

ASIAN KÄSITTELY

Otsikko	Energiatsehokkuus ja direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoaminen
Viiteasiakirjat	COM(2011)0370 – C7-0168/2011 – 2011/0172(COD)
Asiasta vastaava valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	ITRE 7.7.2011
Valiokunnat, joilta on pyydetty lausunto Ilmoitettu istunnossa (pvä)	ENVI 7.7.2011
Esittelijä(t) Nimitetty (pvä)	Peter Liese 27.7.2011
Valiokuntakäsittely	26.10.2011 22.11.2011
Hyväksytty (pvä)	20.12.2011
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 52 –: 3 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Chris Davies, Esther de Lange, Bas Eickhout, Edite Estrela, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Jo Leinen, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Oreste Rossi, Kārlis Šadurskis, Christel Schaldemose, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Sabine Wils, Andrea Zanoni
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	João Ferreira, Matthias Groote, Jutta Haug, Alojz Peterle, Rovana Plumb, Michail Tremopoulos, Peter van Dalen
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Phil Prendergast, Joanna Katarzyna Skrzydlewska

21.12.2011

NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi energiatehokkuudesta ja direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (KOM(2011)0370 – C7-0168/2011 – 2011/0172(COD))

Valmistelija: Edite Estrela

LYHYET PERUSTELUT

Energiatehokkuus on yksi keskeinen näkökohta Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeessa "Resurssitehokas Eurooppa". Kuten komission tiedonannossa "Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050" esitetään, energiatehokkuus on yksi niistä vähähiilisen talouden näkökohdista, jotka voivat auttaa luomaan uusia työpaikkoja lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä. Tämä edellyttää koulutuksen lisäämistä, uusien teknologioiden hyväksyttävyyttä edistäviä ohjelmia, tutkimus- ja kehitystyötä ja yrittäjyyttä.

Direktiiviehdotuksessa korostetaan, että siirtymisen energiatehokkaampaan talouteen pitäisi parantaa unionin teollisuuden kilpailukykyä, mikä edistää talouskasvua ja luo laadukkaita työpaikkoja useilla energiatehokkuuteen liittyvillä aloilla. Energiatehokkuuden muiden kuin sääntelyllisten esteiden poistamiseksi ehdotetaan myös energiatehokkuutta koskevan koulutuksen ja erityisen tiedotuksen sekä teknisen avun tarjoamisen kaltaisia toimenpiteitä. Valmistelijan näkökulmasta katsottuna tämä direktiiviehdotus voi tarjota tilaisuuden korostaa, että naisten mahdollisuus saada erikoiskoulutusta on tärkeää, jotta energiatehokkuuden tavoitteet saavutetaan ja naisille luodaan mahdollisuus päästä näihin tuleviin, energiatehokkuuteen liittyville aloille syntyviin uusiin työpaikkoihin.

Toinen tässä lausunnossa korostettava seikka on se, että jäsenvaltioiden olisi energiatehokkuustavoitteidensa saavuttamiseksi toteutettavien toimenpiteiden yhteydessä tavoiteltava myös sosiaalisia päämääriä toteuttamalla toimenpiteitä energiaköyhyydestä kärsivissä kotitalouksissa tai sosiaalisin perustein myönnettävissä asunnoissa. Heikossa asemassa oleville sosiaaliryhmille olisi syytä tarjota erityistoimenpiteitä ja kannustimia ja siten auttaa näitä kotitalouksia parantamaan kotiensa energiatehokkuutta ja alentamaan energiakustannuksia. Näissä toimenpiteissä olisi otettava huomioon myös sukupuolinäkökulma.

TARKISTUKSET

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikuntaa sisällyttämään mietintöönsä seuraavat tarkistukset:

Tarkistus 1

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 3 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(3 a) Komissio hyväksyi vuonna 2010 strategian, jonka tavoitteena oli naisten ja miesten tasa-arvon edistäminen Euroopassa ja jolla pyrittiin hyödyntämään paremmin erityisesti naisten potentiaalia ja siten vaikuttamaan EU:n taloudellisiin ja sosiaalisiin kokonaistavoitteisiin. Naisten aliedustus energia-alalla ja sukupuolittain eriteltyjen tarkastelutapojen ja vaatimusten puute on havaittavissa kansallisella ja EU:n tasolla sekä kansainvälisellä tasolla. Näin ollen ja EU:n tasa-arvostrategian soveltamiseksi kansallisella tasolla jäsenvaltioita pyydetään ottamaan huomioon tämä strategia siten, että ne seuloivat kaikkien toimintalinjojen erilaisia vaikutuksia naisiin ja miehiin, mukaan lukien energia-alan tutkimus ja energian kestävä tuotanto sekä kulutus, ja käyvät tiivistä vuoropuhelua energiateollisuuden sekä alan laitosten, järjestöjen ja päättäjien kanssa.

Tarkistus 2

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 16 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(16) Lukuisat kunnat ja muut julkiset elimet jäsenvaltioissa ovat jo ottaneet käyttöön kokonaisvaltaisia

(16) Lukuisat kunnat ja muut julkiset elimet jäsenvaltioissa ovat jo ottaneet käyttöön kokonaisvaltaisia

lähestymistapoja energian säästämiseen ja energian tarjontaan, esimerkiksi noudattamalla kaupunginjohtajien ilmastopimusaloitteen mukaisesti laadittuja kestävästä energiankäytön toimintasuunnitelmia, sekä kokonaisvaltaisia lähestymistapoja kaupunkien kehittämiseen, joissa mennään rakennuksia tai liikennemuotoja koskevia yksittäisiä toimia pidemmälle. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava kuntia ja muita julkisia elimiä laatimaan kokonaisvaltaisia ja kestäviä energiatehokkuussuunnitelmia, joilla on selvät tavoitteet, ottamaan kansalaiset mukaan niiden kehittämiseen ja toteuttamiseen ja tiedottamaan heille riittävästi suunnitelmien sisällöstä ja edistymisestä tavoitteiden saavuttamisessa. Tällaisilla suunnitelmilla voidaan saavuttaa huomattavia energiansäästöjä, etenkin jos niiden toteutuksessa käytetään energianhallintajärjestelmiä, joiden avulla asianomaiset julkiset elimet voivat paremmin hallita energiankulutustaan. Kaupunkien, kuntien ja muiden julkisten elinten välillä olisi kannustettava kokemusten vaihtoa innovatiivisimmista ratkaisuista.

lähestymistapoja energian säästämiseen ja energian tarjontaan, esimerkiksi noudattamalla kaupunginjohtajien ilmastopimusaloitteen mukaisesti laadittuja kestävästä energiankäytön toimintasuunnitelmia, sekä kokonaisvaltaisia lähestymistapoja kaupunkien kehittämiseen, joissa mennään rakennuksia tai liikennemuotoja koskevia yksittäisiä toimia pidemmälle ***"matalaenergiakaupunkien ja -alueiden" suunnittelemiseksi. Tällaisen "matalaenergiakaupunkien ja -alueiden" käsitteen mukaan energiakysymykset ovat paikallisiin demokraattisiin ja hallinnollisiin menettelyihin sisältyvän kaupunki- ja aluekehityksen olennainen osatekijä. Kokonaisvaltaisten ja kestävien energiatehokkuussuunnitelmien ennakkoehtona jäsenvaltioiden olisi kannustettava paikallisviranomaisia määrittelemään sellaiset paikalliset kehittämissuunnitelmat, jotka perustuvat vuoropuheluun paikallisen väestön sekä kaupallisten ja yhteiskunnallisten sidosryhmien, myös työmarkkinaosapuolten, kanssa.*** Jäsenvaltioiden olisi kannustettava kuntia ja muita julkisia elimiä laatimaan kokonaisvaltaisia ja kestäviä energiatehokkuussuunnitelmia, joilla on selvät tavoitteet ***ja jotka sisältävät myös heikossa asemassa oleville sosiaaliryhmille suunnattuja erityistoimenpiteitä energiaköyhyyden vähentämiseksi ja energiatehokkuuden parantamiseksi ja joissa otetaan huomioon myös sukupuolinäkökulma,*** ottamaan ***paikalliset sidosryhmät, myös työmarkkinaosapuolet, ja kansalaiset*** mukaan niiden kehittämiseen ja toteuttamiseen, ***tarjoamaan koulutusohjelmia työntekijöille ja yrittäjille auttaakseen heitä kehittämään vaadittuja taitoja ja*** tiedottamaan heille ***sekä kansalaisille*** riittävästi suunnitelmien sisällöstä ja edistymisestä tavoitteiden saavuttamisessa. Tällaisilla suunnitelmilla voidaan saavuttaa huomattavia energiansäästöjä, etenkin jos niiden

toteutuksessa käytetään energianhallintajärjestelmiä, joiden avulla asianomaiset julkiset elimet voivat paremmin hallita energiankulutustaan. Kaupunkien, kuntien ja muiden julkisten elinten välillä *samoin kuin työmarkkinaosapuolten kesken ja välillä* olisi kannustettava kokemusten vaihtoa innovatiivisimmista ratkaisuista.

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 16 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(16 a) Asumisessa aikaansaadut energiansäästöt ovat valtaosin naisten ansiota. On tärkeää edistää naisten vastuuta ja koulutusta ja kouluttaa teknisen alan ja ympäristöalan energia-asiantuntijoita, jotka voivat valvoa ja seurata yksityisen rakennuskannan hallinnoinnin energiatehokkuutta.

Tarkistus 4

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 18 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(18) Arviointi, joka on tehty mahdollisuudesta perustaa unionin tasolla ”valkoisten todistusten” järjestelmä, on osoittanut, että nykyisessä tilanteessa kyseinen järjestelmä aiheuttaisi liiallisia hallintokustannuksia. Lisäksi on olemassa riski, että energiansäästöt keskittyisivät joihinkin jäsenvaltioihin eikä niitä saavutettaisi kaikkialla unionissa. Energiansäästötavoite voidaan ainakin tässä vaiheessa saavuttaa paremmin kansallisilla energiatehokkuusvelvoitejärjestelmillä tai

(18) Arviointi, joka on tehty mahdollisuudesta perustaa unionin tasolla ”valkoisten todistusten” järjestelmä, on osoittanut, että nykyisessä tilanteessa kyseinen järjestelmä aiheuttaisi liiallisia hallintokustannuksia. Lisäksi on olemassa riski, että energiansäästöt keskittyisivät joihinkin jäsenvaltioihin eikä niitä saavutettaisi kaikkialla unionissa. Energiansäästötavoite voidaan ainakin tässä vaiheessa saavuttaa paremmin kansallisilla energiatehokkuusvelvoitejärjestelmillä tai

muilla vaihtoehtoisilla toimenpiteillä, joilla saavutetaan samansuuruiset energiansäästöt. Komission olisi kuitenkin määriteltävä delegoidulla säädöksellä ehdot, joiden mukaisesti jokin jäsenvaltio voisi tulevaisuudessa tunnustaa toisessa jäsenvaltiossa saavutetut energiansäästöt. Tällaisten järjestelmien vaatimustaso on asianmukaista vahvistaa yhteisellä unionin tason kehyksellä samalla kun jäsenvaltioille jätetään huomattavasti joustovaraa, jotta ne voivat ottaa täysimittaisesti huomioon markkinatoimijoiden kansallisen organisaation, energiasektorin erityiset toimintaolosuhteet ja loppuasiakkaiden tottumukset. Yhteisen kehyksen olisi annettava energialaitoksille mahdollisuus tarjota energiapalveluja kaikille loppuasiakkaille eikä ainoastaan niille, joille ne myyvät energiaa. Tämä lisää kilpailua energiemarkkinoilla, koska energialaitokset voivat eriyttää tuotteensa tarjoamalla täydentäviä energiapalveluja. Yhteisen kehyksen pitäisi antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus sisällyttää kansalliseen järjestelmäänsä vaatimuksia, joilla tavoitellaan sosiaalisia päämääriä, etenkin sen varmistamiseksi, että myös heikossa asemassa olevat *asiakkaat* voivat hyötyä paremmasta energiatehokkuudesta. Lisäksi sen pitäisi antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus vapauttaa pienet yritykset energiatehokkuusvelvoitteesta. Komission tiedonannossa ”Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (Small Business Act)” esitetään periaatteet, jotka niiden jäsenvaltioiden, jotka päättävät olla käyttämättä tätä mahdollisuutta, olisi otettava huomioon.

muilla vaihtoehtoisilla toimenpiteillä, joilla saavutetaan samansuuruiset energiansäästöt. Komission olisi kuitenkin määriteltävä delegoidulla säädöksellä ehdot, joiden mukaisesti jokin jäsenvaltio voisi tulevaisuudessa tunnustaa toisessa jäsenvaltiossa saavutetut energiansäästöt. Tällaisten järjestelmien vaatimustaso on asianmukaista vahvistaa yhteisellä unionin tason kehyksellä samalla kun jäsenvaltioille jätetään huomattavasti joustovaraa, jotta ne voivat ottaa täysimittaisesti huomioon markkinatoimijoiden kansallisen organisaation, energiasektorin erityiset toimintaolosuhteet ja loppuasiakkaiden tottumukset. Yhteisen kehyksen olisi annettava energialaitoksille mahdollisuus tarjota energiapalveluja kaikille loppuasiakkaille eikä ainoastaan niille, joille ne myyvät energiaa. Tämä lisää kilpailua energiemarkkinoilla, koska energialaitokset voivat eriyttää tuotteensa tarjoamalla täydentäviä energiapalveluja. Yhteisen kehyksen pitäisi antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus sisällyttää kansalliseen järjestelmäänsä vaatimuksia, joilla tavoitellaan sosiaalisia päämääriä, etenkin *tarjoamalla erityistoimenpiteitä ja kannustimia* sen varmistamiseksi, että myös heikossa asemassa olevat *sosiaaliryhmät, kuten iäkkäät tai vammaiset naiset ja miehet, yksinhuoltajat ja pienituloiset kotitaloudet*, voivat hyötyä paremmasta energiatehokkuudesta *ja että energiatehokkuustoimenpiteiden kustannusten vaikutus kuluttajien energialaskuihin lieventyy*. Lisäksi sen pitäisi antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus vapauttaa pienet yritykset energiatehokkuusvelvoitteesta. Komission tiedonannossa ”Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (Small Business Act)” esitetään periaatteet, jotka niiden jäsenvaltioiden, jotka päättävät olla käyttämättä tätä mahdollisuutta, olisi otettava huomioon.

Tarkistus 5

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 30 kappale

Komission teksti

(30) Tämän direktiivin tehokkaan ja ripeän täytäntöönpanon varmistamiseksi saatavilla olisi oltava riittävä määrä energiatehokkuusalan luotettavia ammattilaisia, jotta voidaan varmistaa esimerkiksi energiakatselmuksia koskevien vaatimusten noudattaminen ja energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien toteuttaminen. Siksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön energiapalvelujen ja energiakatselmusten tarjoajien ja muiden energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden toteuttajien sertifiointijärjestelmät.

Tarkistus

(30) Tämän direktiivin tehokkaan ja ripeän täytäntöönpanon varmistamiseksi saatavilla olisi oltava riittävä määrä energiatehokkuusalan luotettavia ammattilaisia, ***tasapuolisesti sekä naisia että miehiä***, jotta voidaan varmistaa esimerkiksi energiakatselmuksia koskevien vaatimusten noudattaminen ja energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien toteuttaminen. Siksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön energiapalvelujen ja energiakatselmusten tarjoajien ja muiden energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden toteuttajien sertifiointijärjestelmät.

Tarkistus 6

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 30 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(30 a) Tämän päivän lapset ovat huomisen työntekijöitä, insinöörejä, arkkitehtejä, yrittäjiä ja energiankäyttäjiä. Heidän tekemänsä päätökset vaikuttavat tapaan, jolla yhteiskunnassamme tuotetaan ja käytetään energiaa jatkossa. Siksi tarvitaan energia-alaa koskevaa kasvatusta, jotta tuleville sukupolville voidaan opettaa, kuinka he voivat edistää tehokasta energian käyttöä omalla elämäntavallaan ja käytöksellään.

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 33 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(33 a) Erityisiä koulutus- ja tiedotusohjelmia, joissa otetaan huomioon myös sukupuolinäkökulma, olisi tuettava asianmukaisin resurssein. Jäsenvaltioita olisi kannustettava mukauttamaan ammatillisen koulutuksen opetussuunnitelmat uusiin pätevyystarpeisiin ja huolehtimaan samalla siitä, että naiset ja miehet voivat yhdenvertaisesti osallistua näihin koulutusohjelmiin ja saavat erityistä ohjausta ja tietoa niihin liittyen.

Tarkistus 8

Ehdotus direktiiviksi 4 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2014 kolme prosenttia julkisten elinten omistamien rakennusten kokonaispinta-alasta kunnostetaan vuosittain siten, että ne vastaavat vähintään asianomaisen jäsenvaltion direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistamia energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2010/31/EU 7 artiklan soveltamista. Kolmen prosentin osuus lasketaan sellaisten asianomaisen jäsenvaltion julkisten elinten omistamien rakennusten kokonaispinta-alasta, ***joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 250 m² ja*** jotka eivät kunkin vuoden 1 päivänä tammikuuta täytä direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia.

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2014 kolme prosenttia julkisten elinten omistamien rakennusten kokonaispinta-alasta kunnostetaan vuosittain siten, että ne vastaavat vähintään asianomaisen jäsenvaltion direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistamia energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2010/31/EU 7 artiklan soveltamista. Kolmen prosentin osuus lasketaan sellaisten asianomaisen jäsenvaltion julkisten elinten omistamien rakennusten, ***myös sosiaalisiin perusteisiin myönnettävien asuntojen,*** kokonaispinta-alasta, jotka eivät kunkin vuoden 1 päivänä tammikuuta täytä direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia.

Tarkistus 9

Ehdotus direktiiviksi 4 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

1 a. Energiatehokkuuden parantamiseen tähtäävä osallistumisprosessi on suunniteltava siten, että sen avulla mahdollistetaan kaikkien osallistuminen energian muutokseen. Erityisesti naiset on otettava mukaan näihin prosesseihin, sillä he ovat tärkeimpiä yksityisiä päätöksentekijöitä ja tehokkaan energian käyttäjiä yksityisissä kotitalouksissa, ja perheessä tapahtuvan vuorovaikutuksen kautta naiset luovat perustan perheenjäsenten tietoiselle ja kestäväälle energian käytölle.

Tarkistus 10

Ehdotus direktiiviksi 4 artikla – 4 kohta – a alakohta

Komission teksti

Tarkistus

a) hyväksymään joko itsenäisenä suunnitelmana tai osana laajempaa ilmasto- tai ympäristösuunnitelmaa energiatehokkuussuunnitelman, johon sisältyy erityisiä energiansäästötavoitteita ja jonka avulla pyritään elimen energiatehokkuuden jatkuvaan parantamiseen;

a) hyväksymään joko itsenäisenä suunnitelmana tai osana laajempaa ilmasto- tai ympäristösuunnitelmaa ***kokonaisvaltaisen ja kestävän*** energiatehokkuussuunnitelman, johon sisältyy erityisiä energiansäästötavoitteita ja ***myös erityistoimenpiteitä energiaköyhyyden vähentämiseksi ja*** jonka avulla pyritään elimen ***energiansäästöjen ja*** energiatehokkuuden jatkuvaan parantamiseen;

Tarkistus 11

Ehdotus direktiiviksi 6 artikla – 4 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

4 a. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä asettamiinsa säästövelvoitteisiin vaatimuksia, joilla on sosiaalisia päämääriä, muun muassa edellyttämällä toimenpiteiden toteuttamista energiaköyhyydestä kärsivissä kotitalouksissa tai sosiaalisin perustein myönnettävissä asunnoissa. Tässä yhteydessä on otettava huomioon heikossa asemassa olevien sosiaaliryhmien tarpeet ja tarjottava asianmukaisia kannustimia, joiden avulla näiden kotitalouksien energiatehokkuutta voidaan parantaa.

Tarkistus 12

Ehdotus direktiiviksi 6 artikla – 5 kohta – a alakohta

Komission teksti

Tarkistus

a) sisällyttää asettamiinsa säästövelvoitteisiin vaatimuksia, joilla on sosiaalisia päämääriä, muun muassa edellyttämällä toimenpiteiden toteuttamista energiaköyhyydestä kärsivissä kotitalouksissa tai sosiaalisin perustein myönnettävissä asunnoissa;

Poistetaan.

Tarkistus 13

Ehdotus direktiiviksi 6 artikla – 5 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

5 a. Jäsenvaltioita kehoitetaan sisällyttämään naisten taidot "kestävän taloudenhoidon" alaan. Naiset ovat asemassa, jossa he pystyvät tarjoamaan koulutusta ja neuvoja paikalla.

Koulutukseen sisältyisi esimerkiksi suunniteltu ostosten teko sopimattomien määrien välttämiseksi, elintarvikkeiden tietoinen käyttö elintarvikejätteen välttämiseksi, huomion kiinnittäminen energiatehokkuusluokkiin uusien kodinkoneiden hankinnan yhteydessä, asianmukainen lämmittäminen ja ilmastointi sekä kodinkoneiden energiatietoinen käyttö.

Tarkistus 14

**Ehdotus direktiiviksi
6 artikla – 7 a kohta (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

7 a. Jäsenvaltiot pyrkivät muun muassa koulutusohjelmien asianmukaisella rahoittamisella osaltaan varmistamaan, että tiedonsaanti- ja kuulemisoikeudet ulotetaan nimenomaisesti koskemaan energiatehokkuutta.

Tarkistus 15

**Ehdotus direktiiviksi
6 artikla – 10 a kohta (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

10 a. Komissio pyrkii muun muassa sisällyttämällä työmarkkinaosapuolten koulutusohjelmiin energiatehokkuutta käsittelevän osion sekä rahoittamalla näitä koulutusohjelmia asianmukaisesti osaltaan varmistamaan, että työmarkkinaosapuolten vuoropuheluun osallistuvien Euroopan tason elinten (eurooppalaiset yritysneuvostot, työmarkkinaosapuolten alakohtaisen vuoropuhelun komiteat, työllisyys- ja ammattitaitokysymyksiä käsittelevät eurooppalaiset yritysneuvostot) toimivalta

ulotetaan energiatehokkuusasioihin.

Tarkistus 16

Ehdotus direktiiviksi 15 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Komission teksti

Näihin esteiden poistamiseen tähtääviin toimenpiteisiin voivat sisältyä kannustimien tarjoaminen, oikeudellisten säännösten tai hallinnollisten määräysten kumoaminen tai muuttaminen taikka ohjeiden ja tulkitsevien tiedonantojen antaminen. Nämä toimenpiteet voidaan yhdistää energiatehokkuutta koskevan koulutuksen ja erityisen tiedotuksen ja teknisen avun tarjoamiseen.

Tarkistus

Näihin esteiden poistamiseen tähtääviin toimenpiteisiin voivat sisältyä kannustimien tarjoaminen, oikeudellisten säännösten tai hallinnollisten määräysten kumoaminen tai muuttaminen taikka ohjeiden ja tulkitsevien tiedonantojen antaminen. Nämä toimenpiteet voidaan yhdistää ***sellaisen*** energiatehokkuutta koskevan koulutuksen ja erityisen tiedotuksen ja teknisen avun tarjoamiseen, ***jossa otetaan huomioon myös sukupuolinäkökulma.***

Tarkistus 17

Ehdotus direktiiviksi 15 artikla – 1 kohta – 2 a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

Jäsenvaltioita kehotetaan toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä, joiden avulla edistetään perheissä, kouluissa ja yhteiskunnassa annettavaa energia-alan kasvatusta siten, että korostetaan erityisesti sitä, kuinka jokainen voi omalla käytöksellään edistää tehokkaampaa ja kestävämpää energiankäyttöä.

ASIAN KÄSITTELY

Otsikko	Energiatohokkuus ja direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoaminen
Viiteasiakirjat	KOM(2011)0370 – C7-0168/2011 – 2011/0172(COD)
Asiasta vastaava valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	ITRE 7.7.2011
Valiokunnat, joilta on pyydetty lausunto Ilmoitettu istunnossa (pvä)	FEMM 17.11.2011
Esittelijä(t) Nimitetty (pvä)	Edite Estrela 3.10.2011
Hyväksytty (pvä)	20.12.2011
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 25 –: 0 0: 4
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Tadeusz Cymański, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raül Romeva i Rueda, Nicole Sinclaire, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Kent Johansson, Christa Kläß, Mariya Nedelcheva, Angelika Werthmann

ASIAN KÄSITTELY

Otsikko	Energiatehokkuus ja direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoaminen			
Viiteasiakirjat	COM(2011)0370 – C7-0168/2011 – 2011/0172(COD)			
Annettu EP:lle (pvä)	22.6.2011			
Asiasta vastaava valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	ITRE 7.7.2011			
Valiokunnat, joilta on pyydetty lausunto Ilmoitettu istunnossa (pvä)	ENVI 7.7.2011	FEMM 17.11.2011		
Esittelijä(t) Nimitetty (pvä)	Claude Turmes 13.7.2011			
Valiokuntakäsittely	8.9.2011	6.10.2011	20.10.2011	20.12.2011
	12.1.2012	11.7.2012		
Hyväksytty (pvä)	12.7.2012			
Lopullisen äänestyksen tulos	+: –: 0:	42 0 2		
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Giles Chichester, Jürgen Creutzmann, Pilar del Castillo Vera, Dimitrios Droutsas, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hénin, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Béla Kovács, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Evžen Tošenovský, Niki Tzavela, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras			
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ioan Enciu, Jolanta Emilia Hibner, Eija-Riitta Korhola, Werner Langen, Zofija Mazej Kukovič, Markus Pieper, Pavel Poc, Algirdas Saudargas, Silvia-Adriana Țicău			
Jätetty käsiteltäväksi (pvä)	30.7.2012			